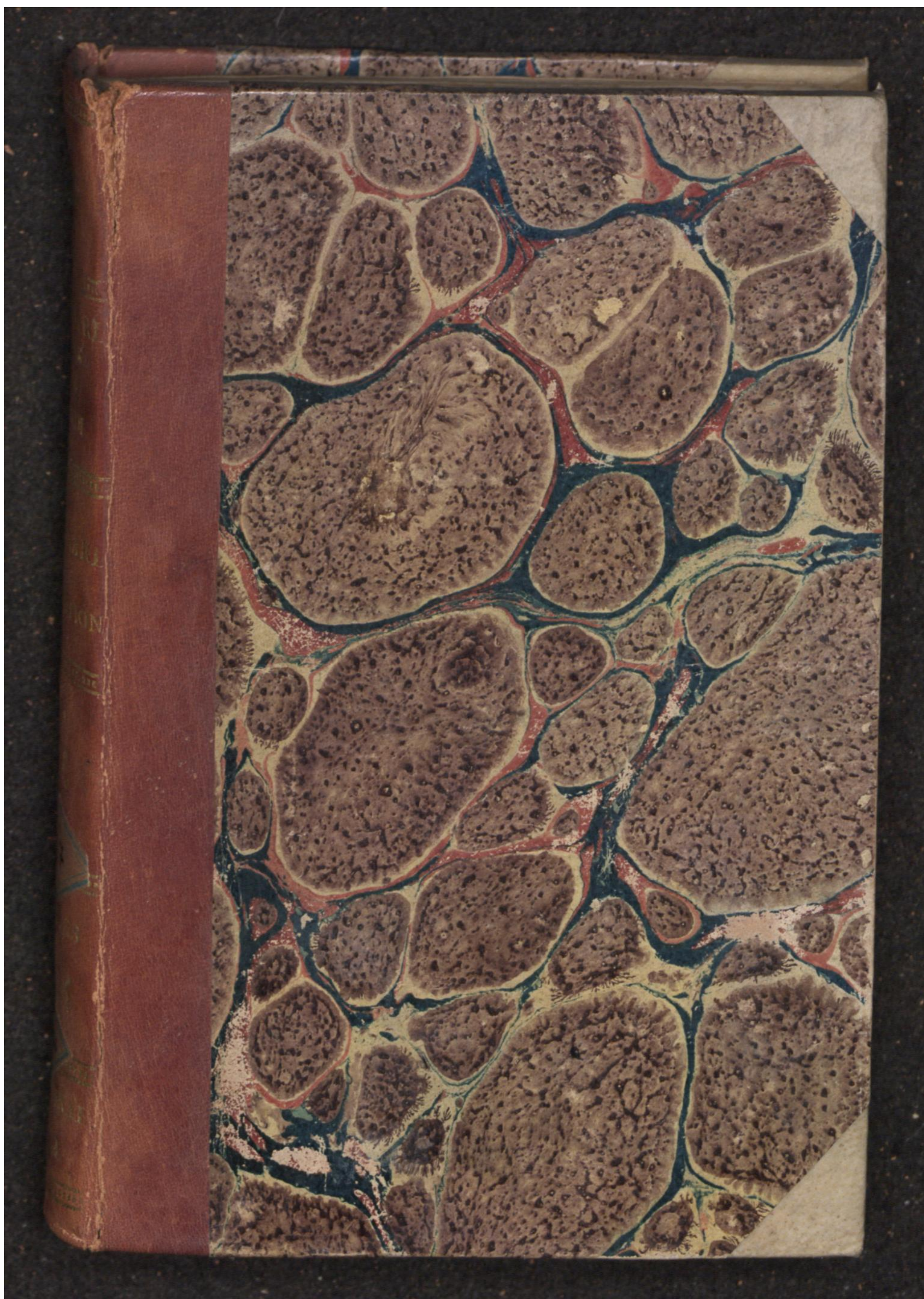
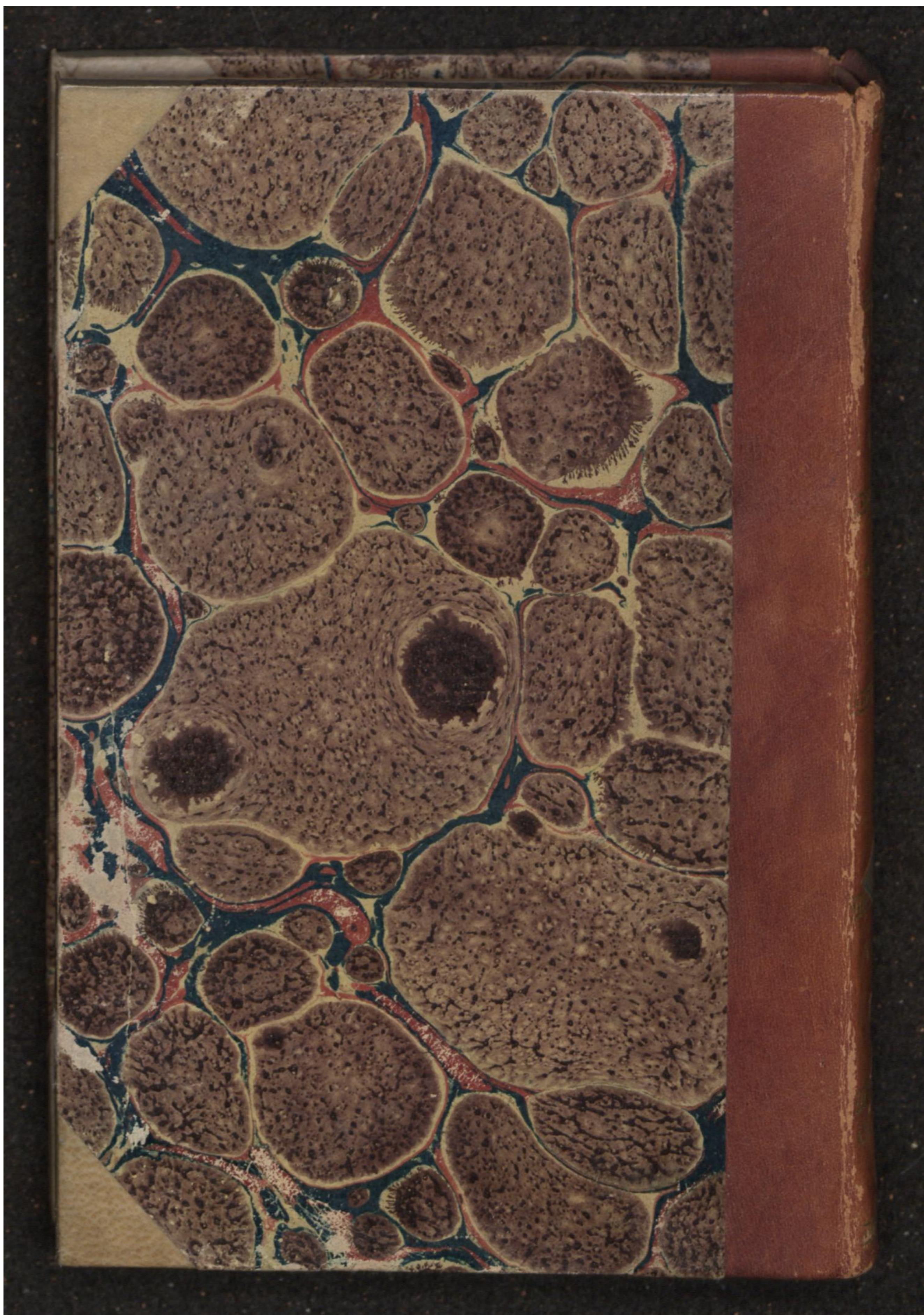
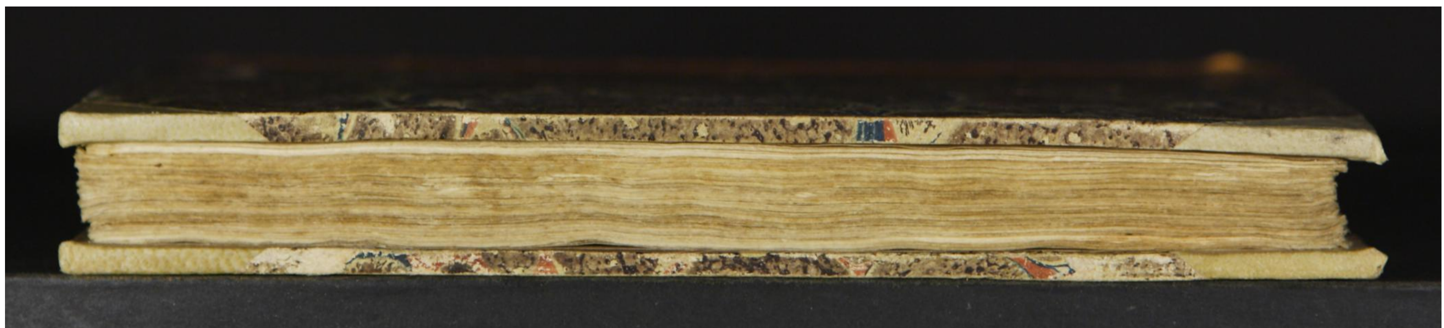
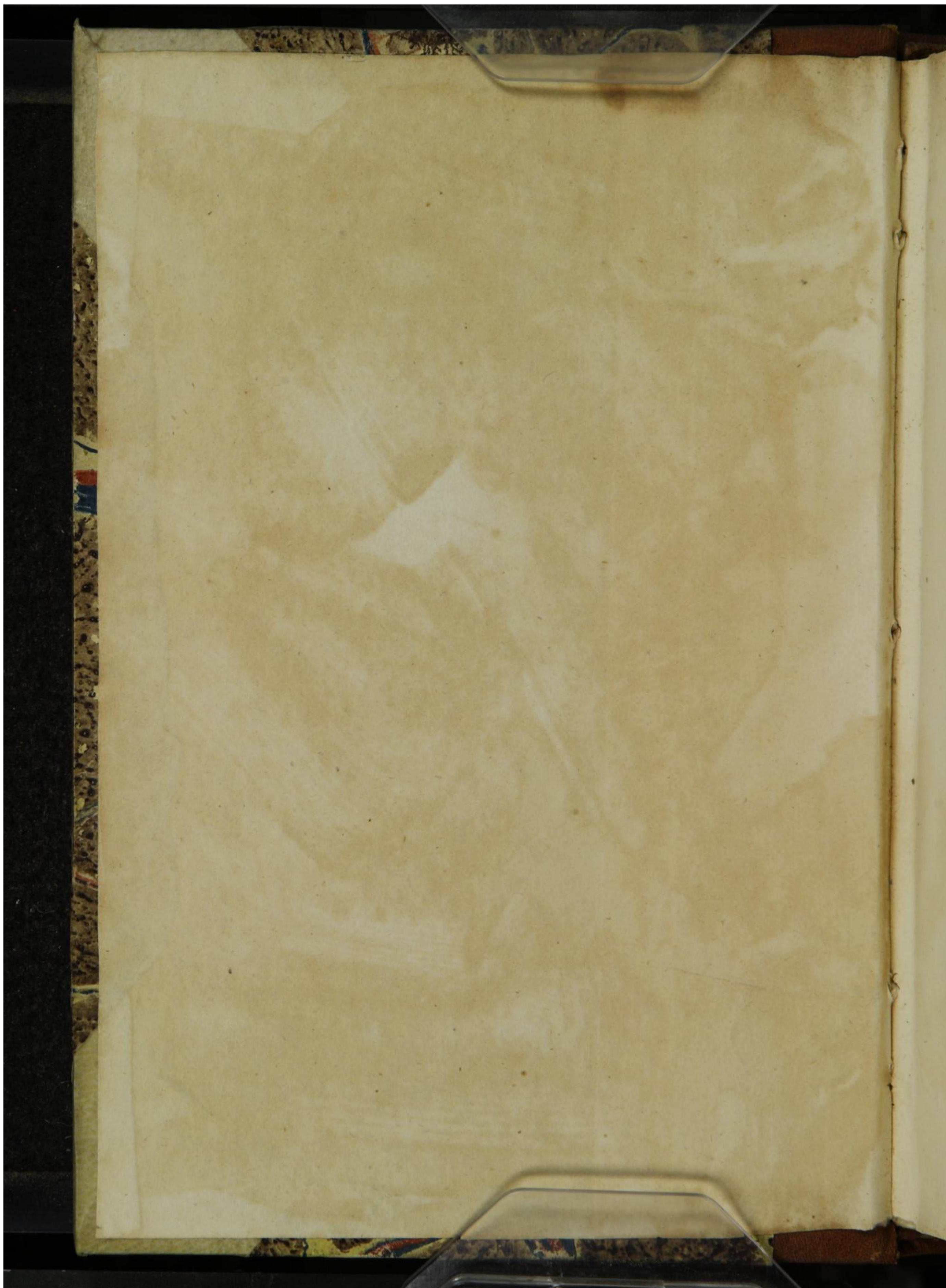

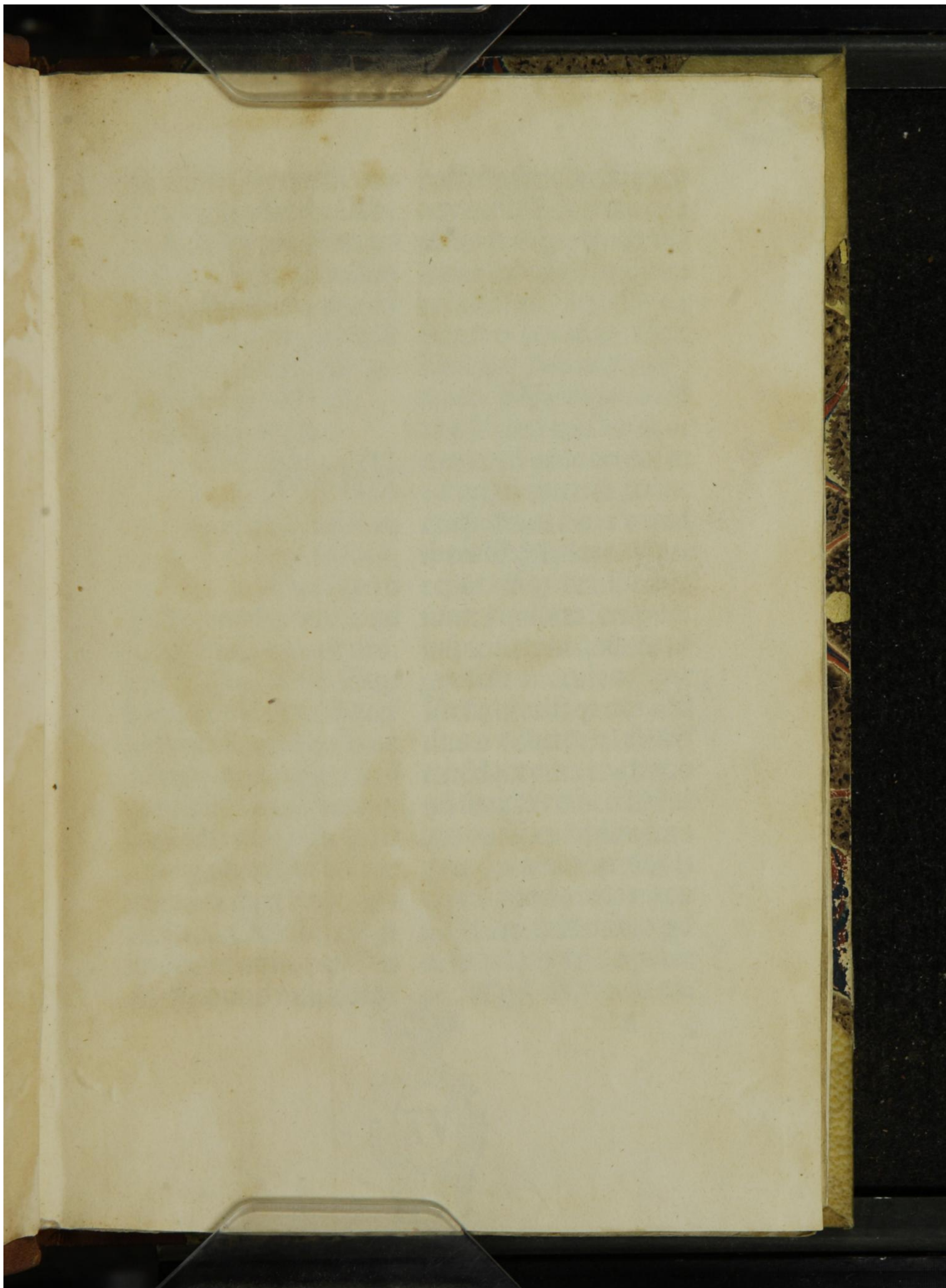

VIII
S.BERNAR
MODUS
BENE
VIVENDI
S.BERNAR
MEDITATIO
34
K7
VENETIIS
1494
34
ARGENTINA
1492

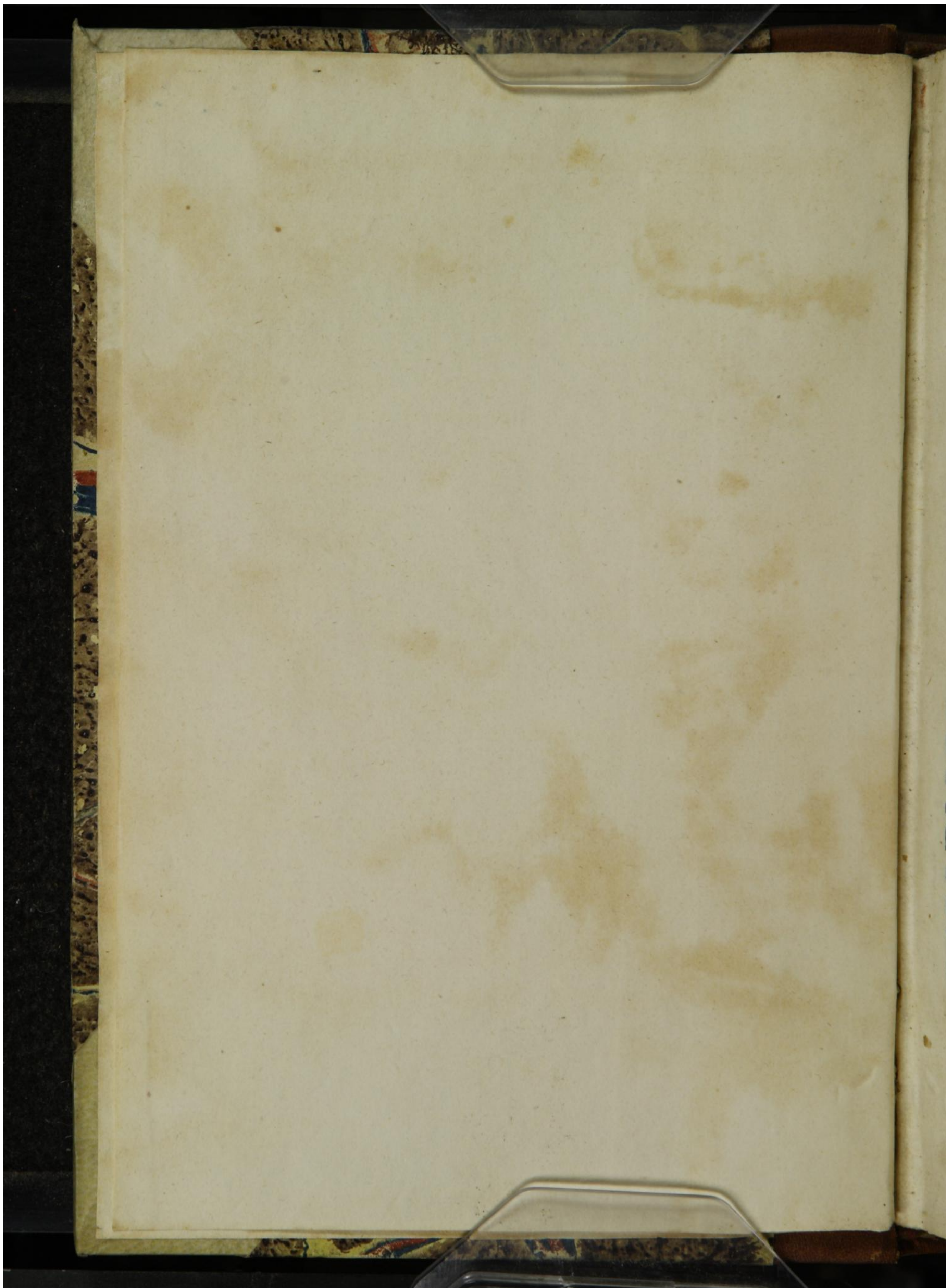

¶ Diui bernardi doctoris clarissimi et Abbatis Clareuallēsis: ad sororem suā: Modus bene viuendi: in quo cōtinetur omniū virtutū sūma ad christianā religionem necessaria.

¶ Prologus.

Carissima mihi in christo sororē. Diu ē q̄ rogasti: vt verba sancte admonitiōis scriberē tibi. Sz cū scriptū sit. Supbia ē quēq̄ velle docerē meliorē se: indignū me ad hoc opus ꝯspexi: et iō q̄ rogasti aliqñ facerē distuli. Sed q2 iteꝝ iterū q3 rogasti rursus ad memoriā reduxi sniā3 dñi dicētis. Quicūq3 angariauerit te mille pass⁹ vade cū eo duo milia: oiq3 petēti tribue: vndiq3 coactus: tādē charitate cōpulsus tuisq3 orōnib⁹ adiutus sub mēsa p̄uz micas collegi. Et si ñ vt debui tñ vt potui: q̄s i hoc libro tue sanctitati repsento. Nūc ergo carissima soror: hunc librū accipe: et eū ante oculos tuos quasi speculū ꝑpone eūq3 omni hora velud speculū ꝯtēplare. Precepta nāq3 dei specula sunt: i quibus semp aie inspiciūt: et in quibus cognoscūt maculas [illegible] sūt feditatis: q2 nēmo mū dus a delicto: et i q[illegible]b⁹ emēdant vitia cogitatio nū suaꝝ: et relucētes vultus quasi ex rēddita imagine ꝯponunt: q2 duz p̄ceptis dñicis toto intendūt: i eis ꝑculdubio qd in se celesti spōso placeat: vl qd displiceat co-

gnoscũt. Nũc igr̃ librũ soror venerabilis liben ter plege: iterũ iterũqꝫ relege ꝛ i eo cognosces qualr̃ deuꝫ ꝓximũqꝫ di ligas: quõ cuncta terre-na ꝛ trãsitoria despicias quẽadmoduꝫ eterna ac celestia ꝯcupiscas: qualr̃ pro xp̃o aduersa huius mũdi patient̃ sustineas ꝛ prospera ac blandimẽ ta ꝯtẽnas: quẽadmodũ i infirmitatibus tuis dõ gr̃as reddas vl̃ agas: ꝛ i sanitate ñ supbias: quõ i[illegible]speritate non eleue ris. [illegible]ec in adũsitate frã gari[illegible]s: soror mihi in xp̃o dile[illegible]ta: libruꝫ istuꝫ tua prudẽtia studiose pcur-rat: ꝛ pectã mea assidue lugeat. Et q nõ sum di gnus ĩpetrare indulgẽ-tiã: saltez tuis oꝛonibus possim ꝯsequi peccatoꝝ meoꝝ veniã. Oĩpotens

ds te custodiat: ꝛ ab oĩ malo defendat: ꝛ cuꝫ oĩ bus tecũ deo parit̃ fruiẽ tib⁹ ad vitã ꝓducat eter nã veñeabil' soroꝛ. amẽ.

Explicit ꝓlog⁹. Incipit Sermo .i. de fide.

Dominus dicit in euang. Oĩa possibilia sũt cre denti. Nemo põt veni re ad eternã beatitudi-nẽ nisi per fidẽ. Ille võ ẽ btũs qui recte credit: ꝛ recte credendo bñ vi-uit: ꝛ bene viuendo fidẽ rectã custodit. Unñ btũs ysidorus. Sine fide ne mo põt placere deo. Fi des nequaꝙ̃ vi extorq̃-tur: sꝫ exemplis atqꝫ ra tiõe suadet̃. Quib⁹ aũt violẽter exigit̃ perseue-rare in ea nequaꝙ̃ pñt. Exẽplo nouelle arbo-ris: cuius siquis cacumẽ violẽter repressserit: de-

nuo dum laxatur: in id
qō prius fuerat ɔfestim
reuertit. Fides sine opi
bus mortua est. Et fru
stra sibi de sola fide blā
ditur. qui bōis operib⁹
nō ornat. Qui crucem
portat: dz mūdo mori.
Nā crucez ferre semet
ipsuz ē mortificar. Cru
cē ferre ⁊ nō mori simu
latio hipocritaꝝ ē. Qui
nō dubitauerit in cōde
suo: sz crediderit quod-
cūqz petierit fiet sibi. q
credit in filiuz dei hz vi
tam eternam. Qui aūt
nō credit nō videbit vi
tam. sed ira dei manet
super illum. Jacobus.
Sicut corpus sine aīa
mortuuz est. ita fides si
ne operibus mortua ē.
Sorō carissima magna
est fides. sed nihil valet
sine caritate. Igr soror
venerabilis tua in te re

ctam fidem. tene since-
raz fidem. custodi inte-
meratā fidem. Mane-
at in te recta fides. Sit
in te incorrupte ɔfessio-
nis fides. Nihil temer
ō christo loquaris. nihil
de deo prauum vel im-
piuz sentias. Nihil per
uerse sentiēdo nec dile-
ctionez eius offendas.
Esto in fide iusta. Ha-
beto i fide recta ɔuersa
tionez sanctā. deū quez
inuocas fide. non dene
ges ope. Malū mixtū
bonis. ɔtaminat pluri-
ma. Unū maluz multa
bōa perdit. Nō delin-
qs in opere. q perfctā es
in fide. Male viuendo
nō polluas fidez. Inte
gritatē fidei prauis mo
ribus non corrumpas.
Non admisceas vitiuz
virtutibus. Non adiū
gas malū bōis. Soror

amabilis d̃s te incolu-
men custodiat. Amen.

De Spe. Ser. ij.

D Ominus dicit in
euã. Nolite d̃spa
re: sȝ habete fideȝ dei i
vobis. Spes q̃ videt̃ nõ
ẽ spes. Nã q̃ videt qs:
qd sperat? Si ãt q̃ nõ
videmus speram⁹: p̄ pa
tiẽtiã expectamus. Vñ
Salomõ ait. Expecta-
tio iustoꝝ leticia: spes ãt
impioꝝ̃ pibit. Ergo so
ror carissima: ꝛ tu expe
cta dñȝ ꝛ custodi viã eius
ꝛ exaltabit te vt heredi
tate capias regnuȝ dei.
Expecta dñȝ carissima
ꝛ rcede a malo: ꝛ exalta
bit te in die visitatõis. i.
in die mortis tue: siue i
die iudicij. Qui male
agere non cessant: in va
nuȝ misericordiã dei ex
pectant: quã recte expe
ctarẽt si a malo recede
rent. Unde beatus ysi
dorus. Timer̃ debem⁹
ne per spẽ quã deus p̄
mittit nobis: perseuerã
ter nob̃ peccem⁹. Nec
rurs⁹ q: iuste peccata di
strigit: de dei misericor
dia desperemus: sed (q̃
est melius) vtrũqȝ peri
culũ fugiamus: vt a ma
lo declinemus ꝛ de pie
tate dei veniã sperem⁹.
Oĩs quippe iust⁹ spe ꝛ
formidĩe nititur: quia
nũc illuȝ spes ad gaudi
uȝ erigit: nunc ad formi
dineȝ terror gehẽne re
ducit. Qui eniȝ de pec
cati venia desperat: pl⁹
se de despatiõe q̃ d̃ pec
cato dãnat. Igit̃ soror
dilecta: spes tua sit in ie
su christo sponso tuo fir
ma: q: sperantes in dño
misericõdia circũdabit.
Spera firmiter i dño ꝛ
fac bonitateȝ: inhabita

terraꝫ ꝛ in celesti regno pasceris in diuitijs eius. Soror venerabilis depone iniusticiaꝫ ꝛ spera in dei misericordia: aufer a te iniquitatē: ꝛ spera in salutē. Emēda te ipsaꝫ: ꝛ spera in dei clementiā: expelle a te prauitateꝫ: ꝛ spera indulgētiā: corrige vitam tuaꝫ: ꝛ spera vitam eternaꝫ. Ad quā te perducer dignetur ille qui te elegit ante secula. Amen.

¶ De gr̃a dei. ser. iij.

Paulus ap̄ls dicit. Ubi abundauit peccatuꝫ supabundauit ꝛ gratia: vt sicē regnauit peccatū in morte: ita ꝛ gratia regnet per indulgentiā in vitā eternā. Stipendia n. peccati mors: gratia aūt dī vita eterna. Unicuiqꝫ aūt vestr̄ data est gratia ꝫm mensurā donationis christi. Soror carissima: sicut ait btūs ysidorus: profect⁹ hois donum dei est. Ergo si dono dei ꝑficimus: necesse est vt de bōis opibus nō nosmetipsos: sꝫ deuꝫ laudem⁹. nec a se pōt quisq̄ corrigi nisi a deo. Nō nihil bōi hꝫ ꝓprium cuius via nō est eius testāte ꝓpheta qui ait. Scio dn̄e q2 nō est hominis via ei⁹ nec viri est vt ambulet ꝛ dirigat gressus suos. Cū quisqꝫ aliqđ donum percipit: nō plus q̄rat q̄ cum accepit: ne dū alterius mēbri officiuꝫ subripere tēptat id qđ meruit perdat. Conturbat. n. ordineꝫ corporis totuꝫ: qui nō suo ꝯtentus officio: surripit alienum. In diuisione donorū diuersi

diuersa dei dona percipiunt. Nec vni hoi ꝯcedunt oia dona: sȝ vt sit ꝓ humilitatis studio: vt alter habeat vt admiretur in altero. Nã qd in Ezechiele. Aialiuȝ ale altere ad alterã percutiuntur: vtutes designant sanctoꝝ mutuo sese affectu ꝓuocantiũ: alternoque sese exẽplo erudientiũ. Hõesta vgo nolo ẽt te lateat ꝙ sine gr̃a dei preueniente ꝯcomitãte ꝛ cooperãte: nihil boni possumus facere. Gr̃a dei nos preuenit vt bonuȝ velimus ꝯcomitat nos: vt bonũ incipiamꝰ cooperatur nobiscuȝ vt bonuȝ perficiamus: g̃ a deo datur nobis bonuȝ velle incipe ꝛ perficere. Igit a deo dant nobis vtutes. Vicia vo ꝛ peccata oriuntur ex nobis.

Caritas pudicitia ꝛ honestas a deo dantur nobis. Supbia vero: auaricia: cupitas: sunt ex nobis. Sine deo nihil boni possumus facere: per gr̃aȝ di mlta bõa possumus operari. Sine gr̃a dei ad bene operandũ tardi: pigri: ꝛ tepidi existimꝰ. Sȝ per gr̃aȝ dei in bõis operibus grati: ꝛ solliciti ꝛ deuoti sumꝰ Sine deo ad peccandũ statiȝ parati sumus: sed per gr̃am dei a peccato liberamur. Sine deo terrena ꝛ trãsitoria plus ꝙ opȝ diligimus. Sed per gratiam dei cuncta que in hoc mundo sunt despicimꝰ: ꝛ celestia desideramus: ꝓpter peccatum primi hominis de paradiso eiecti sumus: sed per gr̃am dei ad paradisum nos peruenire

credimus: per pctm̄ pri
mi hoīs in infernuz de
scendimus: sꝫ per grāz
dei nos ꝯfidimus ascen
dere in celū. Naz ⁊ qḋ
potentes sumus, qḋ diui
tes qḋ sapientes existi-
mus: nō nisi per gratiā
dei sumus. Interea vo
lo te scire reuerendissi-
ma soror ꝙ oīa bona q̄
ī hoc seculo hēmus per
gratiaz dei habemus.
Oīa.n.mala eueniunt
nobis ꝓpter pectā nr̄a.
deus per suā sctām mi-
sericordiaz ⁊ grām dat
nobis dona: sꝫ ꝓpter pec
cata nr̄a: accidūt nobis
mala: per grām dei tri-
buunt nobis prospera:
sꝫ ꝓpter iniquitates no-
stras aduenuint nobis
aduersa: p grāz dei dā-
tur nobis necessaria: ⁊
propter vitia nostra ac-
cidunt nobis contraria.

Igitur ō sponsa christi
necesse est nobis vt sem
per ad memoriam re-
ducamus cum gratia-
rum actione: benemeri
ta dei: vnde ecclesia in
canticis de christo spon
so suo loquitur dicens.
Memores vberuz tuo
rum super vinum recti
diligunt te. Ac si dice-
ret. Memores gratie
tue ⁊ misericōdie tue at
que beneficioꝝ tuorum
diligunt te. Hoc est illi
te diligunt qui recti cor
de sunt. Illi recti corde
sunt qui de iustitia: aut
de sanctitate nihil suis
meritis attribuunt: sed
omia tue gratie tuo do
no ascribunt. Memo-
res gratie tue qui sal-
uati sunt diligunt te.
Honesta virgo semper
memor esto quia quic-
quid boni in te est per

gr̄az dei est. Audi paulũ apostolũ de se dicẽtez. Gr̄a dei sum id qḋ sum. Sic ⁊ tu carissima gratia dei es qcqd es: Naz ⁊ ꝙ seculũ ꝯtempsisti: ⁊ quod domũ patris tui reliqsti: ⁊ ꝙ ancilla dei eē voluisti: ⁊ ꝙ ĩ mõasterio seruire deo decreuisti: ⁊ ꝙ ĩter ancillas dei viuere nunc deuouisti: oĩa bõa hec per gr̄am dei ꝓuenerunt tibi. Nã ⁊ ꝙ v̓go es: ⁊ ꝙ prudẽs es: ⁊ ꝙ sapiẽs es non ꝑ te: sed ꝑ gr̄az dei es. ¶ Interrogatio.

¶ Dic mihi q̄so fr̄ mi quid est ꝙ in sacra scriptura legit̄. q2 nemo sanctus: nemo bonus: nemo iustus nisi solus ds̄?

¶ Responsio. ¶ Soror dilecta sic̄ dr̄: ita est vere solus deus est bonus ⁊ sanctus atq3 iust⁹ q2 ꝑ se est bon⁹. Hoĩes v̓o sunt bõi nõ per se s3 per deum. ⁊ iḋ solus ds̄ est bon⁹: q2 per se est bonus. Hoĩes v̓o sunt boni: iusti: ⁊ sãcti: nõ per se s3 per gratiaz dei. Vñ bene in canticis canticorum. Sponsus ecclesie s. xp̄s designat dicens. Ego flos cãpi ⁊ lilium ꝯuallium: q2 odorez virtutis mee per vniũsum mundũ diffundo. Ego inquit sum flos cãpi ⁊ liliuz ꝯualliuz. i. ego suz sanctitas bõitas ⁊ iustitia: eoꝝ qui cuz humilitate in me confidunt: q2 nullus eoꝝ poterit esse sanctus nec bonus sine me. Sicut dixi in euangelio. q2 sine me nihil potestis facer̄. Ego suz flos cãpi ⁊ lilium ꝯualliuz. Sicut. n. cãpus floribus adornat̄ ⁊ vernat.

Ita totus mundus fide
christi ꝛ notitia decorat
Ego flos cãpi ꝛ lilium
ꝯuallium: qꝛ illis hoib⁹
amplius meã gratiã do
no qui nõ in sua bonita
te nec in suis meritis cõ
fidunt sꝫ in me. Soror
venerabilis iõ te mõeo
vt nihil tuis meritis at
tribuas. nihil de te pre
sumas. in v̄tute tua ni-
hil ponas. in viribus tu
is nõ ꝯfidas. In tua au
dacia fiduciã nõ habe-
as. Oia diuino dono ꝛ
diuine gratie ascribe. in
omnib⁹ opibus tuis dõ
gratias age. In oibus
opibus tuis deo grãs re
fer. In oibus actiõibus
tuis deo gratias redde.
in omni ꝯuersatiõe tua
deo gratias repẽde. Cõ
fidẽtia tua sp sit in xp̄o
q te creauit ex nihilo.

De timore dei. ser. iiij.

Soror carissima
audi q̄ dico: au-
di q̄ moneo. au
sculta q̄ loquor. Deũ ti
me super oia ꝛ mãdata
eius sẽper obſua. qꝛ ec-
ce oculi dñi supertimen
tes euꝫ. ꝛ in eis qui spe-
rãt super miscdia eius.
Et Salomon. Time
dñm ꝛ recede a malo.
Qui timet dñm nihil
negligit. Etiã quidã sa
piẽs ait: timor dñi glia
ꝛ gloriatio ꝛ letitia ꝛ co
rõa exultatiõis. Timor
dñi ditabit cor ꝛ dabit
gaudiuꝫ ꝛ letitiã in lon
gitudine dieꝝ. Nã qui
sine timore est nõ pote-
rit iustificari Timor do
mini est sapiẽtia ꝛ disci-
plina: nõ sis incredulus
in timore dei. Et ne ac
cesseris ad illuꝫ duplici
corde. Timentes dñm
sustinete eius misericor

diā ⁊ nō defflectatis ab illo ne cadatis. Qui timetis dn̄m credite in il luz: vt in oblectatiōe veniat vobis misericōdia. Qui timetis dn̄m credite in illū ⁊ nō euacuabitur merces vestra. qui timetis dn̄m diligite illum: ⁊ illuminabuntur corda vestra. qui timēt dominū. nō erunt increduli verbo eius: ⁊ qui diligunt illum ꝯseruabūt vias illius. q timent dominū inquirunt que beneplacita sunt illi ⁊ qui diligūt illū replebūtur lege eius. qui timēt dominū ꝑbabūt cōda sua ⁊ incōspectu illius sctificabunt aīas suas. Qui timent dn̄z custodiunt mādata ei⁹: ⁊ patientiā habebūt vsqz ad inspectionē ipsi⁹. Oculi dn̄i super timentes se: ⁊ ipse cognoscit oīa opa eoꝝ. Cōsumatio timoris dī est sapia. Timenti dn̄z nō occurrent mala: sed in temptatiōe ōs liberauit illuz a malo. Spūs timentiū deuz requiret ⁊ in respectiōe illius benedicetur. Timor dn̄i ē sicut paradisus benedictio ⁊ oīs gloria operiet illum. Beatus vir cui donatū est timorez dn̄i hr̄e. Timor dn̄i est initiuz dilectōis ei⁹. O soror dilecta nulla res nos sic ab oī pectō custodit immunes. sicut timor iferni ⁊ amor dei. Deuz timere est nulla mala facere. ⁊ nulla bona q̄ facienda sunt preterire. Timor dn̄i est fons sapie. Timenti dn̄z bene erit in extremis ⁊ i die mortis sue benedicet. Sorō venerabilis bonū ē no-

bis timere deū q timor dñi expellit pectm̄. Timor domini semp emē dat. timor domini rep=mit vitium. Timor domini cantum facit hominem atq3 sollicitu3. Ubi vero timor nō est. Ibi perditio est anime. Ubi timor non est. ibi dissolutio vite est. Ubi timor nō est. ibi est abū dantia pectōꝝ. Igit ho nesta virgo timor ꝛ spes semp sint in corde tuo. pariter sint in te timor ꝛ fiducia. Spes ꝛ met? parit perseuerent in te. Sic spera in mīsedia dī vt timeas eius iustitia3. Sed tamen soror mihi in christo amabilis volo te scire quattuor esse timores. v3. humanum seruilem initialem ꝛ castum. humanus timor ē vt ait Cassyodorus q̄=

do timemus pati pericula carnis. vel pdere bona mūdi propter quod peccamus. Hic mundanus timor malus est. ꝛ in primo gradu cu3 mū do deseritur. quem dominus in euāgelio prohibet dicēs. Nolite timere eos qui occidunt corpus ꝛc. Secundus timor est seruilis. vt ait Beatus Augustinus. Cum timore gehenne homo recedit a peccato ꝛ omnia bona que facit non propter dilectionem dei. sed propter timorem inferni facit. Ille quasi seruus timet: qui bonum ꝙ facit non timore āmitendi bonū ꝙ non amat. sed timore patiēdi malu3 ꝙ formidat facere. Ille nō timet perdere amplexus pulcherrimi sponsi s3 ti

met ne mittat in penas īferni. De hoc ſuili timore ait paulus apoſtolus. Non.n.accepiſtis ſpūm ſeruitutis iterꝫ in timore: ſꝫ accepiſtis ſpirituꝫ adoptōis filioꝝ.i. ſpm̄ filialeꝫ. Bonꝰ eſt iſte ſuilis timor ⁊ vtilis lꝫ inſufficiens ⁊ imperfectus ꝑ quē creſcit paulatiꝫ ꝯſuetudo iuſtitie. Cū incipit hō credere diem iudicij:īcipit timere. Si cepit credere:cepit ⁊ timet. ſꝫ ꝗ adhuc timet:nō hꝫ perfectā fiduciā i die iudicij. Nō dū eſt in illo ꝑfecta charitas qui adhuc timet. Nā ſi ꝑfecta in illo eēt charitas nō timeret.ꝑfecta charitas faceret in hoīe ꝑfectā iuſticiā⁊ hō nō hēret vn̄ timeret: ſed hēet vn̄ deſideraret: vt trāſeat iniqtas ⁊ veniat regnuꝫ dei:qd eſt perfecta charitas:niſi ꝑfecta ſcitas? Ille hꝫ in ſe ꝑfectā charitatē qui ꝑfecte viuit. Qui ꝑfecte viuit: non hꝫ vnde in inferno damnet.ſꝫ vnde in celo coronet. Qui perfectaꝫ hꝫ in ſe charitateꝫ nō timet i inferno puniri.ſꝫ ſperat in celo cum deo gl'iari. Unde dr̄ in pſalmo. Gloriabuntur i te oēs qui diligūt nom̄ tuum.ꝙ timor nō eſt i charitate.ſꝫ perfecta charitas foras mittit timorē Timor ſuil venit in cor de hoīs.vt ꝑparet locū charitati. Huic ſuili timori ſuccedit tertius timor vꝫ initialis:quādo hō incipit facere bonuꝫ ꝓpter dilectionē dei. ꝙ antea faciebat ꝓpter timoreꝫ inferni. De hoc initiali timore. ait Da

nid ꝓpheta in psalmo. Initiũ sapie timor dñi. Initialis timõ ẽ qñ hõ icipit amare deũ quẽ añ timebat. Et sic excluditur a corde suilis timor Huic initiali timori succedit quartꝰ timor.s.castus.per quẽ timemꝰ ne spõsus.s.xp̄s tardet ne discedat a nobis. ne eũ offendamꝰ ne in eũ peccemꝰ ⁊ ne eũ perdamꝰ. Timor iste.s.castus de amor̃ descẽdit. Timor iste de amore nascit̃.de hoc timore legit̃ i psalmo. Timor dñi sanctus permanet in seculuꝫ seculi. In corde hominis ꝑus venit timor. Et q̃r venit. vt charitati locũ ꝑparet. Cũ ãt charitas ceperit habitar̃ i corde hois.timor q ei preparauerat locuꝫ mittit̃ foras. Et q̃to magis charitas crescit i cõde hois tãto magis timor decrescit: q̃to maior est charitas in corde hois: tãto minor est ibi timor: q̃re qr charitas mittit eũ foras. Audi soror dilecta ꝯgruẽtẽ similitudinẽ. sepe videmꝰ p setã itroduci linũ qñ aliqd suitur ꝑus itrat seta: ⁊ pꝰ setã intrat linũ Sic timor ꝑus itrat i mẽte hois: ⁊ pꝰ timorẽ itrat charitas. Jõ itrat timor vt itroducat charitatẽ. Sꝫ postq̃ intrat charitas: foras mittit timoreꝫ. Timor iste sanctus ẽ: qr i mẽte hois generat scitatẽ. Timor iste sctũs ẽ: q itroducit i mẽtẽ hoieꝫ pfectã caritatẽ. pfctã etem̃ caritas pfecta est scitas. Timor iste castus est: qr nõ recipit adulteriñ ãoreꝫ.s. qr deũ sup̱ oĩa diligit:

⁊ nihil amori illius pre pōit. Etiā timor iste dicitur filialis: qꝛ nō timet deū q̄si seruus crudelē dñz ſꝫ quasi filius prēz dulcissimū. Hic timor iō dr̄ filialis: qꝛ nō timet q̄si seruus: ſꝫ q̄si filius: ſꝫ qd ē ꝙ ait dauid ꝓpheta. Timor dñi sāctus ꝑmāet i seculū secli. Cū Johānes dicat: ꝑfecta charitas foras mittit timorez? Hoc ē ꝙ supius diximus: qꝛ ille hꝫ castū ⁊ sanctū timorē: q deū nō timet ꝑꝑ penas inferni: vl̄ ꝑꝑ supplicia gehēne ſꝫ cū reuerētia ⁊ amorē. et hic timor. s. reuerētia dei ꝑmāet i seculū seculi. Ille vo q deū timet. ꝓpter penas inferni: nō hꝫ in se timorē castū: ſꝫ seruilez qꝛ nō hꝫ ꝑfectā charitatem. Si. n. deū perfecte diligeret perfectā i se iustitiā haberet: ⁊ deuz nō ꝑꝑ penas: sed cuz reuerentia ⁊ amore timeret. Et ideo timor pene nō est i caritate. qꝛ perfctā caritas eū foras mittit. Aliter timet seruus dñm. atqꝫ aliter timet filius patrem: seruus timet dominū cuz desperatiōe ⁊ odio. filius timet patrez cū reuerentia ⁊ amore. Nunc igit̄ soror reuerendissima moneo te vt timeas deuz cū amore ⁊ reuerētia. Nolo. n. vt semper iaceas sub iugo timoris depressa. sed vt ꝯsurgas per dilectionez ad deū patrez tuum qui te creauit quasi filiam. Etiam te moneo vt deuz caste diligas ⁊ nihil āori eius preponas. ſꝫ vt ꝑ amore eius omnia q̄ in hoc mundo sunt despicias.

Iter admoneo te atqz
rogo honestissima vgo.
vt corrigas vitaz tuam
cũ oi studio. ita vt sit ser
mo tuus pudicus: inces
sus hõestus. vultus hu
milis. lingua affabilis.
mens plena dilectione.
manus plena operatiõe.
iuuãte dño. sine q̃ nihil
bõi poteris facer̃. Amã
tissima mihi in christo
soror si me quasi fratrẽ
audieris. ⁊ deuz in toto
corde tuo timueris. mlˀ
ta bona nõ solũ in hac
vita. sed ⁊ in futura ha-
bebis. Amen.

¶ De caritate ser. v.

Introduxit me
rex in cellaz vi
nariã. ⁊ ordina-
uit in me caritatẽ. Cel-
la vinaria ecclesia est. in
qua est vinum euange-
lice predicationis. In
hanc ergo cellaz amica
sponsi scilicet sancta aĩa
introducitur. atqz in ea
caritas ordinatur. qr nõ
sunt equalr̃ omnia dili
genda sz differenter. Nõ
debemus equalr̃ oĩa di
ligere. sed alia minus ⁊
alia magis. Nam scire
quid facer̃ debeamus. ⁊
nescire ordinez facien-
di. perfecta scia non est.
Si non diligimus ea q̃
diligere debemus vel si
diligamus ea que dili-
gere non debemus or-
dinatam charitatez nõ
habemus. Et si plus
diligimus ea que mi-
nus diligere debemus.
vel si minus diligimus
ea que plus diligere de
bemus: ordinatam ca-
ritatez non tenemus.
Hec est ergo ordinata
charitas. Ut deum an
te omnia ⁊ super om-
nia diligamus. Debe-

mus deũ diligere ex toto corde.i.ex toto itellectu:ꝛ ex tota aia:ꝛ ex tota voluntate : ꝛ ex tota mente:ꝛ ex tota memoria:vt oẽm intellectum ꝛ omnes cogitatiões nostras ꝛ omnem vitã, nostrã ad eũ dirigamꝰ:a ꝗ oia bõa habemꝰ. Et vt nulla pars vite nr̃e ociosa relinquat: sꝫ qcqd in aium venerit illuc dirigatur:vbi impetus dilectiõis currit. Igitur soror charissima dignissimuꝫ est ꝛ valde nob̃ necessariũ:vt deum in oibus ꝛ sup oia diligamꝰ qui est summũ bonum. Summũ ꝗ̃ bonuꝫ diligere sũma ẽ beatitudo. Quãto quisqꝫ deũ amplius dilexerit:tãto magis btũs erit. Qui deũ diligit bonꝰ est:Si bonus est:ꝗ̃ btũs. Vñ Salomõ in cãticiscanticoruꝫ. Fortis est vt mors dilectio. Bene dei dilectio fortis esse vt mors dĩ:qꝛ sicut mors violenter separat aiaꝫ a corpe ita dilectio dei violent separat hoiem a mũdano ꝛ carnali amoꝛ. Vere dei dilectio fortis est vt mors:qꝛ dũ per dilectioneꝫ dei a vitijs mortificamur: ꝙ mors agit in sensibus corpis: hoc agit dilectio dei in seculi cupiditatibꝰ. Deꝰ diligendus est ꝓpter semetipsuꝫ:qꝛ ẽ sũme bonus ꝛ q nos creauit ex nihilo. Caritas ẽ dilectio qua diligitur deꝰ ꝓpter se ꝛ proximꝰ ꝓpter deũ In primo loco diligit deus:sicut iaꝫ dictuꝫ est in omnibus ꝛ super oia. In secũdo vero diligit pertinẽs ad dilectionẽ

dei:ꝙ eſt maximuȝ mã
datum. Alteꝝ vero per
tinẽs ad dilectionẽ pꝛo
ximi:ꝙ ẽ ſimile illi. Si
cut.n.ſcriptuȝ eſt. Dili
ges dñȝ deũ tuuȝ ⁊ pꝛo
ximum tuum ſicut teip
ſum. Ac ſi diceret. Ad
hoc debes pꝛoximũ tu
uȝ diligere ad id qđ di
ligiſ teipſuȝ.ſ.vt bonuſ
ſit:⁊vt ad vitam eternã
ꝑuenire poſſit. De hac
dilectiõe dei ⁊ pꝛoximi:
in canticis canticoꝝ ſpõ
ſus.ſ.xp̃s loquitur ſpõ
ſe.ſ.eccleſie aīe ſãcte di
cens. Quã pulchꝛe ſũt
mãme tue ſoꝛõ mea ſpõ
ſa:⁊ odoꝛ vnguẽtoꝝ tuo
rũ ſuper omnia aroma
ta. Quid ꝑ mãmas cõ-
ueniẽtius ĩ hoc loco: ꝙ̃
ipſa dilectio dei ⁊ pꝛoxi
mi de q̃ ſupiuſ diximuſ
ĩtelligitur per quas mã
mas menſ ſãcta oẽs ſen
ſuſ ſuoſ per ſuã dilectio
nẽ nutrit cuȝ deo ſuo ca
ritatis ꝯiunctione ꝯglu
tinatur:⁊ pꝛoximis ſuis
quicquid bõi poteſt lar
gitur. Et odoꝛ vnguen
toꝛũ tuoꝝ ſuper omnia
aromata. Per vnguẽ
ta quippe ipſas virtuteſ
que ex charitate naſcũ
tur ĩtelligimas. Debe
m⁹ ꝓximoſ nr̃oſ ĩ bono
diligeꝛ̃:qꝛ q ĩ malo dili
git ꝓximuȝ nõ diligit ꝓ
ximũ ſed odio hȝ. Qui
non diligit frẽm ſuum
quẽ videt: deũ queȝ nõ
videt quõ põt diligeꝛ̃?
Nequaꝙ̃. Igr̃ diliga-
mus nos adinuicẽ:qꝛ ca
ritas ex deo eſt. Et qui
diligit frẽȝ ſuuȝ ex deo
natus eſt ⁊ videt deum.
Qui diligit frẽm ſuum
quẽ videt oculis coꝛpis
videt oculis mentis ĩ ſe
manenteȝ deuȝ.ſ.cha-

ritatem. Quia deus cha ritas est. Et qui nō dili git frēm suuz quē videt oculis corpis: nō videt oculis mentis i se manē tē deū. s. caritatez qz si i eo cēt caritas: ds eēt i eo qz ds caritas est. Debe mus etiā diligere ppin quos nr̄os si bōi sūt ⁊ si deo fuiunt. Plus de mus diliger extraneos qs nob sunt ɔiuncti vin culo caritatis christi: q̄ propinquos qui deum nō diligunt, nec deo ser uiunt. Quare? qz sanci or est copula cordiuz q̄ corporuz. Oēs fideles homines debemus di ligere: sz cū oibus pdes se non possumus. Illis maxie ɔsulendū est q p locoꝝ ⁊ tpoꝝ vel q̄rūli bet reꝝ opportūitatibus ɔstrictius nob q̄si q̄daz sorte ɔiunguntur: pari

dilectione est optāda vi ta eterna oibus hoibus Oēs hoies affectu cari tatis debemus diliger. s. vt deo seruiant: ⁊ vt sal ui fiant. Sed per opera miscdie nō debemus oi bus hoibus eq̄liter im pendere: sz alijs minus atqz alijs magis. Soror dilecta si verā ⁊ perfectā caritatez volumus custo dire ad eternā pr̄iaz do adiuuāte possumus per uenir. Preterea debe mus diligere inimicos nr̄os pter deuz sicut ⁊ ipse ait in euāgelio. Di ligite inimicos vestros: benefacite his qui ode runt vos: ⁊ orate p per sequentibus ⁊ calūnian tibus vos: vt sitis filij pr̄is vestri q in celis est. Igr venerabilis soror: neces saria est nobis caritatis sine qua nullus pōt pla

care deo. Deum nō di
ligit qui hominez odit.
Nec deuz diligit q dei
p̄cepta ꝯtēnit. Caritas
est radix omniū virtutū
Sine caritate.n.quod=
cūqz facimus nihil nob
prodest. Nostrū studiū
est vacuuz: si non habe
mus caritatem: q̄ deus
est. Ibi regnat carnalis
cupiditas: vbi nō est dei
caritas. Tūc hō est per
fect⁹: qn̄ est caritate ple
nus. Sine amore carita
tis: quis qsqz recte cre
dat ad beatitudinē ꝑue
nire nō pōt. Tāta est ēt
v̄tus caritatis q̄ si desit
frustra habentur cetere
v̄tutes: si adsit recte ha
bentur omnia. Qui de
um nō diligit: nec seip=
suz diligit. Nunc ḡ mo
neo te honestissima vir
gō vt per amorez ꝯiun
garis inuisibili sponso

Iesu christo: ꝛ vt arde=
as eius desiderio. Nul
la iamqz in mūdo sunt
concupiscas. Longitu=
dinez presentis vite pe
nam extimes: exire de
secula festines: nullam
consolationem presen=
tis vite recipias: sed ad
christum quem diligis
tota mente suspires fer
neas: anheles: anxieris
etiam ipsa salus tui cor
poris causa amoris chri
sti fiat tibi vilis vulnere
amoris transfigaris: ita
vt recte valeas dicere:
vulnerata caritate ego
sum. Soror in christo
dilecta mihi audi ver=
ba Iesu christi sponsi
tui. Qui diligit me: di=
ligetur a patre meo: ꝛ
ego diligam eum ꝛ ma
nifestabo ei meipsum.
Dilige ergo cuz carissi
ma i hac vita: vt ipse te

dignetur diligere cum
patre in eterna beatitu
dine. Amen.

¶ De primordijs con
uersorum. Sermo. vi.

Ichoantibus
premiũ promit
titur: sȝ perseue
rãtib⁹ datur sic̃ scriptũ
ẽ. Qui perseuerauit vs
qȝ i finẽ: hic saluus erit.
Tũc. n. placet deo nr̃a
ↄuersio: quãdo bonũ ꝙ
inchoamus usqȝ in finẽ
producim⁹. Sic̃. n. scri
ptũ ẽst. Ue his qui susti
nentiã ꝑdiderunt. i. bo
nuȝ opus nõ ↄsumaue=
rũt. Sunt multi hoĩes
qui ex sola mẽtis deuo=
tiõe ↄuertunt̃ ad deuȝ.
Multi ẽt coacti plagis
ↄuertunt̃ ad deũ qui ex
deuotiõe nõ ↄuertebãt̃
sicut i psalmo legit̃. In
chamo ⁊ freno maxillas
eoꝝ ↄstringe: qui nõ ap
proximant ad te. Dis
ↄuersus a fletu incipiat
pctõꝝ: ⁊ sic transeat ad
desideriuȝ celestiuȝ bo
noꝝ. Sorõ carissima ꝑ̃
us debemus mala q̃ fe
cimus: lachrymis laua
re: vt tunc mũdamẽtis
acie ad ꝙ querimus cõ
tẽplamur: vt duȝ antea
a nobis plorando dete
git̃ calligo peccati: mun
datis cõdis oculis albe
facta inspiciant̃. Neces
se est oĩ ↄuerso vt post ti
morẽ ↄsurgat ad deũ ꝑ
dilectionẽ q̃si filius: ne
semꝑ sub timore iaceat
sic̃ s̃uus. Nouiter ↄuer
si blãdis verbis sunt cõ
solandi: ne si exasperari
ceperint: territi ad prio
ra pctã recurrant. qui. n.
nouitiuȝ cũ suauitate ⁊
dulcedĩe nõ docet: ⁊ ca
stigat: pl⁹ nouit exaspa
re ꝙ̃ corriget̃: prius coꝛ

rigendus ⁊ castigandus
est nouitius a prauo ope
deiñ a cogitatiōe. Ōis
noua ꝯuersio: adhuc ꝑ=
stine vite hꝫ pro mixtio
nē. Propterea neq̃q̃
vlla v̄tus ad ocl'os hōiꝫ
dꝫ exire donec vet⁹ cō=
uersatio fundit⁹ ab aīo
extirpetur. Tūc magis
grauari se quisqꝫ ipulsu
vitioꝝ cog̃scit qñ in ser
uitiuꝫ dei accedit. Sic
ppl's israel grauiori one
re ab egyptijs ꝑmitur
cuꝫ ꝑ Moysen diuina
cognitio aperit. Uitia
n. in hoiem ante ꝯuer=
sionez hn̄t pacē: quādo
aūt expelluntur: graui⁹
ꝯtra hoiem insurgunt.
Multi pri⁹ ꝯuersionē
motū libidinis sustinēt:
queꝫ tñ nō ad dānatio=
neꝫ tollerant sꝫ ad pro
bationē sustinēt. s. vt sp
habeāt hostē cui r̄sistāt

ꝑ excutiēda inercia: dñ
tñ nō ꝯsentiūt. Remis=
sa ꝯuersio multos i ꝑsti
nos errores deducit: ac
viuendi corpe resoluit.
Tepidus in ꝯuersatiōe
ociosa verba ⁊ vanas co
gitatōes noxias esse nō
ꝯspicit sed cū aīus a cor
pore mentis euigilauit:
ea q̄ leuia extiabat: cōfe
stim q̄si ꝯtraria ⁊ horrē
da pertimescit. Fraus ⁊
desidia timēda sunt in
oī ope dei. Fraudē deo
facimus qñ nō deuꝫ: sꝫ
nos metipsos de bono
opere nostro laudam⁹.
Desidiā facimus q̄do
per torporeꝫ lāguidi ea
que dei sunt operamur
Ōis ars huius secl'i stre
nuos hꝫ amatores: et
ad exequendum prom
ptissimos. Quare? qꝛ ꝑ
sentem habet remune=
rationē sui operis. Ars

do diuini timoris mul-
tos hꝫ sectatores tepi-
dos languidos: pigritie
inertia ꝯgelatos. Sed
hoc proinde fit: ꝙ mer-
ces laboris eoꝝ nõ ĩ pre
senti vita: sed in futura
dabit᷑. Qui nouit sunt
ꝯuersi ad deum: nõ de-
bent in exterioribus cu
ris prouehi. Naꝫ si im
plicentur: statim q̃si ar-
buscula plantata: ⁊ nec
duꝫ radice prefixa ꝯcu-
ciunt᷑ pariter ⁊ arescunt.
tamen valet ꝯuersis ꝑ
aie salute mutatio loci.
Sepe tamẽ duꝫ mutat᷑
locus mutatur ẽt mẽtis
affectus. Cõgruuꝫ ẽ.n.
inde etiã quisqꝫ corꝑali
ter recedere: vbi se me
minit vicijs deseruisse.
Soror venerabilis au-
di que dico. Multi cõ-
uertunt᷑ ad deum nõ tñ
mente q̃ corpe: ꝙ nos

sine graui gemitu dicet᷑
nõ possumus: habitum
religiõis habent: sꝫ mẽ
teꝫ r̃ligiosaꝫ nõ habẽt.
Multi habent religio
nis aium. Multi.n. ad
ꝯuersioneꝫ veniũt nõ tã
ꝑpter aie saluteꝫ: q̃ pp
corporis necessitatẽ qui
nõ deũ colunt: sꝫ ventrẽ
suuꝫ: de qbus apl's ait:
quoꝝ deus vent᷑ ẽ. Nõ
est itentio eoꝝ vt digne
deo seruiãt sed vt bene
comedant ⁊ bibant ⁊ vt
bene vestiant᷑. ⁊ vt bene
sit eis in hoc seculo. Et
q2 terrena diligunt cele
stia perdunt. Et sic ait
dñs in euãgelio: recipi-
unt suã mercedeꝫ i hoc
seculo. Unde soror dile
cta cauendũ nob est: ne
trãsitoria ⁊ trena plusq̃
oꝫ diligamus. Jdõ psal
mista nos admonet di-
cens. Diuitie si affluãt

nolite cor appōere. Ter
rena quidē nobis i vsu
esse debent: celestia ve-
ro in desiderio. Terre-
na debemus expēdere:
celestia desiderare. Est
eniz' q̄daz admirabilis
⁊ magna mltitudo dul
cedinis: que abscondit
de his q̄ diligunt euz.
De qua scriptuz est. qꝛ
oculus non vidit nec au
ris audiuit nec i cor ho
minis ascendit: que pre
parauit deus diligenti-
bus se. Unde prophe-
ta. Satiabuntur inquit
cum apparuerit gloria
tua. Soror in christo a-
mabilis: ergo illa satie-
tas sit misericordia feli
citas. Amen.

¶ De Conuersione.
Sermo. vij.

Dominus dicit
in euangelio.
Qui vult veni-
re post me abneget se-
metipsum ⁊ tollat cru-
cem suā ⁊ sequatur me.
Sed quid est semetip-
suz abnegare nisi volu
ptatibus proprijs renū
ciare? Ut qui superbus
erat sit humilis. ⁊ qui
iracundus sit mansue-
tus. ⁊ qui luxuriosus sit
castus. ⁊ qui erat ebrio-
sus sit sobriꝰ. ⁊ qui erat
auarus sit largus. Nā
si ita quisque renuntiet
omnibus que possidet
vt nō renuntiet suis pra
uis moribus nō est chri
sti discipulus. Qui re-
nūtiat suis rebꝰ sua ab
negat. Qui nō renunti
at suis prauis moribus
semetipꝫ abnegat. Ea
que amatores seculi di
ligunt serui dei velut ad-
uersa refugiunt. Serui
dei plus gaudēt adūsita
tibus mūdi q̄ ꝓsperita

tibus delectant: soror ca
rissima ea q̃ in hoc mū-
do sūt huius dei zria sūt
vt dū ista adūsa sentiūt
ad celeste regnū cū sum
mo desiderio suspirēt.
Magna apd deū reful
get gr̃a q̃ huic mūdo cō
temptibilis est. Nā re
vna necesse est vt q̃ mū
dus odit diligat a deo.
Sācti viri pegrini sunt
ꝛ hospites i hoc seculo:
vñ rep̄hendit petrus ꝙ
tabernacłz in mōte fieri
voluerit: qꝛ scitis in hoc
mūdo tabernacłm nō ē
q̄bus p̃ria ꝛ domus i ce
lo est: soror venerabilis
cuncta tp̄alia q̄si herbe
marcentes siccant ꝛ trā
seunt: ꝛ iō eternis rebus
q̃ nūꝗ̄ arescūt recte ser
ui dei ista ꝯtēnunt ꝛ de
spiciūt qꝛ i eis nullā sta
bilitatez aspiciūt. Scti
viri q̄ pfecte seculū ꝯtē
nunt ita huic mūdo mo
riunt vt soli deo viuere
delectent. Et ꝗ̄to se a
ꝯuersatiōe huius seculi
subtrahunt tāto magis
oculis mentis p̄ñtiaz di
ꝛ angelice societatis fre
q̄ntiā ꝯtemplātur ꝗuis
ōs in medio hoīum car
naliū vitā electoꝝ ꝓte-
gat tñ valō raꝝ ē vt hō
int̄ seculi voluptates po-
situs a peccatis sit alie-
nus. Nō erit sp̄ securus
qui periculo fuerit ꝓxi
mus. Soror dilecta bo
nū ē vt hō sit corpaliter
remot⁹ a mūdo sz mul
to ē melius vt sit volun
tate ellōgatus a seculo.
Ergo ille est perfectus:
q̄ mēte ꝛ corpore a secu
lo est elōgat⁹. Vñ btūs
Job Onager ꝯtēnit ci
uitatē. Et huius dei ꝯtē
nit seculariū hoīz socie
tatē. Qui pfecte mūdū

despiciunt aduersa vite
nr̄e appetūt ꝛ prospera
ꝯtēnūt ꝛ dū ab eis vita
hec ꝯtēnitur celestis in
ueniatur. Lōge qppe a
deo est aīus: cui hec mi
serabilis vita dulcis ē.
Iste.n.qd de celestib⁹
ꝯcupiscat vl' quid de ter
renis despiciat ignorat
Nā sicut scriptū ē: qui
apponit sciām apponit
dolorē. Quāto hō plus
pōt superna cognoscere
q̄ ꝯcupiscat: tāto ampli
us doleṙ dʒ de terrenis
ꝛ trāsitoriis rebus qbus
inuoluitur. Serui dei q̄
parentū suoꝝ vtilitatē
procurāt a dei amore se
separātur vn̄ spiritualis
ita prodesse dʒ suis pa-
rentib⁹: vt dū illis grāz
carnis prestare studet:
ipse a spūali opeṙ vel ꝑ
posito nō declinet. So
ror in xp̄o dilecta: mihi

audi sn̄iaz beati Isido
ri. Multi cāonicoꝝ mo
nachoꝝ: scimonialiū se
miaꝝ: ꝑ amorē suorū pa
rentuʒ inuoluūtur ter-
renis curis: ꝛ forensib⁹
iurgijs ac negocijs: ꝛ tē
porali salute suoꝝ parē
tuʒ perdūt aīas suas: tn̄
ordiata discretio est: vt
ꝙ extraneis misericōdi
ter īpenditur: parētibus
nō negetur. Dignū est
vt dem⁹ parentib⁹ nr̄is
ꝙ mediocriter damus
extrāeis: pentib⁹.n. car
naliter p̄statur: ꝙ extre
neis pie īpenditur: hōe
sta soror: non debemus
odio hr̄e parentes nr̄os
sed īpedimenta eorū q̄
nos a recto itinere deui
ant. per vaccas filisteoꝝ
que ducebāt archā dn̄i
ad terrā israel: intelligi
mus figuraz eoꝝ: ꝓpter
deum dereliquerunt se

culū. Nā philistei sicut iunxerūt vaccas plaustro vitulosqz eoꝝ reduxerūt domi: ꝛ sup plaustrꝫ ipo fuerunt archā testamēti dñi: ita iugū xp̄i leue ꝛ suaue: impositū est sup ceruices seruoꝝ dei. Et sic̄ vacce āore filioꝝ suorū mugiebāt ꝛ tñ nō declinabāt ad dextrā neqz ad sinistrā: sed recto tramite incedebāt vsqz bethsemes: qui erat introitu t̄re israel: ita fui dei recto tramite incedere debent: ꝛ ꝓ amoꝛ parentū suoꝝ nō debēt ad dextrā neqz ad sinistraz declinare a bono ope vl̄ ꝓposito: ſz recto itinere vsqz ad bethsemas. i. vsqz ad introitū celestis regni ꝑuenire. Et sic̄ vacce ꝓ filijs suis mugiēdo ꝑgebāt. ita ꝯuenit fuis dei: ꝓ parētib' suis mugire. i. ꝓ eis debent oꝛare: vt bñ sit eis: ꝛ vt a malo liberent̄ atqz in bono ꝯfirment̄. Soroꝛ in xp̄o amabilis mihi: sic̄ supius dixi tibi: nō debem' parētes nr̄os odio hr̄e: ſz diligere: ſz sic̄ ait btūs Aug. Si in via dei nobis fuerint ꝯrij: nec sepultura a nobis illis debet̄. Tu carissima egressa es cuꝫ Abraā de t̄ra tua: ꝛ de cognatōe tua ꝛ d̄ domo pr̄is tui: ꝛ venisti in traꝫ q̄ꝫ deus mōstrauit tibi i. i mōasteriū. Obsecro ǧ vt pseueres ī eo bene viuendo: qescas in sinu eiusdē abrahe: hoc est ī btā requie: vt p' moꝛtē tuā possis reqescer̄. Tu soroꝛ mihi in xp̄o dilecta: cū Loth egressa es de Sodoma. i. de seculari vita: iō mōeo te ne

cū vxore illius retro re
spicias: ne qd absit ī exē
plū puersitatis oib⁹ hoī
bus fias. Sȝ rogo vt cū
loth in mōte .i. mona-
sterio saluante facias: ⁊
alijs exēplū scitatis tri-
buas. Tu honesta vgo
egressa es cū Josue de
egypto hoc est de secu-
lo: ⁊ cū eo moreris ī de
serto .i. in mōasterio ī q
ds māna pluit tibi. hoc
est panē celestis vbi dat
tibi: Jdoqȝ soror amātis
sima in xpo mihi: mo-
neo te vt pseueres ī mo
nasterio sicut cepisti ⁊ i
eo vigilādo orādo psal
lendo ɔtra diabolū vi-
riliter pugnādo ad po-
stremū deuictis hostib⁹
cunctis atqȝ oībus secu
li delectatōibus supera
tis cū eodē iosue perue
nire possis ad trāȝ pmis
siōis: hoc est ad btitudi
nē vite celestis: atqȝ ibi
videre merearis faciē ī
deffensi solis. amē. De
ɔtēptu mundi. ser. viij.

Soror carissima
audi dnȝ Jesuȝ
xpm dicentez in
euāg. Ois qui reliqrit
domū aut prēȝ: aut ma
trē: aut frēs: aut sorores
aut filios: aut agros pp
nom meū: centūplū ac-
cipiet ⁊ vitā eternā possi
debit. Vn valde bonū
est nob oīa trena pp no
mendūi relinqre. vt ab
eo possimus celestia ac-
cipe. Quicūqȝ voluerit
eē aicus huius seculi: ini
micus di erit. Igr soror
in xpo amabilis nō dili
gam⁹ mūdū ne inimicū
deū hēamus. Facile cō
temnit oīa. qui se qtidie
moritur extimat. si qti
die mortem nostraȝ ad
memoriā reducimus. li

benter oīa terrēa despi
cimus. Si diez mortis
nr̄e in mente habem⁹.
cito oīa q̄ in hoc mūdo
sunt respicimus. ¶ In
terrogatio. ¶ O frater
mi libenter ꝓpter nom̄
dn̄i oīa q̄ in hoc mūdo
sunt relinq̄rem: si aliqd
hr̄em: sꝫ qꝛ nō hēo auꝝ
neqꝫ argentū: neqꝫ di-
uitias huius mundi: ne
scio qd reliquā pp nom̄
domini. ¶ Respōsio.
¶ O spōsa xp̄i q̄ꝫ mul
tuꝫ relinqs: si volunta-
teꝫ hēndi dimittis. mul
tū dimittis: si desideriū
hēndi postpōis: multuꝫ
relinqs: si carnalia desi
deria deseris: multū re
linqs: si delectationē hu
ius mūdi ꝓpter deū de
spicis: multuꝫ dimittis
si cupiditatib⁹ ꝛ deside
rijs terrenis renuncias:
plus amat deus hoīuꝫ
aīas q̄ꝫ diuitias t̄renas:
deus plus diligit men-
teꝫ mūdā ꝛ scām q̄ꝫ ter
renā substātiā. soror ve
nerabilis: regnū dei tm̄
ualet q̄ꝫtuꝫ habes. De
us a te nō reqrit qꝫ tibi
nō dedit. Ergo tu hoc
da illi qꝫ ille dedit tibi
s. mentē scām: castā: mū
dā: pudicā: religiosaꝫ: ti
moratā ac bōis morib⁹
ornatā. Igr̄ honesta so
ror regnū dei tm̄ valet
quātuꝫ es tu. Trade te
ipaꝫ xp̄o: ꝛ opera regnū
eius ab illo. Nō turbe
ris de precio: preciū nō
te turbet. Nō tibi vide
atur difficile. Nō sit ti-
bi graue: qm̄ iesus xp̄s
rex celoꝝ semetip̄m de
dit: vt te d̄ ptāte diabo-
li liberaret: ꝛ deo patri
acqreret. Ergo libēter
da temetipsam illi: q te
redemit d̄ manu inimi-

ci. Integrã te da illi: qꝛ illevt te saluaret itegrũ se tradidit. Dilecta mi hi i xp̃o soroꝛ ꝯtẽne terrenas diuitias: vt acqre re possis celestes. Diuitie ꝑducunt hoiez vsqꝫ ad periculum corpis ⁊ aie. Diuitie ꝑtrahunt hoiez vsqꝫ ad mortem. Multi ꝓpter opes periclitati sunt: ⁊ mlti ꝓpter diuitias ipericulũ deuenerũt. Multis exitiabiles fiunt diuitie. Opes multis hoibus gñauerũt mortẽ. Nũq̄ hẽnt requiez mentis: q curis terrenis se iplicãt. Sollicitudines. n. rex mẽtẽ ꝯturbãt. Mẽs occupata i trenis curis sp est in angustijs. Venerabilis spõsa xp̃i: si ergo vis eẽ ꝗeta nihil ex hisque in seculo sũt q̃ras. Sẽper regez mentis habebis: si te a mũdi cura remoueris: semp hẽbis pacez mẽtis: si te a strepitu terrenarꝫ actionũ subtraxeris: qꝛ diuitie nũq̄ sine pctõ acqrunt. Nullus admĩstrat res terrenas sine pectõ. Valde rarꝫ ẽ vt qui diuitias possidẽt ad requiez ꝑueniãt: qui curis terrenis se iplicat ab amoꝛ dei se separat. Qui defigit i ãoꝛe tpaliũ rex: i deo nullaten᷒ delectat. Cure tpaliuz rex ab intentõe di auertũt aiuz. Nẽo põt simꝉ ãplecti gl̃iaz dei ⁊ gl̃iaz seculi. Nẽo põt diligeꝛ simul xp̃z ⁊ seculũ. Difficile est simul ꝑuire celestib᷒ curis ⁊ trenis negocijs. Difficile est deũ simul ⁊ mundũ diligere. Nemo põt simꝉ perfecte deũ ⁊ mũdũ diligeꝛ Vterqꝫ ãt simꝉ equalr

amari nõ p̃t hõesta vgo audi q̃ dico: Quis hõ in glia seculi fulgeat quis purpura z auro vestit⁹ sit. Quis p̃ciosis vestim̃tis indut⁹ sit. Quis secularib⁹ vestib⁹ ornat⁹ appareat. Quis gẽmis ac lapidibus decoratus resplẽdat. Quis p̃ciosa habitu redimitus incedat. Quis sit m̃ltidine suoꝝ circũdat⁹. Quis sit excubãtiuz armis ꝓtect⁹. Quis sit inumeris obseq̃ntiuz cuneis ꝯstipatus. Quis agmib⁹ tutus. Sp ẽ in pena. sp est in ãgustia sp est in luctu. semper ẽ i periculo. sp i s̃icis stratibus mãet. s3 turbatus in lectis aureis iacet. s3 infirmus i lectis argenteis cubat s3 fragilis in pluma iacet: tñ fragilis z mõtalis ẽ. Sorõ amãtissima in xp̃o mihi. Jõ hec dixi tibi vt cog̃scas q̃ vana ẽ glia h⁹ mũdi Felicitas h⁹ mũdi breuis est. modica ẽ huius seculi glia. Caduca ẽ z fragilis t̃palis potentia. Igr̃ veneãbil̃ vgo vt acquirer̃ possis celestes diuitias ꝯtẽne t̃renas libẽter dispice t̃rena vt peruenir̃ possis ad celestia bõa: respue tñsitoria vt hr̃e merearis eterna da parua vt a deo ꝯseq̃ris magna. Fuge in t̃ra societatez hoiuz: vt in celo hẽas societatez angeloꝝ. ad q̃ te perducẽ dignet ille q te r̃dimit precioso suo sãguine. Am̃.

De habitu. ser. ix.

Dominus nr̃ iesus xp̃s dicit in euãg. Ecce qui mollibus vestiunt̃ i dõibus regũ sunt. Mollia dñr vestim̃ta qr molle faciũt aiuz. Mollibus vestim̃tis delectat̃ regis

curia. asperis vo ⁊ hũili
buſ ɔ̃lectat̃ xp̃i ecclesia.
Talia dñt eẽ vestimẽta
suoꝝ ⁊ ãcillaruꝫ ɔ̃i. in q
bus nihil possit notari
nouitatiſ. nihil vãitatiſ.
nihil supfluitatis. nihil
qd̃ ptineat ad superbiã
⁊ ad vanãglĩaꝫ. Unde
btũs Hiero. nõ facit or
natũ clericũ tenera ve-
stis ſꝫ mũditia mentis.
Soro carissima ḡ orne
muſ noſ metipsos spũa
libuſ ornamẽtis. ſ. carita
te hũilitate mãsuetudi
ne obia ⁊ patientia: hec
ſt vestimẽta quibus pla-
cer̃ poterimus iesu xp̃o
celesti spõso. xp̃s inuisi-
bil̃ spõsus nõ reqrit pul
chritudinẽ foriſ ſꝫ intuſ
sic̃ scriptũ est i ps̃. Ois
glĩa eiuſ filie r̃gis ab in
tus. Igr̃ soro in christo
amabil̃ diuitie tue bõi
mores sũt. pulchritudo
tua sit bõa vita: carissi-
ma opto vt de te dicat̃
illd̃ qd̃ in cãticiſ cãticoꝝ
legit̃. Tota pulchra es
aĩca mea ⁊ macula ñ est
in te. ⁊ iteꝝ veni d̃ libão
coronaberis. Uere btã
est illa aĩa q̃ iesu christo
spõso celesti fuit siñ ma
cula. Sic̃ ⁊ tu soro vene
rabil̃ btã eriſ si iesu xp̃o
sponso tuo sine macula
seruieris. Stude ḡ pla
cere christo nõ preciosiſ
vestibus ſꝫ bonis mori
bus. non pulchritudine
carniſ. ſꝫ pulchritudine
mentis. Stude placere
illi nõ in facie ſꝫ in cõde
Uestimẽta tua ⁊ calciamẽ
ta nec nimium sint pre-
ciosa nec multum vilia
ſꝫ ex moderato ⁊ cõpe-
tenti habitu. sic eniꝫ ait
beatus Aug. de seme-
tipso. Fateor d̃ preciosa
veste erubesco. Et iteꝝ

Non docet hanc ꝓfessionez nõ decet hãc ammonitionez. Nõ decet hec mẽbra. Nõ decet hos canos honesta ṽgo vestis pura circũdet tibi: nõ ad pulchritudinẽ sȝ pp corpis necessitatẽ. vt duȝ ꝑciosis vestimẽtis vestris cadas i turpitudinem aie: qꝛ q̃to ãpli⁹ corpus foras ꝓpter vanã gl'iaȝ ꝯponitur atqȝ ornatur tãto interi⁹ aĩa fedatur ⁊ sordidatr. Igr soror in xp̃o amabilis: ꝓfessionem tuã habitu ⁊ incessu demõstra. Sit ĩgressu tuo simplicitas sit in motu puritas: sit i gestu grauitas: sit i incessu hõestas. Nihil dedecoris: nihil lasciuie nihil petulãtie: nihil insolertie: nihil leuitatis i incessu tuo appareat. Aius n. in corpis gestu apparet. Gest⁹ corpis signũ est mẽtis. Corporis gestu aĩus ꝓditur: Soror carissima g̃ incessus tuus nõ habeat imaginez leuitatis. Incessus tuus nõ offendat oculos alterius. Nõ prebeas de te spectaculuȝ. Non des alijs locũ d̃ te obtrectãdi. Soror dilecta: munda ꝯsciam tuã ab oĩ malitia vt feliciẗ dicatr tibi a iesu xp̃o spõso celesti: ecce tu pulchra es amica mĩa ecce tu pulchra oculi tui columbaꝝ. Pulchra vȝ ꝓpter perfectionez corporis ⁊ mũdiciam cogitatõis. Ecce tu pulchra es: habens mũdam ⁊ simplicez intentionez cordis qꝛ cuncta bona q̃ agis: nõ vt hoĩbus videaris sed vt soli deo placeas operans. Oculos hẽas colũbaꝝ

qꝛ tunc imunē custodis ab oī malitia: ⁊ simulatōe atqꝫ fictōe. sorō mihi in christo amātissima iō hoc dixi vt plus gaudeas intus in anima de sanctis virtutibus: ꝙ foris in corpore de preciosis vestibus. Unde dicē beatus Greg. Nemo quippe vestimēta preciosa querit: nisi ad inanez gloriā: vꝫ vt inde laudetur: ⁊ vt honorabiliō ceterisappareat. Nēo.n. vult preciosis vestibus indui nisi vbi ab alijs possit videri. Ergo pro sola vanagloria vestimētum preciosum querit: virgo venerabilis i hoc cognoscimus: qō seculū diligim⁹ qꝛ preciosa vestimēta amam⁹. Qui seculum nō diligit: preciosa vestimēta non querit. Quādo homo gaudet de pulchritudine corporis mens eius ellongat ab āore creatoris. Quāto amplius in ꝯpositiōe corporis letamur tanto magis a superno amoē disiungimur. Quanto plus in terrenis ⁊ trāsitorijs rebus gaudemus: tātominus celestia desideramus. vere maculā hꝫ in se sanctimonialis femina si diligit preciosa vestimēta: nō est sine macula christi sponsa: si amat vestem preciosaz. Ancilla christi q̄ seculū pfecte reliquit: vilia vestimenta querit. Ancilla christi q̄ preciosa vestimenta desiderat: adhuc pfecte seculum nō ꝯtempsit. Nigra vestis insinuat hūilitatez mentis. Uile vestimētuꝫ denuntiat mūdi ꝯtēptuꝫ. Nigredo velli mundi

tiam ꝛ puritatez demõ strat aĩ. Nigrũ vellum castitatis ꝛ sanctitatis ẽ signuz. Nũc ḡ reueren dissima soror moneo te vt habituz quez oñdis specie: ĩpleas ope. Ob-secro te vt habitũ ordĩs bonis ornes moribus: sanctus est habitus: san ctus sit aĩus: sic̃ scã sunt vestimẽta sic opa tua sint scã: ꝛ sicut sacretũ est ve luz: sic opus tuũ sit scm̃ nõ aliud abscõdas itus ꝛ aliõ oñdas foris. Nõ sis aliud in secreto ꝛ ali ud in publico: q̃lis uis haberi talis esto: q̃lis es in facie: tal' esto ĩ opera-tiõe: ꝛ q̃lis es ĩ vultu: ta lis esto in actu. Amen.

¶ De ꝯpũctiõe. ser. x.

Compũctio cor-dis est hũilitas mentis veniens de recõdatiõe peti ꝛ de timore iudicij. Illa cõ-pũctio est perfecta: q̃ re pellit a se oẽm delecta-tionẽ carnaliũ rex: ꝛ to to studio mentis figit in tentionẽ suã ĩ ꝯtempla-tiõe dei. Duplicẽ eẽ cõ pũctionẽ legim⁹: vnã. s. q̃ ꝓpter deũ aĩa cuiusqꝫ hui di afficit. i. cũ ad me moriã r̃ducit mala q̃ fe cit. Altera v̾o cuz suspi-rat ꝓpter desideriũ eter ne vite. Quattuor mo-dis ꝯpungit mens iusti hoĩs. Hoc est memoria pctõꝝ: recordatiõe futu raꝝ penaꝝ: ꝯsideratiõe peregrinatiõis h⁹ vite: desiderio superne p̃rie: q̃tenus ad eã possit cito puenire. Oĩs pctõr tũc se cog̃scit visitari a dño qñ ꝯpũgitur ad lachry-mas. Nã ꝛ petrus tũc fleuit: q̃ñdo in eũ xp̃s re spexit: sic̃ scriptuz ẽ. Et

ꝯuersus dñs respexit pe
trũ. Qui stati egressus
foras fleuit amare. Vñ
ẽt psalmista dic. Respe
xit ⁊ cõmota est ⁊ ꝯtre-
muit tra. Tũc tra ꝯtre-
miscit: qñdo pctõr ad la
chrymas cõmouet. Ad
mõeo igr te soror carissi
ma. vt i oõne cũ lachri
mis ad mẽoriã reducas
pctã tua. q2 q nõ hꝫ cor
dis ꝯpunctionẽ vl ꝯtri-
tionẽ nõ hꝫ mundã oõ
neꝫ. Soror mihi in xpo
amabil. audi exẽpla san
ctorꝝ: q p ꝯpũctionẽ ⁊ la
chrymas apd deũ obti
nuert veniã pctõꝝ suoꝝ
Anna mater Samuel
per compunctionem ⁊
lachrymas meruit hre
filium. insuper obtinuit
apud deum prophetie
donũ. Dauid p ꝯpun-
ctiõꝫ ⁊ lachrias obtinu
it veniaꝫ ꝑpetrati hõici
dij atqꝫ adulterij. Sic
n. audiuit per ꝓphetaꝫ.
Non morieris. q2 dñs
trãstulit pctm̃ tuũ. Pr
Thobias per ꝯpũctiõꝫ
⁊ lachrias meruit acci-
per curationẽ cecitatis.
⁊ ꝯsolatiõꝫ paupertatis
Sic. n. dixit ei raphael
angel⁹. Gaudiũ tibi sp
sit ⁊ adiecit. Forti aio
esto. in ꝓxio est vt a deo
curers. Etiã maria ma
gdalena per ꝯpunctiõꝫ
⁊ lachrias meruit dño
audire. Remittunt tibi
peccata tua. Soror ve-
nerabilis. ideo exempla
sanctorum proposui ti-
bi. vt lachryme per cõ-
punctionem suaues sint
tibi. bona compunctio
thesaurus est desidera-
bilis: ⁊ inenarrabile gau
diũ in mente hominis.
Anima que i oõne hꝫ
ꝯpunctionem. ꝓficit ad

salutez. Uir fortis nõ,ē minus laudãdus in luctu: ꝙ̄ in bello. Quia ꝗ̄ pꝰ baptismum inquinauimus vitã baptizemus lachrymis ꝯsciaz nr̃az. Ubi lachryme fuerint: ibi accẽdit spũalis ignis qui illumiat secreta mē tis: lachryme penitentiũ ꝑ baptismate reputãtur apud deuz. Sororī mihi in christo dilecta: si ꝯpunctiõez ẜm deum habueris: btã eris. Cõpunctio cordis sanitas est anime. Compũctio mentis: illuminatio est anime: qꝛ tũc aĩa illuminatur: qñ ad lachrymas ꝯpungitur. Cõpunctio lachrymaꝝ remissio est pctõꝝ: qꝛ tũc pctã dimittuntur qñ cũ lachrymis ad memoriã reducũtur Cõpũctio spũm scm̃ reducit ad se: qꝛ cum spũs sanctus mēte visitatur: statim hõ pctã sua plorat. ¶ Interrogatio.

¶ O frater mi queso dic mihi que sunt cause nostri doloris: ꝑ quibus i hac vita mortali ploramus. ¶ Responsio.

¶ Soror dilecta: ploramus. s. ꝓpter peccata nostra: ꝛ ꝓpter miserias huius mundi: ac ꝓpter cõpassionez proximi: ꝛ ꝑꝑ dilectionem celestis premij. Propter peccata flebat ille qui dicebat. Lauabo ꝑ singulas noctes lectuz meũ: lachrymis meis stratũ meum rigabo. Idez de miseriis huius mundi gemebat cum dicebat. Heu mihi qꝛ incolatus meus ꝓlõgatus est: habitaui cum habitãtibus cedar multum incola fuit aĩa mea. Dñs ꝑ ꝯpassionē

fleuit: sup Lazarū ꝛ sup ciuitatem Hierusl'm dicens. Quia si cognuisces ꝛ tu etiā paulus apl's qui precipit gaudeē cū gaudentibus ꝛ flere cū flentibus p ꝯpassionem dolebat dicens. Quis infirmat ꝛ ego nō infirmor? Cum dilectiōe celestis premij plorabāt iusti dicentes. Super flumina babylonis illic sedim⁹ ꝛ fleuimus: dū recordarēur tui syō. Uita p̄ns mors ē: q2 est plena miserijs: q2 nō est in p̄ria sȝ in via. Nec est i domo sȝ in exilio: In hoc mūdo nō sumus in nr̄a ciuitate: sȝ in pegrinatiōe sicut scriptū est. Nō habemus hic manentē ciuitatē: sȝ futurā inquirim⁹. Soror dilecta iō moneo te: vt primo lugeas ꝓpter pctā tua: deinde ꝓpter miserias h⁹ mūdi atq3 ꝯpassione m pximi ad postremū vo ꝓpter dilectionē dei ac celestis premij. Modesta v'go deprecare deū cū oī deuotiōe: vt det tibi verā mentis ꝯpunctionem ꝛ cordis ꝯtritionē. Cōpunctio vnigenitū xp̄ȝ dei filiam facit hr̄e in se sicut dn̄s ipse ait. Ego ꝛ pr̄ veniemus ꝛ apud eū qui me diligit māsionē faciemus. Ubi lachryme abundāt: ibi graues cogitationes nō ꝓpinquāt: ꝛ si aliquādo appropinquāt ibi radices nō habent. Lachryme apud deū semp nobis dant fiduciā magnā Sorō in christo amabilis mihi: audi vocē Jesu christi spōsi tui dicentis. Surge amica mea ꝛ veni p dilectionē iā.n.

iems trāsijt imber abi- it ⁊ recessit. flores appa ruerūt in terra. tēpus puta tiōis aduenit. vox turtu ris audita est in terra nostra hoc est vox predicantiū apl'orum in ecclia. Turtur que est auis castissima. que in excelsis ⁊ in arborib⁹ sp nidificare vel morari so let. apostolos vel ceteros doctores significat. qui possūt dicere nostra conuersatio in celis est. que etiā gemitū hz pro cātu. ⁊ signat plora tuz sc̄orum qui suos ad lamē tuz ⁊ fletuz ortātur dicē tes. Miseri estote ⁊ lu- gete. Igitur honesta virgo accipe exemplū h⁹ tur- turis ⁊ luge propter amo rez iesu xp̄i spōsi tui quousque qz euz videre possis re gnātē in solio regni sui. Meli⁹ est tibi lugere cū amore iesu xp̄i quam cū tiore iferni. Pulchre sūt ge ne tue sicut turturis. Na tura turturis est vt si per occasionez perdiderit cō iugē alterum ampli⁹ nō que rit. O spōsa xp̄i assimi- lare ⁊ tu huic turturi. ⁊ propter iesuz xp̄z spōsuz tu uz amatorem nō queras al terum. O spōsa xp̄i esto si milis turturi ⁊ luge die ac nocte cū desiderio ie su xp̄i spōsi tui qz iā ascē dit ad celos: vt aliquādo faciez illi⁹ videre merea ris in dextera pr̄is. pul- chre sunt gene tue sicut turturis. In genis solet esse verecōdia. Soror ve nerabilis genas hēs tur- turis. si pro verecōdia iesu xp̄i sponsi tui nihil contra volūtatez illi⁹ facis. ge nas hēs turturis si cum amore ⁊ reuerentia xp̄i ea que illi displicēt postpōis. genas hēs turturis si pre ter xp̄z alterum amicū nō

diligis. Igr soror carissima indesinent pctā tua cuz lachris laua. qtidie laua tuas negligentias per ↄpunctiōz ⁊ lachrymas. Trāsgressiões tui cordis sine intermissiōe ablue cū lachris. per lachrias ⁊ ↄpunctiōz acqre tibi tuoꝝ remissionez pctōꝝ: per lachriās ⁊ crebra suspiria. acqre tibi etna gaudia. plāge iniqtates tuas. Mala scelerū tuoꝝ deplora. mala q̄ egisti flendo cōmemora. Merōis vnda te irriget. Cōpellat te plāgere fluuius lachrymaꝝ. Que gessisti praue: fletib⁹ dele. q̄ illicite ↄmisisti lachrymis ablue. Honesta vgo si pctā nō ploraūis in hoc seculo. qñ dictura es deo: posuisti lachrymas meas i cōspectu tuo carissima si iniqtates tuas nō fleueris i hac mōtalitate qñ dices fuerīt mihi lachrime mee pāes die ac nocte. Moneo igr te spōsa xpi: vt in hac mōtali vita lugeas pctā tua: vt cōsolari merearis i celesti pāia: sic̄ scriptuz ē. btī q lugēt qm̄ ipsi ↄsolabūt.

¶ De tristicia. ser. xi.

Dominus dic̄ in euā. am̄ am̄ dico vob: qꝛ plorabitis: ⁊ flebitis vos: mūd⁹ āt gaudebit. vos āt ↄtristabimi: sed tristitia vr̄a vteꝛ i gaudiū. ēt salomō ait. Cor gaudens exilarat faciē: spūs vo tristis deicitur in merorez aīe Aius gaudens facit etatez floridaz: spūs vo tristis exiccat ossa. fili i bonis nō des q̄relam: ⁊ in oi dato nō des tristiciā vbi mali. Ois plaga tri

sticia cordis est. Jocūdi tas cōdis est vita hois. Cor prauuz dabit tristi tiā: ꝛ hō sapiēs resistet il li. ꝑ tristiciā festiat mōs tristicia flectit ceruicez cōdis. Cor letū bonaz facit valitudinē. viro āt tristi exsicant ossa. Etiā btūs Athanasius dicit Hō tristis ꝑ maliciaꝶ ꝯtristat spm̄ sctm̄ sibi a deo dōatū. hoc ēt docz apl's dicēs. Nolite ꝯtri stari spm̄ sctm̄ q hitat in vob in q̄ signati estis in die redēptiōis. Uide ḡ soror carissima: ne ꝯtri stes spūz sanctū qui ha bitat in te: ne forte dere linq̄t te. Aufer a te du bietatez ꝛ aiositatez. qꝛ vtriqz ꝯtristāt spūz san ctuz. Aufer a te tristiciā qꝛ ipsa est sorō dubieta tis ꝛ aniositatis. Certe tristicia secularis oium

maloꝝ spūum est pessi maꝝ: ꝛ nocet fuis dei. Tristicia secularis ledit ꝛ ꝯterit: atqz allidit ser uos dei. Spūs. n. sctūs nō sustinet tristitiā car nalē. Igr̄ soror dilecta indue semꝑ letitiā spūa lez: q̄ hꝫ gr̄am apud de uz: oīs letitia spūalis sꝑ bona est: ꝛ bona cogitat atqz ꝯtēnit vanā tristici az. Si letitia spūalis bo na nō eēt. nūq̄ ꝓpheta diceret. Letami in dn̄o ꝛ exultate iusti. ꝛ gl'iami oēs recti corde. Et iteꝝ letabiꝶ iustus in dn̄o ꝛ sꝑabit in eo ꝛ laudabun tur omnes recti corde. ¶ Interro. ¶ O fraꝶ carissime: si tristitia ma la est ꝛ nocz fuis dei qd est qd ait salomō. Cor sapientiū vbi tristicia ē. ꝛ cor stultoꝝ vbi est leti tia? ¶ Respon. ¶ So

roꝛ venerabiľ hoc ꝙ ait Salomõ: Coꝛ sapiẽtiũ vbi tristitia est: ꝛ coꝛ stul toꝝ vbi est letitia. Nõ est intelligendũ nisi de spũali tristitia: ꝛ de secu lari letitia. Ac si aptius diceret. Coꝛ sapientiũ vbi tristicia est spũalis: ꝛ coꝛ stultoꝝ vbi est secula ris letitia. Qui ꝫm deũ tristitiã hñt sapiẽtes sť. Qui ãt ꝫm seculũ tristi tiã hñt: sť isipiẽtes. Vñ dñs in euãg. gaudete ꝛ exultate: qꝛ noia vr̃a scri pta sť i celis ꝛ Paulus aplus. Quasi tristes: sp ãt gaudẽtes: ꝛ iteꝝ. gau dete i dño sp iterũ dico gaudete: ğ tristitia spũa lis bõa est. Tristitia vͦo q̃ nascitur de cupiditate tpaliũ reꝝ ẽ mala. De tristitia spũali scriptũ ẽ. Bti qui lugẽt: qm̃ ipsi ꝯsolabũtur: de tristicia

añt seculari ait salomõ. Mľtos occidit tristicia ꝛ nõ est vtilitas i ea. Ite rũ ꝺ leticia spũali dicit̃. Letet̃ coꝛ q̃rentiũ dñz. Et iteꝝ de leticia secu= lari legit̃. Ve vob qui ri detis nunc: qm̃ ploꝛa= bitis ꝛ flebitis. Soꝛõ ca rissima: audi ẽt ꝙ btũs paulus dic̃. Tristitia q̃ ꝫm deum est: operat̃ sa lutez penitentie. Tristi cia vͦo q̃ ẽ ꝫz seculũ opat̃ Ȯĩo hoĩs q semp ẽ tri stis: nõ hz ṽtutez nec p̃t ascendere ad deũ. Ubi tristitia fuẽit cooperata spũi sctõ: nõ ibi est acce ptabiľ oꝛ̃o: qꝛ infirma ẽ. ꝛ nõ põt ascẽdere ad de uz: Igr̃ soꝛõ mihi ama bilis: omitte tristitiã: de sine tristis eẽ: tristitiã re pelle a te. Noli dar̃ te multe tristicie. Nõ per seueres in tristicia. Ne

dederis tristicie cor tuū. Tristitia vnum est ex se ptez p̄ncipalib⁹ vicijs ⁊ iō est cauenda ab oībus suis dei. Unde beatus ysido. Si bene ⁊ pie vi xeris: nunq̄ eris tristis. Bōa vita sp hz gaudi uz. Honesta soror: q̄ ex pelle a te tristiciā: qr sic̄ tīea cōedit vestimētuz: ⁊ sic̄ vmis rodit lignū: ita tristicia nocet cordi. mū da q̄ cor tuuz ab oī tristi cia carnali: atqz secula- ri: ⁊ oro tua erit accepta bil' apō deuz. Igr̄ soror venerabil' de recōdatio ne pctōꝝ tuoꝝ luge ⁊ in āorez iesu xp̄i spōsi tui gaude. de memoria pre cedentiū delictoꝝ tuoꝝ plora: ⁊ de spe celestiuz bonoꝝ exulta. De trā- sactis culpis ⁊ negligen tijs tuis dole: ⁊ d̄ p̄miss siōe celestis regni letar̄.

de p̄teritis tuis delictis ꝯtristar̄: ⁊ d̄ gaudio eter ne r̄tributōis hylaresce Ad q̄ te p̄ducet digne tur ille: cui i tuo v̄ginco corpe iocūduz hītaculū p̄parasti. Am̄. ¶ De dilectione dei. ser. xij.

D Omin⁹ nr̄ ybs xp̄s dic̄ in euā. Si q̄s diligit me smōez meū suabit: ⁊ pr̄ meus diliget eū: ⁊ ad eū veniem⁹ ⁊ māsiōez apō euz faciem⁹. Et ioānes apl's. Nos diligim⁹ de um: qm̄ ipse p̄or dilexit nos. Qui diligit deum exorabit p pctis suis: ⁊ ꝯtinebit se ab illis. So ror carissima dilige de- uz ⁊ inuoca eū in salute tua: qr dilectio est vita: ⁊ odiū ē mors. De⁹ nō vult se tm̄ diligi v̄bis sz puro cōde ⁊ opib⁹ bōis. Deuz nō diligit q dei

precepta ɔtēnit. Mens hois q deū diligit nō ē in tra sꝫ in celo: qꝛ sp celestia desiderat. Moneo te soror carissima vt diligas deū sup oīa. qꝛ ipse te elegit ante secula.

Plus debem⁹ deū diligere q̄ parentes nr̄os Quare? qꝛ ds fecit nos ⁊ parentes nr̄os ꝓprijs manibus. i. ꝓpria vtute. Sicut scriptū ē ipse fecit nos: ⁊ nō ipsi nos. Maiora tribuit nob xp̄s: q̄ parentes nr̄i. Et iō sup parentes debemus diligere xp̄ꝫ Stultū est aliqd plus q̄ deū amare: q plus diligit creaturā q̄ creatorē peccat. et q preponit aorez creatur amori creatoris errat. Ergo sup omnia ē deus a nobis diligendus. Dic obsecro honesta virgo euꝫ aore ⁊ dilectiōe de xp̄o

dilect⁹ me⁹ mihi ⁊ ego illi q pascitur inter lilia donec aspiret dies ⁊ inclinētur vmbre. Spōsa christi rogo vt apertius dicas. Dilectus meus mihi societur viculo caritatis ⁊ amoris ⁊ ego illi cōiungar ⁊ socier vicissitudine mutue dilectiōis qui pascitur inter lilia hoc est delectatur: ⁊ iocundat iter cādidas ⁊ odoriferas vtutes scōꝝ atqꝫ inter choros vgīnū donec aspiret dies ⁊ inclinentur vmbre: donec nubila transeāt presentis vite ⁊ appareat dies. hoc est veniat claritas sempiterne beatitudīs. Sorō carissima iustitia est deū toto corde amare. Illiqꝫ tota adherere volūtate. qui est summū bonū. Sūmū bōuꝫ amare sūma ē btitudo.

Qui deũ amat bon⁹ ē:
ſi bon⁹ ğ ⁊btũſ. Quãto
hõ plus deũ diligit: tã
to magis btũs erit. Di
lectio ē ſpecialis ⁊ ꝓpria
ṽtuſ ſctõꝝ. Amãtiſſima
mihi in chriſto ſoror: iõ
hec dixi: vt null⁹ amor
ſeculi te ſepet ab amoꝛ
chriſti: ſpõſa chriſti etiã
rogo: vt aliqd nobis de
amore celeſtis ſpõſi tui
dicas. Faſciculus mire
dilectus meuſ mihi int̄
vbera mea, cõmorabit̄.
Dic ğ cariſſima plani⁹
vt ea q̄ dicis ĩtelligam⁹
Faſcicul⁹ mire dilectuſ
meus mihi inter vbera
mea cõmorabit̄. Locus
cordis ē ĩter vbera: hoc
eſt int̄ mãmillas: ğ dile
ctus me⁹ int̄ vba mã cõ
morabitur .i. mẽoria: di
lectio: ⁊ amor ieſu chri-
ſti ſpõſi mei: ſemꝑ erit i
ter mãmillas meaſ hoc
eſt in corde meo. Et ſi-
ue in ꝓſperis: ſiue in ad
uerſis ſemꝑ ad mẽoriã
reducã oĩa bõa, q̄ mihi
tribuit: q: dilexit me ⁊
mortuus eſt ꝓ me: atq;
aſcẽdit ad celos: ⁊ vt ad
euꝫ pueniã q̄tidie vocat
me dicens. Ueni de li-
bão ſpõſa: veni de liba
no: veni coronabis. Le
ua ieſu chriſti ſpõſi mei
ſub capite meo .i. donũ
ſpirituſſancti: requeſcat i
me in hac pn̄ti vita: ⁊ in
tellectus ſcãrũ ſcriptu-
raꝝ ſit in mẽte mea: vt
eũ cognoſcã: ⁊ pfecte di
ligã: ⁊ dextera illi⁹ ãple
xet me: hoc eſt ad et̄naꝫ
btitudinẽ pueniř faciat
Cariſſima ſoror roga
ancillas chriſti q̄ tecuꝫ
ſt ⁊ dic eis. Fulcite me
floribus: ſtipate me ma
lis: q: amoꝛ ieſu chriſti
ſpõſi mei lãgueo. o vos

sancte sorores mee: que
iá xp̄z super oia diligi-
tis: ꝛ nihil amori illius
prepōitis: fulcite me bo
noꝝ vrōꝝ exēplis ꝛ qua
liter xp̄m dilectum me
uz inuenirī valeā ondite
qꝛ ꝑ amore illius infir-
mor. Hic amor dulcis:
hic lāguor suauis: hec i
firmitas sctā: hec dile-
ctio casta: hec ꝯiunctio
intemerata. hec copula
iuiolata. hec ꝯplexio il
libata. O vos sancte so
rores me. fulcite me flo
ribus. i. vrē ꝯuersatōis
exēplis qꝛ ꝑ amore xp̄i
spōsi mei infirmor. hōe
sta vgo vere ꝑ amorī ie
su xp̄i spōsi tui langues
ꝛ infirmaris. si ꝑ amorī
illi⁹ oia q̄ in hoc mūdo
sunt ꝯtēnis ꝛ despicis.
vere ꝑ amorī iesu christi
infirma iaces in lecto
ꝯtemplatiōis. si christū
sup oia diligis: verē pro
amorī christi es infirma.
si plus diligis celestia q̄
trena Uere ꝓpter amo
rē ꝛ dilectionē christi lā
guida iaces in lecto inti
me dilectōis ac suauita
tis: si in scis opibus es
fortis. ꝛ in trenis actib⁹
es debilis. Soror mihi
i christo amabil': si chri-
stum ex toto corde tuo
dilexeris ꝛ nihil āori il-
lius preposueris. cū eo-
dez iesu christo sponso
tuo in celesti regno leta
beris. Si christū i tota
mēte secuta fueris ꝛ eū
tota mēte dilexeris. abs
qꝫ vlla dubitatōe cū eo
i celesti pr̄ia gaudebis. ꝛ
eū cū scis vginib⁹ q̄cūqꝫ
ierit seq̄ris. Si cū oi de
uotōe christo adheseris
ꝛ ad eū die ac nocte su-
spirauis i hoc pn̄ti lecto
sine dubio cū eo exulta

bis in celesti palatio: at qз int̃ v̄ginuз coros cantabis illi dulces hinos: sic̃ scriptū ē. q pascis int̃ lilia sept⁹ coreis v̄ginuз spōsus decor⁹ glia spōsis qз r̃ddens p̄mia. q̄cūqз p̱gis v̄gies sequūtur atqз laudib⁹: p⁹ te canentes cursitāt: hinosqз dulces p̱sonāt. Jdō hoc dixi sororō carissima: vt xp̄з sr̄ omia diligas: ⁊ vt nihil ā ori illi⁹ p̄pōas. Obsecro te dilecta soror: vt nullā p̄ter xp̄m sentias dulcedinē: nullū preter xp̄з q̄ras āorez: ⁊ nullā pret̃ xp̄з diligas plchritudinez. pro amore xp̄i luge. p̱ āore xp̄i plāge. dōec cū merearis vider̃ i dexta p̄ris sui regnātē.

¶ De dilectione proximi. Sermo. xiij.

Soror carissima audi que dn̄s nr̃ iesus xp̄s ait discipulis suis in hoc cog̃scent oēs q2 mei estis discipli: si dilectiōз hūeritis ad inuicez. Oēs fideles discipli xp̄i sī. Unusqsqз illius discipl's est: cuius doctrinaз seqtur. Ergo qvl't xp̄i discipl's esse: studeat p̱xios suos tāꝙ seip̄з diligere. Dilectio p̱xi malū nō opatur. q̄re: q2 plēitudo legis est dilectio. Et paulus apl'us. Ambulate i dilectiōe: sic̃ ⁊ xp̄s dilexit nos: ⁊ tradidit semetipsuз p̱ nobis. Etiā ioannes apl's ait. q dil gitfr̃em suū in lumine manet: ⁊ scādaluз nō est in eo: q odit fr̃em suuз i tenebris est. ⁊ in tenebris ābulat: ⁊ nescit q̄ vadat qm̄ tenebre obcecauer̄t oculos eius. Si qs dixerit diligo deū: ⁊ frēз suuз oderit mendax est: ⁊

vitaſ i eo nō eſt. Et hoc
mandatuz habemus a
deo: vt qui diligit deū:
diligat ⁊ frēz ſuuz. q nō
diligat frem ſuum quez
videt deum quem non
videt quō pōt diliger?
Et Salomō ait. Oi tpe
diligit: q aicus ē. Et fr̄
in neceſſitate ꝯprobaſ.
Et btūs Aug. Hoiez
vincis humana felicita
te: diabolū vincis inici
dilectōe. Tū ſoror dile
cta: non dz int̄ ſuos dei
carnalis dilectio eſſe: ſz
ſpūalis. Nihil deo ſpe
cialiuſ vtute dilectiōis.
Nihil deſiderabilius
diabolo quaz extinctio
caritatis: ſanctus amor
non habet ſcandalum.
Omnez hominez fide
lez iudica tuuz eſſe fra-
trem. Memēto q vnus
artifex ꝯdidit nos. Ve
rus amor nō hz amari-
tudinem ſcandali. So-
ror venerabilis: in pxi-
mi dilectiōe cognoſces
quō debeaſ puenire ad
dilectionez dei. Sic di
lectio mentē eleuat: ita
malitia demergit. nec
deum vere ſine pximo
poteris diligere: nec p-
ximuz ſine deo. Veraz
caritatez tenes ſi ⁊ ami
cuz diligis in deo: ⁊ ini
micuz diligis pter de-
uz. Qtuz fueris larga in
dilectiōe pximi. tm̄ eriſ
alta in cognitōe dei. Si
in veritate diligis proxi
muz tuum in tranquilli
tate eſt cor tuum. Ille
vero qui proximū ſuuz
hz odio. circundatuſ eſt
tenebris ⁊ tedio diligē
do proximum. purgas
oculum mentis ad vi-
dendum deuz. Tamen
reuerēdiſſima ſoror mo
neo te. vt nulluz homi-
nez carnaliter diligas.
Vñ beatus Iſidorus.

Multū in terra dimersus ē q diligit hoīez moritur plusq̄ oz carnalit̄ cū deo manere nō possumus si i hoc seclo vnanīes eē nolum⁹ aīcus i necessitate ꝯprobat̄. Si precepta dei volum⁹ custodir̄: sicut ⁊ nosmetipsos debem⁹ ꝓximos nr̄os diligere. q sine dissimulatiōe diligit hoīem fratrē cito placat deū p̄rez q diligit ꝓximū nō pōt facer̄ hoīcidiū. nō adulteriū. nō furtuz. nō piuriuz. nō falsum testimoniū. nō rapinaz. nō inuider̄. nō litigare. Igitur honesta ṽgo dilectionē dei ⁊ ꝓximi in q̄ tota lex pēdet ⁊ ꝓphete semper meditemur. ⁊ oper̄ perficiamus. Sz si ꝓxim⁹ nr̄ patitur aliq̄ tribulationē. aut infirmitatez. aut dānum. aut i carcerem mittitur si dolem⁹ ꝓ illo i corpe ecclesie sumus. Si āt nō dolem⁹ iā a corpore ecclesie precisi sumus. caritas q̄ colligit. ⁊ viuificat oīa mēbra ecclesie. si nos viderit de ruina ꝓximi gaudere. statiz nos precidit a corpore. Tādiu dolet mēbrum q̄diu in corpe ꝯtinetur. Si āt mēbruz precisum fuerit a corpe nec sentire poterit nec dolere. Si manus aut pes aut aliquid mēbrū precisum fuerit a corpore. si totuz corpus tunc in multis partib⁹ diuidatur aut in ignez mittatur. manus illa iā non sentit qz iaz diuisa est a corpoī. Talis ē oīs christianus qui de alterius dāno. aut tribulatione. aut angustia. aut necessitate nō dolet. Sz q pe

ius est gaudet: q2 iam a
lienus est a corpe eccle-
sie. Nos vero honesta
ṽgo si verā ⁊ perfectam
caritatez volum⁹ custo
dire: diligamus bñ oēs
hoīes fideles sicut nos
metipsos studeāus dili
geř: vt q2 christus est ca
put nr̄m : nos mereāur
mēbra illius eē: vt cum
christus apparuerit qui
est glīa nr̄a. nos p ꝯcor
diā caritatis ⁊ per dile-
ctionē dei ⁊ ꝓximi: cum
ipso possimus aparere i
glīa. Tūcṽo aicus amat
si nō ꝓ se sꝫ ꝓ dō amat.
Vñ btūs ysido. Qui in
tempant amat amicū.
magis amat illū ꝓ se ꝙ
ꝓ dō. Tunc qsqꝫ bōita
ti atqꝫ diuine iustitie fit
ꝯrius: qñ despicit aicuꝫ
aliq̄ adūsitate ꝑcussuꝫ.
Vera aicitia nulla occa
siōe excludiť : nullo tꝑe

delec: sꝫ vbicūqꝫ se ver
terit tp̄s : illa firma est.
pauci sťaici q vsqꝫ ad fi
nez sint cari. Illa vera
est aicitia: q̄ nihil ex re-
bus aici q̄rit: nisi solam
beniuolētiā. s. vt gratis
amet amātez se. Igr̄ so
ror amabilis in christo:
mōeo te vt diligas ami
cos tuos in deo hoc est
in bono. Dilige etiam
inimicos tuos propter
deū. Sic̄ scriptū ē. dili-
gite inimicos vr̄os: bñ-
facite his qui oderť vos
⁊ iteꝝ. Si esurierit ini-
mic⁹ tuus ciba illū illū:
si sitit potum da illi. Et
iteꝝ. Bñdicite p̄sequē
tib⁹ vos: bñdicite ⁊ no-
lite maledicere. Dile-
ctio ē sorō caritatis. Ca
ritas nūꝙ fuit sine dile
ctōe nec dilectio sine ca
ritate: honesta ṽgo ḡ ne
cessaria est nob dilectio

in q̄ tāte ṽtutes ↄsistūt:
⁊ de q̄ tāta bōa nascunt̄
Dilectio hꝫ duas alas.
Ala dextera ē dilectio
ḋi. Sinistra ala est dile
ctio ꝓxi. Nullus hoīuꝫ
cū vna ala poterit vola
lare ad celū. Quarē? qꝛ
nec sola dilectio ḋi sine
dilectōe ꝓximi: nec sola
dilectio ꝓximi sine dile
ctiōe ḋi. valet: ad ↄseq̄n
dā eternā beatitudinē.
Virgo prudens sume ti
bi has duas alas: vꝫ di
lectiōꝫ dei ⁊ ꝓximi: vt li
bere possis volare: bōa
operādo ⁊ peruenirē ad
p̄riaꝫ celestis rḡni. am̄.

De ↄpassione ser. xiiij.

Soror carissima
audi qd dn̄s nr̄
iesus xp̄s dicat:
Oia bōa q̄ vultis vt fa
ciāt vobis hoīes: ⁊ vos
facite illis. Hec ē.n. lex
⁊ ꝓphete. Et paul⁹ ait:
Gauderē cū gaudētib⁹
flere cum flentibus. Et
iteꝝ. Suscipite īfirmos
patientes estote ad oēs
Et salomō ait. Qui de
spicit ꝓximuꝫ suuꝫ pec-
cat. Fideꝫ posside cū ꝓ
ximo tuo: in paupertate
illius: vt ⁊ in bōis eius
leteris. In tp̄e tribula-
tōis permāe ꝓximo tuo
fidelis: vt in hereditate
illius sis coheres. Qui
cauat ꝓximo suo foueā
cadet in illā. Et qui pa
rat lacuꝫ ꝓximo suo pi-
bit ī illo. Vn̄ psalmista.
Lacuꝫ aperuit ⁊ effodit
euꝫ: ⁊ incidit in foueā q̄
fecit. Perfecte ꝓximū
nō diligit qui illi in ne-
cessitate nō succurit: q̄n-
to āplius per ↄpassionē
ꝓxis nr̄is in necessitate
succurimus: tāto āplius
creatori nr̄o appropinq̄
mus. Sic debem⁹ hīc

curã nostri: vt nõ negli-
gamus curaz proximi.
Igr̃ soror dilecta q̄ nõ
vis tibi accidere: nec p-
ximo tuo cupias eueni-
re. Condole alienis ca
lamitatibus. Saucia te
fletibus in alienis mero
bus. In tribulatione al
teri⁹ et tu esto tristis. cũ
ĩfirmis esto ĩfirma. Sic
alienos merores tã q̄ tu
os luge. Cuz plãgenti-
bus plãge: cuz lugenti-
bus luge: cuz flentibus
fle: cuz plorãtibus plora
Talis esto alijs: qualis
optas circa te esse alios.
qd nõ vis pati: nõ facias
alteri ñ facias alteri ma
la: ne tu paciaris simi-
lia. Ita clemens esto in
aliẽis delictis: sic i tuis:
vt ñ alit̃ te et alit̃ alios pẽ
ses. Si ceciderit inimi-
cus tuus: noli gratulari
in ruina aduersarij tui:
noli extolli: non leteris
super inimici interituz:
ne forte et tibi supueniat
maluz. Nõ extollaris
de casu inimici: ne forte
ɔuertat deus iram suã
in te. Qui.n. gaudet de
casu inimici: cito veniet
super eũ malũ. Sit igr̃
humanus affectus erga
miserũ: sit erga pauperẽ
dolor ɔpassiõis. Sit er
ga deiectũ amor mise-
ratiõis. Si esurierit ini
micus tuus ciba illuz: si
sitit potuz da illi. Non
despitias paupes. Nõ
ɔtẽnas egenos. Nõ vi
lipẽdas pupillos. Nul
lus a te tristitiã habeat.
Nemo a te ɔfusus ab-
scedat. Uisita infirmos:
ɔsolar̃ pusillanimes: vt
tu a domino consolari
merearis in eterna bea
titudine. Amen.

¶ De misc̄dia ser. xv.

Soror carissima audi iesũ xp̃z in euãge. dicentez. Beati misericordes: qm̃ ipsi mĩaz ꝯsequent̃. Et iterꝫ. Estote misericordes: q2 ꝛ pr̃ vester celestis misericors ẽ. et paulus ap̃ls. Estote ãt inuicez benigni ꝛ misericordes: ꝛ induite vos sic̃ electi dei: ꝛ sancti viscera miscd̃ie. Pietas ãt ad oĩa vtilis ẽ. Et salomõ ait: Facer̃ miscd̃iaz ꝛ iudiciuz magis placet d̃o ꝙ̃ sacrificiuz. Miscd̃ia fac̃ locũ vnicuiqꝫ ꝫ̃ meritum opuz suoꝝ. Miseratio hoĩs circa se ꝛ circa ꝓximuz suuz. Misericordia ãt d̃ñi sup oẽm carnẽ. Ille offert sacrificiuz qui facit miscd̃iaz. Miscd̃ia ãt d̃ñi a ꝯpatiẽdo aliene miserie: vocabulũ sortita est. Qui in altero misericors nõ fuerit: miscd̃iaz d̃i inuenire nõ poterit. Soror dilecta mihi in christo: Miscd̃ia ꝛ veritas te precedãt. Miscd̃iaz nunꝙ̃ deseras. Bñfacies aĩe tue si misericors fuerĩs. Qui alteri miseret̃: misericordiaz a d̃ño ꝯseq̃tur. Soror venerabilis qd̃ hẽs hẽto ad miscd̃iã Prebe miscd̃iam sine murmur̃. Tale erit opꝰ tuuz: q̃lis fuerit intẽtio tua. Nõ est miscd̃ia vbi nõ est beniuolẽtia. Bonũ ꝙ̃ facis: ꝑꝑ miscd̃iaz fac: nõ ꝓpter vanã gl̃iaz Nihil facias ꝓpter laudez: sꝫ ꝓpter eternaz remuneratiõez. Nihil faciaſ ꝓpter tp̃alez opinionez: sꝫ ꝓpter eternã mercedez. Nihil facias ꝑꝑ famã: sꝫ ꝓpter vitã etnã Ad ꝙ̃ te perducere di-

gnet oīpotens dš reuerendissima soror. Am̄.

¶ De exēplis sanctoꝝ Sermo.xvi.

a D ꝯuersionem vel emēdationē fideliū mltū exēpla scōruz ꝓsūt: sorō carissima iō scribunt casus ⁊ repatiōes scōꝝ vt nos miseri ꝓpter multitudinem pctōꝝ nō desperem⁹ sz vt per pniaz rsurgendi ēt p⁹ lapsuz spez habeamus: vt nullus p⁹ pctm̄ de bōitate dei desperet dū ꝯspicit ēt p⁹ruinā reparatiōz fuisse scōꝝ: propterea posuit dš v̄tutes scōꝝ ad exemplū nrz vt per vestigia ipsoꝝ peruenire possimus ad regna celoꝝ: vl'si eos ad bene operādū seq noluerim⁹ in pc̄is: inexcusabiles simus: sci dei hoies q̄diu fuer̄t in hoc seclo nō cessauer̄t currere in bonis operib⁹.s.in ieiunijs.in vigilijs.in elēosynis.in castitate.in ꝯtinentia.in lōgāimitate.in pacic̄tia in suauitate.in oꝛonib⁹ in persecutiōibus.in beniuolētia.in fame ⁊ siti. in frigoꝛ ⁊ nuditate.⁊ in laboribus multis ꝑ xp̄i noie. Sci hoies desperer̄ut pn̄tez mundū: vt eternuz regnū acqrerent. nō accepeṙt hic ꝓmissiones vel diuitias miserabiles huius secl̄i q̄ perducunt hoies male eis vtentes ad tormēta inferni: sz hāc pn̄iaz tota intētiōe relinq̄ntes ad celestez hierl'm leuauerunt oculos suos hoies sci vitauer̄t pctm̄ in v̄bo.in facto.in cogitatōe.in visu in auditu.in motu i oculis.in māibus.in ira.in pedibus.in rixa.in furo

re:in discēsiōe: in vana
glīa. in sup̄bia: in elatio
ne. i cupiditate. in gula.
i sōnolētia. in fornicatio
ne. in violentia. Custo-
dientes corpa sua ⁊ aīas
suas. Duob⁹ modis ie
iunauerūt. s. a vitijs ⁊ ci
bis. Bōa est abstinētia
cibor̄: sꝫ multo est meli
or abstinentia vitiorūꝫ.
Vn̄ ecclesia de suis mē
bris. i. de eisdeꝫ scis p̄ri
bus dicit. Manus mee
stillauerūt mirrhaꝫ. qd
per man⁹ nisi opationes
scōr̄ intelligimus: ⁊ qd
per mirrhā nisi mortifi
catio carnis ⁊ mortifi-
catio vitior̄ accipit': ma
nus ecclesie scī hoīes sr̄:
bōa operātes: de qbus
dicit. Operati sūt iusti
tiaꝫ. Manus ḡ ecclesie
mirrhā bonor̄ oper̄ stil
lāt: qr nob̄ exēpla bene
viuendi demōstrāt: ⁊ vt
vitia carnis nr̄e mortifi

cemur p̄dicāt: vnde qui
daꝫ eor̄ dixit. Si. n. ꝓm
carneꝫ vixeritis morie-
mi. Et iter̄ mortificate
mēbra vr̄a q̄ sūt sup ter
rā. Et iter̄ ecclesia dic̄:
digiti mei mirrha ꝓba
tissima. Tūc vere ē mir
rha probatissima: q̄do
pfecte caro mortificat': ⁊
vitia atqꝫ pctā extingū
tur. Igr̄ soror in xp̄o di
lecta: si societate scōruꝫ
hīc cupimus: necessa est
vt exēpla scōr̄ seq̄mur.
Si peccam⁹ iā de pctō
nullā excusationē habe
mus. Quar̄: qr ⁊ lex di
q̄ttidie nos admōet: vt
bene viuamus: ⁊ exem-
pla scōr̄ patrū semp in
uitāt ad bene operādū:
sꝫ ⁊ si aliqn̄ secuti sum⁹
exempla malor̄ hoīuꝫ:
cur nō seqmur exempla
scōr̄ patr̄: Etsi apti fui
mus ad imitādū malos

in malū: cur pigri sum⁹ ad imitādum bonos in bonū? Sorō venerabil' ꝗ deprecēur deū vt ṽtutes scē ꝗs suis sanctis ꝑparauit ad coronā: nob nō sint ad penā neqꝫ ad dānationeꝫ sꝫ ad profectū ⁊ saluteꝫ. Sine dubitatiōe credimus qꝛ si exēpla scōꝝ sequuti fuerimus: p⁹ hanc vitā cuꝫ eis in celo regnabim⁹: ꝗto āplius vitā scōꝝ patrū legi⁹s: si exēpla eoꝝ seq nolum⁹: tāto āplius culpabiles sum⁹. Nūc igr̄ hōesta ṽgo. Oipotē tē deū deprecor: vt det tibi has ṽtutes scōꝝ patrū. s. hūilitateꝫ xp̄i. deuotiōꝫ petri: caritatē iohānis: obiaꝫ abrae: patiētiā Jsaac: Tolerātiam Jacob: castitatē ioseph: mansuetudinē Moysi: cōstātiā Josue: benignitateꝫ Samuelis: misericordiā dauid: abstinentiā danielis: ⁊ cetera digna facta priorum sanctoꝝ. vt post hāc mortalem vitā peruenire possis ad societatem eorū. Virgo christi quotidie ꝯsidera quo moderamine: qua intentione: vel qua ꝯpunctione hominē christi placuer̄ deo. Unde in persona xp̄i i cāticis cāticorum ecclesie dicitur: quā pulchri sunt gressus tui in calciamentis filia principis. Christus per potentiā diuinitatis principis est omnium creaturarum. ⁊ ideo sancta ecclesia filia principis dicitur qꝛ per ꝑdicationem xp̄i in nouā vitam regenerat. Que sunt auteꝫ calciamenta ecclesie nisi exēpla sanctoꝝ patrū qbus

in via h⁹ secli munit̃. vt
per oẽs tribulatiões cal
ciata ãbulet. Soror in
christo amabil̃ ꝛ spũal̃r
pedes calciãus qñ a scis
pr̃ibus exẽpla beneviuẽ
di sumimus. vt ad simi
litudinez eoꝝ tentatões
huius mũdi vincamus.
Iteꝝ in eisdem cãticis.
spõsus ecclie. s. xp̃s loq
tur dicẽs. Descẽdi i or
tuz vt viderez poma cõ
valliũ ꝛ inspicerez si flo
ruissent vinee. si germi-
nassent mala punica. vi
nee florent q̃ñdo in eccle
sijs filij recent̃ i fide ge-
nerãtur. ꝛ ad scãz ꝯuer
satiõez q̃si ad soliditatẽ
bonoꝝ opeꝝ preparãt̃.
mala pũica germinãt.
q̃ñdo pfecti hoies p exẽ-
pla bonoꝝ opeꝝ suos p
ximos edificãt. ꝛ in novi
tate scẽ ꝯuersatiõis per
predicatõz suãꝛ p oñsio
nez bõe vite in scis opi
bus renovãt. Unde mo
neo te in christo spũalis
amica. Ut des bonum
exemplum de te oibus
hoibus i omni tua vita.
Venerabil̃ vgo desíde
ro vt luceas oibus ancil
lis dei q̃ tecũ sunt i mo
nasterio bene vivendo.
qꝛ sic̃ ait btũs Gre. qui
alijs suã bonã vitã ab-
scõdunt in semetipsis ac
censi sunt. sz alijs in exẽ
pluz luminis nõ sunt: illi
v̇o qui exempla v̇tutuz ꝛ
per vitã scitatis atqz per
v̇buz predicatiõis alijs
lumen demõstrãt lãpa-
des ardentes sꝫ. qꝛ alijs
viã salutis ostẽdunt. vn
de dñs dic̃. Lux vr̃a lu
ceat coram hominibus
vt videant opera vestra
bõa ꝛ glorificent pr̃em
vr̃m qui i celis est. qꝛ vz
soli deo ẽ reddenda ois

glĩa: christi virgo te mo
neo tñvt ita sit opus tuũ
in publico q̃tenus inten
tio tua mãeat ĩ occulto.
Igr̃ amãtissima mihi ĩ
christo sororo: sicut superius
dixi tibi: ĩ oĩbus actibus
tuis: in oĩ ope tuo: in oĩ
conversatiõe tua. Imitar̃
sanctos: emulare iustos:
habeto añ oculos tuos
exempla scõꝝ: exẽpla iu
storum imitando ↄsidera.
Exẽpla iustoꝝ prepone
tibi. pr̃m exẽpla sint tibi
incitamẽta disciplĩe. In
tẽde vtutez scõꝝ ad bñ
opandũ: intende ad bñ
uiuendũ documẽta scõꝝ
Nulla infamia scãdali
zet vitã tuã. Nulla opi
nio adũsa te ↄtristet. di
sce flagrare bono preco
nio: hẽto testimoniũ bo
nũ: custodi tuã famã bo
nã: tua bõa fama nullis
fetoribus obscuret: tua

bõa fama nullis obpro
brijs laceretur. Amen.

¶ De ↄtẽtõe ser. xvij.

Paulus apl̃s ait:
Cũ. n. sũt inter
vos zelus ⁊ ↄtẽ
tio nõne ẽm hoĩez ãbu
latis ⁊ carnales estis? et
salomõ ait: Int̃ supbos
sp̃ sunt iurgia: sp̃ malus
iurgia q̃rit: ãgel⁹ mal⁹
mittit̃ ↄtra eũ: qui p̲ lo-
ca periculosa vadit cito
cadit: sic ille q̲ q̃tidie cũ
proximis suis ↄtẽdit: cito
in scãdaluz cadit. Viri
mites: sp̃ despiciũt lites
qui q̃tidie ↄtendũt ⁊ ri-
xãtur a paucis hoĩbus
amãtur, p̲pterea pax ⁊ cõ
cordia oĩbus hoĩbus sit
necessaria. Sororo carissi
ma audi btũz Aug. di-
centez. O q̃p irreprehẽ
sibiles ee poteram⁹ si tã
diligent̃ nr̃a vicia emẽ-
darem⁹ q̃to studio alie

na reprehendimus. sz si nos bene ꝯsideramus: multa in nos reprehendere possumus: volo ꝙ cogñscas qꝛ nihil est turpius ꝙ̃ lites int religiosos qui dñt p ꝯcordiã: ꝛ dilectionez lucere i mũdo: sicut luminaria in celo. Cõtentiões ex inuidia ꝛ detractiõe solent euenirẽ atqꝫ oriri. Sz si detractio ꝛ iurgia sũt in claustro vbi ẽ taciturnitas regularis: vbi scitas religiõis: vbi silentiũ ordis: vbi religiositas monasterij: vbi vinculuz caritatis: vbi pax vnitatis: vbi ꝯcordia fraternitatis: vbi amor socialis: heu ꝓh dolor perijt taciturnitas rgularis: ablata ẽ scitas rligiõis: defecit silentiuz ordis: ad nihilũ deuenit rligiositas mõasterij: ãnulata ẽ caritas frnitatis: sz si illi q in pace dñt viuere incipiũt ꝯtenderẽ. litigare. detrahere. vbi est vita trãqlla. vbi vita qeta. vbi vita pacifica. vbi vita honesta. vbi vita modesta. vbi vita ꝯtẽplatiua. vbi vita ãgelica? Certe nõ pt ibi eẽ pax itegra. vbi regnat detrahẽs ligua. vbi regnãt rixe ꝛ ꝯtẽtiones. nõ põt eẽ perfctã religio. Uide ḡ soror dilecta ne p lites ꝛ ꝯtẽtiões pdas tuos labores. Caue ne dies tuos pdas p detractiões ꝛ rixas. Attende tibi diligent ne p iurgia ꝛ ꝯtentiões pdas celestes ꝓmissiões. Esto solicita ne p stulta ṽba pdas gaudia etna. Igr linguã tuã refrẽa. ꝛ eris rligiosa: qꝛ si eã nõ rfrenaueris rligiosa nõ eris. Sed si forsitã mihi nõ

credis: audi Jacobum apl'm dicentē. Sigs putat se religiosuz esse nō refrenās linguā suā sed seducens cor suuz h'vana est rligio. lingua modicuz est mēbrū in corpe hois: sed tñ si refrenata nō fuerit: totum corpus maculat τ corrūpit. naz sicut modicuz fermētuz corrumpit totā massaz. τ sic parua scitilla ignis magnā siluaz incendit. Ita lingua sine frēo dominos τ prepositos: eq̄les τ socios subiectos τ puulos: oēs scādalizat: τ ad iracundiā puocat. Lingua ꝯtentiosa si frenum nō habeat: nullus hō cuz ea in pace viuerē poterit. Rixosa lingua veneno est plena q̄ si nō fuerit castigata. oēs socios suos perducet ad scādala. Soror venerabil'

ergo bonuz ē tibi vt prohibeas linguā tuā a malo τ labia tua ne loquātur dolū. Cōsidera vñ venisti τ ad qd venisti. de mundo existi τ ad castra dei: hoc est ad mōasteriū fugisti. Diuitias secli postposuisti τ ad celestes diuitias promerēdas venisti. Et iō paupratē elegisti. gratis paupertatez elegisti. Et iō obliuiōi debes tradere oīa q̄ ꝓpter deū reliqsti: Caue ergo ne velis aliis te preferrē q̄to maiores: tanto te humilia in omnibus. dimitte ꝯuenticulam cōspirationis τ detractiōis. Fuge murmuratiōes τ susurrationes: susurrationes non audias. Murmurationibus aurez tuā nō prebeas. Separa aures a ōtrahentibus quasi a ser-

pentibus: fuge detrahē
tes q̄si ſpentes: detrahē
tes infundunt venenū
mortiferū in auribus se
audientiū: qui detrahit
ꝛ qui detrahentē libent
audit vterq; peccat. nō
solū ille q detrahit pec-
cat: ſ; ꝛ ille qui volunta
rie detrahentē audit.
Honesta vgo: audi ea q̄
dic̄ vir pfect⁹ i pſalmo.
Nō ſedi ɔcilio vanita-
tis: ꝛ cū iniq̄ gerentibus
nō itroibo. Tu ḡ cū ɔci
lio vanitatis nō ſedeas ꝛ
cū malo loq̄ntib⁹ nō cō
miſcearis: nō ɔtendas i
vlla cā: i nulla cā decer
tare ſtudeas. Cōtentio
lites parit. Cōtentio pa
ce; cōdis extinguit. Cō
tentio rixas gignit: Cō
tētio iurgia ſeminat. cō
tentio faces odioꝝ accē
dit. Cōtentio ɔcordia;
rūpit. cōtentio ɔturbat

oculū mentis ſic̄ ait da
uid. Turbatus ē oculus
meus a furoꝛ. Igr̄ ama
bil' in chriſto ſoror: mo
neo te vt i nulla cā ɔten
das. Nō ɔtendas ꝑ ci
bo neq; ꝑ potu neq; ꝑ
veſtimēto: ſ; accipe de
māibus ꝓpoſitaꝝ tuaꝝ
ea q̄ tibi dederint ſine
murmuratiōe qd a ꝑpo
ſitis tuis tibi fuerit mini
ſtratū ſine murmuratio
ne accipe. Si ſoror tua
meliora veſtimēta acce
pit q̄ tu accepiſti nō ſit
tibi cur: ſi prepoſita tua
dederit tibi vile veſtim̄
tu; ꝛ ſorori tue dederit
precioſu; de hoc n̄ mur
mures. Si meliora ve-
ſtim̄ta ſororib⁹ tuis fue
rit ꝛ tu accepis viliora.
ſup hoc nō ɔtēdas. In
nulla tpali cāſeligas me
liora: in trāſitoriis reb⁹
meliora nō queras. In

reb⁹ mūdi meliora non
ↄcupiscas: q̄re? qꝛ nō ve
nisti ad diuitias: sed ad
paupertatē. Nō venisti
ad mōasteriū vt diuiti-
as terenas hēas: sꝫ vt vtu
tes spūales acqras. Nō
venisti ad claustra vt in
vestimētis preciosis re-
splendeas: sꝫ vt in sim-
plicitate deo suias. Nō
venisti ad ordinē vt āte
oclos hoīuꝫ in vestibus
gl'iosa appeas: sꝫ vt per
hūilitatē deo suias ꝛ pla
ceas: nō venisti ad scām
ↄgregationeꝫ: vt volun
tatē tuā ↄpleas: sꝫ vt vo
luntati aliene obedias:
ꝛ ꝓ deo oīa terena despici
as: Alioquin meli⁹ tibi
fuerat in domo pr̄is tui
remāere: q̄ȝ in mōasterio
preciosa vestimēta qrere
Meli⁹ tibi fuerat in do
mo parētuꝫ tuoꝝ hr̄e so
laciū: q̄ȝ int ācillas dei ꝑ
terenis ꝛ trāsitorijs reb⁹
moueri scādalū. Meli⁹
tibi fuerat in tra tua cō-
morari: q̄ȝ in domo dei
ꝓ tpalibus rebus ↄten
deri: aut litigari aut mur
murari. Igr̄ soror carissi
ma: sic superius dixi ti-
bi: in nulla causa decer
tare studeas: nisi vt soli
deo placeas. Amen.

De disciplia ser. xviij.

Sapientissim⁹ sa
lomō ait: Audi
fili mi disciplinā
pr̄is tui: ꝛ ne dimittas legē
mr̄is tue: vt addat gr̄a
capiti tuo: ꝛ torqs collo
tuo. Tene disciplinā: ꝛ
ne dimittas eā. Custo-
di illā: qꝛ ipsa ē mr̄ tua.
Accipe disciplinā. ꝛ no
li abijcere eā: Qui odit
castigatiōes: stultus est.
Qui increpatōes relin
quit multū errat. Qui
disciplinaꝫ despicit pec

cat. Qui custodierit di
sciplinā inueniet vitaz.
Qui vō disciplinā nolu
erit custodire: inueniet
mortez. Egestas ꝛ igno
minia erit illi q̄ deſit di
sciplinā. qui acqeſcit ca
stigāti: gloriabit᷑. Stul-
tus irridet disciplinā pa
tris sui. Qui āt custodit
increpatōes sapiens est.
Plus ꝓficit castigatio
lingue apō prudentē. q̄
centū plage apō stultū.
Uir sapiens ꝛ discipli-
natus nō murmurabit.
aduersus euz q̄ castigat
illū. Tn̄ castigatio dꝫ es
se moderata. Un̄ btūs
Ambro. Leniter casti-
gatus exhibet reueren
tiā castigāti: q̄ vō crude
liter castigat᷑ vel icrepat᷑
nec increpatiōꝫ suscipit
nec salutez. blāda pieta
te sūt portādi. q̄ pro sua
īfirmitate nō pn̄t icrepa
ri pro diūsitate peccan-
tiū alij portādi sūt. alij
castigādi. qꝛ modus di-
uersus ē pctōꝝ. prelati
ecclesie portar̄ dn̄t sub
ditos suos q̄s corrigūt
ꝛ corrigere q̄s portant.
Hinc salomō ī basibus
tēpli dn̄i imaginez leo-
nis ꝛ bouis ꝛ cherubī.
ope sculptorio fecit pin
gere. Quid aliud desi-
gnāt bases ī tēplo. nisi ꝓ
latos in ecclesia: qcūqꝫ
sollicitudinē regimis su
scipiunt. tāq̄ bases por
tāt onꝰ suppositū. Che
rubī plenitudo scie īter
ꝓtat᷑. In basibus cheru
bī mōstrat᷑. qꝛ prelati ec
clesie pleni dn̄t esse cele
stis scie. Per leonē ter
ror seueritatis figurat᷑.
Per bouē vō patiētia
mā̄suetudis ostenditur. ita
qꝫ in basibus neqꝫ leo-
nes sine bobus. neqꝫ bo

nes sine leonibus expri
mũtur. qꝛ prelati eccle-
sie. aliq̄do rigide. aliqñ
cũ dulcedie. aliq̄do cũ
asperitate. aliq̄do ver-
bis. aliq̄do flagellis de
bent subiectos suos cor
rigere. qꝛ ille q per blã-
da verba castigatus nõ
corrigit. necesse ẽ vt acri
us corrigat. vel arguat.
Cũ dolore. n. abscõden
da sunt vulnera q̃ lenit
sanari nõ pñt. qui secre-
to admõitus ď pctõ cor
rigi negligit publice est
arguẽdus. vt vulnus q
occulte sanari neqt. ma
nifeste debeat emẽdari
palã sunt arguendi. qui
palaꝫ nocent. Vt dum
aperta obiurgatione sa
nantur hi qui eos imitã
do deliquerunt corrigã
tur. vt dum vnus corri-
pitur. ceteri emenden-
tur. Melius est vt pro
multoꝝ saluatiõe vnus
condemnetur quaꝫ per
vnius licentiam multi
periclitentur. Etiã bea
tus Gregori. ait. Sunt
multi qui verba incre-
patiõis audiunt ⁊ ad pe
nitentiam redire contẽ
nunt. Vnusquisqꝫ audi
at de regno dĩ quod di
ligat. Audiat de infer-
no quod timeat. vt si ꝑ
amorem ad regnuꝫ nõ
uenit. Saltez per timo
reꝫ veniat. Verba sunt
beati Isidori. Iusti be
nigne suscipiunt castiga
tioneꝫ q̄do de suis cul
pis arguunt. Soror ca
rissima disciplina ẽ emẽ
datrix q̃ nõ est vilipen-
da. ⁊ iõ debemus prela
tos nr̃os diligere ⁊ ver
ba eoꝝ benigne suscipe
qui per increpationes. ⁊
castigationes suas aufe
runt a nobis ꝓprias vo-

lũtates: ⁊ mũdi cupidi-
tates. Vñ in cāticis cāti
coꝝ de eisdem prelatis.
Ecclesia vl'ꝗlibet fidel'
aīa dicit. Inuenerꝰt me
custodes qui custodiunt
ciuitatē percusserꝰt me ⁊
vulnerauerꝰt me. tulerꝰt
mihi palliũ meuꝫ custo
des muroꝝ. p custodes
ciuitatis: intelligimꝰ pre
latos ꝗ statuꝫ sancte ec
clesie custodiũt: qui etiā
aīam fidelem inueniũt.
eāqꝫ suis predicatōibus
⁊ exhortationibus atqꝫ
minis percuciũt ⁊ amoꝛ
caritatis xp̄i vulnerāt.
nec solũ hoc sufficit eis
ſꝫ etiā palliũ ei tollōt. i.
oēm terrenā delectatio
neꝫ atqꝫ substantiā tpa
leꝫ ab ea auferꝰt ⁊ eā nu
dam peccatis ac spolia-
tā diuitijs ad regnũ ce-
loꝝ trāsmittũt. Igr̄ so-
roꝛ mihi in christo dile

cta valdē dignũ ē. vt pre
latos nr̄os ꝗsi p̄res dili
gamus. ⁊ vt ab eis disci
plinā nr̄e salutis libenꝰ
suscipiamus ſm ꝯsiliuꝫ
dauid ꝓphete dicentis.
aprehendite disciplinā
ne qñ irascaꝰ dñs ⁊ pea
tis dē via iusta. ꝰ si dē via
iusta nolumus perirꝰ ne
cesse est nos disciplinaꝫ
susciperꝰ. Si ille qui di-
sciplinā nō suscipit dē via
iusta peribit ꝓculdubio
in via iusta. cōfirmatus
erit qui disciplinā susci-
pit. Nūc ꝰ soror venera
bil' mōeo te vt libenꝰ su
scipias disciplinā vt ab
ira dei deliبereris ⁊ in
via iusta ꝯfirmeris. mul
tas age gr̄as illi qui ca-
stigauerit te: illi qui icre
pauerit te gr̄as r̄pende
Si abbatissa vel pͦoris-
sa ꝓ salute tua increpa-
uit te nō ꝯtristeris. quũ

abbatissa vł ꝑorissa mõ strauerit tibi viã salutis tue suscipe doctrinã illi us gratis. qñ aliqs mon strauerit tibi cãm tue sa lutis: tu nõ sis rebellis. Dilige eas q̃ te repre- hendũt d̃ tuis trãsgres- siõibus. Ama eas q̃ te castigauerĩt d̃ tuis negli gentijs: q̃si matres dili ge eas q̃ te rẽprehendũt de tuis trãsgressiõibus: castigãtibus iniuriã nõ respondeas. Increpãti bus te ↄtumeliã nõ di cas: mala ꝑ bõis nõ red das. Aduersus bõa ↄsi lia nõ respõdeas iurgia. Aduersus bõa v̱ba nõ respõdeas mala: q̃re? qꝛ qui diligit disciplinã di ligit sapiam: ḡ ⁊ tu si di sciplinã dilexeris sapiẽs eris. Prudens eris si i crepatiões patient̃ susti nueris: sapiẽs eris si hu militer castigatiões por taueris. Moesta v̱go iõ a dño ⁊ a prelatis nr̃is i hac vita corripimur: vt nõ cũ hoc mundo dãne mur. Multo melius est nob in hac vita a prela tis nostris pro negligen tijs corripi q̃ꝫ i futura vi ta dãnari. Melius est nobis in hoc seclo a p̃la pre positis nr̃is pro trãsgres siõibus ⁊ culpis castiga ri q̃ꝫ in futuro seculo pu niri. Amabilis mihi in xp̃o soror: melius est ti bi mãu abbatisse flagel lis cedi: q̃ꝫ in inferno pe nas pati: melius est tibi mãu abbatisse vel prio risse flagellari in hac vi ta: q̃ꝫ in inferno cruciari in futura. Melius tibi est mãu abbatisse flagel lis verberari q̃ꝫ in infer no torqueri. Melius ti bi est in hoc mundo de

manu abbatisse vel priorisse sustinere flagella: quam pati eternas penas in gehenna. Melius est tibi manu abbatisse vel priorisse temporaliter affligi virgulis: quam cremari eternis incendijs. A quibus te dignetur liberare ille qui te redemit suo precioso sanguine.

De obedientia ser. xix.

Soror carissima audi verba pauli apo. Non est potestas nisi a deo. Que autem sunt a deo: ordinata sunt. Itaque qui resistit potestati: dei ordinationi resistit: ergo non debemus contenere potestates siue mundi sint siue ecclesie: quia omnes a deo ordinate sunt. Igitur quando per obedientiam platis nostris: contradicimus: deo iniuriam facimus: quando per superbiam et inobedientiam prelatis nostris rebelles sumus: contra dei precepta facimus: quando prelatis nostris contumaces sumus atque inobedientes: deum contenimus: qui dixit. Qui vos audit me audit. id est qui vobis est obediens: mihi obediens est. Et qui vos despicit: me despicit. Soror dilecta mihi in christo ergo qui prelatum suum despicit: deum despicit. Et qui prelatum suum honorat: deum honorat. Et qui obediens est prelato suo: obediens est deo. Hanc virtutem scilicet obedientiam laudat Samuel propheta dicens. Maior est obedientia: quam sacrificium: et obedire magis quam offerre adipem arietum: quoniam quasi peccatum ariolandi est: repugnare: et quasi scelus ydolatrie nolle acquiescere id est nolle obedire. Maria soror aaron per superbiam et inobedientiam murmurauit contra Moysen fratrem suum: et statim percussa est lepra:

maria q̄ ꝯtra Moysen
frēz suuz.i.prelatū mur
murauit:per inobiam ⁊
⁊ rebellionez significat
aiaz cuiuslibet hois qui
murmurat ꝯtra prelatū
suuz:cui nō vult obedirē
nec precepta salutis ac-
cipe. Et q̄ nō vult per
obiam precepta sui p̄la
ti suscipe:lepra pctōꝝ p
cutit atqȝ fedat. Etiam
chore dathā:⁊ abyrō q
ꝯtra moysen ⁊ aarō per
supbiā ⁊ ꝯtumeliā atqȝ
inobiaz isurrexerāt: stati
ꝓ sua p̄sumptiōe penas
sustinuerūt:sic̄ scriptū ē
in psalmo. Apta est ter
ra ⁊ deglutiuit datā : ⁊
opuit super ꝯgregatiōz
abyrō. Et iteꝝ. Exar-
sit ignis i sinagoga eoꝝ
flāma cōbussit pctōres.
Nā ⁊ ozias rex cū per
superbiā:⁊ inobiam at-
qȝ ꝯtumaciā turribulū
accepisset ⁊ ꝯtra legem
dei sacrificare voluisset
deo est lepra percussus:
atqȝ maculatus in fron
te. Nam ⁊ Saul q̄ in-
obediens fuit: regnum
perdidit:⁊ i manib⁹ ini
micoꝝ suorū cecidit. Et
ionas propheta per in-
obedientiam fugit:⁊ cū
piscis absorbuit atqȝ in
profundum maris mi-
sit. Cauendum est igit̄
nobis: ne contra prela-
tos nostros per inobe-
dientiam audeamus in
surgere: ne dominus p
eis velit in nos q̄ vice
sua funguntur aspere vi
sitare. Venerabil' soror
pro salute nostra posuit
deus prelatos in eccle-
sia: vt nobis prouideāt
⁊ vt deo ꝓ nobis ratio-
nem reddant: atqȝ nos
ne mala faciamus custo
diant. Unde pau.apo.

Obedite prepositis ve
stris ⁊ subiacete eis:ipsi
n.ꝑuigilāt q̄si rōnē red
dituri pro aīabus v̄ris:
prelati debent custodir̄
ac regere gregez dn̄i cū̄
magna vigilantia ac sol
licitudine. De q̄bus in
canticis cāticoꝝ legitur.
Lectulū̄ salomōis sexa
ginta fortes ambiūt:ex
fortissimis israel:oēs te
nentes gladios:⁊ ad bel
la doctissimi vniuscuius
qȝ ensis super femur su
uȝ:ꝑꝑ tiores nocturnos.
Uerus salomō xp̄s esse
intelligit̄:qui reuera pa
cificus est: q2 pacē inter
deū ⁊ hoieȝ reformauit
Lectulum v̇o salomōis
ꝯgregatio est fideliū̄ i q̄
ōs habitat ⁊ requiescit:
Lectulū̄ v̇o salomōis se
xaginta fortes ambiūt:
s.ꝓlati:qui defendēdo.
castigādo.icrepādo.cor
ripiendo.admonendo.
circūeunt:⁊ eccl̄iam dei
ꝯtra vicia: ⁊ ꝯtra inimi
cos visibiles atqȝ inuisi
biles: Qui iō fortes eē
dn̄r:q2 prelati sancte ec
clesie ꝑfecti sunt in obs̄
uatione mādatoꝝ dei.
Oēs tenentes gladios
i.spūale v̇buȝ q2 p̄dicā
do vitia subiectoꝝ dn̄t
reꝓmere. Ad bella sūt
doctissimi:q2 necesse est
vt ad bella spūalia sint
instructi. Uniuscuiusqȝ
ensis super femur suuȝ.
Prelati scē̄ eccl̄ie suꝑ
femur enses tenent : q2
ꝓus in se: ⁊ tūc in sibi su
biectos vicia carnis de
bēt resecar̄. Et hec oīa
faciūt ꝑꝑ tiores noctur
nos.i.ꝓpter occultas in
sidias malignoꝝ spūuȝ:
qui in nocte hꝰ secl̄i ma
xime insidiātur sanctis
ꝓlatis: vt illis deceptis

lectuluũ salomõis.i.cõ
gregatiões suoꝝ dei fe
daꝛ ac maculaꝛ possint.
Soror carissima:iõ hec
dixi tibi:vt cogñscas ꝙ ð
uote ꝙqꝫ hũiliter debe
mus prelatis nr̃is obe-
dire. Obia sola virtus
est:q̃ ṽtutes ceteras mẽ
ti infit: insertasqꝫ custo
dit. De q̃ salomon' ait:
Melior ẽ obia ꝙ victi-
me:qꝛ ꝑvictimas aliena
caro mactaꝛ:per obiam
vero ꝓpria voluntas re
ligaꝛ. Uñ vir obediens
loquiꝛ victorias : qꝛ qui
dum aliene voci humi-
liter obedit:semetipsuꝫ
in corde superat. Adaꝫ
in infernũ cecidit:qꝛ in-
bediens fuit : xp̃s vero
ad celum ascendit : qꝛ
vsqꝫ ad morteꝫ deo pr̃i
obediuit. Sic̃ ꝑ inobe-
dientiã Ade pctõres cõ
stituti sunt mlti : ita per
obiaꝫ xp̃i iustiꝯstituti st̃
mlti. Et sic̃ ꝓpter pctm̃
ade oẽs hoies sũt i ꝯdẽ
nationeꝫ mortis:ita per
iusticiã xp̃i.oẽs hoies in
iustificationem vite. Et
iteꝝ. Sic̃ inobiam p̃mi
parentis generauit mor
teꝫ: ita obia xp̃i genera
uit vitam. Igitur soror
dilecta:si pro xp̃o fueris
obediens tuis prelatis:
cũ christo regnabis i.ce
lis. Cõtra matreꝫ tuaꝫ
i.abbatissam vel prioris
sam:nũꝙ ṽbum asperũ
dicas. Prelatis tuis nũ
ꝙ rebellis existas: p̃po
sitis tuis in nulla cã con
tradicas. Ueneraꝛ aũt
oẽs melioris scientie:ac
melioris vite. Ueneraꝛ
vnũquẽqꝫ hoiem ꝓ suo
merito sanctitatis. Ma
iori gradui reuerẽtiã tri
bue ꝯpetentẽ.sm digni
tateꝫ vniuiqꝫ homi tri

bue honorez. Supiori gradui eq̄lez te nō exhibeas. Seniorib⁹ presta obiaz: ⁊ famulare humiliter imperijs eoꝝ. Cede auctoritate maiorū: defer digna seruitia maiorib⁹. Esto cūctis obediens in bōis preceptis. O spōsa xp̄i: ita obediās hoī vt non offendas voluntatē dī. In malis opib⁹ nūq̄ sis obediēs Nō obedies illi qui male tibi facer mādauerit. malū facere iussa nō cōsentias. Noli obedire i malo cuiq̄ ptāti. Etiā si pena ꝯpellat: si supplicia imineāt: si tormenta occurāt: Meli⁹ est mortez pati: quā mala iussa impler. Melius est ab hoīe iugulari: quā etno iudicio dānari. Neqz n. est sine culpa: q vt maluz fieret obediuit. Igr sororē venerabil: esto obediēs vsqz ad mortē ⁊ dabit tibi dn̄s coronā vite.

De pseuerātia ser. xx.

Soror carissima audi btm̄ hiero. dicentez. Nō q̄runt in xp̄ianis initia vl exordia sz finis ⁊ pseuerātia. Pau. apo. male cepit sz bene finiuit. Iuda vo scarioth bene cepit sz male finiuit. Laudatur initiū iude sz finis vite illi⁹ ꝯdēnatur: sz in uanū initiū hoīs collaudat si finis vite ei⁹ ꝯdēnat. Unde btūs Gre. Uirtus bōi opis pseuerātia ē icassuz bonū agitur si ante terminū vite deserat. de hoc ēt btūs Isido. ait. Nō iudicat dn̄s hoiez de preterita vita: sz d̄ suo fine Unusq̄sqz. n. i die mortis sue iustificabit aut ꝯdēnabit:

vnde scriptū ē vbi te in
uenero ibi te iudicabo.
Etiā btā magdalēa iō
xp̄m resurgētē p̄mo me
ruit vider̄: q̄z eū req̄ren
do perseuerauit: vñ etiā
in cāticis cāticoꝝ dr̄ i le
ctulo meo p noctes q̄si
ui quē diligit aīa mea.
Mōeo ḡ te hōesta vgo
vt q̄ras eūdē iesuz xp̄z
spōsum tuum in lectulo
tuo. i. in reqe mētis atq̄z
quiete ꝯtemplatiōis: p
noctes q̄re eū: hoc est in
hac vita ad deū suspirā
do: eūq̄z desiderādo: vt
eū perfecte in futura vi
ta inuenir̄ possis ac vide
re regnātez in patris so
lio. Sine intermissiōe q̄
re eū bene viuendo: vt
faciē ei⁹ merearis vide
re i celesti regno. Rogo
xp̄i spōsa vt dicas cū da
uid ꝓpheta. Sitiuit aīa
mea ad deū fontē viuū
q̄do veniā ⁊ apparebo
ante faciē dn̄i. Uer̄ aīa
tua deū sitit si eū super
oīa diligit. Uer̄ aīa tua
deū sitit si ꝓ amoꝛ illi⁹
despicit oīa trena. Uer̄
aīa tua deū sitit si eū i d
xtera p̄ris regnātē ꝯcu-
piscit. Etiā idez ꝓpheta
nos admōet dicēs. Que
rite dn̄m ⁊ ꝯfirmamini
q̄rite faciē ei⁹ semp. i. in
ꝓsperitate ⁊ angustia: i
paupertate ⁊ abūdātia:
in infirmitate ⁊ in sanita
te: in iuuētute ⁊ in senec-
tute debem⁹ deū q̄rer̄
tota mēte: tota intētiōe
vt ab eo mereamur cō-
firmari in sancta ꝯuersa
tiōe: ⁊ vt illū mereamur
inuenire ac videre in ce
lesti regno mundemus
nos ab omni inqnamē
to carnis ac spiritus: q̄z
nō nisi casto corpore ad
celos poterunt subleua
ri in die resurrectionis.
Nec poterunt videre

gl̃iaꝫ diuine maiestatis:
nisi illi q̲ sunt mũdo cor
de. Soror dilecta mihi
crede q2 nõ ociosis ⁊ va
gantibus dabit̃ regnuꝫ
celoꝝ: sꝫ q̃rentibus ⁊ pe
tẽtib⁹ atqꝫ pulsantib⁹.
Sic. n. ait dñs: petite ⁊
accipietis: q̃rite ⁊ inue-
nietis: pulsate ⁊ aperiet̃
vobis. Petenda est g̃
ianua regni orãdo: q̃rẽ
da beneuiuendo: pl̃san
da in dei ſuitio perseue
rãdo: nõ sufficit bõa inci
pere nisi ẽt q̲sqꝫ studeat
ea q̃ bene inchoauit vs
qꝫ ad finẽ vite p̲ducere:
q2 melius est viã iustitie
nõ cognoscere: q̃ p⁹ co
gnitioneꝫ retrorsum cõ
uerti. Unde dñs i euã.
Nẽo mittẽs manũ suã
in aratrũ ⁊ respiciens re
tro aptus est regno dei:
Igr̃ soror venerabilis:
necesse ẽ vt p̲ desideriũ

et̃ne beatitudis pl̃sem⁹
ostia pie aures dei oipo-
tentis: nec deficiamus a
bõis q̃ incepimus ꝑusq̃
illo aperiẽte mereamur
de carcer̃ mortis h⁹ eri
pi ⁊ ad portã celestis pa
trie p̲uenire. Soror in
xp̃o amabilis mihi bo-
nũ est nob̃ perseuerare i
ſuitio dei: qm̃ qui ṽ mo
nasterio ad seclm̃ reuer
tunt̃ plusq̃ carbões ni-
gri efficiunt̃. Qui ṽ mo
nasterio ad seclm̃ descẽ
dũt efficiunt̃ nigri sicut
carbones frigidi. Qua
re: q2 per torporẽ mẽtis
ab igne caritatis dei sũt
mortui atqꝫ extincti: vñ
btũs Isido. Qui ṽ bo-
na vita ad malaꝫ reuer
tunt̃ per cupiditateꝫ mũ
di sunt ꝯtenebrati ⁊ ni-
gridie vitioꝝ sũt fedati
⁊ fuscati atqꝫ a luce sup̲
ne claritatis dei sunt ex

tranei ꝛ alieni. Qui de
mõasterio ad seclꝫ fugi
unt. a societate ãgeloꝝ
separãtur ꝛ demõib⁹. so
ciãtur. Qui scãm ꝯgre
gatiões relinquũt. ꝛ ad
seculares vitã descẽdũt
a societate dei elõgant:
atqꝫ dñio diaboli sub
iugãt. Soror i xp̃o amã
tissima ꝯsidera quid fe-
cisti. Quotidie r̃duc ad
memoriã vnde venisti ꝛ
ad qd venisti ꝛ q̃re veni
sti. Tu ꝓpter deũ oĩa q̃ i
hoc mũdo ĩ sũt reliqsti ac
despexisti. ꝛ pro ãore il-
lius mõasteriuꝫ elegisti.
Tu regnũ celoꝝ ꝯpara
sti. ꝛ te ipsaꝫ in p̃cio illi⁹
tradidisti. Stude ergo
cũ sũma vigilãtia: vt nõ
pdas regnuꝫ qd ꝯpara-
sti. sꝫ vt hr̃e possis in per
petuuꝫ qd optasti ꝛ desi
derasti. Caue ne pdas
regnũ pro q̃ temetipsaꝫ
dedisti precium. Audi
pau. apoſtꝫ dicẽteꝫ. Nõ
coronabit nisi qui legit
time certauit. Ille labo
rat legittime qui in bo-
nis opibus perseuerat
vsqꝫ ad dieꝫ mõtis sue.
Ille certat legittime. q
in suitio dei perseuerat
sine fraude ꝛ simulatio
ne. Ille deo digne suit
qui bonũ opus qd cepit
vsqꝫ ad ꝯsumatiõꝫ per
ducit. Ille in bõis opi-
bus bene desudat. q ea
q̃ bene icoauit ꝯsumat.
Unde ecclia d suis mẽ
bris in dei suitio perse-
uerãtibus in cãticis cãti
coꝝ dic̃. Digna domo
rum nostraꝝ cedrina la
q̃ariavo cipressina. Do
mus ecclesie sunt ꝯuen
ticula fideliũ deo suien
tiuꝫ. atqꝫ in his qui dei
sũt pseuerãtiũ. Cedrus
itaqꝫ atqꝫ cipressus ar-

bores sunt imputribilis nature ꝛ signāt scōs dei qui insatigabili atqꝫ im marcessibili ꝯsiderio cō ditoris sui flagrant. ꝛ in bonis operibus vsqꝫ ad ꝯsumationē vite pseue rāt. Igr venerabil' vgo ꝛ tu esto' cipressus in do mo dī in bōa vita pseue rādo. Etiā in domo dī cedrus eris: si de te exē plum bōe vite dederis: atqꝫ odorez bōe ꝯuersa tōis sociab⁹ tuis. Virgo prudēs iō hoc dixi vt to ta mente despicias āore secli. Iō hec dixi: vt nū q̄ velis religiosaz vitaz rlinq̄re ꝛ secularē reqre re. Iō hec dixi: vt nūq̄ velis mōachalē vitā de serer: ꝛ sic canis ad vo mitū ita redir ad seclꝫ. Mōeo te vt in mōaste rio cūctis dieb⁹ vite tue pseueres ꝛ vt secularez vitā nūq̄ ꝯsideres. mo neo te vt cuz sūmo desi derio mōasteriū diligas ꝛ vt toto cōde seclꝫ post ponas. Moneo te vt oī tpe in domo dī pmane as: ꝛ vt nūq̄ ad seclꝫ re dire q̄ras: q̄re: qꝛ in mo nasterio est vita ꝯtēpla tiua i seclo est vita labo riosa. in mōasterio ē vi ta scā: in seclo est vita cri minosa. in mōastēio est vita spūalis. in seclo est vita carnalis. in mōaste rio est vita celestis. in se culo est vita trestris. in mōasterio est vita q̄eta: in seculo est vita trubu lēta. in mōasterio est vi ta pacifica. in seculo ē vi ta litigiosa. i mōasterio est vita trāqlla. in seclo est vita ꝯtentiosa. i mōa sterio est vita pacifica: in seclo est vita iurgijs ple na. in mōasterio est vita casta. in seclo est vita lu xuriosa. in mōasterio est

vita perfecta. in seculo est vita viciosa. in monasterio est vita plena vtutib⁹. in seculo ē vita plena vicijs. in mōasterio ē vita scitatis: in seclo est vita iniqtatis. Sorō reuerēdissima audisti bōa q̄ sūt in mōasterio audisti mala q̄ st in seclo. audisti virtutes mōasterij: audisti vicia seculi: audisti salutē mōasterij: audisti perditiōz seculi. audisti vitā audisti mortem. Nūc igr̄ ecce i ꝯspectu tuo bonū ꝛ malū. Ecce añ oculos tuos ꝑditiōz aīe ꝛ salutē. Ecce añ te vitā ꝛ mōtē. Ecce ignis ꝛ aq̄: extende manū tuā ꝛ elige qd vis. Ecce via ꝑadisi ꝛ ecce via iferni. Ecce via q̄ ducit ad vitā ꝛ ecce via q̄ ducit ad mortē. Ergo āmbula per q̄ꝑ volueris. Hoc soluz rogo, vt eligas meliorē.

Frater mi ꝯsilium tuū accipiā ꝛ meliorē viā eligā: bonū est mihi ꝯsiliuz accipe: ꝛ per viā q̄ ducit ad paradisuz āmbulare cū dei iuuamine. Honesta vgo qꝛ meliorem viaz eligis: deo gr̄as reddo. Igr̄ vitā bonā q̄ꝑ cepisti tenere: nō deseras. Propositū bōe vite iā ꝯserua oībus dieb⁹ vite tue: tūc erit op⁹ tuū perfectū si perdurauit vsq3 ad finē. Salus ꝑseuerātibus ꝓmittit: ꝓmiuz ꝑseuerātib⁹ dat. Nō est beatus q bonū facit sed qui incessabilit facit. Si ḡ in bōis operib⁹ vsq3 ī finez vite perseuerauis salua eris. am̄.

De virginitate sermo. xxi.

Prudētes vgies accepert oleū in vasis suis cuz lāpadibus. Soror carissima: audi que dico. M-

te ꝛ corpe ṽgines nõ sũt fatue: sꝫ prudẽtes: ꝛ pos sũt exire obuiã spõso: qꝛ hñt oleũ in vasis suis. i. castitatez in mentibus. Virgies ṽo corpe ꝛ nõ mẽte: nõ sunt prudẽtes sꝫ fatue: nec pñt exiꝛ̃ ob uiã spõso: qꝛ nõ hñt ole uꝫ in vasis suis. i. nõ hñt castitatez in mẽtibꝰ. sic ait btũs Jsido. Uirgo corpe ꝛ nõ mẽte: nõ hꝫ premiũ in ꝛ̃muneratõe. et dñs in euã. de fatuis ṽginibus ait. Amẽ dico vob: nescio vos. Hac'ð cã te mõeo sorõ dilecta mihi: vt sis mente ꝛ cor pore ṽgo: vt pꝰ hanc vi tã merearis collocari in celesti thalamo a Jesu xp̃o celesti spõso. Uirgi nitas nõ est iussa: sed ad monita: qꝛ nimis est ex celsa. Duplicatũ est do nũ ṽginitatis: qꝛ in hoc

mũdo sollicitudie caret secli: ꝛ in futuro premiũ castitatis recipiet. Sine dubio qui casti perseue rãt ꝛ ṽgines angelis di erũt eq̃les. Uirgies' cre do feliciores eẽ i eterna btitudine: Esaia testan te qui ait. Hec dicit do minus eunuchis. Da bo eis i domo mea: ꝛ in muris meis locũ: ꝛ nom melius a filijs ꝛ filiabus nom sempiternũ dabo eis q̃ ñ pibit. Dẽ pctm per pniaꝫ recipiet indul gentiã. Uirginitas ṽo si labitur. nullo mõ repa ratur. nã q̃uis p pniam recipiat veniã: tñ incor ruptiõꝫ nũq̃ recipiet p̃ stinã. Soror venerabis nihil valet ṽginitas car nis: vbi nõ est' integritas mentis. Uirgies ð suis meritis gloriãtes: hypo critis ꝯparant qui gl̃iaꝫ

bõi operis foris appetũt q̃ intra ɔsciam hr̃e debuer̃t. Hoc est.n.in euã gelio: ṽgines nõ hr̃e oleũ in vasis suis.i.nõ seruauer̃ in ɔsciaꝫ testimoniũ bõi operis: sꝫ i facie gliari apud hoĩes: nõ in corde apud deuꝫ. Uerba sũt bti Aug. Nihil prodest ṽginitas carnis vbi hĩtat iracũdia mentis. Multũ distat inter puritatẽ virginalis aĩe. nulla ɔtagiõe pollute: ꝛ eam q̃ multoꝝ libidini sabiacuit. Soror venerabil̃. audi btm̃ Hiero. dicentem. Nihil ꝑdest hr̃e carneꝫ virginem si mente quis nupserit: nihil etiã ꝑdest corꝑis virginei custodire ṽginitateꝫ: si oculos a ɔcupiscẽtia noluerit refrenare. Uirgitas in corꝑe nihil ꝑderit si caritas aut humilitas a corde discessꝰ rit. Moneo igr̃ te honesta soror in christo vt sis mente ꝛ corꝑe virgo Moneo etiam te vt accipias oleũ bonoꝝ operꝝ tecũ: atqꝫ vt ornes lampadẽ tuã bõis moribus ꝛ illumines eam sacris virtutibꝰ vt cũ clamor factus fuerit ecce sponsus venit exite obuiam ei: possis occurrere iesu xp̄o sponso tuo celesti ꝛ ab eo collocari in celesti thalamo. Amen.

¶ De ɔtinẽtia. ꝶ. xxij.

Soror carissima rogo vt cũ oĩ deuotione audias admonitõis ṽba. Tricẽnariꝰ numerus ꝑmꝰ gradus est ꝛ significat federa nuptiaꝝ: Sexagẽnarius numerus secũdus gradꝰ est. ꝛ significat ɔtinentiã viduaꝝ. Cẽtena

rius numerus terti⁹ gra
dus ē: q ꝑ v̓ginitatis' co
rona v̓ginibuſ deputaꝛ.
btūs Iſido. ait. Quidā
in iuuētute luxurioſe vi
uentes: in ſenectute ꝯti
nentes fieri volūt: ⁊ tūc
volunt caſtitatē ſuare
qn̄ eoſ luxuria ſuos hr̄e
ꝯtempſit. Taleſ nō hn̄t
premiū qꝛ nō habuerūt
laboris certamen. Eos
v̓o expectat glı̄a quibuſ
fuer̄t laborioſa certami
na. Caſtitatiſ .n. fructuſ
eſt ſuauitaſ: Caſtitaſ eſt
pulchritudo in violata
ſcōꝝ. Caſtitas ſecuritaſ
ē mētis ⁊ ſanitaſ corpiſ.
Luxuria carnē ōbilitat
fractāq; celeriter ducit
ad ſenectutē. Lōga ca
ſtitas ꝑ v̓ginitate repu-
taꝛ. Igr̄ ſoror venerāda
amāda eſt pulchritudo
caſtitatiſ. Cōtinentes ⁊
caſte viuentes, deo in ſe
metipſis preparāt habi
taculū. Unō apoſ̄s. Ca
ſte viuentes templū dei
ſunt: ⁊ ſpūs ſanct⁹ habi
tat in eiſ. Cōtinentia fa
cit hoiē ꝓximum deo:
Ibi habitat deus. vbi
permāet ꝯtinentia. Ca
ſtitas iungit hoiē celo.
Caſtitas ꝑducit hoiem
ad regnū. Caſte viuen-
tibus ꝓmittitur regnū
celorum. Caſte viuen-
tes habebunt heredita
tem in celo. Bona eſt
caſtitas ꝯiugalis ſ; me
lior eſt ꝯtinentia vidua
lis. Optima vero inte-
gritas v̓ginalis melior
eſt vidua humilis q̄ꝫ vir
go ſuperba. melior ē vi
dua cū hūilitate: q̄ꝫ vir
go cū ſuperbia. melior
ē vidua lugenſ pctā ſua
q̄ꝫ v̓go iactāſ ſemetipſā
corā hoibus de v̓ginita
te ſua. melior eſt vidua

plorãs iniquitates suas q̄ṗ vgo extollẽs semetip saz de meritis suis. Nõ dz vgo gl̃iari coraz hoi bus de dono sae vginitatis: qꝛ si hoc fecerit nõ hz oleuz secuz: extincta est. n. lãpada sua. Non dz vgo despicer̃ viduas. Uirgo q̄ vult dõ placere: nõ dz mulieres caste viuentes ɔtẽnere: qꝛ si hoc fecerit deo displicebit ꝛ sibi nocebit. Uirgo que mulieres caste viuentes ꝛ deo seruientes despicit superbiã facit. Quare? Qꝛ melioꝛ est peccatoꝛ humilis q̄ṗ iustus superbus. Tu ergo venerabilis soroꝛ nõ despicias mulieres que de seculo venerũt. maritos habuerũt. filios genuerũt. qꝛ si eas despexeris nimis ante deũ culpabilis eris. Anna ꝓphetissa maritum habuit: sed tñ de christo ꝓphetauit ꝛ eum videre meruit. Et Maria magdalena secularis fuit sed tñ christum resurgentez vidit ꝛ apostoloꝝ apostola esse meruit. Honesta virgo ideo hec dixi vt nullo modo despicias ancillas christi que ad fuiendũ deo venerũt de vita seculari. Non debes ergo honestas feminas que de seculo ad monasterium venerunt despicere sed honorare quia q̄s deus dignat⁹ est eligere tu non debes contẽnere. Moneo ꝫ te virgo venerabilis: vt pro amoꝛ christi seruias eis ꝛ diligas eas quasi matres. Soroꝛ in xp̄o dilectissima ideo debes eis fuire quasi filia qꝛ deus ɔuertit eas ad se ð secu

lari vita. Igr deo iniu-
riā facis. si ancillas dei
despicis. Tu vo amabil
mihi in christo soror nō
dicas ecce ego lignū ari
dū. nō dicas ecce ego ar
bor ifructuosa. qr si xp̄z
spōsum tuuz diligis. & ti
mes sicut debes. septez
filios habes. Primus
filius est verecūdia. secū
dus patiētia. tertius so-
brietas. quartus tempe
rantia. quintus caritas.
sextus humilitas. septi-
mus castitas. Ecce ve-
nerabilis soror p grām
spūs sancti sine dolore
ex incorrupto vtero. se-
ptem filios xp̄o peperi-
sti. vt impleatur in te qđ
scriptū ē. Qr sterilis pe
perit septez. itaqz soror
amabilis mihi in xp̄o.
hos filios q̄s Iesu xp̄o
sponso tuo genuisti. dēs
nutrire. fouere. lactare.
reficere ꝯfortare. & casti
gare. Nutri eos bonis
moribus. foue eos insi-
nuz intime ꝯtemplatio
nis. & da eis mamillas
eterne dulcedinis. Re-
fice eos amore superne
suauitatis & ꝯforta eos
pāe vbi celestis. castiga
eos flagellis timoris dī
& māda eis vt nō super
biāt. & vt nō sint leues.
nec transgressores. atqz
vt nūqꝫ a te discedant.
nec a te separent. Videl
soror dilecta qđ virginel
pncipalem locū teneāt
in regno dei. & nō imeri
to. Qr ꝯtēpserūt pn̄tez
mundū. iō puenerūt ad
celeste regnum ad qđ te
perducere dignetur ille
in cui⁹ iuicio corpus tu
um & aīaz tuā ꝯsecrasti.

De fornicatiōe. C. xxiij.

Soror in xp̄o di
lecta mihi mo-

neo te vt cū omni deuo
tōe audias hec v̄ba: dn̄i
nr̄i iesu christi. Sint lū
bi vr̄i pcincti: ꝛ lucerne
ardentes in manib' vr̄is.
Lūbos precingimus cū
carnis luxuriā per ꝯtinē
tiā coartam'. Lucernas
in manibus tenem': qn̄ p
ximis nr̄is lucis exēpla
mōstramus. Fornicatio
carnis vt ait btūs Isid.
adulteriū ē. Fornicatio
aīe huitus ydolor̄ ē. pri
ma fornicatōis tela ocu
lor̄ sūt: scd̄a v̄bor̄: sꝫ q
nō capit oculis: pōt resi
stere v̄bis. Ōis imūda
pollutio: fornicatio dicit
uis qsqꝫ diuersa turpi-
tudis voluptate pstitua
tur. ex delectatōe. n. for
nicādi vana gignunt fla
gitia qb' regnū dī clau
ditur: ꝛ hō a deo sepat.
inter cetera septē vicia:
fornicatio maximuꝫ sce
lus ē: qꝛ per carnis im
mūdiciā: tēpluꝫ dei vio
lat: ꝛ tollens mēbrū xp̄i
fac membꝝ meretricis.
Igr̄ honesta v̄go: si verꝝ
est q in te ōs viuit: mor
tua sit i te. fornicatio: lu-
xuria inimica est deo: ꝛ
pr̄ne benedictiōis: atqꝫ
substātie: perditio. For
nicatio nō solū maculat
corpus sꝫ ꝛ ꝯsciaꝫ. Qui
luxuriat: Quis videat vi
uens: tn̄ mortu' ē. For-
nicatores ꝛ adulteros iu
dicabit deus. i. dānabit
eos audi igitur soror ca
rissima bti Isido. v̄ba.
Fornicatiōe coinqnari:
deterius est omni pctō:
fornicatio maiō est oib'
peccatis. fornicatio gra
ue pctm̄ ē. fornicatio oīa
mala supat: fornicatio
grauior est morte. Me
lius est mori q fornica-
ri. Melius est mori q

fōnicatōe maculari: me
li⁹ ē mori q̄ꝑ p fōnicatōꝫ
aiaꝫ perdeṙ. Luxuria p
duc̄ hoieꝫad pēaſ iferni
luxuria mergit hoieꝫ in
infernū. Luxuria mittit
hoiem ad tartaꝝ. Ocu
li nuncij ſt fornicatiōis.
Uiſio eſt prima occaſio
fornicatiōis. Mens.n.
p ocl'os capiṫ. per ocl'os
intrat ad mentē ſagitta
āoris viſio ocl'oꝝ mittit
ſagittas fornicatiōis in
menteꝫ. Ocul⁹ eſt pͥma
ſagitta fornicatōis. Igṙ
amabilˀ in xp̄o ſorō: rep̄
me ocl'os tuoſ. ergo ſub
trahe viſuꝫ. nō defigas
ocl'os tuoſ in ſpēꝫ carniſ
Nullū hoieꝫ hac inten
tiōe aſpicias vt euꝫ ꝯcu
piſcas: nullū hoieꝫ iō aſ
picias vt. eū carnalr̄ dili
gas: Facieꝫ viri, non vi
deas: vt eū in malo dili
gas. Auerte ocl'os tuoſ
ne videāt vanitateꝫ. pul
chritudineꝫ hoīs ñ ꝯcu
piſcas. Dic mihi ſoror
venerabilˀ: q̄lis ꝑfectus
i pulchritudine carnis:
Nōne ſic̄ fenū ſicaṫ bō
ꝛ fugit pulchritudo eiuſ
ſic̄ vmbra: Et qñ morſ
venēit dic rogo q̄ꝑta pul
chritudo in corꝑe rema
nebit: Cū videris totū
corpus tumidū eſſe ꝛ in
fetorem ꝯuerſum: nōne
claudes nares tuas: vt
nō ſuſtineas fetoreꝫ feti
diſſimū: Dic rogo vbi
tunc pulchritudo vult⁹:
vbi blāda v̄ba q̄ corda
audiētiū molliebāt: vbi
tunc ſmōes dulces qui
hoies letificabāt: Dic
mihi hōeſta v̄go vbi tūc
erit imoderatus riſus ꝛ
iocus turpis: Ubi tunc
vana ꝛ inutilis leticia q̄
in riſuꝫ hoies cōmoue-
bat: perijt, ad nihilū de

uenit. sic fum⁹ euanuit
Ista ē ꝯsumatio pl̄chri
tudinis carnis ⁊ ꝯsuma
tio corpis. Cogit̄e ḡ so
ror venerabil' q꞉ vana ē
pulchritudo. Unde e-
tiā Salomon ait. Fal
lax gratia ⁊ vana est pul
chritudo. Igitur soror
in christo amantissima
si pulchritudo carnis va
na est: ḡ pl̄chritudo car
nis putredo ē ⁊ vermis:
itaqꝫ si pulchritudo cor
poris cinis ⁊ t̄ra est: caue
ne ideo homines aspici
as: vt eoꝝ pulchritudi-
nem cōcupiscas: Qua-
re? Quia mundus trā-
sit ⁊ ꝯcupiscentia eius.
Omne ꝙ in mūdo est:
ꝯcupiscentia carnis est:
aut ꝯcupiscentia oculo-
ruꝫ: aut sup̄bia vite. de
spiciendus ḡ est mund⁹
ꝓpter xp̄ꝫ cuꝫ omnibus
q̄ in eo sunt. Tu v̄o hōe
sta virgo que ꝓpter chri
stum relinquisti seculuꝫ
non debes letari in pul
chritudine hominum.
Te ergo moneo sorō in
christo dilecta vt iesum
xp̄m sponsum tuum di
ligas super omnia: vt cū
eo regnare possis in ce-
lesti curia. Certe si plus
delectat mentem ꝯcupi
scentia fornicationis: q̄
amor castitatis: adhuc
pctm̄ regnat in homine
Sed si magis delectat
menteꝫ pulchritudo ca
stitatis: quaꝫ turpitudo
fornicationis: iam nō re
gnat peccatum in homi
ne: sed regnat iusticia.
Quāuis homo sit ca-
stus in corpore tamen si
luxuriosus est in mente
peccatum regnat in cor
de ei⁹. fornicatio cordis
est ydoloꝝ suitus. Est
⁊ alia fornicatio sp̄ualis

de q̄ dn̄s ait. Qui vide rit mulierē ad ꝯcupiscē dā eaz: iaz mecat⁹ est in cōde suo: maxie per car nis luxuriā: hoies subij ciunt̄ diabolo: q̄ꝑ per ce tera vitia. Castitas est pulchritudo aīe: ꝛꝑ hāc v̄tutē coeq̄tur hō meri tis angeloꝝ. Soror in xp̄o amabilis crede mi hi: qꝛ mlt̄i per incuriam oculoꝝ incider̄t in peri culuz aīaꝝ suaꝝ. ¶ In terrogatio. ¶ Frat di lecte dic mihi si aliquē hoiem nr̄i per visionez ocl̄oꝝ deceptū? ¶ Re sponsio. ¶ O soror, ve nerabil̄: q̄ꝑ multos scio per visuz esse deceptos ꝛ in laqueū diaboli mis sos: T̄n̄ ex hijs quos au diui aliq̄s dicā tibi. Di na filia Jacob egressa ē vt videret mulieres re giōis illius: ꝛ adamauit eam: sicħē atq3 rapuit ꝛ v̄ginitatez illius turpit̄ corrupit. Et sic misera puella qꝛ incaute vidit q̄ꝑ videre nō debuit: ho nestatē ac v̄ginitatē suā perdidit. Dauid etiā q̄ daz die stans in solario domus sue vidit mulie rez ꝛ adamauit eā ꝑ cu ius amore ꝯmisit adul teriū ꝛ homicidiū: ꝛ sic deceptus: fact⁹ est sue le gis reus: Et qꝛ vidit in caute: q̄ꝑ nō debuit vide re: ꝯxit maculā oī tp̄e vi te sue. Fortissimus Sā son descendit i regionē philistinoruz: ꝛ vidit ibi mulierē atq3 adamauit ꝛ in gremio illius dormi uit: illa v̄o cries capitis eius rasit: ꝛ tradidit eū in māib⁹ inimicoꝝ eius qui stati ocl̄os eius erue rūt: ꝛ sic mis̄ qꝛ vidit q̄ꝑ videre nō debuit: ocl̄os

perdidit: ꝛ in periculuꝫ corpis icidit. Cogſce ḡ ſoroꝛ dilecta: ꝙ multi ꝑ viſioneꝫ oculoꝝ incide- rūt in periculū corpoꝝ ꝛ aiaꝝ ſuaꝝ. Ideo ḡ te ſoroꝛ in xp̄o aiabilis: vt facias pactuꝫ cū oculis tuis: ne incaute videas ꝙ videre nō debes. Caue etiā ne moꝛſ intret ꝑ feneſtrā ocl'oꝝ tuoꝝ ad aiaꝫ tuā. Itaqꝫ ſoroꝛ in xp̄o dilectiſſima: ſicꝫ iaꝫ ſupius dixi tibi, ſi te caro tua adhuc impugnat ſi te adhuc luxuria temptat: ſi te adhuc libido inuitat: ſi adhuc mēoꝛia foꝛnicationis te cruciat: memoꝛiā moꝛtis tue tibi obijce. Finē vite tue añ ocl'os adhibe diē exitus tui ꝓpōe tibi. Pꝛepone tibi futura toꝛmēta futuꝝ iudiciuꝫ ꝗtidie cogita viſetur ante oculos tuos imago futuri iudicij. Reduc ad me mēoꝛiā tuā hoꝛribileſ penaſ inferni. Ardoꝛ gehēne extinguat in te ardoꝛeꝫ luxurie. recoꝛdatio etnī iudicij excludat ardoꝛē coꝛpis tui. Flāma inferni iextinguibil': repellat a te memoꝛiā foꝛnicationis. Maioꝛ ardoꝛ minoꝛē ardoꝛē ſupet. Maioꝛ ardoꝛ minoꝛeꝫ ardoreꝫ vincat. Stridoꝛ flāmaꝝ hoꝛribilis: āoꝛem depellat libidis. Sicut clau' clauū expellit. ita ſepe ardoꝛ gehēne imittit foraſ ardoꝛē luxurie. Soroꝛ venerabil' oipotenteꝫ deuꝫ dep̄coꝛ: vt det tibi verā caſtitatem mentis ꝛ coꝛpis. amen.

De abſtinētia. ſ. xxiiij.

b Oc eſt perfectū ieiuniū ꝙdo nr̄ hō exterioꝛ ieiu

nat: interiꝰ do orat: oꝛo per ieiuniū faciliꝰ pene trat celū: per ieiuniuz ⁊ oꝛonez mens hoīs ꝯiun git āgelis ⁊ copulat᷑ do: ieiunia fōcia arma sunt adūsus temptatiōes de moniorꝫ. per ieiuniuz ⁊ oꝛones vincunt᷑ demōes Soror in xp̄o dilecta: vis scit᷑ per qꝫ magis lu xuria restringit᷑. Fr̄ mi volo: atqꝫ vt illud mihi ostendas rogo. Audi ꝯ̃ amabil' soꝛō in xp̄o. per ieiuniuz fornicatio sepa rat᷑: per ieiuniuz luxuria restringit᷑ Remota satu ritate n̄ dn̄atur luxuria: Abstinentia carnez su- perat: abstinentia luxu- riā refrenat: abstinentia frāgit motuz libidinis: abstinentia dissoluit vtu tez fornicatiōis. ꝑ famē ⁊ sitiz. luxuria destruit᷑. fames ⁊ sitis luxuriā vin cunt᷑. Mens multitudi

ne ciborꝫ lassata. perdit vigorez oꝛonis. q̄lis est caro q̄ n̄ pcipit diu cibū talis est. aīa q̄ assidue nō pascit᷑ vbo di. Hierony mus sic ait. Jeiunia mo derata dn̄t eē. ne nimis debilitent stomachū qꝛ modicus ⁊ temperatus cibus corpori ⁊ anime ē vtilis. Pinguis venter nō gignit subtilez sensū Multo melius est q̄tidie parꝫ sumer̄ q̄ꝫ raro satis cōedere. parcus cibusꝰ ⁊ vent̄ sp esuriens tridua nis p̄fert᷑ ieiunijs. Jlle bene ieiunat. q ab oībꝰ vitijs declinat. Meliō est abstinentia vitiorꝫ q̄ꝫ ciborꝫ. Nō est reputata abstinentia: Ubi fuerit ventris satietas subsecu ta. Et btūs Jsido. To ta die epulas in cogita- tōe ruminat. q ad explē dā gulā vesper̄ sibi deli cias preparat. Venter

vacuus in orone vigilare facit. Nã q repletus est infert sonuz grauissimũ Nõ bñ vigilare possim⁹ qñ vent nr cibis ẽ replectus. Soror venerabil' ariduz porta corpus tuum ꝓpter desideriũ celestis r̃gni. vt impleas qd̃ scriptuz est in psal. Sitiuit aia deuz ꝙ m'ltiplicit ꝛ caro mea. Caro. n. tunc deuz sitit qñ ꝑ ieiuniuz abstinet ꝛ arescit. Soror in xp̃o amabil' crede mihi qꝛ si in hac vita perfecte deuz esurieris ꝛ sitieris ex eo i celesti pr̃ia satiaberis. Abstinentia viuificat ꝛ occidit. viuificat animã ꝛ occidit corpus. Abstinentia edificat in anima v̾tutes ꝛ destruit vitia corpis. Oi studio debẽus despicer̃ gulã ciboꝝ. Spernẽda est ↄcupiscentia escaꝝ. Cauenda est cura ventris ꝙ do venter imoderate reficitur corp⁹ ad luxuriã excitat̃. Nõ debemus cõcedere vt venter impleat̃: sꝫ vt corpus sustentetur vbi vent est cibis replectus ibi est ignis luxurie su ccensus. Corpus aũt qd̃ abstinentia frangit. ignis luxurie nõ exurit. Ille purpuratus diues q q̃tidie epulabat̃ splendide: qꝛ abstiner̃ a cibis in hoc seclo noluit. iõ inter flãmas positus gutã aque q̃siuit nec acciper̃ meruit. Sicut per abstinentiã oẽs v̾tutes sp̃uales radicãtur atqꝫ edificãtur in aĩa. ita ꝛ per sacietatez ciboꝝ oĩa vitia nutriũt ꝛ ↄfortãt i corpe nõ põt q̃sq̃ accipe perfectiõꝫ v̾tutuꝫ nisi p̃us domuerit in se vẽtris gulã iõ tres pueri in caminũ

ignis nõ arserunt q͛ ab stinentes fuerũt. Daniel etiaꝫ idõ liberatus est de ore leonuꝫ. q͛ fuauit in se abstinentiam ciborũ. Nemo põt a semetipso tentatiões demonũ expelleꝛ nisi refrenauerit i se apetitũ gule. ¶ Jnterroga. ¶ Frat carissime rogo te vt dicas mihi qualiter debeo castigare corpꝰ meũ per abstinentiã. ¶ Respõsio. ¶ Soror dilecta sic debes nutrire corpus tuuꝫ vt nõ superbiat. et iteꝝ sic debes illud reprimeꝛ vt nõ cadat. sic. n. debes reficeꝛ carneꝫ tuã vt seruiat. Et sic cã debes castigare per abstinentiaꝫ vt nõ pereat. si carnem tuã supra modũ affligis ciuem tuuꝫ occidis. Et iteꝝ si cã plusq̃ oꝫ reficis inimicuꝫ tuũ nutris.

carissima soror mea hoc debes semper obseruare in oi abstinentia vt non occidas carneꝫ tuã sꝫ vitia. Jgr soror mihi i xp̃o amãtissima per abstinẽtiã corpus tuuꝫ castiga. Jeiuna ⁊ abstie a cibis. Palida gere ora ⁊ nõ rubea: facies tua nõ sit rubicunda sed pallida. Ariduꝫ porta corpꝰ tuuꝫ ⁊ nõ crassuꝫ: nõ sit cõpus tuũ crassuꝫ sꝫ siccũ. Nõ nutrias carneꝫ tuã õmibus. ita mãduca vt sp exurias. ita cõede vt semper hẽas famẽ. venẽ tuus nũq̃ ipleaꝛ cibis. Esuri ⁊ siti abstie ⁊ aresce. Crede mihi soror venerabilis q͛ tentatiões vincere nõ poteris nisi corpus tuuꝫ per abstinẽtiã castigaũis. per cibuꝫ ⁊ potuꝫ crescit luxuria. ciboꝝ saturitas suscitat

luxuriaꝫ carnis: luxuria semper est adiūcta satu ritati. Frigꝰ vigiliaꝝ ex tiguit luxurie ardorem. Maligni spūs ibi magis intrāt vbi plūs escā ꝛ potū vident. Sorō in xp̄o amabil' sic iā dixi ti bi: si pfecte vis tētatiōes fuger̄ carnis abstine nō solū a cibis sꝫ etiā ab oībus seculi delectatōibꝰ vt pꝰ hāc vitā in celo letari possis cuꝫ angelis.

De ebrietate ꝯ. xxv.

Soror carissima audi dn̄i nr̄i iesu xp̄i v̄ba attēditeme corda vr̄a grauētur crapula ꝛ ebrietate. Pau. ēt apo. castigādo suos discipulos ait. Nolite inebriari uino in q̄ ē luxuria. Et salomō ait. luxuriosa res est vinū: ꝛ tumltuosa ebrietas. ne intuearis vinū qn̄ flaue scit nec cū splenduerit i vitro color eius. Ingredit. n. blāde: sꝫ in nouissimo mordebit vt coluber: ꝛ q̄si ꝯpens venenū effundit. nullū secretuꝫ est: vbi regnat ebrietas. Multos exterminauit vinū: ꝛ pduxit eos ad piculū corpoꝝ ꝛ aīaꝝ. Vinuꝫ i iocūditate creatū est: nō inebrietate. Vbicūqꝫ saturitas abundauit: ibi luxuria dn̄abit. Ventreꝫ distentū cibis ꝛ vini potatiōibꝰ irrigatuꝫ voluntas luxurie sequit. Ebrietas corpꝰ debilitat: animaꝫ illaq̄at. Ebrietas generat pturbatiōꝫ mētis. Ebrietas auget furorē cōdis. ebrietas nutrit flāmā fornicatiōis. ebrietas ita alienat mēteꝫ: vt hō nesciat semetipꝫ. Nō ebriꝰ: ita est a semetipo alienꝰ: vt

nesciat vbi sit: plerisqz laus est multuz bibere et nō inebriari. quos ppheta increpat dicens. Ue qui potentes estis ad bibendū vinū: et viri fortes ad miscendā ebrietatē. Et iterū. Ueh qui cū surgitis mane ad ebrietatē sectādā et potādū vsqz ad vesperaz: vt vino estuetis: et Joel ppheta clamat dicens. Expgiscimini ebrij et flete et vlulate oēs qui bibitis vinū in dulcedine. Nō dic qui bibitis vinuz in necessitate: sz qui bibitis vinū in dulcedie hoc est in delectatione. Ebrietas mortale crimē est. Ebrietas graue peccatū est. Ebrietas inter hōicidia et adulteria atqz fornicatiōes reputatur. Ebrietas eijcit hoiez a regno dei. Ebrietas expellit hoiez a paradiso.

Ebrietas demergit hominez in infernū. Noe bibit vinuz et virilia que p sexcentos ānos celauerat nudauit: et Loth vino inebriatus: dormiuit cuz filiab' suis: nec tamē pctm̄ sensit qz alienatus a semetipso fuit. cogita ergo soror dilecta quāta sit detestāda et fugienda ebrietas ab omnib' suis di. ¶ Interro. ¶ Frater mi est pctm̄ biber vinū? ¶ Respon. ¶ Uenerabilis sorōr: nō est pctm̄ bibere vinū tempatū. i. cuz sobrietate: sic. n. ait pau. apo. Timotheo discipulo suo. Modicū vinuz bibe: pter stōachū et frequētes infirmitates tuas. Audi et qd Salomō dicat. Uinū cū mensura potatuz: sanitas est aie et corpis. Uinū intēperatū venenuz est. Ui

nuz sine mensura supat mentez. Per mltuz vinuz ƺuatur mens: per vinum luxuria crescit: per vinuz luxuria excitatur per mltuz vinũ luxuria excitatur: per mltuz vinuz luxuria nutrit. Vinum.n. nobis deus ad letitiaz cordis dedit: nõ ad ebrietatez donauit. Igr̃ honesta vĩgo: bibamus nõ quãtũ gula q̃rit sʒ q̃ntũ necessitas reqrit. Caueamus igr̃ ne illud qd ds ad medelaz nob corpis tribuit vitio gule deputem⁹ caueam⁹ ne vinũ qd ds nob ddit ad salutẽ corpoꝝ i vsuz vertam⁹ vitioꝝ. Caueam⁹ ne medicinã carnis i vitiuz ƺuertamus ebrietatis. Mlti per vinũ a demõibus capti sũt. Nec est aliđ ebrietas q̃ⁿ mãi festissimus demõ. Tu ẽ soror in xp̃o amabil' bibe vinuz tẽpatũ ⁊ erit tibi sanitas corporis ⁊ letitiã mentis. bibe vinuz cuz sobrietate: ⁊ auferet a te pigritiã atqʒ desidiaʒ ⁊ in dei s̃uitio te faciet solicitã atqʒ deuotã. q̃re? qr vinũ tẽpate potatũ facit hoiem ad orõnẽ sollicitum: ⁊ in di s̃uitio acutũ. Igr̃ soror carissima si me q̃si fr̃eʒ tuuʒ audieris: ⁊ hec oia sicut dixi feceris sapiẽs eris.

De pctõ. s̃. xxvi.

Soror carissima audi dñm i euã. dicentẽ: ois q facit pctm̃ s̃uus est pcti. Duobus mõis ƺmittitur pctm̃.i. aut ãore cupiditatis aut metu timoris: vʒ dum hõ vult h̃re qd ƺcupiscit vel cum timet ne incurrat malũ quod metuit. q̃ttuor mõis ƺmittitur

pctm̄ in corde: q̄ttuor ēt modis perpetrat̄ i ope. Cōmittit̄ pctm̄ in cōde suggestiōe demonū de-lectatiōe carnis ꝯsensio ne mentis: defensiōe el latōis. Cōmittit̄ etiā in ope aliq̄n latent: aliq̄n publice: aliq̄n ꝯsuetudi ne aliq̄n dſpatōe. istis ꝑ modis ⁊ corde peccamꝰ ⁊ oper̄ ꝑpetramꝰ pctm̄. Tribus modis pctm̄ cō mittit̄ vz per ignorātiā: ⁊ per infirmitatē: ac per industriā. i. scienter. per ignorātiā peccauit Eua in paradiso. sic̄ ait apl's. Uir nō ē seductꝰ sꝫ mu lier fuit seducta: ꝑ Adā peccauit per industriaꝫ. Eua v̄o per ignorātiaꝫ. Qui v̄o decipit̄ ignorat qd ꝯsentiat. per infirmi tatē peccauit petrus: q̄n per timorē ancille xp̄m negauit. Grauius ē pec care per infirmitateꝫ q̄ per ignorantiā. sꝫ m̄lto est grauius peccar̄ per i dustriā q̄ per infirmita teꝫ. Grauius ēt peccat qui in publico deliquit. q̄ qui absc̄ōdito. dupli-cit. peccat qui in publico peccat. q2 ⁊ peccat. ⁊ ali is peccar̄ demōstrat. iā q̄dā pars iustitie ē hoieꝫ suā iniq̄tateꝫ cognoscer̄ ⁊ de pctis ꝓprijs i seme tipso verecūdiā hr̄e. me lius est hoieꝫ nō peccar̄ ꝓpter aōreꝫ dī q̄ ꝑꝑ tio reꝫ inferni. melius est ēt nō peccare q̄ pctm̄ emē dare. Oīs peccās super bus est. Faciens. n. veti ta ꝯtēnit diuina p̄cepta Audi ꝑ soror carissima q̄ dico audi q̄ mōeo per vnū malū pereūt m̄lta bōa. Custodi ꝑ aiaꝫ tuā a pctō. qui in vno pecca uit factus est oīum reus.

per vnū pctm̄ ml'te iusti tie perūt. Nō declines coꝛ tuuȝ in hoc ꝙ delectaꝶ coꝛpuſ. nō des aīaȝ tuā in ptāte carnis. non ꝯsentiaſ carnali delectatiōi. Soroꝛ venerabil' si ꝑm carneȝ vixeriſ moꝛieriſ. Mūda ḡ ꝯsciaȝ tuā ab oī pctō. ſit mens tua pura. ſit etiā coꝛpus tuū ab oī iniqtate purgatuȝ ſit coꝛpus tuū imaculatū. Macula pctī in coꝛde tuo nō remaneat. nō pōt coꝛpus coꝛrūpi nisi ꝑus coꝛrupt⁹ fuerit aīuſ Si aīa labiꝶ ſtati coꝛp⁹ ad peccanduȝ paratū ē. Aīa precedit carneȝ. in crimine: aīa ꝑma vadit ad peccādū. Nihil pōt coꝛpus facere nisi ꝙ voluerit aīus. mūda ḡ coꝛ tuuȝ ab iniqtate ꝛ caro tua nō peccabit. ❡ Interroga. ❡ Fratꝶ mi rogo vt dicas mihi si aīa hoīs pctōꝛis ē feda ꝛ nigra vl' si aīa iusti hoīs ē pulchꝛa aut foꝛmosa.

❡ Respō. ❡ Soroꝛ in xp̄o dilecta. Tria ſūt in hoc mūdo nigrioꝛa ꝛ deterioꝛa oī malo. vȝ aīa pctōꝛis ꝑseuerās i pctō q̄ ē plus nigra ꝙ̄ cōuuſ. ꝛ mali āgeli q eā; rapiūt in die moꝛtis eius. ꝛ infernus in q̄ iactaꝶ. nō ſūt peioꝛa vel nigrioꝛa his tribus i hoc mūdo. iteꝝ tria ſunt quibus nō ſūt melioꝛa. aīa vȝ iusti hominis perſeuerās bōis operibus q̄ eſt pulchꝛa ſic̄ ſol ꝛ ſācti āgeliq̄ eaȝ ſuſcipiūt i die mōtiſ ſue ꝛ paradiſuſ in q̄ collocatur. His tribus nō ſunt melioꝛa i creaturis. Angeli ſcti ꝑſētāt aīaȝ iusti hoīs añ deuȝ dicentes. Ecce quē elegiſti dn̄e ꝛ

assumpsisti sp hitabit in atris tuis. Soror in xp̄o amabil: si mentē tuā ab oī iniqtate mūdaūis ⁊ i puitio dei sic pmisisti p seueraūis siñ dubitatōe in celesti thalāo cū iesu xp̄o spōso tuo letaberis.

¶ De ↄfessione pctōꝝ ⁊ pnīa. c. xxvij.

t Unc hō incipit esse iustus qñ de pctis suis ppriis incipit accusare seipz: vñ scriptū ē. Just⁹ in pncipio accusatō est sui. Nihil āt peius qꝫ culpā cognoscere nec deflere. Oīs pctōr duobus modis dꝫ flere pctā sua. Unū qꝛ p negligentiā bonuz nō fecit: alteꝝ qꝛ per audaciā malū cōmisit. Bonū qꝛ debuit facere nō fec: ⁊ malū qꝛ nō debuit facere fec. Ille hō digne agit pnīaz: q pterita pctā plangit: ⁊ iteꝝ plāgenda nō cōmittit. Nā q plāgit pctm̄ ⁊ iteꝝ fac pctm̄: qsi siquis lauet laterē crudū: q̄ qꝛto āplius lauerit: tanto āplius faciet lutuz. si qñ hō peccare pōt penitet: ⁊ vitā suaz viuens ab oī crimine corrigit: sine dubitatiōe quādo ei mors aduenerit: ad eternaz peruenier requiē. Qui āt male viuit: ⁊ in mōte pnīaz agit: sic dānatio illius ē incerta: ita ⁊ remissio illi⁹ est dubia. Qui ḡ secur⁹ cupit eē in mōte de indulgentia in sanitate pnīaz agat: ⁊ in sanitate pctā sua lugeat. Igr̄ qꝛ miseratio dī oculta est: sine intermissiōe flere necesse ē. Soror carissima audi beati Isid. vba. Nō oꝫ penitentez de pctis suis hr̄e securitatez: qre? qꝛ securitas negligentiā parit.

Negligentia vero sepe
hoīez incantuz ad ꝑpora
pctā reducit. Nūc ğ so
ror carissima: accipe ꝯsi
liuz meuz ⁊ dū potes vi
tā tuā emenda. Dū ds
dat tibi licēti ā pctā tua
māifesta. Duz dat tibi
spaciū pctā tua plora.
Duz potes penite. duz
potes pctā tua cōfitere.
dū adhuc viuis pctā tua
luge moriētiuz vocatio
tua sit emendatio. Dū
potes mala q̄ fecisti emē
da. dū potes a pctō ⁊ vi
tio te ſtrahe. duz tp̄s ē
clama ad deuz ꝓ te. dū
adhuc viuis in corpe: ti
bi idulgētiā pctōꝝ tuoꝝ
acquire. Priusq̄ꝫ dies
mortis adueniat tibi pe
nitentiā age. āteq̄ꝫ pute
us te absorbeat penite
ꝓusquā infernꝰ te rapiat
Pctā tua luge ꝓusquā
in ꝓfundū inferni dmer
garis. negligentias tuas
plange. Ubi iam nō est
locus indlgentie vbi iā
nō est penitendū licētia.
Ubi iam nō est licentia
emendationis. vbi iam
nō est locus ꝯfessionis.
quare? q2 in inferno nul-
la ē redemptio. quāuis
sis peccatrix tamen per
pniam habebis veniaz.
Nulla tam grauis est
culpa. q̄ per penitentiaz
non habeat veniā. De
speratio auget peccatuz
desperatio maiō ē oībꝰ
pctis. despatio peiō ē oī
pctō. Igr̄ soror dilecta:
certissime crede. q2 est
spes in confessione. nul-
lo modo dubites. nullo
modo de misericordia
dei desperes. Habeto
fiduciaz in ꝯfessione. de
bōitate dei nō dubites.
Fr̄ carissime bn̄ dicis.
bonū das mihi ꝯsiliū.

¶ Conessio.

b Eu me peccatrix: heu me misera: in tātis pctis in tātis criminibus in tātis negligentijs cecidi: qd pmū plāgā: qd pmū plorez: qd pmū lugeaz. Ego misera q̄ luctū pmuz sūmā. Ego idigna q̄s lachrymas pus fundaz. memoria nō sufficit referre: gesta tantoꝝ criminū. O lachryme vbi vos subtraxistis: o lachrie vbi estis: vbi estis fontes lachrymaꝝ mouemi obsecro ad fletū meū: fontes lachriaꝝ fluite sr̄ faciez meā rigate maxillas meas. date mihi plātū amaꝝ sucurre mihi ōs meus anteq̄ moriar: āteq̄ mors me pueniat: anq̄ me ifern⁹ rapiat: anteq̄ me flāma ꝯburrat: āteq̄ me tenebre inuoluāt. Subueni mihi ōs meus pusq̄ ad tormenta pueniā: pusq̄ me deuoret ignis gehēne pusquā sine termino crucier i inferno. Deus meus qd faciā: cū venerit tremdū iudiciū tuū: Quid rn̄debo cū venerit examē iudicij tui: qd dicā ego misera ⁊ peccatrix cū presentata fuero ante tribunal Christi: ve diei illi in q̄ peccaui: ve diei illi qn̄ malū feci: ve diei illi qn̄ trāsgressa suz p̄cepta dei. Utinaz nō illuxisset sol sup me. Utinaz nō fuisset ortus sol sup me. O dies detestāda: o dies abhominada. o dies penitus nō nominada q̄ me in hoc seculo ptulit: q̄ mihi claustra ventris apuit. melius mihi fuerat nō eē in hoc seclo natā q̄ i inferno perpetuo cruciataz:

melius mihi fuerat nõ esse genitã: ꝙ pati eťnas penas. melius mihi fuerat nõ eẽ genitã ꝙ ꝑpeti flãmas inferni. meli⁹ mihi fuerat nõ esse genitaꝫ: ꝙ pati eťnas penas gehẽne. Satis mihi fuerat melius nõ esse i hoc mundo ꝓcreatã: ꝙ pati eterna mala: flete super me celum ⁊ ťra: plorate me oẽs creature. Et q̃ potestis sensuꝫ vite hẽe: lachrymas effundite super me. peccaui.n. grauiter: peccaui infeliciter peccaui miserabiliť inumerabilia sũt pctã mea vt bene viuereꝫ vltro ꝓmisi sꝫ bõa q̃ ꝓmisi nũq̃ ꝑuaui: semꝑ ad pctm̃ meũ redij: semper pctã mea multiplicaui semꝑ delicta m̃a iteraui. Nũq̃ in melius mores mutaui. A malis factis nũq̃ cessaui. Orate ꝑ me vñꝫ viri sci: intercedite ꝑ me ad dñm oẽs sci. Oẽs sci chori iustoꝝ intercedite ꝑ me. Si forte misereatur mihi ds: si forte deleat pctã mea si forte iniq̃tates meas auferat. O misera anima mea quis miserebiť tui? quis ꝯsolabitur te? o aĩa misera o aĩa q̃s dabit lamẽtũ ꝓ te: vbi es custos hoĩuꝫ? vbi es r̃demptor aĩaꝝ? vbi es pastõ bõe? Cur despexisti me: cur auertisti faciẽ tuã a me. Deus me⁹ nõ me obliuiscaris in finẽ. Nõ me deleras in perpetuũ: nõ me deleras in ptãte, demonuꝫ: peccatrix suꝫ: indigna suꝫ: tñ ad te deuꝫ meũ ꝯfugio. Tu clemẽs tu pius tu multe misera tõis. Nullꝫ spnis nullꝫ detestaris: nullꝫ re

S i

cusas a mia. Dñe ońde in me miam tuã. Obse cro dñe vt nõ deneges mihi ꝙ misericorditer mltis dedisti. Scelera mea non defendo: pctã mã nõ abscõdo. Displicet mihi malum ꝙ feci: Ego misa peccaui. Errorẽ meũ ꝯfiteor. culpã meã mãifesto: iniquitatez meã cogſco. peccaui dõs misere mei. peccaui dõs meus ꝓpitius esto mihi peccatrici. parce mal' meis: igsce pctis meis: indulge criminibus meis. Dñe si iniquitates obs uaueris: dñe qs sustinebit. Nullus ad examẽ tuũ nec iustitia iusti secura erit qs. n. iustus q se audeat dicer̃ sine pctõ? Null⁹ hõ est sine pctõ. Nemo est mũd⁹ a delicto: nẽo est mũd⁹ i ꝯspectu tuo ecce int̃ scõs nẽo

ẽ imaculat⁹: ecce q fuierũt dõ nõ fuer̃t stabiles ⁊ in ãgelis inuenta ẽ iniquitas. Stelle non sunt munde corãte. Celi nõ sũt mũdi in ꝯspectu tuo. si igr̃ nẽo in ꝯspectu tuo est scũs: nemo imaculatus: ꝗto magis ego peccatrix ⁊ putredo ac vermis filia hoium q̃ bibi iniqtates q̃si aq̃s: ⁊ multiplicaui pctã mea. q̃ sedeo in puluer̃: q̃ hito in domo lutea: q̃ trenũ habeo fũdamtũ. de⁹ me⁹ porrige dexterã tuã mihi peccatrici. Memorare obsecro dñe que sit mã substãtia. Memẽto dñe qr tra sum. Memẽto qr cinis ⁊ puluis suz. Medicinã q̃ saner tribue. Medicinã q̃ curer ipẽde. Ego misa cecidi in foueã pctõꝝ meoꝝ. ego indigna cecidi in ꝓfun-

dũ inferni. Deus meus
libera aiaȝ meã captiuã
ab iferno: Nõ ꝯcludat
me ꝓfundũ: nõ absorbe
at me infernus. non vr
geat sup me pute⁹os su
uȝ. Abyssus nõ d̃neget
mihi exitũ. Ecce dies ti
mend⁹ iã iminet iã ve-
nit vltima dies iã ꝓpe ẽ
dies mortis. Nihil sup
est mihi nisi tumul⁹: ni-
hil nisi sepulchruȝ. par-
ce mihi dñe antequã va
dã ad t̃ram tenebrosaȝ
Subueni mihi d̃s me⁹
ꝓusq̃ vadã ad terrã mi
serie ⁊ tenebrarꝝ. Redẽ
ptor aiarꝝ succurre mihi
antequaȝ moriar: solue
vincula pctõꝝ meoꝝ: ꝓ-
usq̃ ad morteȝ ꝑueniã:
¶ Soror mihi in xp̃o
dilecta: d̃s misereat̃ tui:
⁊ dimittat tibi oia pctã
tua. Deus tribuat tibi
indulgentiaȝ tuoꝝ deli
ctoꝝ. Deus indulgeat
tibi quicquid peccasti: d̃s
te lauet ab oi pctõ. Age
itaq̃ȝ iã vt opȝ ꝑpone in
cõde tuo vt ãpli⁹ nõ pec
ces. Statue in cõde tuo
vt ãplius maluȝ nõ faci
as. Caue culpas tuas ite
rare. Nõ te polluas p⁹
peccatuȝ: p⁹ luctuȝ peni
tentie nõ redeas ad pec
catum. Non iterum fa
cias: q̃ iteruȝ plangas.
Non est penitens sed
irrisor: qui adhuc agit
vnde peniteat. Non vi
detur deum deprecari
humilis: sed subsanare
sup̱bis. Qui adhuc ma
lum agit: vnde iam pe-
nitentiam accepit. Un-
de ⁊ beatus Isidorus
ait: Inanis est pnia quã
seq̃ns coinquinat culpa
Et iteꝝ: iteratum vul-
nus tardius sanat̃. Fre
quent̃ peccans ⁊ lugens

vix merce veniaz. Esto
igr ɔfirmata in pnia: vi
tā bonā q̄ cepesti tener
nō deseras. Salus per
uerātibus ꝓmittitur. p̄
miū pseuerātibus daẜ.
Unð di beati qui custo
diunt iudiciuz: ꝛ faciunt
iusticiā in oi tpe. et iteꝝ.
Qui perseuerauit, vsqꝫ
in finez hic saluus erit.
Honesta vgo moneo te
vt semper pōtes verecū
diā in vultu: de recorda
tiōe pcti: porta pudorez
in facie de mēoria deli-
cti. ꝓpter verecūdiā pcti
ocl'os tuos leuare erube
sce ambula deposita fa
cie mesto ore'i cede abie
ctu vultu. ciliciū ꝛ cinis
inuoluāt mēbra tua: cili
ciuz operiat corpus tuū.
terra sit tibi cubile. stra
tus sit tibi humus. pul-
uis es in puluerez sede.
Cinis es i cinerez viue.

Esto semper plāgens:
semper merens: sp suspi
ria cōdis emittens: sp sit
ɔpunctio in corde tuo.
Sit lamtuz i tuo pecto
re sint gemit' in tuo cor
de. Freq̄nter lachrume
fluāt ab ocl'is tuis. semp
esto parata ad lachrias.
Uenerabilis vgo crede
mihi: qr nūq̄ fui dei in
hac vita dnt esse securi:
q̄uis sint iusti. Serui di
semp dnt vigilar ꝛ pctā
sua cū lachrymis ad me
moriā reducere. Unde
in laudib' spōsi. s. xp̄i in
cāticis cāticoꝝ di. Co-
me eius sit elate palmaꝝ
nigre q̄si coruus. Quid
per comas xp̄i intelligi
mus: nisi fideles hoies:
q dum fidem sancte tri
nitatis in mente custodi
unt ꝛ deo adherētes: q̄
credunt faciunt: q̄si i ca
pite pendētes illi bono

rez ꝯfert. Palma aũt valõ in altuz crescendo ꝑficit ⁊ victoriam sua si gnificatõe ꝑtẽdit. come ẽ xp̄i sicut elate palma rũ sũt q2 electi q̄q3 dum semper ad alta v̄tutum se efferũt per dei grãm q̄nq3 ad victoriã perdu cunt. Nigre aũt sunt sicut coruus: q2 q̄uis v̄tutib9 in celũ se erigãt: semper tñ pctõres se eẽ cog̃scũt. sic ⁊ tu soror mihi i xp̄o amãtissima: q̄uis bene ⁊ r̃ligiose viuas: q̄uis iu ste ⁊ deuote deo s̃uias: te tñ moneo vt nũq̄ de seras lachrymas. si igr̃ vis abluere pctõꝝ tuoꝝ maculas: semper dilige lachrĩas. dl̃ces tibi sint lachrie. delectet te sem per plãctus ⁊ luctus: nũ q̄ deseras plãctuz ⁊ lu- ctuz tãto esto ꝓna ad la menta: quãto fuisti ꝓna ad culpã. Quãta fuit ti bi intentio ad peccãduz tãta sit ad penitenduz d̃ uotio. Scd̃z firmitatez adhibenda est medicia q̄uia pctã: grãdia lamẽ- ta desiderãt. Soror ve nerabil̃: ipse te adiuuar̃ ⁊ ꝯsolari digneẽ in hac p̄nti vita: quẽ ãgeli ado rãt in celesti curia. Am̄.

De ꝯmuniõe. ꝯ. xxviij.

Quicũq3 mandu cauit panez: ⁊ bi berit calicez dñi idigne: reus erit corpis ⁊ sanguis dñi. i. pctm̃ ⁊ maculaz ꝯtrabet sibi: q̄ re? q2 ad bonũ male ac cedit. ꝓbet aũt se ip̄3 hõ: ⁊ sic de pane illo edat ⁊ de calice bibat. Ac si di ceret: vnusquisq3 ꝯside ret vitã suã: ⁊ emundet cor suuz ab omni mali- cia: vt digne possit acce dere ad tã magnum sa-

cramftuz. Quicunqz.n. corpus ⁊ sanguinez dñi mãducat ⁊ bibit ĩdigne iudiciuz sibi mãducat ⁊ bibit.s.cãm sue dãnatio nis. Unõ ẽt btũs Jsid. ait. Qui in ecclesia sce- lerate viuũt:⁊ ꝯmunica re nõ desinunt putãtes se tali ꝯmuniõe a pecca tis posse mũdari: sciant hi tales ad emundatõz sibi nõ ꝓficere: dicẽte ꝓ pheta. Quid est ꝙ dile tus meus in domo mea fcĉ scelera multa? nũq̃z carnes sancte auferent a te malicias tuas? qui ḡ corpus xp̃i vult accipe: ꝑus studeat in xp̃i fide ⁊ dilectiõe maneř. Hic ẽ ꝙ ait dñs in euã. Qui mãducat carnez meã ⁊ bibit sanguinez meũ in me manet ⁊ ego in eo. Ac si diceret. Jlle i me manet: qui in bonis opi

bus voluntataz meã im plet. Aliogn nisi ꝑus in me maneat ꝑ fidez ⁊ bo nã opatiõz: ⁊ ego in eo. carnẽ meã mãducař nõ põt: nec sanguinẽ biber q̄d est ḡ ꝙ mãducãt ho mines? Ecce omnes fre quenter sacřa altaris ꝑ cipiunt: percipiunt pla- ne: sed alius carnez xp̃i spũalit mãducat: ⁊ san guinẽ bibit. Ali⁹ vͦo nõ: s̄z tm̃ sacřz.i.corpus xp̃i sub sacřo ⁊ nõ rez sacra menti. Sacřm hoc dicẽ corpus xp̃i ꝓpriuz ō vir gine natũ: rez vͦo spũalẽ xp̃i carnez: bon⁹ igiť ac cipit sacřz ⁊ rẽ sacři. ma lus vͦo q₂ mãducat indi gne: sic ap̃ls ait iudiciũ mãducat ⁊ bibit. non ꝓ bans se ꝑus nec diiudi- cans corpus dñi. Ergo quid manducat pcõr? ⁊ quid bibit? Non vtiqz

carnez ⁊ sanguiez spūa liter ad suā salutez. sed iudiciū ad suā dānatio-nez. lz videatur cū cete ris sacr̄m altaris pcipe. Itaqz alius accipit cor pus dn̄i ad salutē alius v̄o ad dānatiōz ille qui cuz iuda traditor corp⁹ dn̄i accipit cū iuda ꝯdē natur. qui cū petro ⁊ cū ceteris fidelibus deuo-te ac fidelit̄ illud sumit sine dubio cū petro ⁊ ce teris apo. i corpe xp̄i sci ficat̄ audi igr̄ spōsa xp̄i v̄ba beati Aug. qui ad istud altare casto corpe ⁊ mundo corde cū pura ꝯscia atqz deuota mēte ad ꝯmunionez venit ad illud altare qḋ est in cel̄ ante oc̄los dei felici trā smigratōe perueniet. so ror in xp̄o amabil̄ rogo vt audias prudentiā ser pentis. Serpens. n. cuz

cepit ire ad bibendū, añ q̄ perueniat ad fontem vomitat oē venenū. imi tar̄ ḡ ⁊ tu carissima hūc s̄pentez in hac parte vt anteq̄z venias ad fontē i. ad ꝯmunionē corpis ⁊ sanguinis dn̄i nr̄i iesu xp̄i Euomas oē venenū. s. odiuz. irā. maliciā. inui-diaz. voluntatez malaz ⁊ noxias. cogitatiōes ex cōde tuo. Dimitte etiā omnib⁹ sociab⁹ tuis. ⁊ omnib⁹ ꝓximis tuis ea q̄ in te peccauere vt tibi dimittantur a deo pctā sua. sicut ipse dominus ait. Dimittite ⁊ dimit-tetur vob. Itaqz si hec oīa feceris sicut dixi po teris accedere ad fontē viuuz. i. ad christuz qui est fons omniū bonoꝝ. Ipse etiaz ait d̄ seipso. Ego suz panis viuus q̄ d̄ celo descendi. de hoc

pane dicit dauid i psal. Panez ãgeloꝝ mãducauit hõ alioqn esca illa lz de celo venerit ⁊ potus qꝛ corpore⁹ erat angelis nõ ꝯgruebat: sed vtiqz ille panis ⁊ potus qui per hoc pfigurabat. xp̃s võ panis est angelorũz ⁊ sacramñtuz hoc: vera caro eius est: ⁊ verus sanguis qd̃ spũalit man ducat ⁊ bibit hõ. ac per hoc vnde viuũt ãgeli in celis: inde viuit hõ i terris qꝛ totuz spũale est ⁊ diuinũ in eo qd̃ percipit hõ. sz sic apo. ait. Quidã in deserto eãdẽ escã spũaliter manducauere ⁊ tñ mortui sunt. Ita ⁊ nunc in ecclia qbusdaz corpus dñi est vita. quibusdã võ est pena ⁊ supliciũ pcti. Corpus dñi sine vubio est vita illis: quib⁹ xp̃s est vita. Illis

võ est mors q per culpã ⁊ ignorantiã atqz negligentiã mẽbra sũt diaboli. Unde soror amãtissima mihi i xp̃o mõeo te vt alio gustando intelligas qñ corp⁹ dñi recipis qd̃ ore sentis. Audi ẽt hõesta võo qd sacerdos in ꝯsecratiõe corpis xp̃i dicat. Rogam⁹ inquit oblatiõz hãc fieri benedictã per quã nos benedicãur. Ascriptã per qd̃ nos oẽs in celo ꝯscribamur ratã per quã in visceribus xp̃i censeamur. Rõnabilez per qd̃ a bestiali sensu exuãur. Acceptabilẽqz facer digneris qten⁹ ⁊ nos per hoc qd̃ in nobis displicuim⁹ acceptabiles in eius vnico filio iesu xp̃o simus. Igr̃ honesta võo sic superius iã dictũ ẽ. Christus ex semetipso in ce-

celo sctõs ãgelos pascit. xp̃s ẽt ex semetipso i tra oẽs fideles reficit: xp̃s p spem sctõs angelos saciat in p̃ria. Xp̃s nos pascit per fidẽ in t̃ra ne deficiam⁹ in via: xp̃s angelos ⁊ hoies reficit ex semetipso: tñ iteger remanet in suo r̃gno: ꝙ bon⁹ pãis ⁊ ꝙ mirabil̃ ỏ ꝗ in celo angeli saturãtur: ⁊ in t̃ra hoies reficiũtur: quẽ mãducat ãgel⁹ pleno ore in p̃ria ip̃z cõedit peregrin⁹ hõ p modulo suo ne lasset in via: xp̃s panis viuus q̃ ẽ refectio angeloꝝ: ipse est redemptio ⁊ medicina hoĩuz. Nũc ẽ soror carissima deprecare dñm in tota mente tua vt mũdet cõsciaz tuaz ab oi malitia q̃tenus digne possis accipe corpis ⁊ sãguis dñi nr̃i iesu christi misteria.

De cogitatiõe. c̃. xxix.

Soror carissima audi ea que dñs ait p esaiã ꝓphetã. Auferte maluz cogitatiõum viaꝝ ab oculis meis: ꝗuis hõ cesset ab oper̃ malo tñ si malã cogitatiõz hz in cõde suo: nõ est sine culpa. Unde ait btũs Isid. Nõ solũ in factis peccam⁹: sz ⁊ in cogitatiõib⁹ si eis illicite occurrentib⁹ delectemur sicut vipa a filijs suis in ventre adhuc positis occidit: ita nos occidunt cogitatiões nr̃e itra nos enutrite q̃ꝯsumũt aiaz nr̃az veneno viperino. Igr̃ soror dilecta mihi in xp̃o mõeo tevt cor tuuz cuz oi studio custodias. Qm̃ ibi est in itiũ boni operis aut mali. Unõ scriptũ ẽ oi custodia s̃ua cor tuuz qm̃ ex ipso vita

ꝓcedit. Audi etiā rogo hōesta ṽgo quid spōsus in laudib⁹ eccłie dicat i cāticis canticoꝝ. Come capitis tui vt purpura regis iūcta canalib⁹. Come capitis eccłie vł cuiſ libet scē aīe vt purpura r̄gis iuncta canalib⁹ eē mēorantur: purpura qppe p fasciculos in canalibus ligat̄. Sup q̄s duz aq̄ ꝓicit̄: per canales ad vestez q̄ supposita est currit: vt vestis tingat̄: ⁊ inō nom̄ accipit vt tincta colore purpureo purpura vocet̄ q̄ oīa scē menti cōgruūt. Come qppe capitis sꝫ cogitatōes mentis: q̄ in canalib⁹ ligant̄ q̄ in scripturis diuis: ne inutilit̄ fluāt stringūtur: Custodi ḡ coꝛ tuū venerabił ṽgo a cogitatione noxia. Mentez tuā turpis cogitatio non subre

pat: sit mens tua pura. De⁹ nō solū examinat carnē sꝫ ⁊ mentez: dn̄s iudicat ꝯsciaz hoīuz: ds iudex ēt de cogitatōib⁹ iudicat aīam: qn̄ titillat mala cogitatio: nō ꝯsentias illi: Non sinas malā cogitatiōz manere in cōde tuo. Quacūqꝫ hora mala cogitatio venerit: expelle eā. Quācito apparuerit scorpio: ꝯtere caput ei⁹. Cōtere caput ꝟpentis .i. male cogitatiōis. Ibi emenda culpā vbi nascitur .s. in corde: caput cogitatōis praue expelle a corde tuo: Ibi peccas vbi nescis eē deuz. Nihil celat̄ ante deū. Uidet oculta q fecit abscōdita Dn̄s vbiqꝫ p̄sens est. Spūs dei totū implet. Maiestas oīpotentis dei penetrat oīa elem̄ta. Nullus lo-

cus est extra deū. Dn̄s scit cogitatōes hoīuz. soror dilecta: vis nūq̄ esse tristis. Fr̄ mi volo ꝙ bene viue. Si bene vixeris nūq̄z eris tristis. Secura mens leuiter sustinet tristiciā. Bōa mens sp hʒ gaudiū. Si. n. in bōa vita pseuerauis, tristicia elōgabit a te. Si i scita te pseuerauis: tristicia n̄ occurret tibi. si bn̄ ꝛ pie vixeris neqz plagā neqz mortē timebis. ꝯscia āt pctōris semp est in pena. Nūq̄ reus hō secur⁹ ē. Mens. n. male sibi cō-scia: ꝓprijs agitat stimul. Soror venerabil: audi dn̄s dicat ò muliere ad ſpentez. Ipsa ꝯteret caput tuū. Caput ſpentis ꝯterit: q̄do ibi culpa e-mendat vbi nascit. Oi-potens ōs mūdet cor tuuz ab oi cogitatōe mala vt ei possis ſuir sine macula. Amen.

¶ De silentio ser. xxx.

e

Esaias ꝓpheta dic: Cultus iusticie est silentium: ꝛ securitas vsqz in sempiternū. Et itez: dauid obsecrā-do postulat dicens: pōe dn̄e custodiā ori meo: ꝛ ostiū circunstātie, labijs meis. Sci patres sūma cū vigilantia silentiū custodientes: studuert vacare ꝛ videre q̄ dulcis ꝛ q̄ suauis est dominus. Et actiue vite curis p⁹ posiistis: adheserunt ꝯtēplatiue vite. Soror carissima respice inhoneſta verba: fuge impudicos sermones. Vanus sermo cito polluit mentem: ꝛ facile agitatur ꝙ libenter auditur. Nihil vnquam ex ore tuo procedat ꝙ possit im-

pedit te a bono ope. ni hil vnq̄ loq̄ris q̄ nō cō ueniat. Hoc pcedat de labijs tuis qđ aures au dientis edificet. Fuge turpitudinē ſmōis. Uā nus ſmo demōſtrat va nā ꝯſciam: lingua oñdit ꝯſciam hoīs: q̄lis ſmo oſtēdit: talis aīus ꝯpro batur. Ex abūdātia. n. cordis os loqtur. Ab oc cioſo. n. ſmōe rēfrena lin guā tuā. rēſtringe linguā tuā ab occioſo v̄bo. Tur pes fabulas non loq̄ris: nō garrias vana verba. Sermo occioſus nō erit absq3 iudicio. Unuſq̄ſq3 rōnez redditurus eſt ſmonū ſuoꝝ. Ante vni uſcuiuſq3 faciez v̄ba ſua ſtabūt i die iudicij. Ea q̄ loq̄ris: grauitate atq3 doctrina digna fiant. ſit ſmo tuus irreprehenſibilis. Lingua tua nō te

perdat. lingua tua nō te dānet. Nō loq̄ris q̄ ſuſcipiat aduerſarius ami cū tuuz ſit ſilentiuz. pone cuſtodiā ori tuo: in labijs tuis pone ſignaculuz. pone ligue tue clauſtra ſilētij: ſcito q̄ tpe dicaſ. Cōſidera q̄ hora loq̄ris. tpe cōgruo loq̄re. tpe ꝯgruo tace. Taceuſ q3q̄ interrogeris: interrogatio os tuū aperiat. ſint v̄ba tua pauca: non trāſceaſ menſurā loq̄ndi Multiloqa nō effugiūt culpā: multiloquz nō d̄clinat pctm̄. Uirgo linguoſa ſtulta eſt: v̄go ſapiens paucis vtit̄ v̄bis. Sapia breuē ſmonē facit: loq multū ſtultitia ē. ſic ḡ in v̄bo tuo mēſura: ſit in ſmōe tuo ſtatera. Moduz loq̄ndi nō trāſceaſ. Uenerabil̄ ſoror ille dignetur ori tuo pōe-

re custodiam: qui te sibi elegit in sponsaz. Am.

De mēdatio. ser. xxxi.

M Endaces faciūt vt nec vera dicē tibus credatur. Sūmo studio cauendū est oē genus mendacij: q̄uis sit q̄ddam genus mēdatij leuioris culpe. velut si quisqz p salute hoīum mētiat: sz q2 scriptuz est. Os qd̄ mentit occidit aīam. Hoc gen⁹ mēdacij pfecti viri summo studio fugiūt: vt nec vitaz cuiuslibz per coꝝ fallaciā ōfendāt. ne sue aīe noceāt: duz prestare aliene carni volunt: Tn̄ hoc genus mendacij facile credim⁹ dimitti. soror carissima moneo te: vt sūmopere fugias oē genus mēdacij: Nec per occasionez: nec p studiū loq̄ris falsuz: nō studeas mētiri: nec ēt vt prestes alicui. Nō alienā vitaz per mendatiū ōfendas. nullū iustū mendaciuz: oē mēdatiuz in oibus ē pctm̄. oē qd̄ a v̄itate discordat iniquitas est. Leges seculi dānāt falsarios leges seculi puniunt mendaces. Si mēdaciū apd̄ oēs dānat. Si falsitas hūano iudicio punitur: quanto magis ante deū qui est testis v̄boꝝ τ opeꝝ: Ante quē ēt d̄ ocioso v̄bo vnusquisqz rōnez redditur⁹ est. Ante quez τ p occioso s̄mone penas q̄sqz substinebit. vnd̄ scriptū est: pdes oēs qui loquūtur mēdatiū. Et testis falsus nō erit ipunitus. Soror venēabil' declina ḡ mendaciū falsuz nō loq̄ris. Nōve ruz est loq̄re: nūq̄ mentiaris. Esto verax nemi

nez mentiēdo decipias. Nō aliō dicas ⁊ aliō facias. sorō dilecta ōs det tibi vera loqui. Amen.

¶ De piurio ser. xxxij.

D Ominus dic̄ in euāg. Nō iures per celū q₂ sedes dei est: neq₃ per trā₃ q₂ scabellū pedū eius ē: neq₃ per caput tuū: q₂ non potes in eo vnū capillū facer̄ albū aut nigrū. sit aūt s̄mo tu⁹. ē est nō nō. Qō āplius est a malo ē. sic mētiri nō pōt q nō loq̄tur sic piurar̄ nō poterit qui iurar̄ nō appetit. Quacūq₃ arte v̄bo⁊ q̄s q₃ iuret: ōs tam̄ qui est testis ꝯscie hoc ita accipit sic ille cui iuratur intelligit. Malū qō iuramus facer̄ nō debemus implere. Soror venerabil' vis vt dicā tibi qualr̄ nūq₃ periurab. nūq₃ iures. si nō iurauis nunq₃ piurabis si piurar̄ times nūq₃ iures. Prohibe ēt tibi iuramentū. tolle vsū₃ iurādi. periculosu₃ est. n. iurare. vsus iurandi fac̄ ꝯsuetudine₃ piurij. Usus iurandi ducit hoīem ad periuriū. Sit i ore tuo ē. sit in ore tuo nō est. Ueritas nō indiget iuram̄to. Fidelis sermo retinet locū sacram̄ti. Firma ēt sit sacr̄i tui fides. Amātissima sorō spūs scūs qui in tuo v̄gineo corpe sibi fecit templu₃ pōat in ore tuo moderatiōis signacl'₃. am̄.

¶ De detractione sermo. xxxiij.

S Oror mihi in xp̄o dilecta: audi q̄ dico ausclta q̄ mōeo attenō q̄ loquō Detractio graue vitiū est. detractio ḡue pctm̄

est.detractio ḡuis dāna tio est. Detractio gran decrim̄ est. Oēs repre-hendūt detractorē. oēs vituperāt detrahentez. oēs dehonestāt illū qui detrahit. Et Dauid ꝓ pheta. Detrahentē se-creto ꝓximo suo. hunc ꝑseq̄bar hoc sūme tur-pitudis est, hoc nihil fe-dius est. detrahentes la trant q̄si canes. Sicē ca-nes rodunt pedes, trāse untiū. ita detrahētes ro dunt vitā ꝓximoꝝ. Ca nes solēt mordeꝛ hoies ⁊ dente pestifero lacera re trāseuntes. Soror ve nerabil' ḡ abscide a lin-gua tua vitiū detrahen di. alienā vitā nō rodas vitā alienā nō r̄prehen das. vitā alienā nō lace res. De alicō malo nō inquines os tuum. Nō detrahes peccāti s3 ꝯdo le. qđ in alio ōtrahis. in te potius pertimesce. qđ in alijs reprehendis. in te em̄da. Quāto studio r̄prehendis alienā vitā tanto studio emenda te metipsaz. quādo alteri ōtrahis te discute. quā-do aliū mordes. tua pec cata redargue. Siuis ō trahere tuis pctis ōtra-he. Nō perspicias alie na peccata. sed tua pro-pria. Non intendas a-lienis vitijs. sed tuis ꝓ prijs. Nunquā alij de-trahis si te bene ꝓspici-as. De tua ergo emen datione esto sollicita.

De tua salute ⁊ corre-ctione esto attenta. De trahentes non audias. Susurrantibus auditū nō prebeas. pari rea tu detrahentes ⁊ audiētes tenent. Simil'r ē culpa bil' ⁊ qui detrahit. ⁊ qui

detrahentē audit. Maledici r̄gnuꝫ dei nō pos sidebūt. Uirgo q̄ ad celestē thalamuꝫ ōsiderat peruenir̄: nō dꝫ oibus d trahere. O v̄go venerabil̄: si aures tuas a ōtrahentibꝰ sepaueris: ⁊ linguā tuā sic̄ dixi ab oi loquutiōe peruīsa refrenaueris int̄ prudentes v̄gines ꝯputabis. ¶ De inuidia s̄. xxxiiij.

b Omo inuidus membꝝ est diaboli. cuius inuidia mors introiuit in orbē terraꝝ. Inuidia cūcta germina v̄tutū ꝯcremat: inuidia cuncta bōa pestifero ardore deuorat. Inuidia tinea est aīe. Inuidia p̄mū nocet sibi q̄ꝫ alteri. Inuidia p̄muꝫ seipsuꝫ mordet q̄ꝫ alteꝝ: inudia p̄muꝫ suuꝫ mordet auctorē: iuidia sensuꝫ hois cōedit: pectus vrit: mentē lacerat cor hois q̄si q̄dā pestis pascit. Igr̄ cōtra inuidiā occurat bōitas. Caritas p̄paret̄ aduersus inuidiaꝫ. Soror amātissima de bono alterius non doleas. De alterius p̄fectu nō tabescas. De alterius felicitate nō crucieris. Nulla v̄tus est q̄ nō habeat ꝯriuꝫ inuidie maluꝫ. sola miseria caret iuidia. Quar̄? q: nemo iuidet misero. Uirgo q̄ in celo desiderat habitare hoibus nō dꝫ inuider̄. Uirgo q̄ cū xp̄o ad nuptias desiderat intrare de alteriꝰ honore nō dꝫ ꝯtristari. Carissima sorō ōs mundet cor tuum ab oi malitia atq; iuidia vt ei possis sine macula fuir̄. ¶ De Ira ser. xxxv.

h Onesta v̄go. au

di quid Salomõ dicat. Respõsio mollis frãgit irã. sermo durus excitat furorẽ. Et iterũ. Dulce vbuz mitigat inimicos z mltiplicat amicos. Tãto qsqz quincit minus sapiens qnto est minus patiens per irã oculus mẽtis turbat per irã sapientes perdunt sapiam: per irã alienat hõ a semetipso. Quidã cito irascunt lz ad pacẽ cito redeunt. quidã vo tardius irascũtur z ad pacez tardi⁹ reuertunt. Alij ãt qđ grauius est z ad irã citius incitãtur z ad pacẽ tardi⁹ inclinantur. Melior est tam qui citi⁹ irascit z ad pacẽ cito reũtitur qp qui tardius irascitur z ad pacem tardius inclinatur. Carissima soror audi ẽt Jacobũ dicentez: sit ãt oĩs hõ velox ad audiẽdũ tardus aũt ad loquẽdũ z tardus ad irã. Quare? qr ira viri dei iustitiã nõ opatur: proculdubio nec ira vgis iustitiã di opari poterit. vgo q̃ tẽpluz di dz fieri nullo mõ dz irasci. Nõ decet xpi spõsã esse iracũdã. virgo q̃ in pectore suo preparat mãsionem xpo oibus modis dz expeller iracũdiaz a corde suo. Virgo q̃ desiderat cuz xpo ad celestez thalamũ puenire dz oĩno a cõde suo iraz expellere. Amãtissima soror si te preuenerit iracundia rstringe illã: si te preoccupauit ira mitiga eaz. Tempera furorẽ: tẽpa indignatiõz. Motũ iracũdie restringe. Refrena ĩpetum ire. Si nõ potes vitar irã: vl tẽpa. Nõ te rapiat furor: nõ te inflãmet ira: nõ te cõ-

moueat indignatio: sol
nō occidat super iracun
diā tuā. Amē. ¶ De
odio ser. xxxvi.

b Onesta vgo au=
di q̄ dico. Odiū
sepat hoiez a regno dī.
Odiuz separat hoiez a
paradiso. odium subtra
hit hoiem a celo. odiuz
nec per passionez delet:
nec per martyriū purga
tur: nec per sanguinē ef=
fusuz abluit. Nō debe
mus odio hēre hoies sed
vicia. Qui frēz suū odit
hōicida est: qui frēz suū
odit in tenebris est: ⁊ in
tenebris ābulat. Deuz
n̄ diligit qui hoiez odit.
Quātuz int est int festu
cā ⁊ trabez tm̄ distat int
irā ⁊ odiuz. Odiuz ē. n.
ira inueterata. per iram
turbatur oculus mētis.
per odiū extinguit ocul⁹
cōdis. Soror i xpo amā
tissima mihi audi q̄ lo=
quor tibi. Si ↄtristaue=
ris in aliq̄ sororez tuā sa
tisfac illi. Si peccauis in
sororez tuaz age pniam
corā illa. Si scandaliza
ueris aliq̄ ex ancillis dī
roga eā vt dimittat tibi.
Perge festinant ad re
conciliatōz. Nō dormi
as donec p̄us venias ad
satisfactiōz. Nō requie
scas p̄usq̄ reuertaris ad
pacez. Si ceciderit ini=
micus tuus noli gratula
ri. Nō leteris super ini
mici interitū: ne forte su
perueniāt in te similia:
ne ↄuertat ōs ab eo i te
irā suā. Delectet te do
lere super eū qui afflict⁹
est. cōdole alienis mise
rijs. In tribulatōe alte
rius esto tristis. Cū plā
gentibus plange: cuz lu
gentib⁹ luge. Soror ve
nerabil nō sis dura: nō

sint tibi dura precordia: peccanti in te nõ retribuas sm culpaz suaz: qr ꝛ in teventuz est iudiciuz dei. Dimitte vt dimittatur tibi: non. n. habebis indulgentiam nisi dederis veniam. Expelle a corde tuo odiuz. In mẽte tua odium nõ maneat. Soror amabilis ds det tibi dilectiõem sui ꝛ proximi. Amen.

¶ De Superbia sermo. xxxvij.

Superbia est radix oĩum maloꝝ. Nõ superbus deo ꝛ hominibus est odibilis: superbus homo similis ẽ diabolo. Superbia ꝛ cupiditas in tm̃ est vnum malum: vt nec superbia sine cupiditate: nec cupiditas sine superbia esse poterit. Diabolus per superbiã ꝛ cupiditatem dixit: in celum ascendã. xp̃s cuz hũilitate dicit. Humiliata est in puluere anima mea. Diabolus per superbiã ꝛ cupiditatez dicit ero similis altissimo. xp̃s per humilitatẽ factus est obediẽs pñ vsqz ad mortez. Ad vltimũ diabolũ per superbiã precipitat̃ i infernũ. Xp̃s vo per humilitatẽ ad celos eleuatur. quid est omne peccatum nisi dei cõtemptus quo eius precepta cõtemnimus. Soror carissima crede mihi ꝙ multorum temporum vigilie: oratiões ieiunia: elemosyne ꝛ labores si cum superbia finem habuerint: pro nihilo reputantur, apud deum. Igitur soror venerabilis alas superbie non extendas: pennas superbie non erigas.

Quare? qꝛ superbia angelos deposuit: potētes strauit: sup̄bos deiecit: superbis resistit d̄s: Humilibus aūt dat gr̄am. Moneo te ēt christi spōsa: vt plus gaudeas d̄ societate āgeloꝝ ꝛ ācillaꝝ d̄i: q̄ꝫ d̄ nobilitate generis tui. rogo te amātissima soror vt magis exultes de societate pauperꝝ v̄ginuꝫ q̄ꝫ de tuoꝝ nobilitate parentū diuituꝫ. q̄re? qꝛ nō est p̄sonaꝝ acceptio apd̄ deū: qui pauperē despicit deo iniuriaꝫ facit. Qui cōtēnit pauperēꝫ exprobat factori ei9. Venerabil' soror d̄s det tibi ꝓfundā humilitateꝫ ꝛ veraꝫ caritateꝫ.

De iactantia c. xxxviij.

Tam in factis q̄ꝫ in dictis cauere debemus iactantiaꝫ. Ig̃r soror̄ carissima circunspice te ipsaꝫ ꝛ nihil tibi arroges ex his q̄ in te sit p̄ret pctā. Caue iactantiā. fuge appetitū vaneglorie: caue inanis glie studium nō te arroges: nō te iactes: nihil d̄ te presumas: nō te insolenter extollas: nihil boni tibi tribuas: de bono ope nō glorieris. Non sis circūflata vento fauoris. Cōtēne laudē hoīꝫ nō exq̄ras siquis te laudet aut si qs te vitupet. Laus nō te seducat nec vituperatio frangat. qui laudē nō appetit nec cōtumeliā sentit. Virgies q̄ de suis meritis gloriātur corā hoībus nō hn̄t oleū in vasis suis qꝛ per inanis glorie appetituꝫ mercedē q̄ꝫ merebant a domino p̄diderūt. semp suā aspiciant feditateꝫ: qꝛ vanāgloriā diligūt ꝛ

doleāt se perdidisse op⁹ bonū q̄ ꝑ humana laude fecerīt: Unde dñius in euan. Amē dico vob receperīt mercedē suaꝫ. virtutes scōꝝ per inanis glie studiū dñio subiciunt dmonū sic ezechias rex: q iactant diuitias suas caldeis manifestauit: ꝓpterea per ꝓphetā eas picturas audiuit. pharisceus ēt q orare ad templuꝫ venerat: iō bōa sua perdidit: qꝛ ea iactanter māifestauit. Sic ex alto aqla ad escaꝫ descendit sic hō d̄ alto bone ꝯuersatiōis: per vane glorie appetitū ad īferioꝛa demergitur. soroꝛ dilecta mihi in xp̄o: non ponas ꝯsciaꝫ tuaꝫ in aliena lingua. Laudet te aliēa lingua ꝛ nō tua: laudet te alienū os ꝛ nō tuū. tuo iudicio te decerne nō alieno. Neo magis scit pōt q̄ sis sic tu: q̄ ꝯscia tui est Soroꝛ venerabil: vis vt dicā tibi q̄liter poteris oēs v̄tutes auger. Fr̄ dilecte volo: atq3 vt mihi ostendas rogo. Ausculta g̃ soroō venerabil. Si vis oēs v̄tutes tuas augere ꝑdere noli. Abscōde v̄tutes tuas ꝑ elatione. abscōde tua bona facta ꝑ arrogātia. Fuge videri q̄ eē meruisti. Uirtutes tuas cela: pctā manifesta: vitia cōdis tui reuela. Abscōde tua bōa opera. Nūq̄ in mediū ꝑferas si quid boni fece ris aut dixeris. prauas cogitatiōes stati manifesta. pctm̄. n. māifestuꝫ cito curat. Crim̄ āt tacendo āpliatur. Si latet: fit ex minio magnuꝫ: pctm̄ manifestādo decrescit: tacendo crescit. Uirtu-

tes in ocl'to crescũt in pu blico ∂crescũt: v̄tutes ia- ctant mãifestãdo ãnichi lãtur. humilit occultan do mltiplicant. Igr ho nesta soror ꝯsiliũ ꝛ op⁹ tuuꝫ sp ad deũ ꝯuerte. In oĩ oper tuo dei auxi liũ pete. Oĩa diuĩe gr̃e diuĩo dono ascribe. Ni hil meritis tuis attribu as. In v̄tute tua nihil p̄ sumas: nihil põas ĩ tua audacia. Carissima so- ror audi apl'm dicenteꝫ Qui gl'iatur ĩ dño gl'ie- tur. Igr venerabil' v̄go gl'iatio tua ꝛ la⁹ tua sem per sit in xp̄o iesu spon- so tuo. Amen.

¶ De humilitate Ser. xxxix.

Soror carissima audi dñm iesum xp̄m spõsuꝫ tuũ dicenteꝫ in euan. Disci te a me qꝛ mitis sum ꝛ humilis corde. Soror venerabil' hũilia temet ipsaꝫ sub potenti manu ∂i: vt te exaltet ĩ tp̄e tri- bulatiõis. Cõscia v̄gis semper dꝫ esse hũilis ꝛ tristis. s. vt per hũilitatẽ nõ superbiat: ꝛ per vtilẽ tristitiã cor ad lasciuiaꝫ nõ dissoluat. Hũilitas ẽ sũma v̄tus v̄gis. Sũmũ eius vitiuꝫ est superbia. Uirgo hũilis lꝫ habitu sit vilis: gl'iosa tñ est apõ deuꝫ v̄tutib⁹. Uirgo ãt superba q̄uis añ oculos hoĩum pl'chra: formosa atqꝫ ꝯposita: tñ ãte ocu los ∂i vilis est: ꝛ despe- cta: atqꝫ reproba. Qua re? qꝛ aĩa iusti sedes dei est. Sic ipse dñs ait: su- p quez requiescã. nisi su per hũileꝫ ꝛ qetuꝫ ꝛ ti- mentẽ s̄mões meos: di lecta mihi soror in xp̄o: esto hũilis esto in hũili- tate fũdata: esto vltima

oīm: esto nouissima oīm Carissima nulli te ꝓpo nas: nulli te supiorē de- putes. Estia oēs supio- res eē te. q̄to maiō es. tāto te hūilia in oibus. Si hūilitatez tenueris habebis gl'iaz. Quāto n. hūilior fueris tāto te seq̄tur gl'ie altitudo. de scende vt ascendas hu- miliare. vt exalteris ne exaltata hūilieris. Qr q se exaltat hūiliabitur. ⁊ qui se hūiliat exaltabit. qui. n. extollitur hūilia- bitur. De excelso gra- uior casus est. De alto maior ruina est. hūilitas casum nescit. humilitas casuz nō nouit. hūilitas ruinā nūq̄z incurrit. hu militas lapsuz nūq̄z pas sa est. O spōsa xp̄i agno sce qr ōs humilis venit. Agnosce qr se in forma sui hūiliauit: fact⁹ obe- diens vsqz ad mortem. Amabilis soror ambu- la sic̄ ille ābulauit. Se- quere exemplū eius imi tar vestigia illius. Esto vilis: esto despecta. esto abiecta. displice tibi. q n. sibi vilis est ante deū magnus est. qui sibi dis plicet deo placet. Caris sima esto paruula i ocu- lis tuis. vt sis magna in oculis dei. Tāto eris añ oclos dei preciosior. quā to fueris ante oculos tu os despectior. Sorō ve nerabilis si humilitatez ꝓfundā tenueris cū pru dentib⁹ v̄ginib⁹ in cele sti regno letabis. Am.

De patiētia. ser. xl.

D Omin⁹ dic̄ i euā. Beati pacifici qm̄ filij dei vocabūtur. So ror carissima ꝗ̄ si hoies pacifici sunt beati ⁊ vo- cabuntur filij dei neces-

saria est tibi patientia. Patientia opus pfcm hz. virgo pacifica sapiēs est: vgo iracūda nō ē pru dens sz stulta. Sorō ve nerabil': sine ferro mar tyr esse poteris: si patiē tiā in aio veracit ꝯserua ueris. Hō pacific⁹ ꝯsor tiū merebitur angeloꝝ. Hō inuidus ⁊ iracund⁹ erit particeps dēonioꝝ. Hō pacificus fugat dis cordias: hō iracūdus su scitat lites. Uirgo beni gna ēt si patiat iniurias: p nihilo ducit vgo paci fica i corde suo preparat mansionez xpo: qre? qz xps pax est: ⁊ in pace cō sueuit requiescer. Filia pacis pacē dz diligere: plus te prepara ad susci piendā iniuriā ꝙ ad ife rendā. Disce poti⁹ ma la tolerare: ꝙ mala face re. Esto patiens: esto mi tis: esto suauis: modesta māsueta. Ama pacem. Dilige pacē: pacez cuz oibus retine. Oēs i mā suetudine ⁊ caritate am plectere. pba te ampli⁹ amar: ꝙ ipsa ameris: p ba te āplius diligere ꝙ diligaris. Nō sis leuis in amicitia. Retine sem p vinculū amicitie. Ha beto semper pacientiaz mentis. Esto benigna: esto prōpta affectu. esto affabilis in smōe. Gra to aio appe ad oēs. Tol le occasionē litis: Spne litē. viue sēper i pace ca rissima soror. si fieri pōt cū oibus hoibus retine pacez. Cōtumelias de trahentiū per patientiā supa. Clipeo pacie frā ge sagittas contumelie. prebe scutuz ꝯscie ꝯtra gladiuz ligue. Magne vtutis es si nō ledas: a q

lesa es. Magne fortitu
dis es: si ēt lesa vittas.
Magne es glorie si cui
potuisti nocere parcas.
venerabil' sorō: pax dī q̄
exupat oēz sensuz custo
diat cor tuū & aiaz tuaz.

¶ De ꝯcordia ser. xli.

S Ex sunt q̄ odit
dñs: & septimuz
dtestať aīa eius.
vz euz q seminat discor
dias iter frēs. Maledi
ctus hō q inter suos dei
discordias seminat: qui
pacē & ꝯcordiā rūpit: ad
uersus deuz facit: xpo fa
cit iniuriā: qui inť seruos
dī seminat discordiā: q̄-
re? qr xp̄s est pax nr̄a: q
fec̄ vtraqz vnū. vz qr an
gelos & hoies fec̄ eē ꝯcor
des. Concordia maloꝝ
Ɀrietas ē bonoꝝ sic̄ op-
tandū est vt boni pacez
hēant: ita optare debe-
mus: vt ꝯcordia maloꝝ
rūpať. cōcordia ad faciē
duz pctm̄ mala ē. cōcor
dia vō ad faciendū bo
nū ad sectandū iusticiā:
ad suiendū deo bōa ē.
pp hoc sumus ꝯgregati
in vnuz: vt in suitio dei
oēs vnū spūz & vnū aiuz
habeamus. Oibus ha
bitantib⁹ in domo dei:
dz esse aia vna & cor vnū
i dō. Nihil ꝓdest si nos
ꝯtineat vna domus & se
pet volūtas diuisa. plus
diligit ds vnitatez ai: ꝙ
loci. ecce sum⁹ in domo
ista multi hoies: diuersi
mores: diuersa cōda: di
uerse aie. Hec oia dz in
vnū ꝯiungeř: vna inten
tio: vnuz amor in deuz.
Demus ğ in hoc eē vni
us ai: & vnius voluntatis
vt suiamus deo: & vt di
ligamus deū ex toto cō
de & ex tota aia: & ex to-
ta mente: & ꝓximū nr̄m

sic̄ ꝛ nos: necessaria ita- qꝫ est nob̄ vtus ꝯcordie. Nō si ego volo facer̄ vo luntatez meā ꝛ iste suaz ꝛ ille suā: fiunt diuisiōes oriuntur lites: ire qꝫ ꝛ ri xe q̄ sunt opa carnis: ꝛ si cut ait apl's: qui talia a- gūt regnū dei nō ꝯseq̄n tur. Sorō carissima: cre de mihi qꝛ deo non tm̄ placent nr̄a ieiunia: nr̄e orōnes: nr̄a sacrificia: ꝙ tuz ꝯcordia. Jdō ds dic̄ in euā. Uade ꝑus recō- ciliari fr̄i tuo ꝛ tūc veni- ens offeres munus tuū. Uenerabil's sorō magna ē vtus ꝯcordie: apō deū sine q̄ nō placēt deo nr̄a sacrificia: qbus delētur pctā. Scire debem⁹ qꝛ cū ad ꝯuersionē venim⁹ luctamē ꝯtra diaboluz sumimus. ¶ Jnterro. ¶ Fr̄ dilecte: dic mihi si aliqd timet diabolus.

¶ Respon. ¶ Sorōr amabilis: nihil ē ꝙ dia bolus tm̄ timeat ꝙtū cō cordiā ꝛ caritatem: nā si totū ꝙ habemus dam⁹ ꝓpter deū: hoc diabol⁹ n̄ timet qꝛ ipse nihil hꝫ: Si ieiunamus: hoc dia bolus nō timet: qꝛ ipse nūq̄ꝫ cōedit: si vigilam⁹ hoc diabolus nō timet qꝛ ipse nūq̄ꝫ dormit: sꝫ si caritatez ꝛ cōcordiā te nemus: hoc diabolus ve heměter timet: q̄re? qꝛ hoc tenēus i t'ra ꝙ ipse i celo tenere noluit. hoc ē ēt ꝙ scā eccl'ia t'ribil' eē vt castroꝝ acies ordiata dr̄. qꝛ sic̄ hostes timt̄: qū acies castroꝝ bn̄ ordia- tas ad bellū vident. Jta certe diabol⁹ expauescit quādo sp̄ūales viros vtu tū armis accinctos i vni tate ꝯcordie viuere ꝯspi cit: ipse victus ꝛ ꝯfusus

vehement' dolet cū eos
per discōdiā diuidere ꝛ
penetrare nō valet: oēs
ꝗ vnanimiter ꝛ ꝯcordit'
debemus viuere in do-
mo dei: vt possimus dia
boluz vincere. Ancilla
dei ꝗ vult ꝯcorditer vi-
uere: ꝑus dz prauas cō-
suetudīes reliq̄re: ne sit
ꝯpūsa. ne sit i ordīata. ne
sit in desciplinata: ne ꝑ-
uersitate sua ceteras an
cillas dī ꝯturbet vel scā
dalizet. Dz etiā mensu
rare actus suos. motus
suos. ſmōes suos: ꝛ totā
vitā suā: vt ſm deū ꝯcō
dare possit cū illis cuz q
bus viuit. Igr̄ soror di-
lecta mōeo te: vt ꝯcordi
ter ꝛ hūiliter viuas i mo
nasterio cuz oibus ancil
lis dei. Soror venerabil'
odientes ad pacez in vi
ta discordātes ad ꝯcor-
diā reuoca. Nullus exi
stat ſmo iurgioꝝ q̄ cōcō
diā diuidat. o spōsa xp̄i
caritas q̄ te sepauit a se
culo. ipsa te ꝯiungat deo.

De tollerantia. ſ. xlij.

Carissima soror:
disce a Christo
modestiam. di-
sce tollerantiam: Chri
stum attende ꝛ non do-
lebis de iniurijs: ꝑ nob̄
nāqz passus reliquit no
bis exempla. Palmis
n. percussus: flagellis ce
sus: sputis derisus: cla-
uis cōfixus. spinis coro-
natus cruce dānat' sem
per ꝯticuit. quando eni
aliquis tibi ꝯuitiat: pp
tua pctā contingit tibi:
quomodo tibi iniuriat:
mala tua hec faciūt: qc
quid tibi ꝯtingat aduer
suz pro tuo euenit pctō.
Leuius sustinebis si ꝑ q
bus tibi infertur inten-
deris cū ꝗ derogat tibi

tu ora: quod aliqs maledicit tibi: tu benedic ei: benedic ei qui maledixerit tibi. Male dicenti tibi benedictioz appone. Irascentez patientia d linire: bladimto iracundia furentis dissolue: lenitate vince neqtiaz: bonitate vice maliciam. tuo bono supa mala alioz. tua traqlla mente alioz ztumelias disperde. soror venerabil: ad boa z ad mala prepara cor tuuz: z boa z mala put tibi euenerint porta. Sustine adusa z psperera vt cunqz occurerint tibi: q cuqz euenerit tibi mete placida sustine. Respue pbra illate cotumulie. Despiciendo supa irrisionu pbra. Dissimulado ztene errores detrahentiu. Hoesta vgo quis te qsqz irritet: quis te incitet quis exaspet: quis insultet: quis zquietur: quis criminet: quis ad litez puocet: quis ad iurgiu vocet: quis conuiciu dicat: quis iniuria faciat: quis afficiat ztumelijas: tu sile: tu tace: tu dissimula: tu ztene: tu no loqris. tu tene siletiu iniuriaz no respondeas. mala vba no dicas. Conuiciu no retorqas. ztumelia no respodeas. Tene silentij pace. Tacedo citius vices. O sposa xpi sume luctame ztra tpales molestias. Esto i cuctis casibus firma. patieter tollera oia. patieter ab vno sustinendu est qd multis accidit. Et q affligit z qui affligit. mortalis est. Et qui mala facit z q mala sustinet moriet. Amabil soror crede mihi qz nullus tibi ad-

uersari potuissz nisi dñs ptātez dedissz: Nec habuissz in te ptātē diabolus.nisi permitteret ds. Oz per multas tribulatiões nos introire in regnū dei. Nō sīt ꝯdigne passiões h⁹ tpis ad futurazglīaz. Soror carissima īpossibile est vt sis femina ꝛ nō gustes āgustias.oīa in hoc seclo euentu simile sustinem⁹. nullus est qui in hac vita positus nō suspiret. Ista vita lachrymis est plena. Uita ista a fletib⁹ inchoat. Infās.qñ nascit̄ a fletu incipit viuere. Infās qñ egredit̄ de vulua prius incipit luger̄ ꝙ rider̄ Flentes ꝑcimur in hāc miserā vitā. Utilis ē tribulatio. vtiles sunt vite h⁹ pressure.quāto i hoc seculo frāgimur.tāto in perpetuo solidāur. ꝙto in ꝑñti tpe affligimur.tā to i futuro gaudebim⁹. Si hic flagellis atterimur purgati in iudicio inueniemur. Amen.

De īfirmitate ser. xliij.

Dominus loquitur in apochalypsi dicens. Ego ꝗs amo arguo ꝛ castigo. Trib⁹ modis ds in hac vita castigat hoīes.s.ad dānatiōz percutit reprobos. Ad purgatiōz corripit ꝗs videt errare electos. Castigat iustos ad augendā glīaz meritoꝝ. Deus percussit egyptū plagis ad dānatiōz. flagellat⁹ est pauper lazarus ad purgatiōz. flagellatus est etiā iob ad probatiōz. flagellat etiam hoīez ante pctm̄.ne malus fit sic̄ flagellauit paulū.qui instigāte āgelo sathane tollerabat stimu

los carnis. Flagellatur etiam homo a deo propter peccatum. vt emendetur sicut ille qui traditus est sathane: in interitum carnis vt spiritus saluus esset. Qui valentiores sunt et sani. vtile est eis infirmari. ne per vigorem salutis plus letentur in transitorijs et terrenis rebus quam domino. Mala est sanitas carnis que hominem ducit ad infirmitatem anime. Et valde bona est infirmitas carnis. que perducit hominem ad sanitatem anime. Infirmitatem carnis laudat apostolus dicens. Cum enim infirmor tunc fortior sum. scilicet spiritu. In flagellis dei non debet murmurare homo quia per hoc quod castigatur a peccato emendatur. Leuius sustinebimus infirmitates corporis si ad memoriam reduxerimus mala que fecimus. in infirmitate homo non debet murmurare. quare:

quia ab illo iudicatur. cuius iudicia semper sunt iusta. qui infirmitatem patitur et contra deum murmurat. iusticiam iudicantis accusat. ac per hoc iram dei aduersum se prouocat. Non potest esse iniustum quod iusto placet iudici quem enim diligit deus castigat flagellat autem omnem filium quem recipit. et quasi pater in filio complacet sibi. In hac vita deus parcit peccatoribus. et non parcit iustis. In futura vita parcet iustis. et non parcet peccatoribus. qui in hac vita flagellari non merentur in inferno torquebuntur. Soror carissima dolor et tristicia omnibus sunt communia. Nemo est qui in hoc seculo non doleat. Sed deus hos castigat quos ad salutem preparat perpetuum. Soror venerabilis in infirmitatibus tuis non contristeris. in langoribus tuis gratias age

do. Valeṙ te magis op ta aio q̄ corpe. Deside ra te plus valere mente q̄ carne. Adu̍sa carnis remedia suz ai. Egritu do carnez vulnerat. mē tem curat. Lāguor. n. vi tia extīquit. lāguor vires libidis frāgit. Probari te in dolore cog̃sce nō frāgaris in fornace pba tur aurꝫ. vt sordibus ca reas tribulatiōis cami no purgaris. vt purior a pcas. psecutiōis igne cō flaris. Cōflaris vt oi pec catoꝝ sord purgeris: ad pbatiōz sūt oia ista q̄ su stines. Igr̄ dilecta mihi in xp̄o soror in infirmita tib⁹ tuis nō murmures. nō blasphemes. non di cas q̄re sustineo mala. nō dicas cur affligor vt quid mala patior: Frat mi obsecro te vt dicas mihi qd. i infirmitatib⁹

meis debeo dicere vel qualr̄ oz memetipsam accusare. Soror hōesta hoc mō te accusa. Pec caui vt eram digna non recepi. Eq̄lem vindictā peccati mei non sentio. Minus me sentio per cussam q̄ mereor. Iuxta modum criminis mi nor est tribulatio vltio nis. Secundū meritū pctōrum meorū. dispar est causa penarum. Nō sūt tāta suplicia q̄ta ex titerīt pctā. O spōsa xp̄i vis a pctis tuis purgari in pena te accusa ⁊ dī iu stitiā lauda. Ad purga tiōz tuam sufficit. si ea q̄ pateris ad iusticiā dei re tuleris. Si pro irrogata infirmitate tu humil̃ de uz glorificaueris. Corri pit. n. te dn̄s flagello pie castigatiōis. Exercet in te disciplinā. Et q par

cendo te a ſe abiciebat.
feriendo clamat vt rede
as. Venerabil' v̄go cogi
ta q̄ſlibꝫ mūdi cruciat⁹.
intenō aio q̄ſcūqꝫ mūdi
penaſ. q̄ſcūqꝫ tormētoꝝ
dolores. q̄ſcūqꝫ doloꝝ
acerbitateſ. cōpa hoc to
tū gehēne ꝛ leue erit qō
pateris. Soror amabil'
ſi timeſ: penas inferni ti
me. Iſte. n. pene tp̄ales
ſūt. ille eterne in iſtis pe
niſ moriendo tormenta
recedūt in illis morien-
do eternus dolor ſucce
dit. Si. n. ꝯuerſa fueris
emendatio ē qō pateris
Cōuerſuꝫ nāqꝫ flagel-
la a pctis abſoluūt. Cō
uerſo inſtātes plage ad
purgatiōꝫ ꝑficiūt. Qui
n. hic caſtigat⁹ corripit.
illic liberat. q̄vo nec ſub
flagello corrigunt ꝛ tp̄a
li pena ꝛ etna dānātur.
Et in hoc ꝑus iudican
tur ſecl'oꝛ illic denuo in
futuro. His duplex eſt
pena ꝛ dānatio. Gemi
na his ꝑcuſſio eſt. ꝛ q2 ꝛ
hic hn̄t initia tormtoꝝ.
ꝛ illic ſupplemtū penaꝝ
Man⁹ igr̄ dei te ad pe
nā tradidit. indignatio
dei te affligi iuſſit. Ipſe
iratus iuſſit te mala oīa
experiri. Soror venerā
diſſima nā ꝙ ꝛ corꝑis ō
bilitatibus frāgeris. ꝙ
carnis morbis afficeriſ.
ꝙ lāgoꝝ ſtimulis crucia
ris. ꝙ paſſionibus aīe q̄
teris. ꝙ mentis āguſtia
torq̄ris. ꝙ craſſante ipu
gnatiōe malignoꝝ ſpiri
tuū agitaris. hoc ipſum
ꝑ pctō diuina iuſticia ir
rogat. Tua cōtra te di-
micant arma. Sagittis
tuis plagariſ. Teliſ tuiſ
vulneraris. Per q̄. n.
peccaſti. per hec ꝛ torq̄-
ris. Q2 ſecuta es, carnē

flagellaris i carne: in ipsa gemis in qua peccasti. Sorō amabilis in ipsa carne cruciaris: i q̄ delīgisti. Jn ipsa tibi est cēsura supplicij i q̄ fuit cā peccati. Vñ corruisti ad vicia: inde sustineſ torm̄ta. O spōsa xp̄i: iuste argueris: iuste flagellaris. iusto iudicio iudicaris. pcella iuste te ɔterit: iustitie pena te p̄mit. am̄.

De auaricia. ser. xliiij.

Dominus dic̄ in euā. Cauete ab oi auaritia: qꝛ nō in abundātia cuiuſq̄ vita eius est ſr̄ fraz ex his q̄ possidet. et paulꝰ apl's Ois fornicatio ⁊ imundacia ⁊ auaricia nō noie tur inter vos. Et iterū. Ois fornicator aut immūdus: aut auarus q̄ ē ydoloꝝ huitꝰ: ñ hꝫ hereditatez in regno dei. vñ Salomō Cōturbat domuz suaz: qui sectat̄ auariciā. Auarus nō implebit pecunijs. Qui amat diuitias non capiet fructuz ex eiſ. Nihil est peius q̄ amare pecunias: hic. n. aīam suā venalez hꝫ. Sicut auaricia mergit hoiem in infernū ita oio largitas elemosyne leuat ad celuz. Auarus hō similis est inferno: sicut infernus nūq̄ dicit satis est ita auarus nunq̄ satiatur pecunijs: sic̄ ydropicus q̄to plus bibit: tāto plꝰ sitit: ita auarus quāto plus acquirit tāto plꝰ ɔcupiscit. Auaritia ⁊ cupiditas sororeſ sunt: supbia vero est mater caꝝ. Nūquā supbia fuit sine cupiditate: nec cupiditas sine auaricia. Soror venerabilis: nō sit manus tua porrecta

ad accipiendu3:ꝛ colle-
cta ad dandu3:plus te d
lectet dare ꝙ accipere:
Melius est dare ꝙ acci
pere. Soror carissima:
Auaricia nō defigat ra
dices in corde tuo:aua-
ricia nō sit in te. Expel-
le a corde tuo auaritiā.
Si perfecte ꝑ xp̄o ɔtē-
pseris oīa trena cū codē
iesu xp̄o spōso tuo leta-
bis in celesti pr̄ia. Am̄.

De cupiditate. ser. xlv.

Radix oīum ma-
lor est cupiditas
Nēo pōt ꝑfecte
sp̄ualia bella suscipe: ni
si ꝓus carnis edomuerit
voluptates. nō pōt mēs
ad ɔtēpládu3 deu3 eē li
bera:q̄ terrena ꝛ trásito
ria huius mundi ɔcupi
scit. Nō pōt videre ocu
lus mētis alta si eū clau
dit puluis terrene cupi-
ditatis. Cupiditas ḡue
pctm̄ est: oīum criminū
matia ē. Nō est mir̄ si
moriētes inferni ignib⁹
ɔputent: q viuētes flam
mā cupiditatis sue nō ex
tixeꝛt. Sorō carissima:
Q̄uis nō habeas pecu-
niā:tam̄ si habes cupi-
ditate3 habēdi nihil va
let tibi Nihil valet tibi
corpis nuditas: si tibi ē
vestim̄ti cupiditas. Ju-
das per cupiditatē vēdi
dit xp̄m. Nudi nasciur
in hac vita:nudi exituri
sumus d hac vita. Cur
ḡ ɔcupiscimus trena ꝛ
trásitoria:Si ḡ bōa h⁹
mundi credimus peritu
ra:cur táto amor̄ diligi
mus ea? Si trena ꝛ trá
sitoria h⁹ mūdi plusq̄3
o3 diligimus peccam⁹.
Soror ḡ dilecta cursu3
tuū ɔsidera: ꝛ cognosce
tibi pauca sufficer̄ posse
q̄ habes. Si igr̄ cupidi

tas est radix oium ma-
loꝝ sicut superius dixim⁹
Necesse est vt expellas
eā a corde tuo: vt cetere
soboles nō pullulent vi
tioꝝ: cupiditas peruersa
nō sit in te. Soror vene
rabil' oipotens ds te fa-
ciat ꝓpter semetipsuꝫ ꝓ
spera h⁹ mundi despice
re ꝛ nulla eius aduersa
formidare. amē. ¶ De
pauptate ſ. xlvi.

b Eati pauperes
spū qm ipsoꝝ est
regnū celoꝝ. Multi sūt
pauperes qs ipsa paup-
tas nō facit btōs ſꝫ mise
ros. qꝛ ipsaꝫ paupertatē
nō ꝓpter deuꝫ sustinent
ſꝫ coacti. sunt ēt nōnulli
pauperes qs paupertas
nō facit miseros ſꝫ btōs
qꝛ eam ꝓpter deuꝫ susti
nent d quibus dī. Bti
pauperes spū. Soror ca
rissima iteꝝ ad te reuer
tor loquēdo. Audisti tri
bulationem ꝛ patientiā
Job: ꝛ ideo te mōeo vt
ne in tribulatione fran-
garis. nec in ꝓsperitate
eleueris. Tu pr̄iarchas
diuites opibus sed hu-
miles fuisse animo legis
Qualis fuit Abraā qui
dicebat loquar ad dn̄m
deuꝫ meū. cū sim terra ꝛ
cinis. Jōqꝫ beata eris so
ror venerabil' si ꝛ in pro
speris ꝛ in aduersis sem
per deo gratias egeris
ꝛ felicitateꝫ huius tpalis
vite velut fumuꝫ ꝛ vapo
reꝫ euanescenteꝫ credi-
deris. Ait enim paulus
apo. Si in hac vita tm̄
sperantes sumus in xp̄o
miserabiliores sum⁹ oi
bus hoibus: xp̄s eni ne
auꝛ diligeremus obla-
ta vite munera contem
nere docuit: ne famē ti-
merem⁹ qdraginta die

bus ieiunauit ne nudita
tez timeremus: vnā tu-
nicaȝ discipulis suis h̄re
mādauit ne tribulatōes
expauesceremus: ille ꝓ
nobis tribulatiōes susti
nuit: ⁊ ne mortē timere
mus ꝓ nob̄ mortē susti
nuit: ⁊ suscepit. Oē qd̄ i
mūdo est: ꝯcupiscentia
carnis: ⁊ ꝯcupiscētia ocu
loꝝ ⁊ ābitio seculi. ⁊ mū
dus peribit ⁊ ꝯcupiscen
tia eius. Igr̄ dilecta so-
ror nō diligam⁹ ea q̄ st
in mūdo: ne peamus cū
mūdo. Certe dauid re
gnabat ⁊ cū h̄ret thesau
ros argenti ⁊ auri ⁊ im-
perarer populis manu
forti: tam̄ humileȝ se co
gⁱcit ⁊ dic̄ paup suȝ ego
⁊ in laboribus a iuuētu
te mea. et iteꝝ. Egenus
⁊ pauper ego suȝ. Item
dic̄. Incola ego sum in
t̄ra: ⁊ peregrinus sic̄ oēs
p̄res mei. Soror venē a
bil nō te delectent blan
dimēta trāsitoria: nec cō-
moda t̄rena: nec de mū
danis lucris gaudeas: ⁊
nō ꝯtristaberis d̄ t̄renis
dānis. Sic. n. scriptuȝ ē.
Diuitie si affluant: noli
te cor apponere: que cū
amore possidemus cuȝ
doloꝛ̄ perdimus. Audi
spōsa xp̄i q̄ dico: ille cui
celestia ⁊ terrestria fui-
unt: pauper ꝓ nob̄ fact⁹
est. Quare: vt nos sua
paupertate faceret diui
tes. Tu g̊ honesta v̊go:
ambula per viā q̄ ꝓcel-
sit iesus xp̄s sponsus tu
us: ⁊ passibus indefessis
sequere celesteȝ duceȝ.
sine dubio si eū sequuta
fueris: cū ipso in celo re
gnabis. Soror venera-
bilis v̊ginitateȝ ⁊ paup
tateȝ beate marie v̊gis
ꝓspice: q̄ tā diues i dn̄o

fuit: vt mater dñi eẽ me
reretur. Et in tm̃ fuit re
bus paupercula: vt tpe
partus nõ hr̃et obstetri
ces vel ancillas ad fuiẽ
dũ sibi. Et in tm̃ fuit re
bus paupercula: vt ipm
etiã diuersoriuz: tam an
gustum fuit vt infantez
nõ in lectulo sz in prese
pio recliaret. Sed ⁊ io-
seph cui fuerat despõsa
ta: cũ esset iustus erat tñ
pauper ita vt victuz ⁊ ve
stituz artificio quereret.
Certe faber fuisse legit̃
Etiã de sanctis aposto-
lis legimus: qr fuiebãt
deo in fame ⁊ siti. Und̃
paulus apl's. In fame ⁊
siti in ieiunijs multis: in
frigore ⁊ nuditate: ⁊ i vi
gilijs multis. O spõsa
xp̃i habes exempla qui
bus possis terrenas diui
tias ɔtẽnere ⁊ celestes
ɔcupiscere. Nã̄ qui vo
lunt diuites fieri in hoc
mundo incidunt inten-
tatiõz: ⁊ laqueuz diabo
li: ⁊ in desideria multa
⁊ nociua q̃ mergunt ho
mines in infernũ. Libẽ
ter ɔtẽnunt terrenas di
uitias q perfecte sperãt
celestes. Nã volũtaria
pauptas introducit ho-
minez in regnuz celoꝝ.
Nõ ideo venimus ad
mõasteriuz: vt in delici-
is in eo viuamus: sed vt
vigilãdo orãdo: ieiunã-
do: psallendo: ɔtra adũ
sariuz nr̃m diabolũ di-
micãdo: ad regnuz nob
ꝓmissum xp̃o adiuuan-
te perueniamus. Nam
ideo nascimur in hoc se
culo: nudi etiam accedi
mus ad baptismũ vt nu
di ⁊ sine impedimẽto per
ueniamꝰ ad celũ. Quã
incõgruuz est ⁊ absurdũ
⁊ quã turpe: vt quẽ nu-

dum mater genuit nuduz suscepit ecclesia diues intrare uelit in celũ. Facilius est camelũ p foramen acus trãsire: q̃ diuitẽ introire i regnũ celorũ. meli⁹ ẽ min⁹ egere q̃ plus hr̃e. Nimis ẽ auar⁹: cui ñ sufficit dominus. Soror dilecta si in hoc seculo famẽ ⁊ sitim atq3 nuditatẽ pro xp̃o sustinuerimus gratis cũ eodẽ domino nr̃o iesu xp̃o i celesti regno gaudebimus. ¶ De murmuratione c. xlvij.

Hospitium cordis nr̃i per grãz dei sctificatur ⁊ p inhitationez spiritus scti q̃do intus est charitas pax bonitas. humilitas. pacientia. ꝯcordia: mãsuetudo: ⁊ alia huius mõi. Hec sunt nr̄e diuitie. s. bõi mores ⁊ v̄tutes Sed si incipimus inter nos litigare ⁊ murmurare: cõtendere. stati ab his sp̃ualib⁹ bonis vacui remanemus ⁊ nudi Quare? q2 v̄tutes non possunt remanere cũ vitijs. Nã ⁊ modicũ fermẽtũ totã massã corrũpit. quisq3 seru⁹ dei dẽt pensare in corde suo. q̃ magnũ malũ incurrit. si p rebus tp̃alibus murmurat. vnde debuerat esse diues. fit paup. que sũt diuitie nr̃e? v̄tutes. s. Uirtutes ergo perdimus. si p cibo vel potu murmuramus. Graue peccatũ ẽ murmuratio. Unde gregorius. Regnuz celorũ nullus qui murmurat accipit Nullus q illud accipit murmurare põt. Precordia fatui sicut rota curr⁹ fenuz portat ⁊ murmu-

rat. Tales sūt multi fres et multe sorores in congregatione: qui sūt carnalibus desiderijs subditi: et murmurare nūq̄ʒ cessant. igr soror carissima necessarius est valde nob consiliuʒ pauli apli dicentis. Neqʒ murmuraueritis sic quidam eorum murmurauerūt in desertovʒ et perierunt ab exterminatore: igr periculosū ē nob murmurare: ne forte pereamus ab exterminator in monasterio: sic illi perierūt in deserto. Linguas ergo nr̄as a murmuratiōe custodiamus ne (qd absit) sic illi perierūt in hoc seculo nos pereamus in futuro. Non ergo murmuremus: ne forte sic illi perierūt in hac vita: nos pereamus in futura. Caueamus ab oi murmuratione: ne forte q illi passi sūt in corporib⁹: nos paciāur in aiabus. Iterum apls cōsulendo nob loquit dicens. Neqʒ tentemus xp̄m sic quidā eorum tentauerūt: et a serpentib⁹ perierunt. Xp̄m tentat qui pro cibo vel potu siue pro vestimēto murmurat: sicut scriptū est: de eodē pplo. Tentauerūt deū in cordib⁹ suis: vt peterēt escas aiab⁹ suis. et iterum. Murmurauerūt in tabernacul suis: et nō exaudierūt vocem dn̄i: xp̄m tētat qui in monasterio superflua requirendo murmurat. Contra xp̄m facit: qui in monasterio plusq̄ opʒ requirit. In christū peccat: qui in monasterio res terrenas et transitorias requirendo prepositos suos scandalizat. Et a serpentibus perierunt. Quare a serpen-

tibus perierit nisi q2 ser
pēsvenenosus ē:⁊ ois q
murmuratvenenuz dia
boli hz in lingua. Unō
Jacobus apls. Lingua
inquietū malū plena ve
neno mortifero. Cauen
duz est ḡ nob a murmu
ratōe ne mōtifero ⁊ dia
bolico veneno pereāus.
Soror dilecta mihi in
xpo. Audi quid dn̄s nr̄
iesus xp̄s dic̄ in euāge.
Dico vobis ne solliciti
sitis aie vr̄e quid mādu
cetis neqz corpi vr̄o qd
induamini. Ac si aperti
us dicat: Deus q dedit
vobis aiam: dabit escā.
Et qui dedit corpus da
bit vestim̄tum. Et adie
cit. Respicite volatilia
celi qm̄ n̄ semināt neqz
colligunt: neqz ꝯgregāt
in horrea nec in celaria:
⁊ ds̄ pascit illa. i. si deus
gubernat aues: q̄ hodie

sunt ⁊ nō cras nō erūt:
quaꝝ aia est mortal' quā
to magis dabit suis ⁊ an
cillis suis cibū ⁊ vestim̄-
tuz: qꝝ aia ē imortalis: ⁊
qbus regnū celoꝝ pmit
tit. Et iteꝝ. Cōsiderate
lilia agri quō crescūt: nō
laborāt neqz nent. i. nō
texūt neqz filant: ⁊ deus
sic vestit illa: q̄to magis
vestiet seruos suos ⁊ an
cillas suas. Nō occidet
ds̄ aias seruoꝝ suoꝝ fa-
me aut siti aut nuditate
Et adiecit: q̄rite pmuz
regnuz dī ⁊ iusticiā ei⁹.
⁊ hec oia adijcienturvo
bis. ac si diceret. Serui
te dn̄o in timore: cātate
⁊ exltate ei die ac nocte
cum trēore: ⁊ ipse dabit
vobis in hacvita ⁊ in fu
tura oia necessaria. In
quirentes dn̄m: non mi
nuentur oi bono. Sorō
carissima: ds̄ qui te edu

rit de domo patris tui: si in servitio eius perseueraueris: dabit tibi in bono petitiões cordis tui.

¶ De proprio ser. xlviij.

Soror carissima peculiare: quod hic apud seruos dei pro magno crimine: nunquam inueniatur in te. Omnia que in monasterio sunt: omnibus sunt communia. Ergo si ancilla dei aliquid habet abscondi suum vel proprium: quod a ceteris ancillis dei ignoratur. furtum est: peccatum furti est: quare? quia omnia habet in communi cum ceteris ancillis dei. Et quasi proprium sibi aliquid abscondit furtiue: aliud habere in cõe cum ceteris ancillis dei et quasi proprium sibi aliud abscõdere. hoc furtum est: hec manifesta fraus est. Hoc grãde peccatum est: hoc est inter inferni: per hanc viam latrões descẽderunt in infernum. Sic. n. paulus apostolus: neque latrones: neque rapaces regnum dei possidebunt: ancilla dei que semetipsam separat a communione monasterij aliquid quasi proprium abscondendo: consequens est vt separatur a consortio celestis vite. multi ad cõmunẽ societatem monasterij veniunt: sed quod sine graui gemitu dicere nõ possumus: nõ omnes in eo secundum euangelium viuunt. In monasterio sunt sancti apostoli iesu christi. Est etiam ibi iudas scarioth traditor domini: et ibi anania cum vxore sua saphira. Est etiam ibi Giezi discipulus helisei: qui propter deum omnia que habent in hoc mundo: admiratiõem apostolorum derelinquunt causa solius eterne vite in eidem apostolis letabuntur et remunerabunt in eterna beatitu-

dine. Qui ãt postq̃ ad
ꝯũsionẽ mõasterij venit
ꝛ ď reb⁹ mõasterij facerẽ
fraudẽ presumit: iudas
ẽ ꝛ penã iude sustinebit
in inferno: qꝛ de hoc qď
cõe est: ꝓpriuz facit: q ãt
de seculari vita ad ꝯuiti
uz dei ꝯuertunt: si ď his
q̃ in hoc seculo habuerĩt
vnã ptẽ sibi reſuãt: alte
rã vo secũ i mõastẽio tra
dũt: cũ anãia ꝛ saphira
sniam maledictiõis me
rentur. Qui aũt ď secu-
lo ad mõasteriũ venit: ꝛ
q̃ in domũ suã hr̃e non
potuit: si illď in mõaste-
rio hr̃e voluerit: vel req
sierit: sine dubitatiõe le
pra giezi adherebit ei.
Et lepra quã giezi susti
nuit in corpe: iste sustine
bit in aia. Honesta sorõ
sic̃ superi⁹ dixi tibi ma-
gna differentia ẽ int̃ eos
qui in monastrio viuũt.

Illis qui in monasterio
more aplõꝝ viuunt: qui
ex his q̃ in seclo habue-
rũt vl' hñt: in mõasterio
nihil abscõdunt ꝯuenit
illud psalmiste. Mihi
aũt adherere deo bonũ
est: põere in dño spẽ me
aꝫ. Et illud. Jacta cogi
tatuꝫ i dño: ꝛ ipse te enu
triet. Illis qui sic̃ iudas
scarioth ꝓpriuꝫ retinẽt:
vl' de reb⁹ mõasterij ab
scõdunt ꝯuẽit illď: Ascẽ
dunt vsqꝫ ad celos: ꝛ de
scendũt vsqꝫ ad abyssos
aĩe eoꝝ in mal' tabesce-
bant. Illis vo q̃ cũ ana
nia ꝛ saphira ex his que
in seculo habuerĩt vnaꝫ
partẽ mõasterio tradũt
alterã vo sibi in ꝓpriũ re
tinent: ꝯuenit illď: Qui
ꝯfidunt in vtute sua: ꝛ i
mltitudine diuitiaꝝ sua
rũ gloriãtur. Etiã illis
qui sic̃ giezi ea q̃ nõ po-

terũt hec in seclo requi-
rũt in mõasterio ꝯuenit
illõ. Ecce hõ qui nõ po
suit deũ adiutorẽ suũ sꝫ
sperauit in mltitudie di
uitiarꝫ suarꝫ: ꝛ preualuit
i vãitate sua. Tu ḡ sorõ
venẽabil: nihil celes ni
hil abscõdas: nihil apõ
te abscõsuꝫ repõas. In
abscõdito nihil ꝛ̃tineas
apõ te nihil rẽaneat ab-
scõsuꝫ. Quicqd hẽs ha
beto cũ licentia: si quid
habes hẽto cũ bñdictio
ne. Sine licentia abba-
tisse vl̕ ꝑorisse: nihil ha-
beas. Sine benedictio
ne: nihil accipias. Sine
licẽtia nihil tribuas. ho
nesta vgo: iacta cogitatũ
tuũ in dño: ꝛ ipse te enu
triet. Amen. ¶ De
oratione. ℞. xlix.

c Arissima soror:
audi q̃ dico. An
te tp̃s orare est ꝓuiden
tia. In tpe ꝯstituto orar̃
est obia. Tempus orãdi
preterire est negligẽtia.
Tanto crebrior dꝫ esse
oratio: quãto est vtilior:
Dñs dic̃ in euãg. Oia
q̃cunqꝫ petieritis in orõ
ne credentes accipietis.
Et paulus apo. Sine i
termissiõe orate. Et ia-
cobus. Multũ. n. valet
deprecatio iusti assidua
Sorõ venerabil̕ añ orõ
neꝫ prepara aiaꝫ tuaꝫ ꝛ
noli esse q̃si hõ qui tẽtat
deũ. In orõne prepara
te: ꝛ ostẽde ꝯsciaꝫ cõdis
tui: vt amplior̃ gr̃aꝫ ꝯse
q̃ris a deo tuo. Tũc ve
raciter oras: ꝙdo aliud
in corde nõ cogitas. Ci
tiꝰ ad ꝑcẽ iudex flectit̃: si
peccator a prauitate sua
corrigatur. Orõ cordis
est nõ labiorum. Meli
us est cuꝫ silentio cõdis
orare ꝙ solis verbis si-

ne intentiõe mentis. pu
ra est orõ quã in suo tpe
supflue cogitatiões nõ
cõturbãt. Lõge qppe est
a deo asus: qui in orõne
cogitatiõibus seculi est
occupatus. Duobꝰ mo
dis orõ impedit: ne im
petrare quisqz possit q
postulat. Hoc est si ad-
huc hõ mala cõmittit:
aut si peccãti in se ex to-
to corde non dimittit.
Mens nrã celestis est:
tũc deus in orõne bene
cõtẽplatur: qñ nullis ter
renis curis aut erroribꝰ
impeditur: qñ qsqz orat
spũm scm̃ ad se vocat.
Sed postq̃ venerit. cõ-
festĩz oĩa temptamẽta de
moniorꝫ q̃ se mentibus
hoium imergũt pñtiaz
eius ferre nõ sustinẽtes
effugiũt. qui ledit nõ de
sistat orare ꝓ se ledenti
bus. Aliogn iuxta dñi
sniaz peccat qui ꝓ inimi
cis suis nõ orat. Sicut
nullus ꝓficit in vulnere
medicamẽtuz. si adhuc i
eo est ferruz. ita nihil ꝓ
ficit orõ illius qui odiuz
hz in corde. Culpabilit
expãdit manus ad deũ
q facta sua orãdo iactan
ter manifestat. Sic pha
riseus in templo iactan
ter orabat ⁊ magis lau-
dabat semetipz de bõis
opibus q̃ deũ. Sorõ di
lecta ora cũ lachris ide
sinẽter. Ora iugit p̃car
deũ diebus ac noctibus
Orõ sit sine cessatione.
orõ sit freqñs. sint orõnis
arma assidua. orõ õ ore
tuo nõ cadat. insiste orõ
ni frequent. incũbe orõ-
ni freqnter. Geme sem
per ⁊ plãge. Surge i no
cte ad p̃cez. vigila ⁊ ora
per nocta in orõne ⁊ pre
ce. incũbe nocturnis vi-

gilijs.ad modicū clausis
ocul' rursus ora.oīo fre
quēs diaboli iacula sub
mouet.oīo q̄tidiana dia
boli tela exsupat.oīo est
p̄ma vtus adūsus tem-
ptationū incursus.Oīo
supat tēptamīta inicoꝝ.
vincit demōes: supat i-
mūdos spūs.per oīonē
vincunt demōia: oīone
demōia supantur oibus
malis preualet oīo.Ho
nesta soroꝛ sit oīo tua pu
ra. Mōeo te carissima
vt ores ꝑ bōis hoībus.
vt in bono perseuerent.
Rogo ēt te vt ores pro
malis hoibus.vt de ma
lo ad bonū ꝯuertantur
Ora pro amicis tuis.ꝛ
ora ꝑ tuis inicis. Ora
ēt ꝑ oibus fidelibus vi
uis ꝛ d̄fūctis.dirigat oīo
tua sic incēsuꝫ i ꝯspectu
dei. De lectiōe.c.L.
P Er oīonē mūda
mur a pctīs.p' lectionē
docemur qd faciamus
vtrunqꝫ bonuꝫ est si lꝫ.
Si vero non licet meli
us est orare quā legere
Nā cū oramus cū deo
loquimur. Cū legimus
deus nobiscum loquit.
Soror carissima si uis
cū deo sp eē.sp ora ꝛ sp
lege.Ualde nobis ē ne
cessaria lectio diui na.
Nā per lectionē disci-
mus.qd facere quid ca
uere.quo tēdere debea
m'.Unde dicitur lucer
na pedib' meis verbuꝫ
tuū.ꝛ lumē semitis me-
is.Per lectionē sensus
ꝛ intellectus augentur.
Lectio nos ad orōnem
instruit ꝛ ad opationem
lectio nos informat ad
actiuā ꝛ ꝯtēplatiuā vitā
iō dr in psalmo. Btūs
vir q i lege dñi medita-
bit die ac nocte.lectio ꝛ

ozo sunt arma. qbus dia bolus expugnatur. hec sunt instrumenta quibus eterna beatitudo acquiritur. per ozonez z lectiõz vitia destruunt z vtutes i aia nutriūtur. ancilla di semp dz orare z legere. Unõ legitur in psalmo. Tūc nõ ɔfundar cūp spexero i oibus mādatis tuis. igr dilecta mihi sorõ i xpo insiste ozoni frequenter perseuera in meditatõe scripturaruz. in lege dei esto assidua. hēto studiū in diuinis legibus. vsus legēdi sit tibi. sit tibi frequens lectio. sit tibi qtidiana legis meditatio. lectio demit errorez vite subtrahit hoiez a vanitate mundi. per lectionē sensus z itellect9 crescūt. Lectio. n. docet qd facias. demõstrat qd caueas. oñdit q tēdas. mltū pficis cū legis tñ si facis ea q legis. soror venerabil ad apiat ds cor tuū i lege sua z i pceptis suis.

De opatione ser. li.

Ieremias ꝓphe ta dic. leuemus corda nostra cuz manibus ad deū. Qui orat z laborat cor leuat ad deum cum māibus. Qui vero orat z nõ laborat cor leuat ad deuz z nõ māus. Qui autez laborat z nõ orat: māus leuat ad deuz z nõ cor. Igr soror carissima necesse est nobis cor in ozone ad deuz leuare z manus cū operatiõe ad deuz extendere. Quare? Ne de negligentia mādatoz reprehendamur duz salutez qrimus obtinere sola ozone: aut sola operatiõe. Unõ pau. apls. Qui non laborat

ñ mãducet. Ancilla xpi
dz semper orare legere
z operari. ne forte spũs
fõnicatõis ðcipiat occio
saz mentẽ. Delectatio
carnis per laborez vinci
tur. Soror carissima di
uide tibi spaciuz diei in
tres partes. z in prima
ora. in scõa lege. z in ter
tia pte labora. Rex sa-
lomõ per ociũ semetipz
inuoluit in multis forni
catõibus z per cupidita
tẽ fornicatiõis adorauit
ydola. Sorõ venerabil'
hec tria sũt tibi necessa-
ria valde. s. oõo. lectio z
opatio. Oõne munda
mur. lectõe instruimur.
operatiõe beatificamur
Sic dicit spiritus san-
ctus in psalmo. Labo-
res manuuz tuaz' qz mã
ducabis. beatus es. z be
ne tibi erit. Si aliquan
do a lectione cessaueris
operari debes. vt nun-
quaz sis ociosa. quia oci
um inimicuz est anime.
Diabolus cito decipit
eum quem ociosum in-
uenit. Diabolus quoti
die in claustra intrat z
si aliquem inuenit ocio
sum statim accusat. O
sponsa christi vide ne cũ
diabolus claustra intra
uerit. z vniuscuiusqz fa-
cta scrutatus fuerit ali-
quid iueniat vnde te ac
cusare possit. Hac de cã
te moneo: Soror mihi
in christo dilecta vt per
amorem christi nunquã
sis occiosa. rogo vt amo
rem christi ostendas so
ciabus tuis. non solum
verbis sz z operibus bo
nis. Tunc vere deuz di
ligis si pro amore illius
bona que potes opera-
ris. Unaqueque sancta
anima debet in se mon

strare amorem di. et ver
bis sanctis et actiõibus.
Unde in canticis canti
corũ. Sponsus .s. xp̃s
sponsam .i. sanctã aiam
hortatur dicens. Po-
ne me vt signaculũ sup
cor tuuz. et super brachi
um tuum. In corde sũt
cogitatiões et in et in bra
chio operatiões. Ergo
sr cor et sup brachiũ spõ
se dilectus in signaculũ
qr in sca aia q̃tuz ab ea
diligatur et voluntate et
actiõe designat. qr amõ
dei nũq̃ esto ociosus. si
vere est aor magna opa
tur. si vo nõ opatur. nõ
e amor. Rogo igr te ve
nerabil' vgo vt deuz per
fecte diligas et vt p aore
illi⁹ nũq̃ ociosa sedeas.
Si ver deũ diligis nul
la hora ociosa eris. si de
uz in veritate amas pro
aore illius ociũ recusas.

Si ex toto cõde diligis
deum oi tpe ɔtẽnis oci
uz. Qui deũ tota mẽte
diligit ꝓpter deuz ociuz
postpõit. regnũ di ñ da-
bitur ociosis. sz in suitio
di studiosis. regnũ di nõ
dabit vagãtibus sz pro
deo digne laborãtibus.
Qui in bonis opibus st
pigri et tepidi nõ hẽbũt
locũ in regno di. Luxu-
ria cito decipit hoies o-
cio deditos. Luxuria ci
to decipit hoiez ociosuz
decipit hoiez vagantez.
Luxuria guius vrit quẽ
ociosuz inuenit. Libido
cedit rebus. Luxuria ce
dit operibus: luxuria ce
dit idustrie et labori. hõ
per laborẽ sepe vincit li
bidinez. Corpus .n. la-
bor fatigatũ min⁹ dele
ctatur flagitio. q̃ ꝓpter a
mabilis in xp̃o soror p̃
caue ociũ. nõ diligas oci

uz fatiga corpus labor. Exercet opus bonū q̄re tibi opus vtile q̄ animi i plicetur intentio. Opus tuuz ⁊ intētio tua sēper sit in deo. Am̄.

De psalmis ⁊ hymnis c̄. lij.

Soror carissima cuz in cōspectu dī cātas psalmos ⁊ hymnos: hoc tracta in mente tua qd̄ cātas i voce. Mēs tua cū voce cō cordet: cōcordet cum lingua. Nō aliud cogites ⁊ aliō cātes. Si aliō cogitas in mente ⁊ aliō cā tas in voce pdis fructū laboris tui. Si corp⁹ tuuz stat i ecclesia foris vagatur mens tua perdis mercedē tuā. Unde dī. Popul⁹ hic labijs me honorat: cor āt eoꝝ longe est a me. Sicut. n. ait apl̄s: Psalā spū: psalā ⁊ mente. Cātabo ore ⁊ corde. Bonū ē q̄ semp orare deū mente. bonū ē ēt cū sono vocis hinis ⁊ psalmis ⁊ cāticis spūalibus glificar̄ deū. Sic̄ oronibus iuuāur ita psalmoꝝ modulatiōibus delectāur. Usus cātādi cō solat̄ tristia corda. Cantus i ecclia mētes hoīm letificat: fastidiosos oblectat pigros sollicitat peccatorēs ad lamēta inuitat. Nā q̄uis dura sunt cōda seculariū hoīuz: stati vt dulcedinem psalmoꝝ audierint: ad amorē pietatis cōuertunt̄. Sūt mlti qui suauitate psalmoruz cōpuncti: pctā sua lugēt. Oīo tm̄modo i hac vita effundit̄ in remissionē pctōꝝ. Psalmoꝝ āt decātatio significat perpetuā laudē dei in et̄na gaudia: sic̄ scriptū ē: bti qui hitant in domo tua

dñe in secl'a seculoꝝ lau dabūt te. Quicūqꝫ fide lit ꝛ itenta mente: psal- mos decātat: q̄dāmodo āgelis dei sociat. Quõ: qꝛ hõ illū ꝓ modulo suo laudat in terris: quē an geli sine intmissiõe ado rāt ꝛ glorificāt in celis. Psalmoꝝ decantatio aliqñ ꝯmouet nos ad la chrymas: aliqñdo inui tat nos ad orõnez. psal- mi faciūt nob̄ gratas eē̄ vigilias noctis dicentes. Exl'tate iuste in dño: re ctos decet collaudatio: psalmi ꝓnūciāt nob̄ ho rā diei ṗmā cū exl'tatõe lucis dicendo. Deus in noīe tuo saluū me fac: ꝛ in v̄tute tua iudica me. psalmi ꝯsecrāt nob̄ ho- rā diei tertiā cū dicunt. Et vēiat sr̄ nos mīa tua dñe: salutar̄ tuū ꝭm elo quiū tuū. psalmi nos le tificāt hora diei sexta in panis ꝯfractiõe: psalmi ad horā diei nonā ieiu- nia resoluūt: ꝛ nõs faci- ant dulcedine ac suaui- tate spūali. psalmi nos deo ꝯmendāt hora diei vesptina dicendo. Di- rigat dñe orõ mea. sicͭ in censum in ꝯspectu tuo. Eleuatio mãuuꝫ tuaꝝ sacrificiū vesptinuꝫ. psal mi nos admõent vt bñ- dicāus dño ad ꝯpletaꝫ dicentes. Ecce nunc bñ dicite dñm oēs ꝭui dñi. Sorõ mihi in xp̄o dile cta firmiter r̄tine in tua memoria: ꝙ in auribus dī bene sonat cū scā aīa per dilectiõꝫ ꝛ amorē ac deuotõꝫ: psalmos hym nos ꝛ cāticos spūales do cātat. Vñ spõsus. s. xp̄s in cāticis cāticoꝝ spõsaꝫ i. eccl'iaꝫ vel scām aīam admõet dicens. Osten

de mihi faciez tuã: sõet vox tua in aurib⁹ meis: qꝛ vox tua dulcis ꝛ faci es decora. Tu inquit di lecta mea q̃ iaces in le- ctulo dulcissime ꝯtem- platiõis: in q̃ mihi i psal mis ꝛ hymnis ꝛ cãticis spũalibus atqꝫ oꝛonib⁹ placere desideras: veni ꝛ ostende mihi faciẽ tuã ti. egredere a secreto cõ dis: ꝛ alijs pulchritudi nẽ bonoꝝ opeꝝ suoꝝ ad exemplũ demõstra: vt ẽ illud videãt opa vr̃a bo na: ꝛ glorificent pr̃eȝ ve struȝ q in celꝰ est. Sonet vox tua in aurib⁹ meis. Vox. s. predicatõis: vox diuine laudis: vox iubi latiõis q̃ alios ad laudẽ ꝛ gl̃iaȝ meã ꝓficere faci as. Cãt⁹ psalmoꝝ oble ctat aures audientiũ ꝛ i struit aĩas fideliũ ad be ne viuendũ. Vox cãtan tiũ sit vna ꝛ cũ angelis dei q̃s videre nõ possu- mus: v̾ba laudis misce- m⁹. Serui di semp dñt laudare nom̃ dei: aq̃ su perioꝛes insinuent: de q bus dr̃: Benedicite aq̃ oẽs q̃ s̃r celos sunt dño: qꝛ electi nõ tacebũt in ꝑ petuuȝ laudaꝛ nom̃ dñi De aq̃s v̾o inferioꝛib⁹ dictũ est. Cõgregentur aq̃ q̃ sub celo sunt in lo- cũ vnũ qꝛ r̃pꝛobi per to tuȝ mundũ mõ dispersi ꝯgregabũtur in infernũ cruciãdi. Sine intermis sione fideles debent re ferre laudes deo qꝛ de⁹ delectatur in illis. Q̃ deus delectatur in lau- dib⁹ fideliuȝ testaꝛ spon sus. s. xp̃s qui in cãticis cãticoꝝ spõse. s. scẽ aĩe lo quiꝛ dicens. Que habi tas in oꝛtis. In oꝛtis ha tat ecl̃ia vꝉ q̃libet scã aĩa

q̄ iā viriditate spei ꝛ bo
noꝝ opeꝝ est repleta. q̄
ꝙ iā in ortis hitat oꝫ vt
spōsuꝫ suū vocē suā au
dire faciat .i. cantuꝫ bōe
predicatiōis vl' scē iubi-
latiōis vel voceꝫ diuine
laudis emittat in q̄ ille
delectetur queꝫ deside
rat: ꝙ aici auscultant voꝫ
oēs electi: q ṽba vite .s.
lectiōes: psalmos: hym
nos ꝛ cāticos spūales au
dirī desiderāt: vt ad cele
steꝫ pr̄iaꝫ reminiscāt. igr̄
soror̄ reuerendissima: sic
iā superi⁹ dixi valde ne
cessariū ē tibi: vt in oi vi
ta tua laudes oipotentē
deū creatoreꝫ tuuꝫ: qm̄
inde ꝑmittit̄ tibi venia:
vnō ꝛ laudes. Lauda ꝙ
euꝫ in cōde: lauda eū in
voce. lauda euꝫ in voce
iubilatiōis. lauda ēt euꝫ
in secreto ꝯtemplatiōis
lauda euꝫ ī cubiculo mē

tis in iubilatōe vocis: ꝙ
uis ad laudandū deum
pctōres ꝛ indigni simus
tñ cessare a laudibus nō
debēus. qꝛ inde ꝯseqve
niā pctōꝝ credimus: vñ
deuꝫ laudam⁹. Unde vox
diuina i psalmis. Sacri
ficiuꝫ laudis honorifica
bit me. inqt. ꝛ illic iter q̄
ostendā illi salutare dī.
Ac si apertius diceret.
In psalmis est iter lau-
dis q̄ ad eternā laudē ꝑ
uenir̄ possis. sꝫ si ego il-
lud tibi nō ostendero. il
lud inuenir̄ nō poteris.
Propt̄ea carissima qꝛ
iter nr̄e salutis in māib⁹
est creatoris. mōeo te vt
nūq̄ꝫ la⁹ dī discedat ab
ore tuo. Soror mihi in
xp̄o amātissima deus ē
laus tua ꝙ ꝛ tu laus illi⁹
esto. ita vt semper sit la
us illi⁹ in ore tuo. Am̄.
¶ De actiua ꝛ ꝯtēpla

tiua vita ser. liiij.

V Idit Iacob scalā stantē sr̄ traz angelos dz dei ascendētes ꝛ descendentes per eā: ꝛ cacumez illi⁹ celos tāgebat. In hac scala sūt positi oēs ad vitā eternā predestinati: ꝛ oīs q spectat ad regnuz celoꝝ in hac scala hz locū. Scala ista gn̄alis est eccl'ia q̄ ex pte adhuc militat in terris: ꝛ ex pte iā regt̄ in celis. In hac scala sunt tres ordies hoiz. s. seculares actiui ꝛ ɔtemplatiui. Secl'ares sunt in minori gradu. Actiui sunt in altiori loco. ɔtemplatiui vo sunt in sūmo. Et d istis trib⁹ ordib⁹ hoiz: quidā st̄ in mola: quidā sunt in agro quidā vo st̄ in lecto: mola est vita secularis: ager est aius hominis secl'i. In agro sūt predicatores vbi dei: in lecto est amor sponsi. s. xpi. Qui st̄ in mola trā circueunt: qr terrena q̄rūt ꝛ diligunt. Qui sūt in agro terrā collunt qr semināt vbuz dei in auribus hoiuz: qui in lecto sunt despiciunt ꝛ ɔtemnunt. ad pedes h⁹ scale sunt hoies h⁹ seculi. In medio scale st̄ actiui: in sumitate vo scale st̄ ɔtēplatiui iā q̄si i celo positi: qr celestia cogitāt. isti st̄ āgeli dī p scalā ascēdētes ꝛ dscēdētes: qr ascendūt per ɔtemplatōz ad deū: ꝛ descendunt p cōpassionez ad p̄ximum. Actiua vita innocentia est bonoꝝ opeꝝ. Contēplatiua vita est speculatio supernoꝝ. Actiua vita cōis est mltoꝝ: ɔtemplatiua vo paucoꝝ. Actiua vita terrenis reb⁹ bn̄

vtix. Cōtemplatiua vo seculo renūciās. soli do viuere delectax. ¶ Interro. ¶ Fr̄ dilecte: rogo vt ostēdas mihi differentias actiue ⁊ ꝯtemplatiue vite. ¶ Respō. ¶ Soror carissima iter actiuā ⁊ ꝯtemplatiuā vitā maxima ēdr̄ia: actiua est panē esurienti dare Verbū sapiē ꝓximos docere. errātē corrigere. ad viā hūilitatis suꝑbientē reducere. Discordantes ad ꝯcordiā reuocare: infirmos visitare: mortuos sepellire captiuos ⁊ incarcere positos redimere. q̄ singulis qbuscunqȝ expediat dispēsare. necessaria vnicuiqȝ ꝓuidere. Soror mihi in xp̄o dilecta. ecce audisti opa actiue vite. Nūc si placet. audi virtutes vite ꝯtemplatiue. Cōtemplatiua vita ē charitatē di ⁊ ꝓximi toto mente retinere. ab exteriori actiōe acquiescere. soli desiderio conditoris inherere. ita ut iā nihil agere libeat. sȝ despectus oibus curis seculi ad videndā faciē sui creatoris aius inardescat: ita vt iam nouerit carnis corruptibilis pōdus cū meror̄ portar̄ totisqȝ desiderijs optar̄ hymnidicis āgelorum choris interesse. Appeter̄ admisceri celestib⁹ ciuibus de eterna incorruptione in ꝯspectu dei gaudere. venerabilis soror. audisti actiuā vitā. audisti ēt ꝯtemplatiuā. nunc rogo ut cū maria magdalena eligas meliorē partem. s. vitā cōtemplatiuā. bona est uita actiua. sed multo est meliō ꝯtēplatiua. Qui pri⁹ in actiua vita ꝓficit

ad ɔtēplatiuā bñ ɔscen
dit:qcunqȝ adhuc tpa-
lez gloriā: aut carnalez
affectat ɔcupiscentiaȝ a
ɔtemplatiōe ꝓhibetur.
Exēplū.n.actiue vite:⁊
ɔtēplatiue de iacob acci
pe. q dū adamaret ra-
chelez q̄ significat con-
templatiuā vitā data ē
ei lya q̄ significat actiuā
actiua vita in laboribus
h⁹ mūdi deo seruit:duȝ
paupes recepit pascit ⁊
vestit:visitat ⁊ ɔsolat̃:se
pelit:⁊ cetera opa mīe
eis īpendit. Et tñ lya ē
fecunda in filijs:qr mul
ti sunt actiui:⁊ pauci cō-
tēplatiui. Rachel vero
ouis vel vidēs principi
um interpretatur: qr cō
tēplatiui simplices ⁊ in
nocētes sunt sicut oues:
⁊ab oī tumultu scl'i aliēi
vt soli diuine ɔtēplatio
ni adherentes uideant
illum qui ait. Ego sum
principium qui ⁊loquor
vobis. Rachel duos fi-
lios hēt:qr duo sunt ge
nera ɔtēplatiuoꝝ. Alij
nāqȝ viuūt in cōe i mōa
sterij: Alij vero sunt so
litarij ⁊ ab oīb⁹ sepati.
Sed beatior ē ⁊ pfecti-
or ɔtemplatiua vita. q̄
actiua: Sicut aqla defi
git oculos in radio solis
nec ōflectit nisi quando
vult corpus suū reficere
cibis. ita ⁊ sci aliquādo
a cōtemplatione ad acti
uā vitaȝ reuertuntur.cō
siderantes illa sublimia
sic eē vtilia:vt tñ ista hūi
lia paululū nr̄e idigētie
sint necessaria. vñ i cāti
cis cāticoꝝ.spōs⁹.s.xp̄s
spōsā.i.scāȝ aīaȝ ɔtēpla
tiōi deditā hortat̃ dicēs.
Surge ꝓpa amica mea
columba mea:formosa
mea ⁊veni. Ac si aptius
diceret. Surge ꝓpa a
mica mea p dilectiōȝ ⁊

fidē: colūba mea p inocentiā et simplicitatē: formosa mea p virtutez et castitatē. Surge de illo dulcissio statu tuo: hoc est de qete ɔtemplationis i q̄ mihi soli ɔplacere desideras: in psalmis hymnis orōib⁹ et canticis spūalib⁹. Festina ergo et veni. i. egredere ad vtilitatē ꝓximoꝝ: ut illos ēt per offitiū predicationis: et p exēpla bonorum operū imitatores tui facias: ad salutē aiaꝝ suaꝝ pducas. Visio aīaliuz in ezechiele: que ibāt et non reuertebāt: ptinet ad pseuerantiā actiue uite. Et iterū aīalia q̄ ibāt et reuertebant ptinēt ad mēsuraz ɔtēplatiue vite in q̄ duz qsqz intēderit sua reuerberatus infirmitate statim descēdit. Atqz iterū renouata mētis acie ad ea vnde descēderat rursus ascendit: qđ fieri i actiua vita ñ pōt: De q̄si qsqz vel ad modicū descēderit: statim igna tiōibus vitioꝝ inuoluit. Sepe mens d̄ terra ad celum erigit et iteꝝ grauata infirmitate carnis de celo ad terrā descendit. Multos seculares hoīes visitat deus et per suā grāz eleuat eos ad altitudinē cōtēplatiōis et multos ɔtemplatiuos iusto atqz occulto iudicio suo deus interrenis actibus lapsos derelinquit. Sicut sepultus in monumēto cessat ab oi terreno negotio: ita hō ɔtēplatiu⁹ cessat ab oi terreno ope vl' misterio et sicut hoīes ab actiua vita ascendentes sepeliuntur i qete ɔtempla-

tiõis: ita a seculari vita recendentes actiua uita suscipit eos in se q̃si se= peliendos. Ac per hoc sicut actiua vita ẽ sepul crum secularis vite. ita ɔtẽplatiua vita est mõu mentũ actiue vite. viri sci sicut aliq̃n egrediũt a secreto ɔtemplatiõis ad actiuã vitã. ita rursꝰ ab actiua reuertunt ad secretũ intime ɔtẽpla= platõis: vt itus deũ lau dent ubi acceperunt un de foris ad eiꝰ gloriam opãt. Sicut deus vult ut aliquando ɔtempla tiui egrediãtur ad acti= uã vitã. ut alijs pficiãt ita aliq̃do vult ut nẽo eos inqetet. sʒ vt qescãt i secreto suauissime ɔtẽ platõis. Qð bñ in cãti= cis cãticoꝝ spõsus insi= nuat. cũ filias hierlʒ ne spõsam vigilare faciant adiurat dicens. Adiuro vos filie hierlm: per ca= preas ceruosqʒ cãpoꝝ: ne suscitetis: neqʒ euigi lare faciatis dilecta: do nec ipsa velit. Hoc ẽ ne suscitetis neqʒ euigilar facietis aiam diuine cõ= templatõi deditã: oroni bus ꝛ lectõibus diuinis occupatã. Et ne eaʒ ad exteriora opera inquie= tare velitis. dõec ipsa ve lit. Hoc est: dõec exple= to ɔtẽplatõis tpe admo nente corpis fragillitate q̃do velit suscitari a sõ= no interne qetis: ꝛ inti= me dulcedis. Sed tñ in hac mõtali vita nẽo põt pfecte ɔtẽplari deũ. vñ btũs ioãnes in apocha= lypsi dic̃ factũ est silẽtiũ in celo q̃si media hora. Celũ qppe est aia iusti: sic̃ dñs per pphetã dic̃. Celũ mihi sedes ẽ. Cũ ğ qes ɔtemplatiue vite agit i mente silentiuʒ fit

in celo.i.in aīa q2 strepi
tus trenaꝝ reꝝ atqꝫ opa
tionū cessat in cogitatio
ne. Sed q2 ꝯtemplati-
ua vita in hoc mūdo nō
pōt esse perfecta neq̄q̄ꝫ
hora integra factū silen
tiuꝫ dr̄ in celo:sꝫ q̄si me
dia hora. Qui perfecte
vitaꝫ ꝯtemplatiuā vult
tenere:dꝫ ab oī terreno
opere cessare. Unde in
eisdem canticis sponsa
de se dic̄. Ego dormio
⁊ cor meuꝫ vigilat. Ac
si aperte mens scā loq̄re
tur dicens. dū a munda
nis tumultibus exterius
dormio:i interiori cogi-
tatiōe q̄ sunt celestia at-
qꝫ spūalia penso. Etiaꝫ
archa Noe q̄ bicame-
rata dr̄:significat actiuos
⁊ ꝯtemplatiuos:qꝛ acti
ui deorsuꝫ stant: ꝯtēpla
tiui vo stāt sursuꝫ: qd āt
archa dr̄ ter camerata:
significat tres ordines i

scā ecclesia.s.ꝯiugatoꝝ:
ꝯtinentiū atqꝫ v̄ginuꝫ.
De hac ꝯtemplatiua vi
ta dic̄ dn̄s i euā. Si vis
perfectus esse: vendō oīa
q̄ habes ⁊ da paupibus
⁊ habebis tesauꝝ in ce-
lo ⁊ veni seq̄re me. Et d̄
Maria magdalēa ait.
Maria optimam par-
tem elegit:que non au-
feretur ab ea. Uita con
templatiua non aufere-
tur in hoc seculo neqꝫ i
futuro. Actiua vita au-
feretur ab homine in fu
futuro seculo. Actiua vi
ta in hoc secl'o hꝫ fineꝫ:
Cōtemplatiua vo non:
qꝛ sp perseuāt. Actiua
vitā in hoc seculo defic̄
Cōtemplatiua vo i hoc
seculo incipit : sꝫ in celo
perficitur. Hōesta v̄go
moneo te : vt ꝑpter de-
uꝫ despicias presens se-
culū ꝑpter deū ab oībus
curis seculi te suspende:

Sine ipedimento secli deo fuire stude. Nulla cura seculi subtrahat te a timore dei. Nulla sollicitudo rez te subtrahat ab intentõe di. Abice a te quicqd põt impedire bonũ ppositũ. Toto aio odi τ dãna q diligit mũdũ. Esto mõtua mũdo: τ mũd⁹ tibi. Tã q̃ mortua ab amor̃ presentis vite te sepa. Tan q̃ mortua mũdi gl̃iam nõ ꝯcupiscas: sorõ mihi amabilis i xp̃o: sic̃ sepulta in monumẽto nõ habeas curã de seculo. Tã q̃ dfuncta in sepulchro ab oi terreno te p̃ua negotio: soror mihi in xp̃o amabilis ꝯtẽne viuens q̃ p⁹ mortez habere nõ poteris. Si hic ita feceris: p⁹ mortez tuã vitaz eternã habebis. Amen.

De curiositate ser. liiij.

Soror carissima mõeo tevt de die in diẽ studeas pficere in bõis operib⁹: τ vt ñ ꝯsideres mala q̃ alij faciũt: sz ꝯsidera bõa q̃ tu facere debes. Unõ quidã sapiẽs ait. Insuperuacuis reb⁹ noli scrutari multiplicit̃ Non est tibi necesse ea cogñscere q̃ ab humanis sensibus sũt remota. dignũ est valde vt mẽtes hoium desinat iudicar̃: q aliena cõda pfecte nescit cogñscer̃. q̃re? q: icerta nos iudicamus: q̃ adusq3 veniat dominus: q τ illuminabit abscondita tenebraꝝ τ mãifestabit ꝯsilia cordium. Dignuz est etiã: vt desinat peccare qui aliena vitia vl̃t r̃prehendere. Stulti hoies dũ alienos errores volunt reprehendere demõstrant suos. Tã diu homo ignorat peccata sua q̃ debuerat fle-

re ꝛ cogſcere: ꝙ diu alie
na vicia exquirit curioſe
Sꝫ cū hō ad ſemetipꝫ
reūtitur: ꝛ ſeſe bn̄ ꝯſide
rat: nō exquirit ꝙ in ali
is reprehendat. qꝛ in ſe
metipſo multa inuenit
q̄ lugeat. qui ſemetipꝫ
bene ꝯſiderat: in ſemet
ipſo inuenit mlta q̄ plā
gat. Unō btūs Greg.
Nos tāto minus debe
mus aliena corda repre
hender̄: ꝙto ſcim⁹ viſu
nr̄o nō poſſe aliene cogi
tatōis tenebras illuſtra
re. Etiā btūs Jſid. ait.
Faciliuſ reprehendim⁹
vitia vniuſcuiuſqꝫ hois
ꝙ ṽtuteſ intendius. nec
quid bōi quiſqꝫ fecerit
agſcer̄ cupius ſꝫ qd ma
li egerit perſcutaur. igr̄
ſoror mihi in xp̄o dile-
cta moneo te vt āplius
rep̄hendas tua vicia ꝙ
aliena. prius vide tua. p
pria ꝙ aliena delicta. d
tua correctiōe eſto ſolli-
cita. De tua ſalute eſto
attēta. de tua emēdatio
ne eſto preuiſa ꝙ ad te
nō ptinet noli q̄rere. nū
ꝙ deſidereſ cogſcer̄ qd
inter ſe loquūtur hoieſ.
Noli q̄rere qd quiſqꝫ
dicat aut faciat. caue cu
rioſitatē. Omitte curaſ
alienevite. nulla curioſi
tas aīum tuuꝫ decipiat.
nulla ꝯcupiſcentia dete
ſtāde curioſitatis te ſub
repat. ne tu oblita tuoꝝ
moꝝ. alienos perquiraſ
xp̄i ſpōſa. tāta cura cor-
rige tua vitia. quāto ſtu
dio reprehendiſ aliena.
Nulla tibi ſit cura ſciē
di latētia. caue inquirer̄
ea q̄ nō debes ſcire. pre
termitte q̄ſi ſecretū ꝙ
ſcripture ſcē auctorita-
te non didiciſti. Nihil
ultra queras ꝙ ſcriptuꝫ

est. Nihil ãplius pqui-
ras diuine littere demõ
stra. Scir̃ nunquã desi
deres ꝙ scire nõ debes.
Sororõ venerabil' scito ꝑ
certo: qꝛ curiositas ꝑicu
losa presumptio est: Cu
riositas dãnosa ꝑicia ẽ:
ad heresi ꝓuocat: in fa
bulas sacrilegas precipi
tat mentẽ. In causis ob
scuris reddit audaces.
In rebus ignaris facit
hoies precipites. Sororõ
amãtissima cũ oĩ studio
vitã tuã emenda. vt pꝰ
hãc vitã merar̃is ꝑueni
re ad etña gaudia. am̃.

De vigilantia. k. lv.

Carissima soror:
audi dñm iesum
xp̃m in euã. dicẽ
tez. Vigilate qꝛ nescitis
qñ dñs venturus est: et
iteꝝ. Omnibus dico vigi-
late. ⁊ petrus apl's Esto
te prudentes ⁊ vigilate

in orõnibus. Cũ hoies
dixerint pax est ⁊ securi
tas tũc r̃pentinus veniet
sr̃ eos interitus. Et salo
mon ait. Sũt iusti atqꝫ
sapientes: ⁊ opera eoꝝ ĩ
manu dei: ⁊ tamen ne-
scit hõ vtruz ãore aut o
dio dignus sit. Quar̃?
qꝛ in futuro reseruãtur ĩ
certa. Soror in xp̃o di-
lecta. iõ dñs celauit nob
tp̃s sui aduentus: vt nos
longa expectatiõe incer
ti: semꝑ credãus iudicẽ
nr̃m esse venturꝝ: qꝛ qñ
venturus sit ignorãus.
Verba sunt bti Greg.
leticia p̃ñtis vite ita est
agẽda: vt amaritudo se
quentis iudicij nũꝙ̃ re-
cedat a mẽoria: sepe dia
bolus decipit hoiez ad
peccandũ: ⁊ cũ de ruina
ↄspicit eũ afflictũ: iteꝝ ꝑ
securitatez ðcipit eũ. igr̃
sororõ dilecta mihi ĩ xp̃o

sp necesse est vt cũ bona agimus mala q̃ fecimus ad memoriã reducam⁹ vt duz culpã caute cog-scim⁹. nũq̃ ꝺ bono ope icauti letemur. Jõ dñs voluit nob horã vltimã esse incognitã vt sp sim⁹ suspecti vt dũ illã videꝛ nõ possum⁹ cottidie nos ad illã prepareẽus. Etiã ne in hac vita simus se-curi: btũs ysido. nos ad mõet dicens. Neqꝫ iu st⁹ de sua iusticia ꝯfidat neqꝫ pctõꝛ ꝺ m̃ia ꝺi des peret qcq̃ sꝫ pariter ha beant in corde spẽ ꝛ me tuz. Sic speret ꝺi m̃iaz vt sp timeat ei⁹ iusticiã. Quãuis ꝯuersatio scõꝝ sit ꝓbabilis tam̃ incertũ est hoibus ad quez finẽ sunt destinati. iõ nunq̃z hõ ꝺꝫ esse sine metu: qꝛ satisfactio pnie: diuino tm̃ iudicio pensaꝛ nõ hu mão. Vnõ ait cesarius: q̃to sumus securi ꝺ pre teritis pctis tm̃ debẽus esse solliciti de futuris. Venerabil' soror firmit tene qꝛ ois vita sapiẽtis hois meditatio est mor tis. Jgitur soror mihi in xp̃o amabilis si oi ho ra ad deũ vigilaũis sapi ens eris. si cottidie mẽtẽ tuã ad deuz leuaueris ꝛ diez mortis tue ad mẽo riã reduxeris beata eris ꝺm illõ ꝙ quidã sapiẽs ait. btũs hõ qui sp ẽ pa-uidus. Hac de cã te mo neo ꝟgo hõesta vt semp sis pauida spqꝫ suspecta Semp esto sollicita ꝛ cõ tra diaboli tentatiões a stuta. semper vigilia ꝛ cõ tra antiquũ hostez inces sant pugna. Diebus ac noctibus ora cũ oi vigi lãtia ꝛ ꝯtra insidias dia boli viriliter dimica. in oi vita tua esto ꝓuisa ꝛ ꝯtra ꝟsutias inimici cuꝫ

oi sollicitudine decer-
ta. Etiã audi hõesta vir
go ea q̃ iesus xp̃s spõsus
tuus dic̃ in euã. Btũs
ille s̃uus quez cũ venẽit
dñs inuenerit vigilãtez
Ergo si ad eundez dñz
nr̃m iesuz xp̃z vigilaue
ris tota mẽte inter btõs
ↄputabis in eterna bea
titudine: btã eris si cuz
oi deuotiõe oclos men-
tis ad veꝝ lum̃ ꝗ õs est
leuaũis: vere btã eris si
ad deuz cũ oi instãtia vi
gilaueris qꝛ ꝓmisit deꝰ
coronã vigilãtibus. Añ
in cãticis cãticoꝝ de ocu
lis spõsi di. Oculi eius
sic̃ colũbe sr̃ riuulos aq̃
rũ q̃ lacte sunt lote ⁊ re-
sidẽt iuxta fluẽta plenis-
sima oculi sponsi sci viri
sunt. q sic̃ colũbe i ssim-
plicitate viuũt. ⁊ alijs su
is predicationibus atqꝫ
exemplis viã salutis oñ
dunt. Super riuulos a
q̃ꝝ esse ꝓhibent. qꝛ sem
per in refrenatiõe sctãꝝ
scripturaꝝ ↄuersant: qui
lacte sr̃ loti: qꝛ per grãz
dei in baptismo a pctis
suis sũt mũdati: quid. n.
per fluẽta plenissima iux
ta q̃ sedent intelligimus
nisi sacre scripture pro-
funda ⁊ archana dicta:
quibus nos reficimus:
dum ea legendo vel au
diendo haurimus. Ad
hec etiam iuxta fluenta
columbe resider̃ solent
vt vmbram volantium
auium in aqua videant:
super quam se proicien-
tes vngues rapaces effu
giant: sic sancti viri scri-
ptura scã fraudes demo
num ꝓspiciunt: ⁊ ex de-
scriptione quaz vident
quasi ex vmbra inimi-
cum cognoscunt ⁊ eius
deceptiones fugiunt:

sic ꝛ tu soror honestissi-
ma i meditatiōib⁹ scāꝝ
scripturarum esto assi-
dua qꝛ in eis poteris co
ĝſceř qualr hostiū3 insi
dias valeas declinare.
Hōesta ṽgo iteꝝ te mo
neo vt te ꝯsilijs scīe scri
pture ex toto cōmittas:
vz vt nihil aliud facias:
nisi ꝙ ex r̄spōso scriptu
raꝝ audieris: qꝛ ibi inue
nies qualr fraudes de-
monū3 fugias. Moneo
etiā te: vt metu rapaciū
auiū. i. demonū3: sr̄ fluē
ta scāꝝ scripturaꝝ sede-
as: ne tu improuisa (ꝙ
absit) inimicis tuis pre
da fias. Rogo vt super
riuulos scāꝝ scripturꝝ in
desinent vigiles, ꝛ vt cū3
sūmo studio deceptiōes
inimicoꝝ vites. Heu isi
pientes q̄re nō coĝscim⁹
vel intelligim⁹: qꝛ in cō
spectu dñi cogitationes
nr̄e antequā adactū3 ꝑ
cedāt: māifeste sunt ꝛ a-
pte: dič eni3 psalmista.
Scrutans cōda ꝛ renes
deus. Igr̄ soror amātis
sima: cogitemus nos in
ꝯspectu dei semper asta
re: ꝛ agnoscamus qꝛ ter
ra ꝛ cinis sumus. Ecce
ds nr̄ terribilis r̄tribue
mus vnicuiq3 ƀm opera
sua: i ꝑximo est ꝛ nō tar
dabit: ipse veniet ꝛ sal-
uos nos faciet. Uigile-
mus ergo cū oi perseue
rātia ꝛ deuotiōe vt cum
venerit ꝛ pulsauerit nō
inueniat nos dormien-
tes sed vigilātes in suis
laudibus ꝛ in suo amoꝛ
atq3 in suo sācto ƀuitio.
Curramus ĝ du3 luce3
habēus ne tenebre nos
ꝯprehendāt. Sic. n. ait
sapientia di i ꝓuerbijs.
Btūs qui audit me ꝛ
qui vigilat ad fores me

as q̄ttidie: ꝛ obseruat ad postes hostij mei. Qui me īuenerit inueniet vitā: ꝛ hauriet salutē a domino. Uirgo christi iō te moneo vt cum omni studio vigiles ad deum vt in die necessitatis tue possis eum habere propitiū. Igr̄ hōesta virgo nullus casus te inueniat īparatā: nullus sit casus quē nō ꝓueniat meditatio tua: ꝓpone ante oculos tuos nihil eē quod accider̄ nō possit. Commemorar̄ sp̄ futuras miserias. In ꝓsperis meditare quo pacto aduersaberis. Sp̄ cogita ī mēte ne aliquid ꝯtrarij accidat. sapientis hoīs est ꝓuidere iacturā periculi oīa meditata leuiori euentu accidūt: Expectata mala tolerabilius feruntur: perspectares non admittitur cū acciderit. Adueniētes impetus premeditatio frāgit: precogitatio attenuat: futuras molestias: ꝓuisio lenit: aduētū malorū: inopinatum malum fortiter ferit. Grauia sīt q̄ precogitata nō fuerāt acerba existūt inquibus improuisi incurrimus: Improuisa mala grauiter feriunt. Repentinū malū cito frangit: quod prouisuz nō ē vehemēt affligit. Subita maris tempestas terrorem suscitat: improuisus hostis male perturbat. Oīa repentina grauiora sunt q̄ repente accidūt grauius occurrūt: Igr̄ soror mihi ī xp̄o dilectissima ꝛ ad bona ꝛ mala cor tuū ꝓpara. in die bonorum ne immemor sis malorum: ꝛ in die malorum

ne immemor sis bonorum. Esto peruigil sensu ne vanis cogitationibus polluaris. ama scientiā scripturarū et contemne vitia carnis. Soror carissima si ex toto corde tuo ad deum vigilaueris. et ei in omni vita tua cū omni deuotione seruieris absque vlla dubitatione cum eo in celesti curia regnabis.

De prudētia. c. lvi.

Soror carissima audi dn̄m Jesū xp̄m in euāgelio dicentem. Estote prudentes sicut serpētes et simplices sicut colūbe. Et salamon ait: simplicitas iustorū diriget eos et supplantatio peruersorū vastabit illos uia simplicis: via domini et pauor his qui opantur malū. Justitia simplicis diriget viā eius et in ipietate sua corruet impius in nocens credit omni verbo. Qui āt decipit iustos in via mala in interritu suo corruet et simplices possidebunt bona eius. Viri sanguinū oderunt hominē simplicem. Justi āt querunt salutem illius: scā rusticitas sibi soli prodest: et quantū edificat ecclesiam xp̄i merito vite tantū destruit: si his q veritatē destruūt nō resistit. Et btūs hieronymus ait in seruis et in ancilis dei non est querendus cultus corporis sed simplicitas mentis: nec simplex nec rusticus iō sanctū se existimet scitatē habēs in sua ligua sed tantūmodo in pura et simplici cōscientia: Ex duobus ipfectis multo est melius habere rusticitatem sanctā q̄ eloquētiam peccatricem. Magis venerāda est sancta

rusticitas q̄ verbosa lo
q̄citas. Soror in xp̄o di
lecta si nostra intentio ē
simplex apud deū in iu
dicio eius nostra opera-
tio tenebrosa non erit:
qui casti eē p iusticiā ne-
sciūt neq̄ q̄ eē inocētes p
simplicitatē possunt. san
ctorū electorū ecclesia:
vias rectitudinis ⁊ sim-
plicitatis sue timore in
choat: sȝ charitate cōsu
mat: deꝰ. n. nō solū v̄bo
rū sed ⁊ cordis īspector
ē ⁊ diligit eos qui in sim
plicitate cordis seruiūt
ei: Unde sponsus i cāti
cis canticorū loq̄t dicēs
Una ē columba mea p
fcā mea: vna est mr̄i sue
electa genitrici sue: mr̄
nr̄a ē regeneratrix gr̄a
dei apud q̄ vna colūba
eligitur: qr illo solos col
ligit qui in simplicitate
pmanēt: ⁊ ab vnitate nō

diuidūt. Multi qppe fi
deles dū ad ipsuȝ inten
dūt: duȝ vno desiderio
xp̄i se inuicē nutriūt dū
hn̄tes corvnū ⁊ aīaȝ vnā
se i charitate cōiungūt
ex multis mēbris vnuȝ
corpꝰ efficiūt in me: oēs
qȝ i simplicitate vnitatis
viuētes: vna colūba exi
stūt. Ea q̄ apd̄ hoīes ōs
pecta sūt ⁊ i ɔtéptu hēn
tur: in magna gl̄ia sunt
apd̄ deuȝ: Jt̄ venerabil'
sorō oīpotentē deū dep̄
cemur vt mittat nob̄ spi
rituȝ sanctuȝ ō cel' q nos
faciat hr̄e simplicitateȝ
colūbe ⁊ prudentiā s̄pē
tis vt simꝰ i malicia sim
plices ⁊ in bōis opibus
prudētes: s̄pēs. n. astutū
ē aīal vt ō aspid̄ legit: qr
vidēs incātatorē venien
tē affigit aurē vnā terre.
⁊ aliam cauda obturat
ne incantantoris voceȝ

audiat: vnde ꝓpheta de
his q crudeles ⁊ prudē-
tes sūt i malo dicit. Fu-
ror illis secūdū similitu
dinez serpentis sicut as-
pidis surde ⁊ obturātis
aures suas vt nō exaudi
at vocē incātantiuz ⁊ ve
nefici icantātis sapiēter
Imitare ergo ⁊ tu soror
amabilis hūc serpentē
in hac parte: videlicet:
vt aures tuas claudas ne
mala v̄ba audias: Nōe
sta virgo deprecare deū
ut oleum peccatoris nō
ipiguat caput tuū. Ole
uz peccatoris laus ē adu
latoris. Serpēs obturat
aurē suaz ne audiat icā
totorē: ⁊ tu claude aurē
similiř vt nō audias de-
trahentē. prudēs ē aspis
ne verbū mortis audiat
⁊ moriař: ergo ⁊ tu esto
prudens ne verba mala
per aures tuas intrēt ad

alaz tuā: ⁊ moriaris. igř
spōsa xp̄i nec prudentia
s̄pentis sine simplicita-
te columbe: nec simpli-
citas colūbe sine prudē
tia s̄pentis dz esse in te:
quatenus cōlumbe sim
plicitatē astutia s̄pentis
tis vt mala caueat solici
tet: ⁊ prudentiā s̄pentis
simplicitas colūbe vt bo
na faciat tempet. Sorō
amātissima mihi i xp̄o
ēt colūba septez v̄tutes
hz (vt legimus) i se: q̄s
tu per grām sci spūs po
teris hr̄e in te. Colūba
sepe super riuulos aq̄ꝝ
sedet vt viso accipitre
veniente se in vndas e-
mergat ⁊ euadat: in tri-
tico meliora grana eli-
git: sepe alienos pullos
nutrit. Rostro nō percu
tit: nō hz fel: nidū fač in
fenestris muroꝝ: gemi-
tū hz ꝓ cātu. Depcare

deum q̄ hōesta v̄go cuȝ sūmo studio vt det tibi has v̄tutes colūbe.s.vt sr̄ riuulos scāꝝ scriptura ruȝ sedeas ⁊ admōitiōe eaꝝ icursuȝ diaboli eua das:i sacra scriptura me liores ellige sniās ex qui bꝰ te r̄ficias. Nutri alie nos pullos.i.hoies ꝑus a deo alienos tuis v̄bis atqȝ exēplis ad deuȝ cō uerte. Rostro non per- cutias.i.ꝓximo tuo ma lū nō facias: nec maluȝ dicas. Nō habeas fel.i. nō habeas in te iracun- diā:inꝰ fenestris petraꝝ fac nidū tuū.i.spē tuaȝ. pone in vulneribꝰ ⁊ pas siōe iesu christi spōsi tui. Gemituȝ habe ꝓ cātu vȝ vt sic hoies gaudent seculares in cātilenis se culi. Ita tu gaudeas in gemitu ⁊tristitia spūali. Igit̄ soror vene.sic̄ supi

us dixi tibi sic̄ oȝ te parit ter intelliger̄ ⁊ cauere i sidias inici cū oī sollicitu dine. Sic te oȝ p innocē tiā vite esse simplicē: ⁊ tn̄ cum simplicitate vite oporteat te esse pruden tē. Ille q nō miscet pru dentiā simplicitati ꝯȝ ꝙ ait ꝓpheta. Colūba est seducta nō hn̄s cor sȝ iō est colūba qꝛ simplex.iō āt n̄ hȝ cor qꝛ nō hȝ pru dentia.iteꝝ soror carissi ma te mōeo vt in corde tuo prepares dignū ha bitaclīȝ xp̄o q̄tenus ipse veniens cū pr̄e ⁊ spū scō dignet̄ apō te māsioneȝ sibi facer̄ in dōicilio pe- ctoris tui. ¶ Ut laice mulieres vitent̄. ꝯ.lvij.

Soror carissima fuge societatē se culariū mulieꝝ. Seculares femine q̄ te cū nō hn̄t vnā ꝓfessionē

nō accedāt ad tuā socie-
tatez: qꝛ qᵒ amāt᷑ hoc ti
bi pꝛedicāt. Ecce qᵒ di
ligūt hoc tibi dicūt: iō ꝺ
bes vitaꝛ̄ societatē secu
lariuz feiaꝝ: qꝛ seclm̄ di
ligūt ⁊ de secularibꝰ lo-
quūtur terrena amāt: ⁊
iō terrena tibi āñunciāt
trāsitoꝛia ꝯcupiscūt: ⁊ iō
in auribꝰ tuis trāsitoꝛia
exponūt. Sic.n.scriptū
est. Unusquisqꝫ hoc lau
dat qᵒ diligit. Et iō se-
cularis femina seclꝫ lau
dat qꝛ seclꝫ diligit. Cer
te si celestia diligerꝫt. ce-
lestia laudarꝫt. Sine du
bio si celestia amaret: ce
lestia appꝛobaret: cele-
stia pꝛedcaret. Si etn̄a
ꝯcupisceret: eterna tibi
suaderet: et iō soꝛoꝛ mo
neo te vt societatē secu-
lariū feminaꝝ expellas
a te: q̄re? qꝛ coꝛrumpūt
bonos moꝛ̄s cologa ma
la ⁊ praua. quid fac̄ vx̄ᵒ
viri cum spōsa xp̄i? Aut
quid agit mulier nupta
cuz v̄gine deo deuota?
Quid in vnū agit secu-
laris femina cū xp̄i spō-
sa: qd agit femina secl̄a
ris cū scīmōiali femina?
Uel qd agit feīa q̄ mū
dū diligit cū feīa q̄ mū
duz r̄liquit? Quid agit
femina maritata cū feīa
xp̄o dedidica? Quid a
git q̄ amat viꝝ cuz ea q̄
diligit xp̄m? feīa q̄ tuū
ꝓpositum nō tenet: q̄re
ad tuā societatez venit?
Secularis femina q̄ nō
hꝫ tuuz habituz: q̄re ac
cedit ad tuuz ꝯsoꝛtiuz?
Secularis femina quid
tecuz agit: q̄ tecū iuguz
xp̄i nō ducit? Feīa q̄ te
cū iugo xp̄i collū nō sub
misit: q̄re ad tuuz collo
quiuz accedit? Dispar
ē habitu: dispar affectu.

Et sicut dispar est vesti
mento: ita aio. Mulier
secularis organuz est sa
thãe. Hec cãtat tibi q
illecebras seculi mone=
at: & semitas diaboli oñ
dat: sic legimus: syrena
maris talis est: sursuz ex
vmbilico q̃lis pulcher=
rima & formosa v̄go. Ex
vmbilico v̄o vsq3 ad pe
des talis sic est auis: sy=
rena h3 caput virginis:
& posteriora auis. Can=
tat dulce magnis voci=
bus & multis modulis
atq3 cum magna dulce
dine dat voces concor=
des: Sed per suas dul=
ces cantilenas sepe ma
rinarios decipit: & indis
crimine p̄ducit. Sepe
nante nauigantes ma=
re dulces audiunt vo=
ces syrenaruz & per dul
ces & suaues cantus ea=
rum decipiuntur: & ad
mortale periculum per
ducuntur. Sicut syrena
per suos dulces cantus
decipit marinarios: ita
secularis femina per su
os deceptorios sermo=
nes decipit christi suos.
Et sicut syrena per sua
ues cantilenas solet na
uigantes mare a recto
itinere deuiare: atque
in p̄ditiõz p̄ducer: ita se
c̃laris fẽina p̄ blãda v̄ba
ac seductoria solet deo
suiẽtes a scõ p̄posito re
trahere: & in piculũ aiaꝝ
suaꝝ perducer. Igr̃ so=
ror dilecta mihi in xp̄o:
fuge cãt⁹ syrenaꝝ: ne dũ
delectaris audire dele=
ctam̃ta trena a recto iti
nere aũtaris. Quid. n.
sunt v̄ba seculariuz mu
lieꝝ nisi cantus syrena=
rum? Ergo cantus sy=
rene fuge & a lingua ma
le suadentis mulieris se

para aures tuas. Sic ꝺ
clina ůba secularis mu-
lieris q̄si sybillos ꝑpen-
tis. Caue ne sic̄ ꝑpens ꝺ
cepit mulierem in para
diso: ita te ꝺcipiat vene
nosa lingua male suadē
tis mulieris in mōaste-
rio. Uide ne mulier va
na ⁊ garrula infundat i
aures tuas mortis vene
na. Caue ne mors itret
per fenestras tuas. i. per
oculos ⁊ aures tuas in
aīam tuā. Soroꝛ venera
bil̄ cū videris mulierez
disparez tui ꝯpositi: mu
ni coꝛ tuuz scuto fidei: ⁊
ꝯtra eā tropheo crucis
arma frontez tuā. Mōe
sta soror: in hoc soluz cū
mulier̄ seculari ꝯcedo ti
bi colloquiū: vt scis am
monitiōib⁹ suadeas illi
relinq̄re secl̄m ⁊ venire
ad mōasteriuz. In hoc
solū tm̄ do tibi licentiaz

loq̄ndi cū seculari femi
na: vt doceas eā despice
re trena ⁊ amar̄ celestia
⁊ etiā' exire ꝺ seclo: ⁊ ser
uire deo. Iteꝝ vt ꝑ tuā
alloquutiōꝫ transitoꝛia
despiciat ⁊ eterna ꝯcupi
scat. Soroꝛ carissima si
ita feceris sic̄ dixi tibi ⁊
te in hoc seculo a malo
custodies: ⁊ in futuro a
dn̄o coronā. i celo recipi
es. amē. ¶ Ut v̉go nō
diligat societatem viro
rum. Ser. lviij.

S Oroꝛ carissima
⁊ si tāto studio fu
gies feminas: q̄to tu ma-
gis debes fuger̄ viros?
Et si tā sollicite vitabis
societatez mulieꝝ: q̄to
magis vitare debes so-
cietatē viroꝝ? Et si tāta
cura ꝯfabulatiōes femi
naꝝ declinabis: q̄to ma
gis deceptōes viroꝝ de
clinare debes. Et si tā-

tope aures tuas sepabis a vbis feiar: quanto magis eas debes separare a seductorijs eorum vbis. Soror mihi in xpo dilecta moneo te vt vir quantumuis sit sanctus. nullam tamen tecum habeat societatem: licet sit sanctus et iustus nullam tecum habeat familiaritatem quantumquam sit religiosus: nullam tecum habeat assiduitatem: quantumuis sit bonus nullam tecum habeat videndi iugitatem. quare? ne visitandi familiaritate vtriusque pereat castitas. Ne videndi frequentatione: vtriusque annihiletur honestas: ne videndi iugitate vtriusque religiositas infametur ne videndi vsu vtriusque persona dehonestetur. Decidet a caritate dei. qui occasionem dederit peccandi. decidet etiam a caritate proximi qui occasionem prebuerit malefaciendi. Nam et si malum non facit operetur tamen opinionem pessimam nutrit. per assiduitatem cito peccat homo. sepe familiaritas vicit quos vicium superare non potuit. sepe occasio peccandi voluntatem fecit et facit. Quos voluptas superare non potuit assiduitas superat. Dispar sexus in vnum collocatus illuc prouocat instinctum carnis quod nascitur. Etiam naturalis flamma carnis accenditur. si illicita attingit. vir et femina diuisi sunt per naturam. qui si in vnum fuerint collocati quantumuis non peccent tamen per vsum inter se malam famam nutriunt. Quis colligabit ignem in sinu suo et non comburetur? ignis et stupa in vnum posita flammas nutriunt quantumquam sint contraria si in vnum fue-

rint collocata:flammas
generãt. Ita vir ⁊ femi
na ſi in vnuz fuerint po
ſiti lz maluz nõ faciant:
tñ per aſſiduitatez inter
ſe malã famam nutriũt
⁊ alios de ſe murmurar
faciunt. Religioſus vir
⁊ ſanctimõialis femina
ſi ĩmoderate ꝯiungunt
ſibi:alijſ de ſe locuz pre
bẽt murmurãdi. Sexꝰ
viri ⁊ femine diũſuſ eſt.
⁊ iõ ſi in vnum ꝯiungun
tur: ſtatim inde occaſio
peccãdi naſcitur. Quid
ẽ in vnuz fac̃ ignis ⁊ ſtu
pa: Cur ſerpens collo-
cat in ſinu: Quar ignis
collocat in veſtimẽto: q̃-
re femina q̃ caſtitatez ꝓ
miſit deo ſocietatez hz
cum viro: Femina que
ꝓpter deuz ſecl'z ꝯtem-
pſit:q̃re viri familiarita
tez diligit. Quar amat
pñtiaz viroꝝ:q̃ cuz xp̃o

deſiderat intrar celeſtẽ
thalamũ: Quare femi
na deo deuota q̃rit au-
dire deceptoria viroꝛuz
verba: Quar que in ſe
culo maritum hr̃e nolu
it : in monaſterio poſita
facies hominum vider
ꝯcupiſcit: Igitur ſoroꝛ
mihi i xp̃o dilecta:ſi viſ
eſſe a fornicatinoe ſecu-
ra:eſto mente ⁊ coꝛpoꝛe
a ſocietate viri ſepata.ſi
perfecte vis caſtitatem
tenere ꝓ amoꝛe xp̃i:lon
ge te fac a ſocietate viri
Tu circa ſerpentem po
ſita non eris longo tem
poꝛe ſecura. Circa ignẽ
ſedens ⁊ ſi ferrea ſis ali
quãdo diſſolueris. Cir
ca periculuz ꝯſtituita nõ
eris diu illeſa vl' ſecura.
Audi ergo ſoroꝛ mihi in
xp̃o amãtiſſima boni cõ
ſilij verba. Viri nomen
tuum ſciant faciem tuã

nõ videant:faciem tuaꝫ non cognoscát:Quis nomen tuum audiant. Audi etiam virgo honesta pauli apostoli vba. Oꝫ nos habere testimoniũ bonum ab his que foris sunt ⁊ intus. Boná vitam propter nos bonaꝫ vero famam propter ceteros. Soror venerabilis si propter deũ in terra vitaueris societatem virorum per deuꝫ:in celo habebis societatem angelorum. Amen.

¶ Ut virgo fugiat societatem iuuenuꝫ. Sermo. lviiij.

Carissima mea soror ⁊ si taliter viri sancti sunt d clinandi neutriusqꝫ sanctitas pereat assiduitate videndi:quanto magis declinandi sunt iauenes. qui sequuntur tẽporalis vite tenebrosas vias ac delectationes? Et si táta cura frequentiam sanctorum virorũ fugere debes. Quãto magis te oportet fugere iuuenes huius seculi concupiscentias sequentes? Ad hoc dyabolus oculis religiose femine iuuenes obicit:vt formas eorum quos per diem viderit meditetur in nocte: Et vt recens visio ⁊ corporalis inspectio assidue versetur in animo. Sic intrat sagitta sathane per ianuas oculorum vsque ad animuꝫ. Unde propheta. Intrauit mors inquit per fenestras vestras. ingressa est domus vestras non intrat sagitta diaboli ad interiora mentis nisi ꝑ sensus corꝑis.

Soror i xpo dilecta mi hi: amādi sūt viri: sz ab sentes. Amādi sūt hoies nō intus sz foris. Diligere debemus hoies in aio sz non in domo. dilige hoies in mēte sz a lōge: diligēdi sunt viri: qz sūt opus dei: sz extra domuz. Amādi sūt viri nō pter pulchritudinē corporis: sz qz sūt opus creatoris. Iteȝ soror venerabilis te mōeo vt nūq̄ loq̄ris sola cuz solo. Nullus loq̄tur tecū singlariter nec tu preter duaȝ aut triū testimoniuz loq̄ris cū aliq̄: nō dz spōsa xpi sola cū solo loq: nisi cuz suo magr̄o cū agitpniaz de suis pctis. Scimōialr̄ femina q̄ cū viro sola loqui desiderat stulticia i mēte ei⁹ regt. Audi igr̄ dilecta mihi. Si pfecte castitatem vis tenere p amore xpi lōge recede a societate viri. Si perfecte i terra ptempseris societatē viroȝ p xpo absq̄z vlla dubitatōe: cū eo regnabis in celo. Amen.

¶ Ut vgo nō piungat malis hoibus. ſmo. lx.

Soror carissima audi vba Salomōis. Fili mi si te lectauerint pctōres: nō agescas eis. Ne emuleris hoieȝ iniustū: ne seq̄ris viā ei⁹. Discede ab hoie iniq̄: ⁊ habebis paceȝ. viri iusti socij sint tibi ⁊ in timore dei sit gloriatio tua. Quecūq̄z hominuz cognoueris obsuātez timorē dei: in aicitia iungat tibi. Hoib⁹ malis nō piungaris. Unde btūs Ambro. Scōȝ hominuz vita ceteris hoibus bn̄ viuendi dz esse norma: q. n. scō viro asso

ciatus fuerit: ex eius so cietate accipiet vsū bo ne locutionis: et exēplū bōi opis vt accēdatur d die i diē mēs eius i amo rē dei. Nō ē valde lau dabilis ille q bonus est cū bonis: sed vere ille est laudabilis: qui bon9 est cum malis: vere ille homo est laudandus: q in societate malorū est bonus. Sicut ille ē cul pādus q malus est inter bonos: ita ille est laudā dus q bonus est iter ma los. Verba uite sūt ver ba hoium deū timentiū et sanitas aie his qui ea diligunt et sequuntur. si cut sol oriēs expellit cali ginē: ita scōr doctrina a sensibus nostris expellit tenebras vitiorū. Unde dauid pphēta. Cū scō sanctus eris: et cū puer so puerteris. Igr soror mihi i xpo dilecta: si vil bene viuere malorū so cietatē declina. vita ma los caue: iniquos fuge i pbos: spne a te ignauos Fuge turbas hoiū: ma xie etatū q̄ pne sūt ad vitiū. Nec te adiūgas leuib9 psonis: nec te ad misceas vanis. Bonis te ciūge: bonor cōsortiū appete: bonor societatē reqre: scis iduidue ad here. Si fueris socia eo rū cuersatiōis eris et vir tutis: Qui cū sapientib9 ambulat: sapiēs ē: q cū stultis graditur stultus ē. Similis. n. simili con iungi solet: piculosū est vitā cū malis hoib9 du cere: pniciosū est vitā cū his qui praue volūta tis sunt sociare: melius ē hre malorū odiū: q̄ consortiū. Sicut multa hēt bōa cōis vita sancto rū sic pluria mala affert societas malor. Qui. n.

tetigerit imundū coinq
nabitur. Qui tetigerit
sordidū sordidabit. igr
soror venerabilis: si vba
mea libenter audieris:
⁊ ea ope ipleueris: inter
electos dei ꝯputaberis.

¶ Ut vgo nō suscipiat
dōa vł lr̄as i occl̄to. lxi.

Soror carissima
audi q̄ dico: ācil
la xp̄i q̄ i abscō-
dito litteras vel dona re
cipit: ordinē suū frangit.
Magnū malum facit.
⁊ grande pctm̄ ꝯmittit
si ab oibus lr̄as vel ꝗ li
bet munus suū suscipit:
qr suuz ordinez frāgit:
grande malū agit. q̄ pp
tpalia dona sui ordinis
preuacatrix existit. Sci
monialis feia. q̄ cū xp̄o
desiderat intrare ad nu
ptias: nō dēt hoibus da
re sudariola: pectines:
corrigias vł cicturas aut
fascias: que xp̄m expe-
ctat cuz ardente lāpada
non dēt ab hoibus acci
pe dona secularia. s. pe
ctines specula: ⁊ cetera
alia q̄ pp amorez xp̄i est
velata nō debet ab ami
cis suis accipe vanitatis
dona. Que ꝓpter deuz
sup caput suū ueluz sa-
cruz iposuit multuz pec
cat si ab hoibus dōa se
secularia accipit. Sācti
monialis feina q̄ in tali
b⁹ delectat: magna va-
nitate ōcipit: ⁊ signū de
mōstrat meretricis. Un-
ō dicit btūs hieronim⁹.
Dulces litteras ⁊ suda
riola: ⁊ crebra munuscu
la: sanctus amor nō hēt
Ac si diceret. si in mēte
scimonialis feine sāctus
amor eēt dona vanitatis
⁊ supfluitatis ab hoibus
nō acciperet: mens casta
⁊ religiosa nō desiderat
a secularibus amicis ac
cipe dōa: sz a xp̄o ꝑ cu

ius amore contẽpsit oĩa terrena. Qr ab illo solo dẽt cõcupiscere dona cuꝫ quo sperat gaudere in celesti pñia: Casta sẽi na nõ q̃rit terrena dõa sed celestia. Quãto hõ ãplius in terrenis donis delectatur: tãto magis a dei amore elõgat. sꝫ si scĩmoniales femine faciũt in mõasterio ꝙ mulieres seculares facer̃ solẽt in seculo. satis culpabiles sũt corã deo. Ergo int̃ seculares ⁊ scĩmoniales nulla ẽ differẽtia Igr̃ si inter eas q̃ sũt in mõasterio ⁊ eas q̃ sũt in seculo nulla est distãtia. itaqꝫ iter religiosas ⁊ seculares feminas nulla ẽ dissonantia. Ergo si scimoniales femine dlecta bilia dõa dãt suis amicis: sic facer̃ solẽt meretrices: vbi ẽ hõestas vbi r̃ligiositas vbi castitas.

vbi puritas: vbi scitas. Si scĩmoniales feĩe q̃ p bõa opa dbuerãt placer̃ do: suis aĩcis placẽt in malo luxuriosa dona dãdo. Ubi ẽ pudicitia: vbi ꝯtinẽtia vbi reuerentia vbi ver̃cũdia: itaqꝫ si scimoniales feĩe pl⁹ volũt placere hominib⁹ in seculo q̃ iesu xp̃o et̃no regi in celo vbi ẽ obs̃uãtia r̃ligiõis vbi rigor ordis vbi ardor ꝯtemplatiõis vbi mũditia mẽtis. vbi ꝯtritio cõdis. vbi solicitudo or̃onis. vbi genit⁹ pectoris vbi hitus mõachalis? Si scĩmoniales femine letãt̃ in tp̃alib⁹ dõis sic letari solent secular̃s hoĩes. vbi ẽ ꝯtẽpt⁹ scl̃i. vbi timõ inferni vbi mẽoria iudicij: vbi r̃cordatio et̃ni incendij vbi amõ di Igr̃ si sãcti mõiales femine ꝯcupiscũt dõa vãitatis ab hõi

bus accipere. Ubi ē me
moria delictorū. vbi la
chryme oculorū: vbi re
cordatio peccatorū vili
penditur. Cōtemnitur
despicitur. ad nihilatur.
Reuera sanctimonialis
femina que ab hoibus
accipit ī quibus delecte
tur: ordinē suū ꝯtemnit
que plus gaudet in suo-
ruz amicoruz donis. ꝙ
in preceptis sui ordinis:
sui propositi ē preuarica
trix. De talib⁹ prophe
ta ait dextera eorū r̄ple
ta ē muneribus. ac si di
ceret. Quāvis opa eoꝝ
videātur bōa. tamē plus
letantur in muneribus
ꝙ ī bonis opibus. Ma
gis volūt ab hoibus ac
cipere transitoria dona.
quā a xp̄o eterna bona.
Scimonialis femina q̄
xp̄m pfecte diligit. dele
tabilia ɀ superflua dōa
ab oibus non recipit: qꝛ
xp̄m in oibus donis āte
ponit. Unde in cāticis
cāticoruz ecclesie dicit.
Pulchre sūt gene tue
sicut turturis. Turturi
assimilatur ecclesia. vel
quelibet sācta anima qꝛ
christuz perfecte diligit
ɀ nihil amori eius pre-
ponit. Turtur ex quo p
occasionē ꝯiugem suuz
perdidit. nūꝙ alterum
amplius querit. qꝛ adul
terinū amorē nō recipit
Sic scimonialis femi-
na que xp̄m pfecte dili-
git amplius adulterinū
amorez nō recipit: idest
amplius in malo homi-
nes nō dilgit. religiosa
femina que plusꝙ xp̄m
diligit hominem non ē
casta sꝫ adultera qꝛ chri
um cōtemnit cui fuerat
desponsata. Religiosa
femina quando primuz

ad mōasteriū venit xp̄s in spōsum suscipit: post hec vero si carnalit hoi nē sup xp̄s diligit: adulteriū fac. & si non corpe: iā tn̄ adultera ē i mēte. Scd̄s illud q̄ dī: qui viderit mulierē ad cōcupiscendā cā: iaz mechatus est eā in corde suo: sic ēt mechatur mulier cū viro si euz in corde suo cōcupierit: vel eū carnalit dilexerit. Qua pp dilectissima mihi i xp̄o sorōte moneo vt xp̄s sponsū tuū sup oīa ames: & ab illo solo dōa accipere desideres. Obsecro te ut iesuz xp̄s spōsū tuū sup oīa diligas: & p amore illius secularia dōa non accipias: pcul dubio qui terrena dōa affectat: celestia nō sperat: munera excecāt ocl'os sapientiū: Et mutāt verba iustoz.

Certe si munera excecāt ocl'os sapientiuz ob cecant ēt ne deus videatur mentes religiosorū virozuz. Si (q̄ verū ē) dona oculos sapientiuz excecant: ēt & ocl'os seruozuz dei ne xp̄s videatur zturbāt. Unde beatus Isido. Nō pōt oculus mentis alta videre quē puluis claudit: ac si aptius diceret. Nō pōt oculus mentis pfecte celestia cōspicere quē puluis claudit cōcupiscētie. Nō pōt mēs serui dei ad contēplanduz deum esse libera: si adhuc terrenis cupiditatibus obscuratur. Si adhuc mēs sctimonialis femine in terrenis donis delectatur: pfecte celestia nō cōtēplatur: Si accipiendo vel donādo hoibus placere desiderat: deū pfe

cte nõ amat. Nam ꝛ a deo despecti sũt q i his vanitatibꝰ placere ↄcupiscũt. Vñ ait dauit pꝓpheta. Deꝰ dissipabit ossa eoꝝ q hoibꝰ placẽt ↄfusi sũt qm̃ deꝰ spreuit eos. Rogo etiã te soror venerabilis vt cũ oi deuotiõe audias ysaiã propheta dicẽtez: q excutit manꝰ suas ab oi mũere i excelsis hitabit: ꝛ regẽ scõꝝ videbũt oculi eius i decore suo. Ac si diceret: q ꝓpter deũ manus suas ab oi mũere excutit: i celo hitabit: ꝛ regẽ scõꝝ in glĩa sua videbit q cã amoris dei ab hoibus dona vanitatis ꝛ supfluitatis nõ r̃cipit deũ in maiestate sua videbit ꝛ cũ oibꝰ sãctis in decore illiꝰ i ppetuũ gaudebit. Jõ soror i xp̃o amabilis te rogo vt accipias ↄsiliũ hꝰ sãcti ꝓphete: ꝛ excutias mãus tuas ab oi mũere. Si tu i excelsis vis hitare: ab oi munere mãus tuas: excute Jteꝝ te moneo p gr̃az dei vt studeas imitari illũ q ait. Ego cũ iustitia apparebo i ↄspectu tuo saciabor cũ apparuerit glĩa tua. ¶ Ut ṽgo cuz deuotiõe reddat q̈ deo ꝓmisit. ser lxij.

S Oror carissima bñ cogites qd d͡o voueas ꝛ reddas teipsã voue integraz ꝛ redde. Teipsã in pctis accusa. Deũ in bñficijs lauda Nihil bõi tibi tribuas ab illo bõa cũcta q̃ hẽs te accepisse. dicas. Cõsiteř illũ mi̇̃sicõdẽ: te peccatricẽ illũ ṽacẽ: te mendacẽ. g̃ soror dilecta vt dicas cũ ꝓpheta. Jntroibo in domũ tuã. i. i mo

nasteriū in holocaustis hoc ē i spū ꝯtritōis ⁊ cō punctiōis: reddā tibi vota mea. i. ibi me itegraꝫ offerā tibi: i ara cordis ꝙ tibi voui. Necesse ē vt q saluari ꝯsiderat bona q̄ deo vouit: cū oī deuotiōe reddat: quicūqꝫ ad gaudia eterna desiderat ꝑuenire: necesse ē vt bona q̄ deo promisit studeat adiplere. Vnō ꝓpheta. Vouete ⁊ reddite dn̄o deo vr̄o. Ac si diceret. Vos ipsos vouete ⁊ reddite: qa necesse ē vt qui vouit ēt reddat. q꞉ vouendo se debitoꝛē fecit. Et meli⁹ cēt nō vouere: ꝙ post votū ꝑmissa nō soluer̄. Sūt ēt q̄dā vota oībus ꝯmunia: q̄dā vero specialia. Cōia vota sunt ea q̄ in baptismo ꝑmissimus. s. vt nō peccaremus: ⁊ vt diabolo ⁊ opibus eiuꝫ abrenūciaremus. Specialia vota sūt qn̄ aliqꝫ se monachū fieri aut canonicū: aut heremitaꝫ vel aliquid aliud ꝓmittit. Qd̄ si ille qui vouit nō reddiderit: salu⁹ esse non poterit. Quare? q꞉ qui deo vt bene viueret promiserit: si hoc bōis opibus nō ipleuerit: saluari n̄ poterit: quisquis bōa q̄ deo pollicitus ē iplere neglexerit: ad illa bōa q̄ deus ꝓmisit ꝑuenir̄ nō poterit. Ille qui deo nō vl̄t reddere bōa q̄ vouit ei: qūo vl̄t adeo accipe bōa q̄ ei deus ꝓmisit? qūo vl̄t adeo accipe donū celeste qui dō nō vl̄t redder̄ suū votū. Aut qūo se putat adeo acciper̄ celestia dona q̄ꝫ dō negligit ꝑsoluer̄ sua vota: q꞉ nō ē fidelis sed

infidelis. Inter ĩfideles ꝯdẽnabitur ille q̄ vota sua deo negligit reddere int̄ infideles perhibit qui votuꝫ suuꝫ in bonis nõ ꝯsumauerit. Igit̄ soror in xp̄o dilecta mihi moneo te vt facias bonũ qđ ꝓmisisti: nõ sis in verbis facilis: ⁊ in opibꝰ difficilis. Coraꝫ deo facile aliquid nõ ꝓmittas sine cõsideratione viriũ nihil presumas qđ ñ potes facere non ꝓmittas. In ꝯspectu dei multuꝫ eris culpabilis si nõ reddideris bonuꝫ qđ ꝓmiseris. Qui vota sua nõ explẽt deo displicẽt. Inter ĩfideles deputabuntur q̄ qđ vouerũt nõ impleuerũt. Melius ẽ. n. nõ ꝓmittere q̄ꝫ fidẽ promissi nõ soluere. Verũtñ sororẽ venera. rescinde fidẽ ĩ malis ꝓmissis ĩ turpi voto muta decretuꝫ. Malũ qđ ꝓmisisti non facias quod ĩ caute vouisti nõ ipleas: impia ẽ ꝓmissio q̄ scelere ad ipletur. Nũc g̃ spõsa xp̄i sicut iã dixi tibi. Si cũ oĩ deuotiõe reddideris đo bona q̄ ei ꝓmisisti accipies ab eo eterna bona q̄ ille ꝓmisit tibi. Amẽ.

¶ Ut virgo sp̄ illud cõsideret ꝓp qđ venit ad mõasteriũ. Ser. lxiij.

Soror carissima scito quid sis cognosce temetipã reduc ad mẽoriã q̄re sis nata. Esto mẽor cur sis orta ĩ quem usu sis genita: q̄ cõditiõe sis edita. Ad q̄ꝫ rẽ sis in hoc seculo procreata. Memẽto cõditionis tue: serua ordinẽ tue natur̄. Esto q̄ꝫ es facta: Talis esto qualẽ te deus fecit: q̄lem te

factor instituit esto talis
Tene moduz in oi ope
tuo in oi re tēperamētū
tene. Nihil facias sine
tēpantia: nec min⁹ faci-
as aliqd nec nimis: nec
vltra quam oportet nec
infra: ēt in bonis īmode
ratū aliqd nō dēt eē: oīa
mediocria sunt vtilia: ⁊
in suo mō pfecta q̄ cū tē
perātia fiunt: salubria sīt
Bona āt in moderato
vsu noxia efficiūt. Ois
n. nimietas i vicio ōpu-
taṫ. Tēperate facere cū
cta prudētia est: ne ō bo
no facias malū. Soror
dilecta: respice ēt qd sit
aptū cuiq̄ tempori ꝑus
videas qd debeas faceṙ:
⁊ vbi ⁊qn q̄liter: ⁊ q̄diu
facias: per discretiōz co
gnosce cās rerū. Cū oi
diligentia distingue cū-
cta q̄ agis: diligēt exco-
gita q̄lit bonū incipias
⁊ perficias. Tene discre
tionē in oi actiōe tua: cū
bn̄ distinxeris op⁹ tuuz
optie iusta erit. Quicqd
bōi feceris cū discretiōe
v̄tus erit quē qd sine dis
cretiōe erit vitiū: indis-
creta. n. v̄tus ꝑuitio re-
putaṫ: v̄tus sine discretio
ne: locū vitij obtinet per
prauā ꝯsuetudinez mul
ta sūt vitiata: prauo vsu
multa sūt ꝓfundata: mul
ta sunt illicite vsurpata:
contra pudicos mores.
Usus igiṫ auctoritati ce
dat. Lex ⁊ ratio prauuz
vsuz vincāt. Hōesta vir
go mōeo te vt tēeas fidē
firmā in corde. galeā sa
lutis in capite: signū cru
cis in frōte: verbū veri-
tatis in ore: voluntatez
bonā in mente: timorez
⁊ verā dilectionez dei ⁊
ꝓximi in pectore: cingu
lū castitatis in corpore:

honestatez in actiõe: so brietatez i ꝯsuetudine ⁊ bonitate: hũilitatẽ i ꝑspitate: patiẽtiaz i tribulatõe: simplicitatẽ i ꝯuersatiõe: spẽ certã i creatore: amorẽ vite etne: ꝑseuerãtiaz i bõis opibus vsqꝫ i finẽ. amẽ. ¶ Ut ṽgo nõ q̃rat placere hoi

hꝰ de pulchritudine sui vultus. ser. lxiiij

Soror carissima vitemus pnitiosas pulchritudies ne oĩuz maloꝝ germĩa i nos pullulẽt. qui pulchritudinẽ corporis diligit semetipsuz decipit. Quare? qꝛ pulchritudo corporis fallax ẽ: vana est: terra ⁊ cinis est. Deceptio ẽ hoĩs. Unñ salomõ Fallax grã ⁊ vana ẽ pulchritudo. Multi fuerũt ⁊ sũt decepti per pulchritudinẽ corporis. Stulti hoies dũ ꝯsiderãt pl̃critudinẽ corpis icidũt in diaboli laqos dũ carnis pulchritudinẽ attẽdunt reciaculis diaboli ꝑpediunt. Multi ꝑ pulchritudinẽ corporis alligãt in pctis. Deus ñ reqrit corpis decorẽ: sꝫ aie pl̃critudinẽ. ãpliꝰ diligit dñs spũalez pl̃chritudinẽ q̃ carnalez: xp̃s non delectat in cõporis pl̃chritudine: sed in ãie puritate Igit soror mihi in xp̃o dilecta mõeo te: vt illã pl̃chritudinẽ diligas in q̃ delectat deus. Nũq̃ hoc aio hoies attẽdas: vt eoꝝ pl̃chritudinẽ diligas. Non ꝯsideres hoĩes hac intẽtiõe: vt le teris in eoꝝ pl̃chritudine. Nunq̃ iõ hõies cõspicias: vt pl̃chritudinẽ eoꝝ ꝯcupiscas. Te etiã rogo vt nunq̃ vl̃tũ tuũ

ꝯpõas vt hõibus place as. Nunq̃ iõ exornes vultũ tuũ ut placeas in oculis hõiuꝫ. Nõ sit ta lis intentio tua: vt corã hõibus veliꝭ apparere formosa: qꝛ si ob hoc fa cis vt in ꝯspectu hõiuꝫ formosa videaris: Jesu xp̃o spõso tuo iniuriã fa ciꝭ. Cũ sis xp̃o despõsa ta si añ oculos hominũ vis apperere ñ es casta sꝫ adl'tera: q̃si adult'a xp̃o faciꝭ iniuriã: si vt ab hõi bus ameris oñdis pul- chritudineꝫ tuã quõ nõ adult'aris q̃ plus q̃ xp̃ꝫ diligis hõieꝭ? Aut quõ ñ facis adultũ q̃ hõies amas super xp̃m? quõ dicis nõ sum adult'a: q̃ xp̃o te in mõasterio tra didisti ⁊ nunc hõib⁹ viꝭ placere ꝺ pl'chritudine vl'tus tui. Cũ ho- facis signũ ꝺ mõstraꝭ mere- tricis: hoc facere solent meretrices ⁊ seculares mulieres: vꝫ ꝯponũt fa cies suas vt in ocul' ho- minũ appareant formo se. O q̃ turpe ẽ ⁊ q̃ ab surdũ illud facere femi nas sãctimõiales q̃ð fa- cer' solent meretrices ⁊ seculeres ml'ieres. Igit' hõesta v̾go audi q̃ dico attende q̃ mõeo: nunq̃ꝫ vl'tuꝫ tuuꝫ ꝯpõas vt ho minib⁹ placeas: sꝫ inte rius orna facieꝫ tuã con sciã bõis v̾tutibꝫ vt Je su xp̃o celesti spõso pla- cere valeas: Deus non delectat' in pulchritudi ne corporis sꝫ in pl'chri tudine mentis ñ in ꝯpo sitiõe vultus sꝫ in bõis moribus. Nõ in corpo ris ꝯpositiõe sꝫ in scã cõ ũsatione. Cũ scã aĩa in- tus ⁊ p̃t xp̃m bonis mo ribus ornatur: a christo

diligitur atq3 amat. qđ
bene spōsus in canticis
cāticoꝝ insinuat vbi spō
se loquit dicens: ꝙ pul-
chra es amica mea ꝛ ꝙ
decoꝛa carissima in deli
tijs ac si diceret ꝙ pul-
chra es amica mea .i. iu
ste scē ꝛ religiose viuen-
do est pulchra ꝛ me su-
per oīa diligēdo es ami
ca iō es pulcra ꝛ decoꝛa
qꝛ bñ viuendo in bonis
operib9 ꝯuersaris atq3
iō es āica qꝛ pfecte me
diligis ꝛ qꝛ alteꝝ amicū
plus ꝙ me ñ diligis ñ so
lu3 es āica mea s3 ēt ca
rissia qꝛ pl9 mihi deside
ras placer per bōa opa
in mētē ꝙ hoibus foris
de coꝛpoꝛib9 pulchritu
die: iō nō solū es āica s3
ēt in delitijs carissima.
Sctā aia carissima dr i
delitijs videl3 scriptura
rū scārū qꝛ ad amoꝛem
ꝛ familiaritatē xp̄i perfe
cte nō peruēit q scriptur
scē delitijs abūdare cō-
temnit. Ille ad amore3
xp̄i perfecte peruenire
poterit q dlitijs scriptu
raꝝ se reficit ꝛ xp̄m dili
git ꝛ a xp̄o diligit. q ve-
ro plus ꝯsiderat placer
hoibus de pulchritudi-
ne vultus sui ꝙ xp̄o de
bonis operibus nec xp̄3
pfecte diligit nec a xp̄o
diligit: mōeo ḡ te soroꝛ
carissima vt xp̄3 diligas
super oīa qꝛ de9 pr̄ te el
legit in ipso ante secula.
Rogo etiā te vt illi soli
placer ꝯcupiscas: ꝛ vt ab
hoibus laude3 tempora
lem nō accipias. ¶ Ut
virgo nō rideat imode-
rate. Ser. lxv.

S Oroꝛ carissima.
Audi sapientissi
mi Salamonis verba:
risu3 deputaui erroꝛem

ꝛ gaudio dixi qd frustra
ↄ̄ciperis:error dicitur qñ
aliud dꝫ fieri ꝛ aliud fit
tunc ꝫ fit error qñ ille q
debet plorarꝫ ridet:ideo
rursus dr̄ error qꝛ dū qſ
qꝫ ridet diē mortis sue
in mente nō hꝫ: verꝫ fru
stra ↄcipiꝫ q in tempora
libus gaudijs letatur.
Decepti sūt q gaudent
i ꝓsperitatibꝰ huiꝰ secu
li:si diez mortis sue ad
memoriā reduxissent:ꝑ
us pccā sua plorarent ꝙ
ↄ rebꝰ vāis riderent. q
de rebus vanis rident.
si mala q̄ passuri sunt in
mente haberent n̄ ride
rēt sꝫ lugerent. vnde ēt
salamō. Risus dolor mi
scebitur:ꝛ extrema gau
dij luctꝰ occupabit:ꝛ do
minꝰ in euan. beati q lu
gent qm̄ ipsi ↄsolabunt.
Nō dixit bti q ridēt sꝫ
beati qui lugent:qꝛ vere
illi sūt beati qui pccā sua
lugent:nō illi qui ↄ rebꝰ
vanis rident. Qui ꝫm
deuz lugent beati sunt:
qm̄ ipsi ↄsolabūtur. Et
iacobus apostolus:stul-
te ridentes increpat di-
cens. Risus vester ver-
tetur in luctū ꝛ gaudiū
in merorez. Stultus in
risu exaltat vocem suā.
Sapiens āt vix tacite ri
debit. Risuz ergo soror
dilecta q̄si errorez deui
ta ꝛ temporalez letitiaz
in luctū cōmuta. quare:
scꝫ vt beatifices te si in
hac perigrinatiōe plora
ueris te. videlicet vt in
die mortis tue btā inue
niaris. si te ipsaz in hoc
mūdo ploraueris. Co-
gnosce te peregrinā esse
in hoc mūdo. qꝛ non est
hic pr̄ia tua sꝫ i celo: nō
hēs hic manētē ciuitatē:
qꝛ deꝰ ꝓmisit tibi in ce

lo hierl'z celestez: ad q̃z
dauid ꝓpheta peruenire
ꝯsiderabat cū dicebat.
letat⁹ suz i his q̄ dicta sūt
mihi in domuz dñi ibi-
mus. Tali etiā deside-
rio ardebat xp̄i huius q
dicebat. Cupio dissol-
ui ⁊ esse cuz xp̄o. ille eti
az ad celū peruenire cu
piebat q dicebat. Heu
mihi q2 icolatus meus
ꝓlōgatus est h'taui cuz
habitantibus cedar. qñ
h̄ dicebat de vāitatibus
huius mūdi ñ ridebat.
sz de hac peregrinatiōe
lugebat. Igit̃ honesta
ꝟgo gaudiuz tuuz sem-
per sit in celo. Tui cor-
dis letitia semꝑ sit mo-
desta ⁊ trāqlla iuxta ꝙ
ap̄lus ait. Gaudete in
dño semper. Iterū dico
gaudete. Et alio loco
dicit fructus āt spiritus
est gaudiuz. Talis iocū
ditas ñ perturbat men-
tez fecunditate ridendi
sz subleuat animā per ꝯ
sideriuz ad celestez p̄riā
perueniendi vbi possit
audire. Intra in gaudi
uz dñi tui. Facies hōis
est speculuz cordis. per
risum pōt hō cognosce
re cor sanctimonialis fe
mine. Risus ⁊ iocus in
utilis ꝯscientiā vanā ofn
dunt femine sc̄timōia-
lis. plerunqz q̄le sit cor
femine sc̄timōialis de
monstrat risus ⁊ iocus
turpis. Nō. n. illa impu
dent rideret si cor castū
haberet. Nūq̄z riderz
lasciue. si lasciuiā ñ ha-
beret in mente sic. n. ait
dñs. Ex abundātia cor
dis os loqt̃. Ergo ex a-
bundantia vanissimi pe
ctoris ridet facies ꝟgis
si in mēte femine vāitas
ñ eēt ꝯ vāitate nūq̄z ri-

deret. mens casta plus
gaudet i luctu quã i risu
Certe si sãcti mõial' scĩ=
ra hñet in mẽte verã ca
stitatez plus amaret la
chrymas. q letitiã tpalẽ
Si ad mẽoriã reducerz
suas negligẽtias ⁊ iferni
pẽas pl⁹ diligerz lachri
mas q̃z risus. Ubi risus
⁊ ioc⁹ abũdat. ibi pfecta
charitas ñ r̃gnat. Si scĩ
mõial' pfecte xp̃z dilige
rz. ñ riderz. sz cũ ḋside=
rio illi⁹ idesinẽt plorarz
Or q̃ pfecte xp̃z diligit
⁊ flet. ñ ridet sz ãore ci⁹
luget. Miror q̃re illa a
mat ioc⁹ ⁊ risus q̃ iõ ve
nit ad mõasteriũ vt pro
petis suis fũderz lacrias
Mirõ q̃re ñ hz verecũ
diã. qñ i risu exaltat vo
cẽ suã. Ualõ turpe ẽ ei
rider̃. q̃ hac pegriatiõe
ḋbuerat pcã sua plorar̃
Nos mihi q̃re ridẽus

q ḋ ob⁹ opibus nr̃is i cõ
spectu ãgelo⁊ ⁊ omniũ
sancto⁊ deo rõnem red
dituri sumus. Jõ meli=
us est nobis in hac vita
luger̃ pccã nr̃a: vt a dño
possimus cõsequi veniã
in futura. Obsecro igit̃
te soror venerabilis. vt
risus ⁊ iocus caueas ⁊ p
pccis tuis indesinent̃ la
chrias fundas. Joc⁹ ⁊ri
sus fuge. ⁊ pccã tua ince
santer luge. Audi spon
sa xp̃i. qd spõsus in cãti
cis cãtico⁊ spõse loqt̃ di
cens. Oculi tui sic pisci
ne in esebõ dicunt̃. Or
duz scã aĩa de hac pere
grinatiõe plorat p grãz
ḋi a pccis se lauat. sic scĩ
mõial' femina dẽt sine i
termissiõe luger̃. vt se a
pccis suis possz lauar̃ igr̃
sorõ carissima si i hac vi
ta pccã nr̃a pfecte plora
uerimus. ⁊ a vanitatibꝫ

hui⁹ mūdi recesserim⁹: pctōꝝ nroꝝ veniā nos obtinere credim⁹. amē.

¶ Ut vgo nō ɔsideret ciuitates videre. ĉ. lxvi.

Soror carissima: audi quō hieremias pp̄ha nr̄as iniq̄tates plorat dicens. Quō obscuratū est auꝝ: mutatus ē color ei⁹ optim⁹. Dispsi sūt lapides sanctuarij: i capite oīuʒ plateāꝝ. p auꝝ itelligim⁹ vitā religiosoꝝ hoīum: q̄ antea erat per gl̄iaʒ vtutū clara: nūc vō p turpes opatiōes ē obscura. Color optimus auri significat habituʒ scītatis. q p bona opa p̄us erat p̄ciosus atqʒ optim⁹. nūc vero p vitia ⁊ secl'aria opera ē mutat⁹: ⁊ vilis atqʒ despectus. Uere ē mutatus optīus hītus religiosoꝝ viroꝝ: vʒ mona coꝝ canonicoꝝ ⁊ scimonialiuʒ femināꝝ: qn̄ āpl'i⁹ ɔponit: vt placeat i ɔspectu ppl'i: q̄ꝑ placeat in cōspectu dī. Uere ē mutatus optimus color auri: qn̄ plus aptat hītus religiosoꝝ viroꝝ: vt placeat p vanā gl'iaʒ in ɔspectu hoīuʒ: q̄ꝑ vt placeat per hūilitatē añ deū. Certe hodie sūt mutata religiosoꝝ viroꝝ optia vestimēta: qn̄ magis ornant vt placeāt i palatio r̄gis q̄ꝑ in ɔspectu creatoris Seq̄tur. Dispsi sūt lapides sāctuarij i capite oīuʒ plateāꝝ. Lapides sanctuarij designāt religiosos viros: qui nunq̄ꝑ debent foris vagari: sʒ in secreto monasterij ante oculos dei semper cōmorari. Sʒ dispersi sūt hodie lapides sanctuarij in capite oīuʒ platea

rũ qñ religiosi viri q̃ren
dovana ⁊ secularia foris
vagãtur. In capite oiuz
platearꝝ lapides sanctu
arij sunt dispersi: qñ vi-
ri religiosi plus deside-
rãt in palati o rẽgis versa
ri q̃ intra claustrũ mõa
sterij cõmorari. Disper
si sunt: qñ plus deside-
rãt audire superflua ver
ba diuitũ. q̃ p̃cepta scri
pturarꝝ. In capite plate
arꝝ dispergũt. qñ plꝰ le-
tãtur i cõuiuijs ⁊ loquu
tióibꝰ diuitũ: q̃ in pau-
pertate ⁊ abstinentia re
ligiosorꝝ fratrũ: serui di
plus debent diligerẽ le-
gumina in mõasterio. q̃
opulenta ꝯuiuia in secu
lo. Religiosi viri plus
debent amare olera int
suos fr̃es q̃ multitudi-
nez ciborꝝ inter diuites.
Viri religiosi ãplius de
bent gaudere in mensa
pauperꝝ frũz. q̃ in men
sa regũ. Quare? Quia
sic̃ ait augustinus. Me
lius est minus egere: q̃
plus hr̃e. Melius est ꝓ
xp̃o i mõasterio pauper
tatez sustinere q̃ in secu
lo multas diuitias hr̃e
Necesse est igr̃ vt quis-
qz religiosus si saluari
desiderat: seculũ ꝯtem-
nat ⁊ sese intra monaste
rij claustra ꝯcludat: de-
bet religiosus vir ꝯuen
tus seculariuz hoiuz fu
gere. ⁊ societatem suorꝝ
dei requirere. Viri reli
giosi plus debent dilige
re claustra. q̃ regis aulã
Nunc igr̃ audi q̃ dico:
asculta q̃ móeo. Meliꝰ
est tibi in claustro sede-
te. q̃ plateas ciuitatis cir
cuirẽ plus dilige in mõa
sterio cõsistere. q̃ ciuita
tes videre. Meliꝰ est ge
scerẽ intra parietes mõa

sterij: q̄ appararĩ i ɔspectu populi. Si te inclu-serisĩ in claustro: amaberis a xp̄o. Mō bene i cāticis cāticoꝝ spōsus insinuat: cū spōse loquit̃ dicēs. Ort⁹ ɔclusus soror mea ort⁹ ɔclusus fons signatus. Unaq̄qȝ scā aīa ortus ɔclususeē itelligit̃: q2 dum v̄tutes nutrit flores gignit: virtutibus se nutrit reficit: fructus quos germinat eadē custodit. Conclusus n. ortus scā aīa eē dr̄: q2 dū amore vite eterne a strepitu sc̄lari se abstarabit: dū visus hoīuȝ fugit dū bona q̄ agit pp laudes hoīuȝ absōdit: dū se se pp deū ne ab hoībus videatur includit: dū humanas laudes cōtēnit: ipsa bona intentione se circūsepit ne ad interiora rapienda hostis antiquis irrūpe possit. Fons ēt signatus dr̄: q2 dū celestia assidue cogitat dū scientiā scripturarū sp in ventre memorie ɔgregat: q̄si aq̄s viuētes scā mēs in se gignere nō cessat ex q̄bus sciētes p̄ximos reficere valeat igit̃ soror carissima sic̄ supius dixi tibi. si dū viuis te ipsaȝ pro amor̃ xp̄i intra parietes claustri iclуseris ⁊ pfecte p̄ceptis regule adheseris post hanc vitā cū codeȝ iesu xp̄o sponso tuo i celesti thalamo letaberis.

C De tētatiōe. ℞. lxvij.

Soror carissima audi iacobū apostolo. dicētē. Resistite diabolo: ⁊ fugiet a vobis. Et btūs ieronimus dicit. Nihil eo fortius qui dyabolū vincit. Et nihil imbecilius q̄

Ille qui a carne sua supe
rat. Sagitte diaboli fri
gore vigiliaꝶ ⁊ ieiunioꝶ
ꝑcitate sũt extinguẽde.
Callidus inimicus nr̃ sp̱
exquirit ũde nos decipe
possit: ⁊ nõ tãtũ curat iu
gulare corpora sȝ aias.
q̃si lupus gregẽ. Dya-
bolus dissipat aias: cuȝ
fidelem populũ p̱ tenta
tionẽ necat: tñ dyabol⁹
nõ ãplius tentat electos
q̃ꝑ pmittat deus qñ dya
bolus fuos dei tẽtat. eo
rũ vtilitatib⁹ fuit cũ eos
p̱ tentatiões suas nõ de
cipit: sȝ erudit. Sepe tẽ
tatiões q̃s diabol⁹ ꝯmo
net ad iteritũ hoiuȝ dñs
ꝯuertit eas ad profectũ
animaꝶ. Nũq̃ꝑ serui dĩ
tẽtatiões dyaboli susti-
ner potuissent: si neq̃tiã
eoꝶ pietãs dĩ nõ tẽpera
ret vel refrenaret q̃ꝑuis
dyabolus sp̱ cupiat ten

tare fuos dei tñ si a dõ
ptãtẽ nõ accepit nõ põt
implere qđ q̃rit: Unde
⁊ omnis volũtas diabo
li semper est iniusta. sed
tñ pmittẽte dõ iusta est
ptãs eius. Diabolus ex
semetip̄o iniuste q̃rit tẽ
tar̃ fuos dei: sȝ eos q tẽ
tãdi sũt tentar̃ nõ pote-
rit nisi ei dñs licentiã de
derit. Unde ⁊ in libris
reguȝ de dyabolo scri-
ptuȝ est qꝛ spirit⁹ domi-
ni male exagitabat q̃rit
saul: vbi iuste si spiritus
dñi erat: cur malus erat
⁊ si malus erat: cur dñi
erat? Sȝ in hoc loco cõ
prehensa est duobus ver
bis ⁊ dei potestas iusta:
⁊ diaboli voluntas iniu
sta. Nam spiritus ma-
lus erat per malam vo
luntateȝ ⁊ idem spiritus
dõini erat. per acceptaȝ
iustissimam ptãteȝ dia-

bol⁹ nō est immissor vi-
cioꝝ. ſʒ ſolūmō incētor.
neqʒ alibi pōt fomenta
ꝯcupiſcentie ſuccendeꝛ.
niſi vbi pri⁹ graues de
lectatiōes cogitatiōis vi
derit: Sʒ ſi a nobis ex-
pellimus delectationes
praue cogitatiōis: ſtatiʒ
diabol⁹ ꝯfuſuſ recedit.
ꝛ arma tentationis eiuſ
frāgūꝛ. Sepe dyabol⁹
per ſpecieʒ boni vult de
cipere ſuos dei. qñ ſe ſi-
mulat in angeluʒ lucis.
ſʒ diſcretō ſctōꝛum tāta
debet eſſe vt int̄ bonuʒ
ꝛ malū valeat diſcēnere
ne eos dyabol⁹ fraudu
lenꝛ valeat decipere hec
eſt.n. percūctatio ioſue
Dicentis: nr̄ es āte ad
uerſarioꝝ. ꝓꝑ hoc ꝛ hie
remie ꝓphe di. Si pcio
ſuʒ a vili ſeparaueris. q̄
ſi os meū eris. Diabo-
l⁹ in ocl̄is ſecularīū ho-
minum terribiꝛ eſt. ſʒ in
oculis electoꝝ dıvil' eſt.
Increduli diaboluʒ ti-
ment q̄ſi leoneʒ' Illi ve
ro q i fide fortes ſūt dya
bolū deſpiciunt. q̄ſi vmi
culū. ꝛ cuʒ euʒ viderunt
ꝯtemnūt: diabol⁹ eſt ſer
pens lubricus ſʒ ſi capi
ti ei⁹ hoc eſt p̄me ſugeſti
oni nō r̄ſiſtiꝛ totus in in
timia cordis duʒ nō ſen
ſitur illabiꝛ: Vicia dya
bolicaꝝ tēptationū fra-
gilia ſūt. ſʒ ſi nō caueāꝛ.
ꝛ per uſum in ꝯſuetudi-
neʒ trāſeāt i nouiſſimis
fortiter ꝯualeſcūt. ita vt
nūq̄ aut cū difficultate
vincātur. Diabolus qñ
decipere aliqueʒ hoieʒ
q̄rit. prius naturā vniuſ
cuiuſqʒ hois intendit ꝛ
inde ſe applicat vnde vi
det hoiem aptū ad pec-
cādū. Vñ btūſ yſidoruſ.
Amplius tentat diabo

lus hoīem ex parte illa
q̄ eū videt per excrescē
tes hūores facile inclīa
ri ad vitia: vt scōꝫ hūo-
ris ꝯspersiōes adhibeat
ꝛ temptatiōes. Sic ille
q aquā ōducit: n̄ eā per
aliā ptes mittit: nisi vbi
eā melius currere cogno
scit. In tota vita diabo
lus cupit hōies decipere
sꝫ āpliꝰ in fine. Et hoc
est ꝙ in ꝑncipio serpenti
dc̄m ē. Tu isidiabis cal
cāeo eiꝰ. Tc̄ diabolꝰ cal
caneo hōis insidiat: qn̄
eū in fine vite decipere
cōat. Qꝛ nīmiꝝ diabo-
lus hōies queꝫ spatio vi
te n̄ decipit i fine dcipere
dispōit. Proīde ꝙuis
hō sit iustus nunꝙ tam̄
nec̄e est vt sit in hac vita
securus sꝫ sp hūilis: ca-
ueat spqꝫ ne in fine dci
piat solicitꝰ pertimescat
Igit soror mihi in xp̄o
dilecta: nec̄e ē vt dep̄ce
mur deuꝫ oipotētēꝫ ne
permittat nos tentari ſ
id qd possumꝰ sustinere
qꝛ sp deus vires diabo
li restringit ne tm̄ noce-
at ꝙtū nocere cupit. Vn̄
in cāticis cāticoꝝ spūs
scūs diaboluꝫ increpat
dicens. Surge aglo ꝛ
veni auster: perfla ortū
meū: ꝛ fluāt aromata il
lius. Per aglōeꝫ q in
frigore ꝯstringit ꝛ torpē
tes fac̄ qd aliud nisi im
mūdus spūs designatꝗ
dū tentat ꝛ possidet ōes
reprobos a bono opere
torpere fac̄: per austꝝ vo
.s. calidū vētuꝫ: spūs sā
ctus designat: q dū mē
tes electoꝝ tāgit ab oī
torpore relaxat: ꝛ feruē
tes in dei āore fac̄. ꝫ sur
gat aglo i. malignꝰ spi
ritus ab ecclīa: vel ab ūa
ꝗqꝫ fideli aīa discedat:

ne ãpli⁹ tētet ꝙ oꝫ. ve-
niatqꝫ auster: ꝛ perflet
ortuꝫ spōsi ꝛ fluāt arōa-
ta illius. At spūs sāctus
vꝫ adueniens ignez cha
ritatis mentibus infun
dat ꝛ a tentatiōe atqꝫ a
torpore negligentie mē
tez soluat. Nō dū agit
arōata fluūt: qr adueni
ente spū scō: cor ꝙ ꝑus
torpuerat: ad bōa opa
se excitat: ꝛ q̄si orto flo
rescit: ꝛ post florem fru-
ctus redolentes ac refi-
cientes facit quibus se
ꝛ proximos suos per bo
na exēpla reficit. ¶ In
terro. Fr̄ carissime ro
go vt ondas mihi: ꝙ est
remediuꝫ aduersus ten
tatiōes dmoniū. ¶ Rñ
sio. Sorō mihi in xp̄o
dilectissima: hoc est re-
mediuꝫ eius q vitiorꝫ vl'
demonuꝫ tentatiōibus
estuat: vt q̄to ãplius tē
tat tāto ãpli⁹ ad orōnē
currat. Si ḡ cogitatio-
nes h⁹ sc̄li male ꝛ sordi-
de ꝯturbāt cor tuuꝫ ꝛ ꝑ
suadent aliqd illicituꝫ
perpetrare: per orōnes
puras ꝛ vigilias scās de
pellent ab aīa tua. Assi
due cū omni deuotiōe:
assiste in ꝯspectu dñi: in
tpe orōnis tue: vt iminē
tez tentatōez diaboli fa
cilius possis euadē. Co
gnosce venerabilis sorō
qr nō soluꝫ debem⁹ pu
gnare ꝯ diaboli tentati
oneꝫ: sꝫ etiā ꝯ vitia car
nis. Quare? qr caro cō
cupiscit adu̾sus spirituꝫ
spūs āt adu̾sus carneꝫ.
Jdō tā ꝑseuerant debe-
mus orare q̄usqꝫ possu
mus per grāꝫ dei suge
stiōes carnaliuꝫ deside
rioꝝ atqꝫ tentatiōes de
mōuꝫ vincē. Frequens
orō extinguit in pugna

tionez vitiorꝝ. Orō ꝯti nua superat tela diaboli. Orō ē pma vtus ad uersus tentatiōuz incursus. Igit̄ soror cariſ. sicut iā dixi tibi: per orōnes puras ꝛ vigilias scās: potis superare tentationes diabolicas. Sz si adhuc sentis molestias carnis: si tāgeris stimul' carnis: si memoria libidinis adhuc titilat aīuz tuuz: si caro tua adhuc te ipugnat: si te luxuria tētat: si te libido ad peccāduz inuitat: obice tibi memoriā mortis tue: ꝓpōe tibi futurꝝ iudicium Reduc ad memoriam futura tormenta: ꝓpōe tibi etna suppliciaꝛ etiā ꝓpōe aū oculos tuos ꝑpetuos ignes infernorꝝ ꝓpōe tibi horribiles penas gehenne. Mēoria ardōis gehēne extiguat i te ardorē luxurie. De sōnijs. ſ.l xviij.

S Oror carissima ea' q̄ dn̄r auscul ta. Sepe i noctib⁹ dēones occurrētes ꝯturbāt sensus hoīuz ꝑ visiōes: sepe ēt apta i pugnatōe crassantes corpa hoīuz verberāt. Diuiso mō fiunt sōnia. Quedā somnia eueniūt ꝑ saturitatē siue ꝑ exinanitiōez: q̄ ēt ꝑ experientiaz nota sunt. Quedā ēt ex ꝑpa cogitatiōe oriunt̄. Nā sepe q̄ in die ogitāus: in nocte recog̃scim⁹. Multa sōnia eueniūt ex illusione imūdorꝝ spūuz: salomōe attestāte q ait Mlt̄os errar̄ fecer̄t sōnia ꝛ exciderūt spātes i illis q̄dā ātvisiōes iusto eueiūt mō.i. supne r̄uelatiōis mistio: sic iveti tes. legr̄ de ioseph filio iacob: q

p sōniū frībus dī ꝑferē das: vel sicut legiť in euāgelio de ioseph spōso marie q per sōniū est admōit⁹ vt fugeret cuȝ puero in egyptuȝ. Nō nunꝙ̄ accidunt permixte ēt visiōes.i.cogitationes siľ ꝛ illusiōes atqȝ iteȝ cogitatiōes siľ ꝛ ṙuelatiōe danicle dicente. Qui reuelat mysteria: oñdit tibi q̄ ventura sūt Quāuis q̄daȝ vā sōnia sint: tñ facile nō debēus eis credē: qꝛ diūsis imaginatiōib⁹ nascunť. ꝛ vñ veniāt perfecte ñ cogſcimus. Igiť sōniȷs facile ñ dbemus fidē adhibe. Ne forte sathā in āgeluȝ lucis se trāsformās: aliqueȝ hōieȝ incautuȝ dcipiat. Aliqñ demōes q̄sdā curiosos ꝛ somnia obſuātes: ita dceptoria arte decipiunt: vt q̄daȝ

sōnia ñ alr eueniāt ꝙ̄ ipsi dicunt. iō aliqñ vā ꝑnunciāt vt i mlťis faliāt Sȝ ꝙ̄uis ita sōnia eueniāt sīc demōes ꝑnunciant: tñ cr̄denda nō sť: ne ex illusiōe ꝓcedāt scōȝ testimōiuȝ scripture dicentis. Si dixerint vob ꝛ ita euenerit nō credatis. Sōnia silia sť augurijs: ꝛ q ea obſuāt augurari noscunť. ğ sōnijs fides nō ē adhibenda: ꝙ̄uis videanť esse vā. q in sōnijs vľ augurijs speȝ suā pōit: nō ꝯfidit in dō ꝛ talis est q̄lis ille qventuȝ sequiť: aut ūbrā apphenderē nititť. Auguria mēdacia ꝛ sōnia dceptoria: vtraqȝ vana sūt Nō debēus credere sōnijs: ne forte decipiāur in illis. Spes nr̄a in dō sp sit firma ꝛ de sōnijs nulla nob sit cura. Di-

gnū, valde est vt in deo ponāus spez nr̄az: ⁊ i sō nijs nullā hēamus fidu ciā. Jō sorō carissima te mōeo: vt mens tua n̄ sit in sōnijs vl' augurijs in tenta: s₃ in deo oīpoten te sit firma. Si.n. augu ria vl' sōnia obſuauīs: ci to decipieris. Jn omni vita tua ɔtēne auguria ⁊ sōnia. ⁊ pone spez tuā perfecte in dei ꝓuidētia ⁊ in hac vita ⁊ in futura veniēt tibi ꝓspera. De breuitate vite. Ser. lxix

Soror caris. Au di v̄ba salomōis qōcūq₃ pōt ma nᵘ tua facē istāt operar̄: q₂ nec opus nec rō: nec: scia nec sapīa erunt apō inferos q̄ tu ꝓpas. Tm̄ .n. in hac pn̄ti vita est li citū operari bonu₃. Jn futura nāq₃ vita iā non expectat̄ operatio. s₃ bo nor opeꝝ retributio. vi ta ista: breuis est ⁊ cadu ca. vn̄ btūs ysidorus q longitudinez pn̄tis vite nō suo spatio: s₃ de eius fine ɔsiderat q̄ꝫ sit breuis ⁊ misa satis vtil'r pensat Igit̄ soror dilecta mihi in xp̄o. si v̄az vitā q̄ris ad eā vitā tende: q̄ ē v̄a ꝑ q̄ es xp̄iana. i. ad et̄nā Et̄na vita ē vitalis: ista ē mōtalis. Jō debes in carne mori mundo: ne moriaris in anima xp̄o Tē qsq₃ viuē cr̄dit si s₃ seclū₃ moriens in solo deo viuit. in q̄ viuē ꝓmi sit. De mora vite huius tediū₃ patit̄ iustus. eo q ad desideratā pr̄ia₃ tar perueniat. Venturi exi tus ig̃rātia hominibᵘ ē incerta. ⁊ dū quisq₃ mo ri non arbitrat̄. heu ɔfe stim morit̄. Unde festi net vnusqsq₃ emendare

malū q̄ fecit ne instigati-
b⁹ moriat̄ ⁊ sic finiat̄ vi
ta cū culpa diabolus q̄s
vincētes accēdit ad vitia
morientes subito nitit̄
ptrahē ad tormēta. Quis
hō in hac vita iustus sit
tñ cū de corpe isto egre
dit̄: ptimescit ne suppli-
cio dign⁹ sit. Tranqlla
vocatio cōmēdat finez in
stoꝝ hoīuz: vt ex eo itel
ligātur scōꝝ āgeloꝝ hīe
cōsortiū: ex q̄ sine ġui ve-
xatione de hoc mortali
corpe egrediunt̄. Jesus
xp̄s fili⁹ dei cū mag̃ ho
nore recipit ꝓuos suos
ab hac vita recedentes
in etna btitadine. Unde
spōsa in cāticis cāticoꝝ
loqt̄ dicens. Dilectus
meus descēdit in ortuz
suū ad areolā aromatū
vt pascat̄ in ortis: ⁊ lilia
colligat: q2 ecclesiā visi
tans ad eos maiori grā
venit: q̄s sanctis opib⁹
⁊ exēplis vtutū: odorez
bone fame ꝓximis suis
emittē cogścit in ortis
pascitur: qñ in vtutibus
animaꝝ delectat̄. Lilia
colligit: qñ electos suos
ab hac vita succidit ⁊ ad
gaudia etne vite eos tñ
sire fac. De talibus dr
Preciosa in conspectu
dñi mors scōꝝ ei⁹. Te
la consumitur filis ⁊ vi
ta hōis expenditur die
b⁹ singlis. In die mor-
tis aīe electoruz nimio
trent̄ metu incerti vtrū
ad p̄miū an ad suppli-
cia tñseāt. Quidā autē
electi i fine suo purgant̄
a leuib⁹ peccatis. Qui-
dā vero in ipsa mortis
sue hora ilarescūt ⁊ gau
dent ex cōtemplatiōe et
noꝝ bonoꝝ: Jdō voluit
oīpotēs deus diez mor
tis nr̄e nobis esse inco-

gnitũ: vt dñi sp igrat sp
eē pximi⁹ credat. Et tã
to qs sollicitus sit i bo-
no ope: ꝗto incertus ē
de sua euocatiõe. De-
mones suscipiunt aĩas
maloꝝ boiuz in die mõ
tis eoruz: vt ipsi sint eis
tortores in penis qui fu
erũt suasores in vitijs.
Tunc maligni spiritus
opa sua reqrũt qñ aĩa d
corpore egredit: ꝛ tunc
mala q̃ suasert replicãt
vt eã secũ ad tormẽta p
trahãt: iniquus post mõ
tez ducit cruciãdus iu-
stus v̈o post laborẽ qe-
scit securus. Sic. n. ele-
ctos btitudo letificat ita
credi neĉe ē ꝙ a die exi
tus sui ignis pctõres ex
urat. Soror mihi i xp̄o
dilecta: iõ in aurib⁹ tuis
hec exposui: vt cogñscas
qr neĉc ē nos trena sẽp
despicẽ ꝛ diẽ mortis no
stre sp in mẽte hr̃e. Au
di ēt qd Jacobus apl's
dicat. Que ē vita nr̃a
nisi vapor ad modicuz
parẽs. Iterũ salomon
ait. Ne glorieris in cra
stinũ ignoras. n. qd sup
ventura pariat dies.
Sollicite g̃ soror vene-
rabilis debes viuere ꝛ
terminũ vite tue ꝯside-
rare q̃ttidie vt eius secu
li blãdimẽta possis de-
spicẽ ꝛ celestia bona ac-
qrere. In oib⁹ opibus
tuis ꝯsidera nouissima
tua: ꝛ in etnũ nõ peccab
qr si ea sp ꝯsideraueris
nũꝗ aut raro peccabis
Hac de cã te moneo so
ror vt in reb⁹ vanis h⁹
mũdi ñ leteris: qr sine du
bio morieris nec hẽas
spẽ i reb⁹ tpalib⁹: qr p
nullã sortẽ potis effugẽ
mortem. Caro misera
cur in terrenis letatur:

q̄ ad mãducãdũ vmib⁹ preparat᷑. Moestissima sororiō hoc dixi vt nūq̄ obliuiscaris ordinez tue ɔditiōis. Memēto q᷑ cinis es ⁊ in cinerē reuerteris: puluis es ⁊ in puluerē ibis. Sic.n.ait dominꝰ p̄mo hoi. Reduc et ad mēoriā ea q̄ iob ð se loquutus est dicens. Quasi putredo ɔsumē dus sum ⁊ q̄si uestimentuz qð comedit᷑ a tinea. Mēoriā tue mortis obi ce. Diez exitus tui tibi propone. Dies mortis tue sp̄ sit in mēoria tua: ⁊ recordatiōe illius pfecte caueas peccata ⁊ vitia

De morte. Se.lxx.

Soror venerabilis: rogo ut audias verba cuiusdam sapientis. O mors q̄ amara ē mēoria tua hoi pacem hn̄ti in substãtijs suis. Et iteruz o mors bonū ē iudicium tuū hoi indigenti ⁊ qui minorat᷑ diuitijs ⁊ viribus. Huic simile est qð ait btūs Isidorꝰ o mors q̄ dulcis es miseris: q̄ suauis es amar᷑ viuētibꝰ q̄ iocunda es tristibus atq̄z lugentibus Mors ponit finez oibus malis in hac vita. Dat terminū malis in hoc seculo adimit oēm calamitatē Mors prebet terminū oibbus tribulatiōibus in hoc mūdo: s᷑ heu expeccata mōs miseris tarde venit. ig᷑ sororō carissima melius est bene mori q̄ male viuere. meliꝰ est ñ esse q̄ esse ifeliciter

Interrogatio. Fr dilecte rogo te vt dicas si ðbemus mortuos lugere aut p̄ amicis mortuis plãctū facē? Rñ.

sio. Soror dilecta. Adhoc btis isido.rñdeat tibi. Quāuis inqt pietas p defūctis fideli bus plorare iubeat fides tñ p eis lugerꝫ vetat. pro fidelibus igr defunctis nō debemus plorare sꝫ deo grās agere: qꝛ eos de miseria huius seculi dignatus est liberare: ⁊ qui eos ad loca refrigerij: lucis ⁊ pacis sicut credimus fecit trāsire: De fūctos fideles lugerꝫ nō dēmus q̄s ad regē migrasse non dubitamus. Hōesta virgo audi q̄ dico. illi homines sunt in mōte plorādi: q̄s demones cū ignōīnia rapiūt: nō illi q̄s āgeli cū honore suscipiūt: vl' illi sūt lugendi quos demones pertrahūt ad penas inferni ñ āt illi quos angeli pducūt ad gaudia paradisi. Aut illi sūt plorādi q post mōtē a dēmonibus sepeliūt in inferno: non illi qui ab angelꝫ collocant in celo: illi sūt plorādi qui male moriunt: non illi qui bñ finiūtur: illi sunt flendi q mala mōte poccupāt. ⁊ non illi qui pciosa mōte honorāt: xp̄i vgo audi q̄ dico qñ mōtuos qui bene moriūt lugeo: ⁊ mihi noceo ⁊ illis non pficio: qñ mōtuos ploro ⁊ illis nō pdest ⁊ mihi obest: illi ꝫ mōtuos suos carnalit lugeāt qui resurrectionē negāt: aut q̄s p⁹ mortē non credūt rsurecturos igr soror carissima: nos qui mortuos nr̄os credimus cū xp̄o regnare: nō debemus p eis plorare sed orare non debemus mōtuos carnalit lugerꝫ: sꝫ p eis dn̄o pces fūderꝫ:

vt eos dignet ͛ pc̃is eri
pe. ¶ De iudicio. lxxi.
Geminũ ẽ iudici
um diuinũ: vnũ:
q̃ i hac vita iudi
cãt hoies alteꝝ q̃ in futu
ra iudicabũt. ꝓpterea q̃
dã hic iudicãt ꝓpt infir-
mitates ꝛ paupertates ꝛ ꝑ
varias tribulatiões hui⁹
seculi ne in futuro iudi-
cent: Jõ qbusdã ad pur
gationẽ ꝓficit tporalis pe
na q̃rũdã vero hic icho
at⁹ damnatio: ꝛ illic pa-
ratur perfecta perditio
qdã iudicãt in hoc secu
lo ꝑ tribulationẽ: qdaꝫ
vero in futuro iudicabũ
tur ꝑ ignẽ ad examẽ di
stricti iudicis: nec iusticia
iusti secura erit: ide ẽ ꝙ
ď dño loqͣt iob. Innocẽ
tẽ ꝛ impiũ ipse cõsumit:
ↄsumit qppe a deo inno
cens qñ ipsa innocentia
liquidius reqsita: ꝛ diui
ne innocẽtie ↄparata ni
hil efficit. Cõsumit ẽt a
deo impius: qñ subtili-
tate diuini examis ipie
tas illius rquirit ꝛ dete
cta dãnat. Xp̃s in iudi-
cio ꝑ diuersitate meri-
toꝝ mitis ac suauis ap-
parebit electis: reprobis
vero apparebit terribi-
lis. In die iudicij qualẽ
vnusqsqꝫ habuit ↄscien
tiã talẽ iudicẽ hẽbit Ut
xp̃o in sua trãquillitate
manente: illis solis ter-
ribilis appeat: qs mala
ↄscientia accusat. Soror
carissima audi beatum
ysidoꝝ dicentẽ. Null⁹
hõ ẽ sine pctõ: nec qsq̃
securus eẽ põt de dei iu
dicio cũ ẽt de ociosis ver
bis reddenda sit ratio.
Heu nobis miseris pec
catoribus: heu nobis in
dignis: qd i illa die di-
cturi sumus q nõ soluꝫ

ociosis vbis sʒ ⁊ fcis co
tidie peccau͂s: ⁊ a malis
actib⁹ nu͂q̄ cessam⁹. Si
i iudicio oi͂potetis di͂ iu
stus secur⁹ n̄ erit: qd de
nob pcc͂oribꝫ erit? Si ad
examē districti iudicis:
nec iustitia iusti hoi͂s e-
rit secura: nos mihi qd
faciēus in die illa: q q̄tti
die mltiplicau͂s pcā nr̄a
Si i die iudtrij vix sal-
uabit iustus: nos q inu͂e
rabilia mala fecimus in
die illa vbi apparebimus
Nullus hō sine timoꝛ
potit eē in die illa: qn̄ ce
li mouēdi st ⁊ t̄ra ⁊ oia
elemēta caloꝛe st soluē-
da: de q̄ ēt di͂. Dies illa
dies ire: dies tribulatio
nis: dies misie ⁊ vindicte
dies nubis ⁊ caliginis:
dies tube ⁊ clāgoꝛis tri
bulabit i ea foꝛtis. Heu
fr̄ mi qd i illa die sum⁹
dicturi: qn̄ ille district⁹

iudex aduenerit? du͂.n.
aductu͂ illi⁹ memorasti
me ploꝛar̄ fecisti. tu me
moꝛādo tribilē diē iudi
cij: ad lachꝛia me coegi
sti. Soꝛo mihi i xp̄o di
lecta bene fecisti si cum
timoꝛe districti iudicis
fleuisti: quia anteq̄ ap
pareat dies iudicij opoꝛ
tet nos peruenire ante
faciē ei⁹ in ꝯfessiōe: ⁊ la
chꝛimas nr̄as i ꝯspectu
ei⁹ pōere. In hac vita ē
tp̄s acceptabile ⁊ dies sa
lutis: vn̄ di͂. q̄rite dn̄m
du͂ inueniri p̄t: iuocate eu͂
du͂ ꝓpe ē. In hac vita n̄
vi iudex ⁊ est ꝓpe i futu-
ra vita videbit ⁊ erit lō
ge. igr̄ soꝛō carissima ne
cesse ē vt q̄ram⁹ dn̄ʒ in
toto cōde ⁊ tota mēte in
hac p̄nti vita: si eu͂ inueni
re q̄rim⁹ i futura. Si eu͂
in hac vita cu͂ oi͂ deuoti
one q̄sierimus: ⁊ a ma-

lis operibus recesserimus. in die iudicij misericordiã ab eo ꝯsequamur. qꝛ benignus ⁊ misericors ẽ. De illo nãqꝫ scriptũ est. suauis dñs vniũsis ⁊ miseratiões eius sr oia opera eius. Igit soror cariss. depcemur ipꝫ terribilẽ ac iustissimuꝫ iudicez cuꝫ lachrymis ⁊ oi deuotione. vt in die iudicij non reddat nob sꝫ iniqtates nr̃as sꝫ sꝫ misericordias suas. ⁊ vt non permittat nos cuꝫ impiis audire illã terribilez sniaꝫ. Ite maledicti i ignẽ eternuꝫ. Sꝫ vt faciat nos cuꝫ electis suis audire. Venite bñdicti pr̃is mei percipite regnũ qđ vob paratum est ab origine mundi. ¶ De exortatione. Ser. lxxij

c Arissima soror: iaꝫ per grãꝫ dei nauiꝫ locutionis ad portuꝫ dirigo. sꝫ tñ iterũ ad te reũtor loquendo. Tu .n. rogasti vt ṽba scẽ admonitionis scriberez tibi. Ego ṽo si nõ vt debui. tñ per grãm dei vt potui ex dictis scõꝝ patruꝫ ad tuã ꝯmõitionez sniaꝫ collegi qs tue dilectioni in hoc libro repñtaui. Ecce igit soror mihi in xp̃o dilecta. habes bone vite monita. Datuꝫ est tibi consilium beneviuendi ⁊ etiã norma Nulla iã igrãtia a peccãte excusat. Non es iaꝫ nescia bone vite. Non .n. imprudens aut ignara bñ viuendi. Iaꝫ non potes dicẽ p igrãtiã peccaui. Quare? qꝛ iã lex exposita est tibi. ꝗ debes seq. iã oñsa st tibi precepta bñ viuẽdi. iã demõstratũ est tibi qlr in do-

mo dei debeas cõusari. q̃lis debeas esse iaz cũ suz est tibi. Iã habes cognitiões mãdatoꝝ. iam scis qd sit recte viue. Uide ĝ ne vltra offendas. Uide ne dinceps bonũ qd nosti despicias ne bonũ qd legis. male viuendo cõtemnis. Si bona q̃ legis male viuendo cõtẽpseris in conspectu dei nimis eris culpabilis. Quare? qꝛ melius est viaz salutis non cogscẽ. q̃ post cognitionez retroire. ĝ acceptũ donuz scientie mente ꝛ ope retine. Imple opere qd didicisti preceptione. Soroꝛ venerabilis. Iterz iterũqz pcipio tibi vt sũmo studio custodias monita hꝰ libꝛi: ¶ De obsecratiõe. lxxiij.

t E depꝛecoꝛ soroꝛ cariss. in xpo vt te non pigeat audire ea que tibi dicẽ volo cũ mag desiderio. qꝛ in xpo te multum diligo. iõ tibi cõsciẽtiã oñdo meã. Sz dum tibi pctã mea mãifesto. ne forte aures tuas polluã timeo. Te tñ rogo dilecta soroꝛ in cristo. vt des veniaz mihi peccatori idigno. Ego mih ꝛ peccatoꝛ a pmis fere ãnis cõtaminaui vitã meã ip noua pectãvetibus cõiunxi ip pcã peccatis addidi peccare nũqz siui. bonũ quod facẽ debuerã non feci. ꝛ maluz quod non debuerã facẽ feci. Ego mih non suz dignus videre altitudinez celi pꝛe multitudine iniqtatis mee. qm̃ irritaui irã omnipotentis dei adũsuz me ꝛ innumerabilia mala coram eo cogitaui dixi ꝛ

feci ab īfantia mea vsqꝫ in pn̄tem diem. Ego ī felix peccaui ī infantia: peccaui in pueritia: in adolescentia: in iuuētute sꝫ ēt quod est grauius ⁊ periculosius peccaui in senectute. Cecidi miſ ī ceno flagitiorum. Ego reus cecidi in foueā peccatorum. Ego culpabilis in puteum iniquitatis. Ego infelix cecidi ī profundum maloꝝ descendi miser inuolutabrum vitiorū. Heu miser heu infelix cecidi ⁊ per me nonvaleo surgere. Te ergo ōprecor soror in xp̄o amabilis vt me subleues manu tue orōnis. Manū tue orationis mihi porrige ⁊ me de profundo vitiorum extrahe. Tue intercessionis manum extende ⁊ me de fouea iniquitatis

eripe. Soror carissima certus suꝫ quod si tu pactum quod cum xp̄o pepigisti seruaueris ⁊ tibi dabitur corona in eterna gaudia: ⁊ mihi peccatori dabit̄ venia in hac vita. Si tu ea que xp̄o vouisti deuota mente ī- pleueris: ⁊ mihi īdigno veniam obtinebis: ⁊ tu cum sanctis virginibus in celesti thalamo letaberis. Honesta virgo certus sum nec dubito ꝙ tua virginalis oratio poterit obtinere ventiaꝫ peccatorum meoꝝ mihi īdigno. Soror venerabilis si tu in seruitio dei sicut pollicita es ꝑseueraueris: ⁊ mihi peccatori indulgentiā ꝯsequeris: ⁊ tu īter choros virginū in ꝑpetuū exultabis. Honesta v̄go rogo vt intēta mēte audi-

as que dico. Tu es soror mea deuotissima i xp̄o p cuius intercessionē mū dari apcōꝝ meoꝝ sordi bus non dubito. Si tu honorabilis virgo acce pta es deo: ⁊ si tu cū Je su xp̄o sponso tuo casto cubili cubaueris p sa lute mea qcqd ab eo pe tieris ipetrabis: Si tu soror castis āplexibus xp̄m āplexata fueris: p fecto mihi pcōꝝ veniaꝫ obtinere poteris. Si tu āplexibus xp̄i flagrātis simo odore virginitatis adheseris mihi idigno indulgentiaꝫ obtinebis Si iesuꝫ xp̄ꝫ spōsuꝫ ce leste sup oia amaueris ⁊ in ei⁹ dulcissimo amo re requeueris: delictoꝝ meoꝝ absolutionē acq rere potis. Jesus spon sus tu⁹ nō te ɔtristabit: sꝫ qōcūqꝫ petieris tibi dabit: q te sue copule so ciauit: multū.n. te dili git: qr suo sanguie te re demit. Igit amor tuus i xp̄o erit pcōꝝ meoꝝ re missio. Speꝫ remissiōis hēo. Si tu carissima so ror quā multuꝫ diligo i traueris cū xp̄o ad nup tias i celestē thalamuꝫ. Tu soror venerabilis i die districti ac tremēdi iudicij dei solatiū meū eris: vbi suꝫ redditurus rōneꝫ de culpis ⁊ negli gētijs meis. Meritum etiā tue sancte virginita tis minuet penā mee ini quitatis. Amen.

Laus omnipotēti deo.

Impressuꝫ Venetijs p Bernardinū de Be nalijs Pergomenseꝫ. Mccccclxxxxiiij. Die xxx. mensis Maij.